

Járjunk együtt a szolgálat ösvényén!

Ruhi Intézet

7. Könyv

Járjunk együtt a
szolgálat ösvényén!

Ruhi Intézet

A sorozat eddig megjelent kötetei:

Az alábbiakban a Ruhi Intézet által megjelentetett sorozat jelenlegi köteteinek címei találhatók. A könyveket a fő tanfolyamsorozat kurzusaihoz szánták azzal a szisztematikus céllal, hogy erősítsék a fiatalok és felnőttek képességeit közösségeik szolgálata érdekében. A Ruhi Intézetben szintén fejlesztés alatt áll egy olyan tanfolyamsorozat, mely a fő sorozat harmadik kötetéből ágazik ki, képzést nyújtva a bahá'í gyermekfoglalkozások vezetőinek, továbbá egy másik, mely a sorozat ötödik kötetéből ágazik ki a serdülőcsoportok animátorainak képzéséhez. Ezek szintén fel vannak tüntetve a listán. Meg kell azonban jegyezni, hogy az adott területen szerzett tapasztalatokkal párhuzamosan ez a lista folyamatos változtatásokon esik át. Amint a fejlesztés alatt álló tantervi elemek egyre nagyobb számban jutnak el abba a stádiumba, hogy széles körben hozzáférhetővé lehet tenni őket, új címek kerülnek majd fel a listára.

1. Könyv	<i>Elmélkedés a lélek életén</i>
2. Könyv	<i>Szolgálatra emelkedvén</i>
3. Könyv	<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Első évfolyam</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Második évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Harmadik évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Negyedik évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
4. Könyv	<i>Az Iker Megnyilvánulások</i>
5. Könyv	<i>A serdülők képességeinek kibontakoztatása</i>
<i>A kezdőlendület: 5. Könyv első mellékági anyaga</i>
<i>Egyre bővülő kör: 5. Könyv második mellékági anyaga</i>
6. Könyv	<i>Az Ügy tanítása</i>
7. Könyv	<i>Járjunk együtt a szolgálat ösvényén!</i>
8. Könyv	<i>Bahá'u'lláh Szövetsége</i>
9. Könyv	<i>Történelmi áttekintés</i>
10. Könyv	<i>Élettől lüktető közösségek építése</i>
11. Könyv	<i>Anyagi eszközök</i>
12. Könyv	<i>Család és a közösség</i>
13. Könyv	<i>Társadalmi tevékenységben való részvétel</i>
14. Könyv	<i>Közéleti vitákban való részvétel</i>

Copyright © 2011, 2025 by the Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 2.1.1.PE változat, 2025. május
A nyomtatás Magyarországon készült.

Originally published in Spanish as *Avancemos en un sendero de servicio*
Copyright © 2005, 2024 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-9-5

Permission for a limited printing of this book in Hungarian has been granted to the National Spiritual Assembly of the Bahá'is of Hungary by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa
1053 Budapest, Ferenciek tere 3. II/4
Tel.: +36-1-266-4004
E-mail: nsa@bahai.hu
Website: www.bahai.hu

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
A szolgálat ösvényén haladás lelki dinamikája	1
Szolgálat az intézeti tanfolyamok tutoraként	37
A művészetek ösztönzése az egyének szintjén	141

Néhány gondolat a tutorhoz

Egy új, anyagilag és szellemileg egyaránt virágzó civilizáció felépítéséhez az egyének, intézmények és közösségek részéről egyre nagyobb mértékben van szükség arra a képességre, hogy a bahá'í tanításokban rejlő társadalomépítő erőkből merítsenek. A Ruhi Intézet fő tanfolyamsorozatának épp e képesség fejlesztése a legfontosabb célja. Ennek a képességnek a különböző dimenzióiba, valamint abba, hogy miként lehet ezt fejleszteni, két elsődleges forrásból nyerhetünk betekintést: Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjából, valamint a világszerte összegyűjtött tapasztalatokból, amelyek révén egyre több ember részesülhet a Kinyilatkoztatás kincseiből, és életadó vizét felajánlhatja környezetében élőknek. Azok, akik a tanfolyamok tutoraként szolgálnak, nemcsak a tanulmányaik során megszerzett tudásukat, hanem a tanfolyamok által kijelölt szolgálati tevékenységek végzésében szerzett tapasztalataikat is magukkal hozzák munkájukhoz. Ezek mind olyan szolgálati tevékenységek, melyek az egyéni és kollektív átalakulás folyamatát igyekeznek elindítani helyi szinten. Ráadásul a tutorok részvétele ebben a folyamatban talán sehol sem olyan fontos, mint itt, a 7. Könyvnél, ahol a tutor, amikor másokat segít e szolgálati tevékenység megkezdésében, egy olyan út felfedezésébe vonja be a résztvevőket, amelyet folyamatos tapasztalatszerzésének köszönhetően már jól ismer.

Ez a felfedezés a szolgálat révén kibontakozó lelki növekedés természetére irányuló vizsgálódással kezdődik – ez a témája az első, *„A szolgálat ösvényén haladás lelki dinamikája”* című fejezetnek. A fejezet egy sor olyan gondolatot mutat be, amelyek lehetővé teszik a résztvevők számára, hogy elgondolkodjanak a lelki átalakulás folyamatán, amelybe Bahá'u'lláh felismerése valamint az Ő ügye és az emberiség szolgálatába lépés során belekezdtek: az Igazság Napja felé forduló szív állapota; az a képesség, amellyel mindannyian fel vagyunk ruházva, hogy megismerjük Istent és visszatükrözzük az Ő tulajdonságait; az életünket átható istenszeretet ereje és a megvilágosodás, amelyet az Ő parancsainak való engedelmségből kapunk; a bizonyosság, amelyet az Ő megismeréséből nyerünk, valamint a hit és a meggyőződés, mely cselekvésre készítet bennünket; a reményteliség érzése, amelynek jellemeznie kell szívünket, és az Ő céljának elérésére irányuló sóvárgó vágy, amelynek lelkesítenie kell azt; az erőfeszítések és áldozatok meghozatalának szükségessége, valamint az öröm állapota, amelynek meg kell gyorsítania lépteinket.

A résztvevők számára a fejezet tanulmányozása egy számukra már jól ismert fogalom tudatosítását fogja elősegíteni, nevezetesen, hogy a szolgálat az a terület, ahol mindannyian képesek vagyunk kibontakoztatni az Istentől kapott képességeinket, és hozzájárulni a társadalom jobbításához. Mélyebb szinten meg kell érteniük, hogy e területre lépve a szolgálat állapotába kell kerülnünk, egy olyan állapotba, amelyben a „létezés” és a „cselekvés” teljesen egybeolvad, és amely a tisztaság és a tudás, a hit és az engedelmség, a remény és a vágyakozás, az áldozat és az öröm erőit igényli. Ebben az állapotban a szolgálat ösvényén haladás dinamikus kölcsönhatást hoz létre az emberi lélekben lappangó erők és azok között a hatalmas erők között, amelyeket Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának örömhíre szabadított fel. Mint kezdő tutoroknak, a résztvevőknek tovább kell merészkedniük ahhoz, hogy

felismerhessék, ezek a dinamikák azok, amelyek kapcsolatainkat alakítják, miközben együtt járjuk ezt az ösvényt, és ezek azok, amelyek megacélozzák elszántságunkat és növelik képességeinket egyénileg és közösen egyaránt.

Miután a résztvevők elgondolkodtak ezeken a szellemi dinamikákon, lehetőségük nyílik megvizsgálni, hogy a Ruhi Intézet pedagógiai szemléletmódja és tanfolyamai hogyan teszik lehetővé az egyének számára, hogy ezen az úton haladjanak. Ez a vizsgálat képezi a következő fejezet, „*Szolgálat az intézeti tanfolyamok tutoraként*” központi elemét. A 15. rész röviden ismerteti ezt a szemléletmódot, felvázolva néhány gondolatot, amely a kidolgozásához vezetett, és kitér néhány központi fogalomra – a kettős erkölcsi célra való törekvésre, a tanulás és a cselekvés iránti egyidejű elkötelezettségre, a képességek erősítésére –, melyek a tanfolyamok tartalmának alapját képezik, és kijelölik, milyen módon haladjunk a szolgálat útján. Az ezt követő fejezetek ezután sorra veszik a fő sorozat első hat könyvét, hogy megvilágítsák a tantervet meghatározó pedagógiai elveket, és segítsenek a résztvevőknek mélyebben megérteni, mit is kívánnak elérni ezek az anyagok. E célból ezek a központi részek nagymértékben támaszkodnak az egyes könyvek „Néhány gondolat a tutorhoz” címet viselő bevezető megjegyzéseire.

Amikor a tutor végigvezeti a résztvevőket a fejezet e központi részén, nem szabad alábecsülnie ennek fontosságát. Az előszóból vett részletek és az azokat kísérő gyakorlatok bizonyos mértékig arra szolgálnak majd, hogy a résztvevők elemezzék a már tanulmányozott könyvek tartalmát, és elgondolkodjanak az általuk támogatott szolgálati tevékenységeken. Ám ami még ennél is fontosabb, hogy fel kell ismerniük néhány olyan sajátosságot, amely kiemeli azt az oktatási folyamatot, amely az Ügy és az emberiség szolgálatát tekinti szervező elvének. Aminek mindenképpen ki kell tűnnie számukra, az az, hogy milyen fontos szerepet tölt be ebben a folyamatban a megértés elősegítése és a lelki tulajdonságok fejlesztése. Éppen az a figyelem, amelyet arra fordítanak, hogy e két célkitűzés kéz a kézben járjon, különbözteti meg az Intézet által kidolgozott oktatási folyamatot azoktól a tanfolyamoktól, amelyek pusztán a készségek oktatására összpontosítanak, és csak a konkrét feladatok elvégzéséhez szükséges ismereteket és információkat adják át.

A résztvevők hamar látni fogják, hogyan szövődik bele ez a motívum az első hat könyv tárgyalásába, amelyre a 16-26. részekben kerül sor. A tutoroknak pedig fel kell készülniük arra, hogy segítsenek nekik felismerni, hogy az oktatási folyamat oly sok más jellemzője is ebből nyer értelmet. E jellemzők között akad néhány, amelyet a tutornak különösen érdemes szem előtt tartania.

Először is világossá kell válnia annak, hogy a kettős erkölcsi cél követése iránt elkötelezett élet középpontjában Isten és az Ő Kinyilatkoztatása áll. Valójában ez a fő irányvonal a tanfolyamsorozat felépítése és tartalma mögött – ami már az 1. Könyvben nyilvánvaló. Annak érdekében, hogy felébressze a könyv tanulmányozóiban valódi identitásuk érzését – egy olyan ember identitását, aki a szolgálat útját járja –, a könyv azzal kezdődik, hogy a résztvevők figyelmének középpontjába a Szent Írásokat, valamint az azok megértéséhez és életükben való alkalmazásához szükséges erőfeszítéseket állítja. Csak ennek fényében irányítja aztán figyelmüket a lélek életére és arra a táplálékra, amelyet lelkük a Hozzá való fohászkodás és a Vele való közösség által kap. Elképzelhető, hogy egy olyan oktatási folyamat, amely ily módon igyekszik a tudatosságot növelni, alkalmasabb lehet arra, hogy segítsen az egyéneknek lecsendesíteni „a ragaszkodó ént”, mint egy olyan, amely a hosszan tartó önvizsgálatot, mint a rendelkezésükre álló szellemi erők felszabadításának elsődleges csatornáját bátorítja.

Másodszor, ezeknek a részeknek arra kell szolgálniuk, hogy kiemeljék a képességfejlesztés központi szerepét az oktatási folyamatban. Nagy hangsúlyt kell helyoznünk arra, hogy ez a folyamat a tudást – pontosabban Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának ismeretét – és a gyakorlatot egyaránt érinti. Valójában a képességfejlesztés hatékonysága elsősorban azon múlik, hogy mennyire tudja kihasználni a kettő közötti kölcsönhatást: amikor a tanulmányok révén elért megértés a gyakorlat fényében gazdagodik, új felismerések születnek, a szolgálatban való folyamatos részvétel pedig növeli a tudásszomjat, és felszítja a vágyat, hogy a Hit Írásaiban rejlő belső jelentéseket keressük. Az a tény, hogy a hangsúly a képességfejlesztésen van, különbözteti meg az oktatási folyamatot az évek során felmerült különféle elmélyülési próbálkozásoktól, amelyek mindegyike – bár a maga nemében hasznos – általában az Írások tanulmányozására összpontosít, a cselekvéstől elszigetelten. Itt viszont a tudás megszerzése azzal a kettős céllal történik, hogy az ember törekedjen saját lelki és szellemi fejlődésének elősegítésére, és egyúttal hozzájáruljon a társadalom átalakulásához. Így tehát az egyén fejlődése és a kollektív haladás egyetlen előre mutató mozgásban ötvöződik.

Harmadszor, a vizsgálódásnak fényt kell derítenie a szolgálat útjának bejárása során kialakuló képességek természetére – arra, hogy ezek nem csupán egymásra épülnek, hanem kölcsönösen egymáshoz is kapcsolódnak. A „képességek” fogalmát természetesen már bemutattuk a résztvevőknek a 2. Könyvben, ahol arra ösztönöztük őket, hogy fejlesszék az értelmes és felemelő beszélgetések kezdeményezésére és fenntartására vonatkozó képességeiket. Az említett könyv tanulmányozása során ösztönösen ráéreznek arra, hogy mit is jelent ez a kifejezés, és egyre inkább felismerik majd ennek jelentőségét, hiszen a 3. Könyv nagymértékben segíteni fog nekik, mint a kisgyermeknek leendő tanítóinak, abban, hogy megértsenek bizonyos alapvető pedagógiai fogalmakat, elgondolkodjanak az ehhez kapcsolódó lelki tulajdonságokon és attitűdökön, valamint begyakorolják a szükséges készségeket és képességeket. Azt is látni fogják majd, hogy a rákövetkező tanfolyamok tanulmányozása hogyan járult hozzá a képességek további gyarapodásához, azzal az egyre bővülő szolgálati tevékenységi körrel összhangban, amelynek részesei voltak.

Most, mint kezdő tutoroknak, első alkalommal lesz lehetőségük arra, hogy kifejezetten a „képesség” fogalmáról gondolkodjanak. Ezen a ponton fel kell ismerniük, hogy a képességek fejlesztése, ahogyan azt az oktatási folyamatban értelmezik, egy sor egymással összefüggő tulajdonságban való előrehaladást foglal magába – fejlődést a fogalmak megértésében, a lelki tulajdonságok elsajátításában, a megfelelő szokások és attitűdök kialakításában, valamint bizonyos készségek és képességek csiszolásában. A képességek ily módon történő értelmezése megköveteli, hogy a résztvevők megkülönböztessék az itt használt fogalmat attól, ahogyan azt a mindennapi nyelvben használják. Képesnek lenni valamire, a mindennapi beszédben bármit jelenthet, mondjuk a kenyérsütéstől kezdve a serdülőfoglalkozás animátorának szolgálatáig. A fogalom csakis az utóbbi esetben nyeri el a neki szánt jelentést, mivel ahhoz, hogy animátorként szolgálhassunk, a fent említett kategóriák mindegyikéből bizonyos tulajdonságok együttállása szükséges. A Ruhi Intézet a képességek halmazainak, valamint az ezekhez leginkább szükséges tulajdonságoknak a meghatározásakor elkerülte ezek pontos feltérképezését; ugyanis már korán eldöntötte, hogy ez kontraproduktív lenne. Úgy vélte, elegendő lenne, ha az oktatási folyamat során tisztában lennének annak fontosságával, hogy a szükséges tulajdonságokat oly módon fejlesszék, amely lehetővé teszi a résztvevők számára, hogy egyre összetettebb szolgálatot végezzenek a közösségük fejlődése érdekében.

Ez tehát szorosan kapcsolódik egy másik kérdéskörhöz. A fő tanfolyamsorozatban érintett szolgálati tevékenységek két egyidejű funkciót látnak el: miközben a szolgálati tevékenységek egyre nagyobb mértékben fejlesztik az egyén képességeit, azt is biztosítják,

hogy az egyén erőfeszítései hozzájáruljanak a közösségi élet pezsgő mintázatainak bővítéséhez és megerősítéséhez. Ennek megfelelően a szolgálat ösvényén megtett első lépést – nevezetesen az imák megosztását és a róluk való elmélkedést másokkal, elsősorban családokkal – nem szabad mellőzni, mielőtt az 1. Könyv tanulmányozása után már némi tapasztalatot szereztünk. Nem szabad abbahagyni a faluban vagy a szomszédságban lévő otthonok látogatását sem, miután a 2. Könyvben javasoltak szerint már némi gyakorlatot szereztünk az elmélyülési témák családokkal együtt történő feltárásában. Az egyén, az elkötelezett barátok egyre növekvő magjának energiáitól megerősödve, egyre több tapasztalatot szerez, miközben a megfelelő képességei is fejlődnek, és így módon hozzájárul ahhoz, hogy a folyamatos kötelezettségvállalás és a tapasztalatok érése révén egy céltudatos közösség szövetségét szövögesse.

A 7. Könyv tutora számára a fenti gondolatoknak segíteniük kell abban, hogy a második fejezet központi témája kapcsán gyümölcsöző beszélgetést mozdítson elő. Miközben elegendő időt kell szentelni a releváns részek tanulmányozására, azt sem szabad elfelejteni, hogy a résztvevők valószínűleg újra és újra visszatérnek majd ezekhez a részekhez, amint megkezdik ezt a fajta szolgálatot. Természetesen az egyes könyvek bevezető gondolatai, melyek a „Néhány gondolat a tutorhoz” címet viselik, önmagukban is rendkívül fontos forrásként szolgálnak majd, amikor a tutorok további képet szeretnének kapni az oktatási folyamat jellegéről, amely folyamat egyenletes kibontakozásához döntő mértékben az ő közreműködésükre van szükség.

Ebben az összefüggésben hasznos, ha a tutor szem előtt tartja a fejezet általános szerkezetét, és világos elképzelése van arról, hogy mi előzi meg és mi követi ezeket a központi részeket. Az ott végrehajtandó vizsgálódás megalapozása érdekében a fejezet első része két alapvető témával foglalkozik. A 2-9. rész a motiváció témakörét, a 10-14. rész pedig az aktív részvétel témakörét tárgyalja.

Ami az előbbit illeti, a fejezet azt sugallja, hogy bármilyen egyéb tényező is játszanak szerepet, a megértés a legnagyobb motiváló tényező. Amilyen mértékben képes az oktatási folyamat a megértést táplálni, olyan mértékben sikerül az emberi lélek mélyén rejlő motiváció gyökereit megérintenie. Az 5. rész az 1. Könyv bevezetőjének egy részletét tartalmazza, amely ismerteti „A Bahá’í Írások megértése” című első fejezet célját. Ennek során végigvezeti a leendő tutort a megértés fogalmáról való elmélkedésen, különös tekintettel az Írásokra, mint a valódi tudás forrására. Az ebben a részben található feladatok segítenek a résztvevőknek felismerni a megértés különböző dimenzióit, amelyeket a tanfolyamok előmozdítani kívánnak. Fontos lesz majd a résztvevők számára, hogy ezeket a dimenziókat szem előtt tartsák, amikor végül a barátok egy csoportjával belevágnak a tanfolyamok tanulmányozásába. Ennek ellenére soha nem szabad arra törekedni, hogy a tárgyalt gondolatokat túlságosan szűklátókörűen alkalmazzuk. Maga a Ruhi Intézet, amikor arról elmélkedett, hogy egy oktatási folyamat miképpen táplálhatja a megértést, elkerült mindenféle sablonszerű megközelítést. Ehelyett bízott abban, hogy a résztvevők egyre jobban megértik majd a Szent Szóban rejlő kimeríthetetlen jelentéstartalmat, ahogy tanulmányozzák azt, ahogy igyekeznek azt saját egyéni életük és közösségük életének jobbra tételére alkalmazni, és végső soron, ahogy hagyják, hogy a Szent Szó alakítsa gondolataikat és cselekedeteiket.

Ami a „részvétel” kérdését illeti, ez egy olyan mélyreható fogalom, amely az egész tanfolyamsorozat alapját képezi. Végül is minden olyan oktatási folyamatnak, amely a Bahá’u’lláh által megálmodott világcivilizáció építéséhez szükséges képességek fejlesztésével foglalkozik, Aki tanításait az egész emberiségnek szánta, szükségszerűen olyan megközelítést kell alkalmaznia, amely aktív részvételen alapul. A 10. rész éppen azt tárgyalja, hogy mit jelent

ez a tanfolyamokon megcélzott tanítási-tanulási dinamikára nézve, és a tárgyalt kérdésekre megfelelő figyelmet kell fordítani. A tanfolyamokat úgy alakították ki, hogy mindenki maga vállalhasson felelősséget a saját tanulásáért. A 12. és 14. részben található képzeletbeli beszélgetések, amelyek rávilágítanak az aktív részvételen alapuló megközelítés néhány lehetséges vonzatára a tutor számára, elősegítik annak megértését, hogy a kurzusok tanulmányozásához miért ilyen egyszerű módon kell hozzáállni. E képzeletbeli beszélgetéseknek fel kell hívniuk a figyelmet azokra a veszélyekre is, amelyek abban rejlenek, ha a kívánt részvétel kivívása érdekében különféle technikákat alkalmazunk, és hagyjuk, hogy azok elsőbbséget élvezzenek az érdemi részvétellel szemben. A nehézség nem csupán abban rejlik, hogy e technikák keresésére mennyi energiát és erőforrást áldozunk, hanem – ami ennél is fontosabb – abban, hogy ha ezekre hagyatkozunk, az csökkenti a tanulmányok hatékonyságát a fő cél elérésében, a megértés fokozásában. Bár igaz, hogy némely egyszerű technikák néha hasznosak lehetnek bizonyos célokra, a leendő tutoroknak fel kell ismerniük, hogy végső soron a tanfolyamok tartalmának ismerete – a hozzájuk kapcsolódó szolgálati tevékenységekkel együtt – lesz segítségükre a szükséges tanítási-tanulási dinamika kialakításában.

Miután a fejezet áttekintette az aktív részvétel fogalmát a tanfolyamokkal kapcsolatban, a fent említett központi részekben természetes módon lép tovább a fő tanfolyamsorozat feltárása felé. Ezután a 27. részben, mielőtt rátérne a tananyag átadásának rendszerére, röviden kitér a fő tanfolyamsorozathoz kiágazó tanfolyamok kérdésére. Azt kell világossá tenni, hogy a rendszer nem önkényes. A három fő elemből – a tananyagból, a tanulókörből és a tutorból – álló rendszer az oktatási folyamat középpontjában álló fontos elvet tükrözi, mely a tanulásra és a cselekvésre egyaránt vonatkozik: az egyénnek, aki végső soron maga felelős a saját tanulásáért, lehetővé kell tenni, hogy a személyes körülményeinek megfelelő ütemben és léptekkel haladjon előre a szolgálat ösvényén. Azt, hogy a rendszerben rejlő rugalmasság megfelel ennek az elvnek, a résztvevőknek, mint leendő tutoroknak nem szabad figyelmen kívül hagyniuk. Ez a rugalmasság elsősorban a rendszer működésében rejlik – például a tanulókörök kialakításának módjában, a találkozók gyakoriságában és a kiegészítő oktatási formákban, amelyek lehetővé teszik a tanulás intenzitásának bizonyos mértékű variálását. Ez persze nem jelenti azt, hogy a tanfolyamok sorrendjének alapvető logikáját figyelmen kívül lehet hagyni. Alkalmanként adódhatnak olyan különleges körülmények, amikor egy pillanatnyi szükségletre reagálva egyik vagy másik könyvet önálló kurzusként tanulmányozzák, vagy a tanulmányok sorrendjét egy időre módosítják. Mégis, azzal lehet leginkább a képességeket fejleszteni, ha az egyének az eredeti sorrendnek megfelelően végzik el a tanfolyamokat. Nemcsak arra válnak képessé, hogy ily módon az egyre nagyobb kihívást jelentő tartalmakkal is megbirkózzanak, és a tanultak alapján kibővítsék a fogalmak megértését, hanem arra is, hogy egyre igényesebb szolgálati tevékenységeket végezzenek, hiszen az úton megtett minden egyes lépés során gyakorlati ismeretekre és felismerésekre tesznek szert, amelyek elengedhetetlenek a további fejlődéshez.

A tutor vonatkozásában – aki az egész oktatási rendszer szempontjából kulcsfontosságú – a fejezet tanulmányozása rávilágít majd azokra az egymással összefonódó tulajdonságokra, amelyeket ez a szolgálat megkövetel: azokra a lelki tulajdonságokra, attitűdökre, készségekre és képességekre, amelyekre egy csoportnak a tanfolyamokon való végigkísérése során a tantervet irányító fogalmak és elvek mély megértésén túlmenően támaszkodni kell. Ennek során a résztvevőket emlékeztetik majd arra, hogy – akárcsak bármely képesség – azok a képességek is, amelyek az egyre nagyobb hatékonyságú tutori munkához szükségesek, idővel, a tapasztalatok révén fejlődnek. Arra is ösztönözni fogják őket, hogy használják ki a számos lehetőséget, hogy rendszeresen megvitassák a tanfolyamok tartalmát, és tanuljanak a többi tutor tapasztalataiból az erre a célra szervezett tanácskozásokon. Annak érdekében, hogy segítsük

őket egyfajta képet alkotni arról, mit jelent majd a részvételük ezeken az összejöveteleken, a 32-35. részek egy képzeletbeli beszélgetést mutatnak be néhány tutor és a fő tanfolyamsorozat egy intézeti koordinátora között. Beszélgetésük elsősorban a tartalom tanulmányozásával foglalkozik; ugyanakkor ésszerű lenne feltételezni, hogy egy ilyen összejövetel teret biztosít majd az olyan erőfeszítésekből nyert felismerések megosztására is, amelyek célja, hogy segítsék az egyéneket olyan szolgálati tevékenységek végzésében, amelyekre a tanfolyamok igyekeznek felkészíteni őket.

Ezen a ponton egy másik gondolat is említést érdemel. A résztvevők így vagy úgy, de a könyv első lapjai óta számos bepillantást nyerhettek egy olyan oktatási folyamat természetébe, amely az egyén lelki és szellemi erőinek felszabadítására törekszik egy kettős erkölcsi cél megvalósítása érdekében. Az, hogy a szolgálat révén történő képességfejlesztésre helyezett hangsúly nem kis mértékben hozzájárul az egyének erkölcsi és szellemi megerősödéséhez, a résztvevők számára a fejezet végére nyilvánvalóvá válik. Amit a kezdő tutoroknak nem szabad figyelmen kívül hagyniuk – sőt, aminek a jövőbeni erőfeszítéseiket ösztönöznie kell –, az a folyamatban rejlő lehetőség, hogy elindítsa a lakosságot a Bahá'u'lláh által elképzelt világrend felé. Mert ahogy az egyének rendre együtt járják a közös utat, egymást kísérve és támogatva, és számtalan más személyt bevonva közösségük felemelkedésének elősegítésébe, a szellemi erők a szükséges mértékben szabadulnak fel, és egy mozgalom dinamikája beindul.

A 7. Könyv harmadik fejezete természetes módon társul a másodikhoz. A viszonylag rövid „*A művészetek ösztönzése az egyének szintjén*” című fejezet a résztvevők által az oktatási folyamatról szerzett ismeretekre épít, hogy megvizsgálja, milyen szerepet játszhat a művészeti tevékenység e folyamat előmozdításában és a közösségi élet azon mintáinak megerősítésében, amelyeket ez a folyamat útjára indít. A résztvevők mostanra már jól megértik a kettő közötti szoros kapcsolatot, és méltányolják majd, hogy – különösen az oktatási folyamat keretében – az olyan kollektív törekvések, mint az intézeti kampányok és a táborok széles mozgásteret biztosítanak a művészetek különböző formáinak – zene, történetmesélés, dráma és kézművesség – alkalmazására. Mielőtt a résztvevők részletesen megvizsgálnák ezeket a művészeti formákat, mindegyiket külön-külön, elgondolkodnak az Írásokból vett néhány idézeten, amelyek a művészi törekvések természetéről és arról a tulajdonságukról szólnak, hogy képesek felkelteni az emberi lélekben a szépség iránti vonzalom erejét. A művészetek ösztönzése az egyének szintjén ennek a hatalmas erőnek az egyik megnyilvánulása, amely végső soron nem más, mint a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásából sugárzó szépség iránti vonzalom erejének visszatükröződése, „Melynek vakító dicsősége előtt a Szépség lényege elsápad és elalél.” Isten Szavában, amelyet az emberiség megújulása érdekében nyilatkoztatott ki, kell tehát keresnünk a művészi kifejezés mércéjét, mind az emberi lélek felemelésében, mind a Hit tanításai által formálódó kultúra megteremtésében.

A szolgálat ösvényén haladás lelki dinamikája

Cél

Az Ügy és az emberiség szolgálatának útján való
előrehaladás lelki dinamikájának nagyobb
tudatosítása, és a működő erők megértése

1. RÉSZ

Akárcsak másoknak, akik nekikezdenek a 7. Könyv tanulmányozásának, mostanra már neked is volt lehetőséged elvégezni a Ruhi Intézet előző hat könyvét. Az intézeti folyamatban való részvétel, mint ahogyan azt már korábban említettük, úgy lehet jellemezni, mint a szolgálat ösvényén való sétálást. Ahogy ezen az ösvényen haladsz előre, úgy fejlődsz lelkileg, és olyan képességeket alakítasz ki magadban, amelyek szükségesek ahhoz, hogy hozzájárulj a közösség fejlődéséhez egyre összetettebb tevékenységi területekbe bekapcsolódva. Mivel már jól ismered a szolgálati tevékenységekből fakadó örömet, most másoknak szeretnél segíteni, akik ugyanezen az úton kívánnak elindulni. Ha egyre hatékonyabbá akarsz válni ebben, fontos lesz számodra, hogy gyakran elmélkedj a lelki növekedés természetéről – arról a növekedésről, amely oly szorosan kapcsolódik az Ügy és az emberiség szolgálatára vonatkozó képesség kibontakoztatásához. E fejezet ebben az elmélkedésben kíván a segítségére lenni.

2. RÉSZ

A létezés e földi világában azoknak a lelki tulajdonságoknak a fejlesztésére törekszünk, amelyekkel potenciálisan rendelkezünk. Az, ahogyan lelki tulajdonságokkal rendelkezünk, alapvetően különbözik attól, ahogyan anyagi dolgokat birtokolunk. Amikor egy tükör visszatükrözi a napot, akkor bizonyos értelemben a nap képét birtokolja. Valójában azonban a nap nincsen benne a tükörben. Lelki tulajdonságaink Isten ajándékai, amelyeket akkor kapunk meg, amikor szívünk tükkrét Felé fordítjuk. Az isteni tulajdonságok azonban csak alig láthatóan tükröződnek vissza az e világ porával és szennyeivel borított és elhomályosított szívekben. Helyénvalónak tűnik tehát, hogy az első idézet, amelyet ebben a fejezetben tanulmányozunk, és amely a lelki növekedés természetét igyekszik feltárni, egy olyan idézet legyen, amely azt hangsúlyozza, hogy mennyire fontos a szív tükrének csiszolása. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„A legfontosabb dolog a szívek tükrének kifényesítése, hogy azok ragyogóvá és az isteni fény befogadójává válhassanak. Az egyik szív rendelkezhet a kifényezett tükör képességével, míg egy másikat ezen világ pora és szennye fedhet be és homályosíthat el. Bár ugyanazon nap süt le mindkettőre, abban a tükörben, amelyik kifényesített, tiszta és megszentelt, a nap a maga teljességében, dicsőségében és erejében látható, megmutatván fenségét és ragyogását; az a tükör azonban, amelyik porfedte és homályos, nem rendelkezik a visszatükrözés képességével, habár ami magát a napot illeti, továbbra is ragyog, s el nem halványul, sem nem szűnik meg. Ezért aztán kötelességünk abban áll, hogy törekedjünk kifényesíteni szívünk tükkrét, hogy így visszatükrözőivé válhassunk ama fénynek, valamint befogadóivá az isteni jótéteményeknek, melyek teljességükben nyilvánulhatnak meg rajta keresztül.”¹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!

- a. Ki kell _____ szívünk tükkrét, hogy az _____ és az _____ fény _____ válhasson.

- b. Az egyik szív _____ a _____ tükör képességével; egy másik szívet ezen világ _____ és _____ be és _____ el.
- c. Ugyanazon Nap _____ le _____ a kifényesített tükörre, _____ pedig az ezen világ pora és szennye által befedett és elhomályosított tükörre.
- d. Abban a tükörben, amelyik kifényesített, _____ és _____ láthatjuk a Napot a maga _____, _____ és _____, megmutatván _____ és _____.
- e. Az a tükör, amelyik _____ és _____, nem rendelkezik a _____.
- f. Kötelességünk abban áll, hogy törekedjünk kifényesíteni szívünk tükrét, hogy az isteni fény _____ váljunk, és az _____, _____, _____, amelyek teljességükben _____ meg rajta keresztül.

2. Döntsd el, vajon igazak-e az alábbi állítások!

- _____ A csiszolt tükör visszatükrözi a valódi nap fényét.
- _____ A fénytelen, homályos tükör nem tükrözi vissza a valódi nap fényét.
- _____ Az Igazság Napja a tiszta szívekre ontja sugarait.
- _____ Az Igazság Napja azokra a szívekre ragyog, amelyeket elhomályosít e világ pora és szennye.
- _____ A tiszta szívek visszatükrözik az Igazság Napjának fényét.
- _____ Az e világ pora és szennye által borított szívek visszatükrözik az Igazság Napjának fényét.

3. Döntsd el, hogy az alábbiak közül melyek alkotják „e világ porát és szennyt”!

_____ ragaszkodás a földi javakhoz	_____ önimádat
_____ az emberiség iránti szeretet	_____ tudás
_____ kapzsiság	_____ a luxus szeretete
_____ irigység	_____ arrogancia

4. Döntsd el, hogy az alábbiak közül melyek segítenek nekünk abban, hogy „kifényesítsük szívünk tükrét”!

_____ öröm	_____ az emberiség iránti szeretet
_____ hit	_____ Isten szeretete
_____ kedvesség	_____ ima
_____ tudás	_____ jócselekedetek
_____ versengés másokkal	_____ a Teremtő Szó tanulmányozása
_____ mások tökéletlenségeire gondolni	_____ mások előnyben részesítése önmagunkkal szemben

5. Annak érdekében, hogy meggátoljuk e világ porának és szennyének felgyülemlését szívünk tükrén, állandó erőfeszítéseket kell tennünk. Döntsd el, hogy igazak-e az alábbi állítások!

- _____ Önmagában az ima kifényesíti szívünk tükrét.
- _____ Pusztán a jócselekedetek kifényesítik szívünk tükrét.
- _____ Az imák a jócselekedetekkel együtt kifényesítik szívünk tükrét, ugyanis magukhoz vonzzák Isten jótéteményeit.
- _____ Csakis Isten kegyelme által fényesíthetjük ki szívünk tükrét.
- _____ Lehetséges, hogy valaki elveszíti szíve tisztaságát.
- _____ Életünkben valamikor eljön az a pont, amikor már nem szükséges tovább fényesítenünk szívünk tükrét.

6. Válaszolj az alábbi kérdésekre!

- a. Mi egy tiszta szív célja? _____
- _____
- _____
- b. Mit érhet el egy olyan szív, amelyik nem tiszta? _____
- _____
- _____
- c. Milyen állapotban van az a szív, amelyik nem az Igazság Napja felé fordul? _____
- _____
- _____

7. Vitasd meg a következő kérdést a csoportod többi tagjával: Hogyan védheti meg magát olyasvalaki a világ porától és szennyétől, aki a szolgálat útján jár?

8. Talán érdemes lenne kívülről megtanulni az alábbi idézetet:

„Minden dicséret és minden dicsőség Istennek, Ki Hatalma erejével teremtését kiemelte a nem-létezés csupaszságából és az élet köntösével ruházta fel. Minden teremtett dolgok közül kiválasztotta különleges kegyére az ember tiszta, drágakő-szerű valóságát, és felruházta azzal az egyedülálló képességgel, hogy felismerhesse Őt és visszatükrözhesse dicsőségének nagyságát.”²

3. RÉSZ

Mindannyiunknak megadatott az a képesség, hogy megismerjük Istent, és tükrözzük az Ő neveit és tulajdonságait. Számtalan más rejtett képességgel is fel vagyunk ruházva. Ugyanakkor a képesség mértéke nem mindenkinél azonos, és Isten nem fog tőlünk olyat kérni, ami meghaladja a képességeinket. Amit tőlünk kér, az az, hogy a lehető legteljesebb mértékben fejlesszük ki azt, amivel potenciálisan rendelkezünk. Bahá'u'lláh azt mondja:

„... Én teremtésemet mindegyikőtökben tökéletessé tettem, hogy Kezem munkájának kiválósága teljességgel feltárhasson az emberek előtt. Ebből következik, hogy minden ember képes volt és mindig képes is lesz, Isten, a Dicsőített Szépségét magától felfedezni. Ha az ember nem ruháztatott volna fel ezzel a képességgel, hogyan lehetne számonkérni rajta tévedését?”³

Az isteni tulajdonságok megszerzéséhez tudatában kell lennünk annak a magas szellemi rangnak, amelyet Isten mindannyiunk számára kijelölt, és folyamatosan afelé kell haladnunk. Szívünknek az igazi szépség, a Mindenható Szépsége felé kell vonzódnia. Ez a tökéletes mérce, amely gondolkodásunkat és cselekedeteinket kell, hogy vezérelje; nem szabad beérnünk a középszerűséggel. Ha a mai társadalom normái szerint élünk, az középszerűségbe ringat bennünket. Sokan úgy gondolják, hogy a kiválóságot a másokkal való versengés révén lehet elérni. Valójában azonban a versengés még jobban belerángat minket a világ csapdáiba. Az erő, ami bennünket a kiválóság felé hajt, az az égő vágy kell legyen, hogy elérjük, amit Isten számunkra kegyesen elrendelt. A kiválóságra való törekvés azt jelenti, hogy törekszünk a lehető legteljesebb mértékben kibontakoztatni azokat a képességeket, amelyekkel fel vagyunk ruházva. Shoghi Effendi azt mondja nekünk, hogy azoknak, akik arra vágyanak, hogy közelebb kerüljenek Istenhez...

„... nem szabad azon társadalom elfajzott körülményeire tekinteniük, amelyben élnek, sem a körülöttük lévő emberek által tanúsított erkölcsi lealacsonyodás és könnyelmű magatartás nyilvánvaló jeleire. Nem elégedhetnek meg viszonylagos megkülönböztetettséggel és kiválósággal. Tekintetüket inkább nemesebb magasságokba kell szegezniük azáltal, hogy a Dicsőség Tollának tanácsait és intéseit tekintik legfőbb céljuknak. Akkor aztán könnyen felismerhetővé válik, hogy mily számos fokozat marad még, amit be kell járni, s hogy mily messze nyugszik a vágyott cél – a cél, mely nem más, mint a mennyei erkölcsök és erények felmutatása.”⁴

1. A fenti első idézet alapján gondolkodjunk el röviden a „képesség” fogalmán! Dönts el, hogy igazak-e az alábbi állítások!

_____ Minden embernek megvan az a képessége, hogy megismerje és szeresse Istent, valamint, hogy visszatükrözze Isten neveit és tulajdonságait.

- _____ Az ok, amiért egyesek elutasítják Isten Megnyilvánulását, az, hogy híján vannak annak a képességnek, hogy megismerjék Istent és értékeljék a Szépségét.
- _____ Egy goromba embernek nincs meg az a képessége, hogy kedves legyen.
- _____ Az az ember, akit úgy neveltek fel, hogy ne legyen becsületes, nem rendelkezik azzal a képességgel, hogy becsületes legyen.
- _____ Lehetséges mások képességeit ismerni.
- _____ Mindenki ismeri saját képességeit.
- _____ Csakis Isten tudja, ki-k mennyi képességgel rendelkezik.
- _____ Képességeinket kizárólag személyes erőfeszítéseink révén fejlesztjük.
- _____ Isten kegyelme által fejlesztjük képességeinket, amikor arra törekszünk, hogy megtisztítsuk szívünket, és hozzájáruljunk a társadalom átalakulásához.

2. Most, hogy elgondolkodtunk a „képesség” fogalmán, megvizsgálhatjuk az ehhez kapcsolódó „kiválóság” fogalmát is, hogy további képet kapjunk a lelki növekedés természetéről. Ennek elősegítésére ebben és a következő néhány feladatban a fenti második idézetre fogunk fókuszálni. Egészítsd ki a következő mondatokat a hiányzó szavakkal!

a. Shoghi Effendi azt tanácsolja, hogy ne tekintsünk a

- _____
- _____
- _____

b. Nem szabad megelégednünk a

- viszonylagos _____
- viszonylagos _____

c. Ahelyett, hogy megelégednénk a viszonylagos kiválósággal, inkább _____

d. Tekintetünket inkább nemesebb magasságokba kell szegeznünk azáltal, hogy ____

e. Miután Isten tanácsait tekintjük legfőbb célunknak, felismerjük majd, hogy ____

3. Ahhoz, hogy felülemelkedjünk a társadalom romlott állapotain és erkölcsi leépülésén, mennyei erkölcsöket és erényeket kell kifejlesztenünk. Az alábbiakban felsorolunk néhányat a társadalomban fellelhető körülmények közül. Válassz mindegyikhez az alábbi tulajdonságok közül egyet vagy akár többet is, amelyekről úgy tűnik, hogy a legközvetlenebb módon küzdenek ellene!

erkölcsösség, Isten törvényeinek való engedelmesség, mindent átölelő szeretet, becsületesség, lemondás képessége, egyenes jellem, megértés, igazságosság, alázat

Elnyomás: _____

Anyagiasság: _____

Törvénytelenység: _____

Erkölcsi lazaság: _____

Korrupció: _____

Előítélet: _____

Arrogancia: _____

Gyűlölködés: _____

Tévútra vezető élvezetek hajszolása: _____

4. Melyek azok a magatartásformák és szokások, amelyek megóvnak minket a könnyelmű viselkedéstől? _____

5. Az alábbi felsorolás első oszlopa a viszonylagos kiválóságra, a második pedig a valódi kiválóságra mutat példákat. Párosítsd össze a viszonylagos kiválóság példáit a valódi kiválóság példáival!

_____ Keményen tanulni, hogy
lekörözzük az osztályunk többi
tagját

_____ Miután kifizettük a havi kötelezettségeinket és félreraktunk egy keveset szórakozásra, a megmaradt pénz egy részét felajánlani az Alapnak

_____ Csak azért nem csinálni valami rosszat, mert azt hisszük, hogy rajtakaphatnak minket

_____ Toleranciával kezelni más fajtájú és társadalmi osztályhoz tartozó embereket

_____ Senkinek sem ártani

a. Mindig és minden körülmények között tisztességes magatartást tanúsítani

b. Törekedni arra, hogy tökéletesen megértsük az iskolában tanult tárgyakat

c. Túláradó szeretetet és tiszteletet tanúsítani az emberiség iránt

d. Aktívan hozzájárulni embertársaink jólétéhez

e. Nagylelkűen és áldozatkészen adakozni az Alapnak

6. Vitasd meg az alábbi kérdéseket a csoportod tagjaival!
- Miért nem szabad beérnünk a „viszonylagos megkülönböztetettséggel és kiválósággal”?
 - Mi kell, hogy kiválóságunk mércéje legyen?
 - Néhányan úgy vélik, hogy a kiválóság elérésének egyetlen módja a versengés. A Rejtett Szavakban Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy: „minden ember közül az a leghanyagabb, aki feleslegesen civódik, és testvére fölé igyekszik kerekedni.” Szerinted hogyan érhető el a kiválóság, ha nem versengés révén?
 - A kiválóságra való törekvés megköveteli, hogy a lehető legteljesebb mértékben fejlesszük képességeinket. Feltételezhetjük-e valaha is, hogy elértük azt a célt, hogy „mennyei erkölcsök és erények” példájává váljunk?

4. RÉSZ

Az emberi szív szeretetre lett teremtve. Természetéből fakad tehát, hogy valamihez kötődni kíván. Amennyiben nem azért létezik, hogy a földi dolgokhoz kötődjön, hanem hogy Isten fényét tükrözze vissza, akkor Istenhez kell kötődnie. Sokféle módja van a szeretet kifejezésének. Szeretjük a családjunkat, a barátainkat, a közösségünket és a hazánkat. Azonban a szeretet mindezen formái korlátozottak. Az egyetlen határtalan szeretet az Isten szeretete. Az Ő szeretete mindent átölel. Amikor szívünk tiszta és az Ő szeretetét tükrözi vissza, határtalan és önzetlen szeretetet tanúsítunk az egész emberi faj iránt. Ha a mások iránti szeretetünket nem ragyogja be az Isten iránti korlátlan szeretet, akkor az olyan nemkívánatos vonásokat ölthet magára, mint amilyen pl. a féltékenységet, a birtoklási vágyat vagy az előítéletet.

A szeretetnek van egy nagyon lényeges vonása, amit mindannyiunknak meg kell érteni. A szeretetet mindig félelem kíséri. Ez nem azt jelenti, hogy azoktól félünk, akiket szeretünk. Amitől félünk az éppen az, hogy elveszítjük a szeretteinket vagy az ő szeretetüket. Ezért aztán az Isten szeretete mellett az istenfélelemnek is ott kell lennie a szívünkben — a félelemnek, hogy cselekedeteink, ballépéseink megakadályozzák, hogy Isten szeretete elérjen hozzánk. Ez nem azt jelenti, hogy tetteink megakadályozzák Istent abban, hogy továbbra is szeressen minket, hiszen az Ő szeretete végtelen, és soha nem szűnik meg az emberiségre záporozni. Az általunk elkövetett dolgok azonban akadályokká válhatnak, melyek nem engedik meg, hogy az Ő szeretete elérjen hozzánk. Bahá'u'lláh a Rejtett szavakban kijelenti:

„Ó, Lét Fia! Szeress engem, hogy szerethesselek! Ha te nem szeretsz engem, az Én szeretetem sehogyan sem érhet el hozzád. Tudd ezt, ó, szolga!”⁵

A lelki tulajdonságok fejlődése teljes egészében függ mind az Isten iránti szeretettől, mind pedig Isten félésétől. Az Írások számos része segít világosabbá tenni megértésünket a lelki életünkre ható két lényeges erőről. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Mert Isten szeretete és a lelki vonzalom lemossa és megtisztítja az emberi szívet, felöltözteti és felékesíti a szentség makulátlan köntösével; és ha a szív már teljesen az Úrhoz kötődött és összekötött az Áldott Tökéletességgel, akkor fog Isten kegyelme megnyilvánulni.

Ez a szeretet nem testi szeretet, hanem teljességgel a léleké. És azon lelkek, kiknek belső lényét Isten szeretete világítja be, olyanok, mint a fény szétáradó sugarai, és úgy ragyognak, mint a szentség csillagai a kristálytisza égbolton. Mert az igazi, a valódi szeretet az Isten iránti szeretet, és az emberi fogalmak és elképzelések felett áll.”⁶

Bahá'u'lláh azt mondja:

„Aki Isten segítője kíván lenni e Napon, hunyja be szemét minden tulajdona előtt, és nyissa ki Isten dolgaira. Ne foglalkozzon azzal, mi hasznára válik, hanem törődjön azzal, ami fel fogja magasztalni a Mindenható mindeneknek parancsoló nevét. Tisztítsa meg szívét minden gonosz szenvedélytől és romlott vágytól, mert az istenfélelem az a fegyver, mely győzedelmessé teheti, az elsődleges eszköz, mellyel célját elérheti. Isten féelme a páncél, mely megóvjá Ügyét, az a védőpajzs, mely lehetővé teszi az Ő népének, hogy győzelmet arasson. Olyan lobogó ez, melyet ember meg nem gyalázhat, oly erő, mellyel más erő nem vetélkedhet. Segítségével és Annak engedelmevel, Ki a Seregek Ura, azok, akik közel kerültek Istenhez, képesek bekeríteni és meghódítani az emberi szívek fellegvárait.”⁷

1. Egészítsd ki a következő mondatokat!
 - a. Ha mi nem _____ Istent, az Ő szeretete sehogyan sem _____ hozzánk.
 - b. Mert Isten szeretete és a lelki vonzalom _____ és _____ az emberi szívet.
 - c. Ha a szív már teljesen az Úrhoz _____, és _____ az Áldott Tökéletességgel, akkor fog Isten _____ megnyilvánulni.
 - d. Ez a szeretet nem _____ szeretet, hanem teljességgel a _____.
 - e. Azon lelkek, kiknek belső lényét Isten szeretete _____ olyanok, mint a _____ szétáradó sugarai.
 - f. Azon lelkek, kiknek belső lényét Isten szeretete világítja be, úgy _____, mint a _____ a kristálytisza égbolton.
 - g. Mert az _____, a _____ szeretet az _____ iránti szeretet, mely az emberi _____ és _____ felett áll.
2. Válaszolj az alábbi kérdésekre!
 - a. Mi mossa le és tisztítja meg az emberi szívet? _____

- b. Milyen feltételt kell a szívnek teljesítenie ahhoz, hogy Isten kegyelmét magához vonzza? _____
- c. Vajon Isten szeretete testi vagy lelki természetű? _____
- d. Mivé válunk, ha lelkünket Isten szeretete világítja be? _____
- e. Mi az igazi szeretet? _____
3. Beszeld meg a következő kérdést a csoportod tagjaival: Vajon hogyan hatnak a körülöttük élő emberekre azok, kiknek belső lényét Isten szeretete világítja be, és kik úgy ragyognak, mint a szentség csillagai a kristálytisza égbolton?
4. A szeretet minden megnyilvánulása korlátozott, hacsak nem ragyogja be Isten mindent átfogó, határtalan szeretete. Az alább felsorolt szavak segítségével írd olyan mondatokat, amelyek kifejezik ezt a gondolatot! Segítségképpen mutatunk néhány példát.

Öröm	Isten szeretete örömet hoz a szívünkbe.
Szabadság	Igazi szabadságunk forrása Isten szeretete és a Hozzá való kötődés.
Mohóság	A világi dolgok szeretete mohósághoz vezethet.
Féltékenység	Ha a barátaink iránti szeretetünket nem világítja be Isten szeretete, akkor az féltékenységhez vezethet.
Fény	_____
Szomorúság	_____
Csalódás	_____
Élet	_____
Szenvedély	_____
Vágyódás	_____
Kegyelem	_____
Képzeltetések	_____
Birtoklási vágy	_____
Félelem	_____
Könyörület	_____
Együttérzés	_____
Szentség	_____
Előítélet	_____
Igazság	_____

Tudás _____
Bátorság _____

5. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!

- a. Az istenfélelem az a _____, mely győzedelmessé tehet bennünket, ha azt választjuk, hogy Isten segítői leszünk e Napon.
- b. Az istenfélelem az az _____, amely által elérhetjük célunkat.
- c. Az istenfélelem az ő Ügyét védelmező _____.
- d. Az istenfélelem az a _____, mely győzelemre juttatja az Ő népeit.
- e. Az istenfélelem egy olyan _____, amelyet senki sem gyalázhat meg.
- f. Az istenfélelem egy olyan _____, mellyel semmilyen hatalom sem vetélkedhet.
- g. Az istenfélelem segíti azokat, akik Istenhez közel kerültek, hogy képesek legyenek _____ és _____ a világ népei szívének _____.

6. Vitasd meg az alábbi kérdéseket a csoportoddal!

- a. Miért fontos Isten szeretete a lelki tulajdonságok fejlődésében?
- b. Miért fontos az istenfélelem a lelki tulajdonságok fejlődésében?

7. Érdemes lenne kívülről megtanulni az alábbi idézetet:

„A keresőt, midőn elmerül Isten szeretetének óceánjában, szenvedélyes vágyakozás tölti majd el, és felemelkedik, hogy megvalósítsa Isten törvényeit.”⁸

5. RÉSZ

Az Isten iránti szeretet az a hajtóerő, amely arra készíti bennünket, hogy Ügyének szolgálatában járjunk. Minden egyes lépés, melyet ezen az úton teszünk, növeli Iránta érzett szeretetünket. Szívünk tükre pedig minden egyes lépéssel egyre csiszoltabbá válik, és tovább fejlesztjük lelki tulajdonságainkat. Ami gondolatainkat megvilágítja, és cselekedeteinket irányítja ezen az úton, az nem más, mint Isten Törvénye. Ha nem engedelmeskedünk az Ő törvényeinek, akkor sötétségben találjuk magunkat, és eltévelyedünk. A Kitáb-i-Aqdasban Bahá'u'lláh így beszél arról a kettős kötelességünkről, hogy felismerjük Isten Megnyilvánulását és engedelmeskedjünk Parancsolatainak:

„Az Isten által szolgálóknak rendelt első kötelem Annak felismerése, Ki Kinyilatkoztatásának Hajnala és törvényeinek Kútfeje, Ki az Istenséget képviseli mind Ügyének Királyságában, mind a teremtés világában. Ki ezen feladatát teljesíti, elnyert az minden jót; és ki megfosztatik tőle, eltévelyedett, még ha ő is a szerzője minden igaz cselekedetnek. Mindenki számára, ki ezen legmagasztosabb állást, a mindent meghaladó dicsőség e csúcsait eléri, kötelesség, hogy betartsa Annak minden parancsolatát, Ki a világ Vágya. E kettős kötelem egymástól el nem választathatik. Egyik a másik nélkül el nem fogadtathatik. Emígyen rendelkezett Az, Ki az isteni sugallat Forrása.”⁹

Isten törvényeivel kapcsolatban Bahá'u'lláh ezt mondja nekünk:

„Ó, világ népei! Tudjátok bizonyosan, hogy parancsolataim szerető gondviselésem lámpásai szolgálaim között, és irgalmam kulcsai teremtményeimnek.”¹⁰

Egyik Táblájában azt mondja:

„Bizony, Isten törvényei olyanok, mint egy óceán, és az emberek gyermekei, mint a halak, ó, bárcsak tudnák.”¹¹

Bahá'u'lláh később kijelenti:

„Az Ő előírásai jelentik valóban a leghatalmasabb erődítményt a világ védelmére és népei megóvására – világító fényt azoknak, akik felismerik és elismerik az igazságot, és tüzet azoknak, akik elfordulnak és tagadják azt.”¹²

„Mondd: Istenre esküszöm! Az Ő törvénye erődítmény a számotokra, bárcsak megérténétek.”¹³

A Kitáb-i-Aqdasra hivatkozva, amely az Ő kinyilatkoztatásának törvényeit és rendelkezéseit tartalmazza, így figyelmeztet bennünket:

„Mondd: Ragadjátok meg azt, ó, emberek, és tartsátok be mindazt, ami abban Uratok, a Megbocsátó, a Nagylelkű csodás előírásaiból alakuldetett. Ez az, ami tényleg a boldogulásatokhoz vezet ebben és a következő világban is, és megtisztít benneteket mindentől, mi nem illendő hozzátok.”¹⁴

Egyik Írásában pedig ezt olvashatjuk:

„Isten rendelkezései legfenségesebb Kinyilatkoztatásának mennyországából küldettek alá. Mindenkinék gondosan be kell tartani azokat. Az ember legfőbb megkülönböztető jele, valódi fejlődése, végső győzelme mindig is ezektől függött és fog a jövőben is függeni. Aki betartja Isten parancsolatait, örökké tartó boldogságra jut.”¹⁵

1. A fenti idézetek arra utalnak, hogy:

_____ Első kötelességünk Isten Megnyilvánulásának felismerése.

_____ Miután felismertük őt, következő kötelességünk a Neki való engedelmesség.

- _____ Isten Megnyilvánulásának felismerése fontosabb, mint a Törvényeinek való engedelmesség.
- _____ A törvényeknek való engedelmesség fontosabb, mint Isten Megnyilvánulásának felismerése.
- _____ Isten Megnyilvánulásának felismerése és az Ő törvényeinek való engedelmesség egyformán fontos; egyik sem elfogadható a másik nélkül.
- _____ Isten azért adott nekünk törvényeket, mert szeret bennünket.
- _____ Isten azért adott nekünk törvényeket, hogy féljünk Tőle.
- _____ A büntetéstől való félelem miatt kell betartanunk Isten törvényeit.
- _____ Azért kell betartanunk Isten törvényeit, mert szeretjük őt.
- _____ Azért kell betartanunk Isten törvényeit, hogy magunkhoz vonzzuk kegyelmét.
- _____ Isten csak azokat szereti, akik engedelmeskednek Neki.
- _____ Azok, akik engedelmeskednek Istennek, kitarják a szívüket, hogy befogadják az Ő szeretetét.
- _____ Nem élhetünk Isten törvényeinek óceánján kívül.

2. A fenti idézetekben Isten törvényeit úgy említik, mint

- Isten szerető gondviselésének _____.
- Isten _____ kulcsai.
- az _____ amelyben minden emberi lény elmerül.
- a leghatalmasabb erődítmény a világ _____ és népei _____.
- _____ azoknak, akik felismerik és elismerik az igazságot, és _____ azoknak, akik elfordulnak és tagadják azt.
- _____ számunkra.

3. Az alábbiakban említett két példa után sorolj fel néhányat Isten törvényei és parancsolatai közül! A fenti kifejezések tükrében vajon miként növeli Isten törvényeinek és parancsolatainak figyelembevételével a megértésünket azzal kapcsolatban, hogy mekkora jelentőséggel bírnak ezek az életünkre és a szolgálat útján tett erőfeszítéseink hatékonyságára nézve?

Az Isteni Szó olvasása és az arról való elmélkedés minden reggel és este.

A kötelező ima elmondása minden nap

4. Mit jelent Isten engedelmes szolgájának lenni?

- ☐ Folyamatosan megkérdőjelezni annak bölcsességét, amit Isten elrendelt
- ☐ Folyamatosan tiltakozni a bahá'í intézmények döntései ellen vagy figyelmen kívül hagyni azokat
- ☐ Vakon követni Isten többi szolgáit
- ☐ Kutatni az igazságot azzal a szándékkal, hogy elfogadjuk azt és aszerint éljünk
- ☐ Állhatatosan Isten útját járni
- ☐ Törekedni arra, hogy gondolatainkat és cselekedeteinket Isten tanításaihoz igazítsuk
- ☐ Örömmel betartani Isten törvényeit, és magasztalni az Ő szavát
- ☐ A körülményektől függetlenül állandóan hűnek maradni Isten törvényeihez
- ☐ Ahelyett, hogy gyengeségeinken és gyarlóságainkon rágódnánk, teljes bizalmunkat és reményünket Isten kegyelmébe és bőkezűségébe helyezni.

5. Ha netán még korábban nem tetted volna meg, érdemes lenne most kívülről megtanulni az alábbi idézetet a Kitáb-i-Aqdasból:

„Mindenható dicsőségem mennyországából hatalmam Nyelve ezen szavakkal szólt teremtésemhez: 'Tartsátok meg parancsolataimat az Én szépségem szerelméért.'”¹⁶

6. RÉSZ

Isten Megnyilvánulásának felismerése felnyitja a szemünket. Megtudjuk, hogy mi segíti a felemelkedésünket, és mi az, ami a lealacsonyodásunkhoz vezet. Ahogy a Megnyilvánulás által számunkra elhozott Kinyilatkoztatást tanulmányozzuk, tudatára ébredünk annak, hogy mi is Isten célja az emberiséggel. Mindenben az Ő Hatalmának és kifürkészhetetlen Bölcsességének jelét látjuk. A tudás, melyet Isten Megnyilvánulása által nyerünk, és a szeretet, amit Iránta érzünk, bizonyosságot ad számunkra. Szívünk többé nem tétovázik vagy rendül meg.

Ahogy alázatosan járjuk a szolgálat útját, úgy növekszünk hitben és bizonyosságban. És ahogyan hitünk mértéke növekszik, úgy nő az a képességünk is, hogy befogadjuk Isten jótéteményeit, és ezzel összhangban fejlesszük lelki tulajdonságainkat. Tekintetünket az Igazság Napja felé fordítjuk, és folyamatosan megvilágosodást nyerünk. Így tehát ezen az úton minden cselekedetet tudatosan hajtunk végre – Isten, az Ő Kinyilatkoztatása és az emberiség számára kitűzött céljainak tudatában. Ezt jelenti a hit. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Bármennyire is tetszetős és elfogadható egy igaz cselekedetekkel bíró személy Isten Szent Küszöbe előtt, a tetteknek mégis a tudásból kell fakadniuk. Bármily páratlan és kitűnő legyen is egy vak ember keze munkája, ő maga mégsem láthatja azt. Mily keményen dolgoznak egyes állatok az ember kedvéért, mily terheket cipelnek érte, mily nagymértékben járulnak hozzá az ember életének megkönnyítéséhez és kényelméhez; és mégis, mivel tudatlanok, nem élvezhetik munkájuk és fáradozásuk jutalmát. A felhőkből eső hull alá, ami táplálja a növényeket és a virágokat, varázslatos zöldbe öltözteti a rétet, a pusztát, az erdőt és a kertet; ám mivel a felhők nincsenek tudatában kiáradásuk eredményének és gyümölcsének, nem nyernek dicséretet vagy tiszteletet, és nem érdemlik ki senki háláját és elismerését. A lámpa fényt áraszt magából, de mivel nincs tudatában, hogy ezt teszi, senki sem tartozik neki köszönettel. Mindamellet az igaz cselekedetekkel és jó magatartással rendelkező ember bizonyosan a Fény felé fordul, bárhol is pillantja meg azt. A lényeg az, hogy a hit magában foglalja mind a tudást, mind a jó cselekedetek végrehajtását.”¹⁷

Bahá'u'lláh így buzdít minket:

„Mondd: ó emberek! Ne fosszátok meg magatokat Isten kegyelmétől és irgalmától. ... Ő Az, Ki feltárta szemetek előtt Tudásának kincseit, és lehetővé tette, hogy felemelkedjete a bizonyosság mennyországába – az Ő ellenállhatatlan, megcáfолhatatlan és legmagasztosabb Hitének bizonyosságába.”¹⁸

„Öltsétek magatokra, ó emberek, a bizonyosság öltözetét, hogy megvédjen az benneteket a hiú ábrándok és a hiábavaló képzelgések dárdáitól, és hogy a hívők közé tartozzatok ezekben a napokban – amikor senki sem érheti el a bizonyosságot és az állhatatosságot Isten Ügyében, hacsak nem mond le arról, mi az emberek között uralkodik, és nem fordul e megszentelt és ragyogó Szépség felé.”¹⁹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat a fenti első idézet alapján!
 - a. Bármily páratlan és kitűnő legyen is egy vak ember keze munkája, _____

 - b. Mily keményen dolgoznak egyes állatok az ember kedvéért, mily terheket cipelnek érte, mily nagymértékben járulnak hozzá életének megkönnyítéséhez és kényelméhez; és mégis, _____

 - c. A felhőkből eső hull alá, ami táplálja a növényeket és a virágokat, varázslatos zöldbe öltözteti a rétet, a pusztát, az erdőt és a kertet; ám _____

 - d. A lámpa fényt áraszt magából, de _____

e. Az ember igaz cselekedeteket hajt végre, de tetteinek _____ kell fakadnia.

2. Ezután a másik két idézet alapján egészítsd ki az alábbi mondatokat!

a. Nem szabad megfosztanunk magunkat _____
és _____.

b. Isten feltárta szemünk előtt _____, és
lehetővé tette, hogy _____ a _____
_____, az Ő _____,
_____, és _____
bizonyosságába.

c. Magunkra kell _____ a _____ öltözetét, hogy
_____ az minket a _____ és
_____ dárdáitól.

d. Ezek azok a napok, amikor senki sem érheti el a _____ és az
_____ Isten Ügyében, hacsak nem _____ arról, mi
az emberek között uralkodik, és nem _____ e megszentelt és ragyogó
Szépség felé.

3. Az alábbi szavak mindegyikéhez írd egy-egy olyan mondatot, amelyben szerepel a „hit” szó! Segítségképpen megadtunk egy példát.

Mozdíthatatlan A Szövetségbe vetett hite olyan volt, akár egy hegy: mozdíthatatlan.

Megkérdőjelezhetetlen _____

Életerő _____

Szilárd _____

Növekedés _____

Újonnan ébredt _____

Igaz _____

Állhatatos _____

Kétségektől mentes _____

Valódi _____

Megingathatatlan _____

4. Döntsd el, vajon igazak-e az alábbi állítások!

_____ A hit forrása Isten tudása és Megnyilvánulásának felismerése.

_____ A Bahá'u'lláh-ba vetett hit az Ő parancsolatainak való engedelmességet
jelenti.

- _____ Ha valaki Isten Megnyilvánulásába veti hitét, mindig engedelmeskedni fog Parancsolatainak.
- _____ Hinni valamiben azt jelenti, hogy sohasem teszünk fel kérdéseket.
- _____ A hit növekszik, ahogyan az egyénnek az Istenről való tudása növekszik.
- _____ A hit növekszik, ahogyan az egyén Isten Megnyilvánulásának Tanításai szerint cselekszik.
- _____ A rendíthetetlen hit egyet jelent a fanatizmussal.
- _____ A hit nem olyasmi, amit el lehet veszíteni.
- _____ Ha van hitünk, sohasem fogunk kételkedni a tanításokra vonatkozó saját megértésünkben.
- _____ Ha van hitünk, sohasem fogunk kételkedni Isten Megnyilvánulásának tanításaiban.
- _____ Az, hogy ismerjük a Kinyilatkoztatás igazságát, de vonakodunk annak alapján cselekedni, a hitünk gyengeségét mutatja.
- _____ Teljesen természetes, hogy a bizonyosság állapotába a kétségek különböző fázisain keresztül jutunk el.
- _____ Ahogy növekszik bennünk a hit, képessé válunk arra, hogy felhagyjunk a hiú ábrándokkal és a hiábavaló képzelgésekkel.
- _____ Az Isten Kinyilatkoztatásának igazságában való bizonyosság eléréséhez hitre van szükség.

5. Írj le néhány olyan dolgot, amelyek felől bizonyos vagy! Segítségképpen itt áll két példa.

- a. Bizonyos vagyok abban, hogy Bahá'u'lláh világrendje meg fog valósulni.
- b. Bizonyos vagyok abban, hogy a Hit le fog küzdeni minden útjába álló akadályt, és el fogja érni magasztos célját.
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____

6. Vitasd meg az alábbiakat a csoportod tagjaival!
- a. Ha hiszel ugyan Bahá'u'lláh tanításaiban, de egy nehéz helyzetben és nagy nyomás alatt úgy döntesz, hogy nem előnyös a becsületesség elve szerint cselekedni, akkor miben kételkedsz?
 - b. Vajon az ismeretek megszerzése önmagában elegendő-e hitünk megerősítéséhez? Hogyan segít a tudatosság és a cselekvés együtt abban, hogy megszabaduljunk a kétségektől és bizonyosságot nyerjünk?
 - c. Képesek lehetünk-e egyáltalán arra, hogy hitet és bizonyosságot nyerjünk a Mindenhatóhoz intézett őszinte könyörgés és az Ő kegyelmének kiáradása nélkül?

7. RÉSZ

A hit az a sziklatalapzat, amelyre szellemi létezésünket építjük. Hiszünk Isten Kinyilatkoztatásának igazságában, és nem habozunk az Ő törvényei és felszólításai szerint cselekedni. Állhatatosak vagyunk Isten és a Megnyilvánulása iránti szeretetünkben. Bizonyosan tudjuk, hogy Isten Akarata megvalósul, és alávetjük saját akaratunkat az Övének. Isten szellemi és anyagi teremtéséről szerzett tudásunk mégis korlátozott, és sohasem tudjuk, hogy mi fog történni egyik napról a másikra. Így reményteli szívvel állandóan várjuk Isten jótéteményeinek reánk való kiáradását. Bízunk Isten kegyelmében és reménykedünk, hogy részesülünk Áldásaiban. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

„Soha ne veszítsd el az Istenbe vetett bizalmadat. Légy mindig bizakodó, mert Isten adományai soha nem szűnnek meg az emberre áradni. . . . Az ember minden körülmények között Isten áldásainak tengerébe merítkezik. Ezért ne veszítsd el a reményt semmilyen körülmények között sem, hanem légy szilárd a reménységben.”²⁰

„Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, hogyan reménykedhet a boldogságban? Ha nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, akkor hol találhat megnyugvásra? Ó, bizzatok Istenben, mert az Ő Kegyelme örökkévaló, és bizzatok az Ő Adományaiban, mert fenségesek azok! Ó, higgyetek a Mindenhatóban, mert Ő sohasem hibázik, és az Ő jósága mindörökké tart! Az Ő Napcsillaga szüntelenül ontja a Fényt, és az Ő Kegyelmének Fellegei telve vannak az Együttérzés Vizeivel, melyekkel mindazok szívét öntözi, akik bíznak Őbenne. Az üdítő Szellőjének szárnyain mindig gyógyulás érkezik az emberek megfáradt lelkeinek!”²¹

Ami pedig reménységünk forrását illeti, azt mondja:

„A Kinyilatkoztatás örömhíre kihirdettetett, és az égő csipkebokor lángja és izzó tüze felragyogott. Az egység óceánjának hullámai, miként az útmutatás seregei, a vizsály partjainál csapdosnak, és szerteszét szórják az egység és egyetértés értékes gyöngyszemeit. Az isteni tavasz körbeölelte a földet, mennyei virágok nyíltak, tavaszi záporok hulltak, és életet adó szelek fújtak mindenfelől, míg végül mindenki el nem telt reménnyel, hogy az Egység szépsége a világ gyülekezetében feltárul, és arcának fényessége ragyogóan tündököl mindenütt.”²²

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!
- a. Legyünk bizakodók, mert Isten _____ soha nem _____ az emberre áradni.
 - b. Nem szabad elveszítenünk a reményt semmilyen körülmények között, hanem _____ kell lennünk _____.
 - c. Nem szabad _____ a _____ semmilyen _____, hanem szilárdnak kell lennünk reménységünkben.
 - d. Isten _____ Fellegei telve vannak az _____ Vizeivel.
 - e. Az _____ Vizeivel Isten mindazok _____ öntözi, akik _____ Őbenne.

2. Döntsd el, vajon igazak-e az alábbi állítások!

- _____ Az Istenbe vetett bizalom a remény kiapadhatatlan forrása.
- _____ A remény igazi forrása a saját képességeinkbe vetett bizalom.
- _____ A remény az Isten mindenre kiterjedő kegyelmébe vetett bizalomból fakad.
- _____ Az Isteni Megnyilvánulás tanításainak igazságába vetett hit a remény határtalan forrása.
- _____ A remény legfőbb forrásai az anyagi javak és a hatalmon lévő emberekkel való kapcsolatok.
- _____ Csak a naiv emberek bizakodók. A realista embernek mindenben van oka kételkedni.
- _____ Remény csak az ostobák szívéből fakad.
- _____ Mindig bizakodóak maradunk, ha minden körülmények között megelégszünk Isten akaratával.
- _____ Mindig bizakodóak maradunk, ha teljes hittel valljuk, hogy Isten adományai szüntelenül záporoznak ránk.
- _____ Soha nem veszítjük el a reményt, ha hiszünk abban, hogy Bahá'u'lláh világrendje végül meg fog valósulni.

3. A reménnytéliség azt jelenti, hogy amikor lelki tulajdonságok fejlesztésére törekszünk, akkor,

- _____ bizonyosak vagyunk benne, hogy ez sikerülni is fog, függetlenül attól, hogy mennyi erőfeszítést teszünk érte.
- _____ folyamatosan emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy ez nem biztos, hogy sikerülni fog.
- _____ nem kell semmilyen erőfeszítést tennünk.

- _____ csak a saját képességeinkben kell bízunk, mivel ez a legfőbb tényező, amely sikerünket meghatározza.
- _____ biztosak vagyunk abban, hogy ha őszinte erőfeszítéseket teszünk, Isten bőkezősége és kegyelme révén sikerrel járunk.

4. Az alábbi mondatok közül melyeket mondja egy reményteli ember?

- _____ Nem vagyok jó, és nincs is értelme megpróbálni változtatni ezen.
- _____ Annak ellenére, hogy tisztában vagyok a korlátaimmal, mindig megpróbálom a legjobbat kihozni magamból.
- _____ Életem legnehezebb időszakában isteni segítségért imádkozom, és bízom abban, hogy Isten akarata szerint segítséget kapok.
- _____ Az ember alacsonyabb rendű természete mindig legyőzi a magasabb rendű természetet, és soha nem fogom megérni azt a napot, amikor az emberek nemesen cselekszenek.
- _____ A minden emberi lény nemességébe vetett meggyőződés teszi lehetővé számunkra, hogy továbbra is elkötelezettek maradjunk a szolgálat iránt.
- _____ Az osztályomban néhány gyerek rosszul viselkedik, de tudom, hogy ha türelmesen segíték nekik, akkor fejlődni fognak.
- _____ A serdülőkre ható negatív társadalmi erők olyan erősek, hogy hiába is próbálnánk segíteni nekik, hogy ellenálljanak a hatásuknak.
- _____ A serdülőkorú fiatalokat passzivitásra ösztönző erők ellenére sokan közülük megfelelő és folyamatos neveléssel megtanulnak ellenállni ezen erők hatásának, és a közösség szolgálatának szentelik életüket.
- _____ Az akadályok, amelyekkel a szolgálat útján szembesülünk, gyakran kifejezetten a fejlődés lépcsőfokaivá válhatnak.
- _____ Közösségünk jelenleg válságon megy keresztül, de biztos vagyok benne, hogy az Ügyben rejlő erőkre támaszkodva képesek leszünk leküzdeni minden nehézséget és továbbhaladni.
- _____ A társadalomban olyan nagy a széthúzás, hogy a közösségek sohasem lesznek képesek egységet teremteni.
- _____ Bár időnként félelmetes feladatnak tűnik, a nagyobb egység megteremtéséhez támaszkodhatunk a lelki alapelvekre.

5. Tanuljuk meg kívülről az alábbi imát!

„Ő a Könyörületes, a Legbőkezűbb! Ó, Isten, én Istenem! Te látsz engem, Te ismersz engem, Te vagy Oltalmam és Menedékem. Nem kerestem, és nem is fogok mást keresni Rajtad kívül. Szereteted ösvényén kívül nem tapodott és nem is fog taposni lábam más utat. A kétségbeesés sötét éjjelén várakozón és reménykedve fordul szemem végtelen jóindulatod reggele felé, és hajnalhasadáskor szomorú lelkemet a Szépségedre és Tökéletességedre való emlékezés vidítja fel és erősíti meg. Kit kegyelmed karja segít, legyen bár csak egy csepp, végtelen óceánná válik,

és szerető kedvességed kiadásának segedelmével ragyogó csillagként fénylik fel még a legkisebb porszem is.

Fogadd védőszárnyaid alá, ó, Te, a tisztaság Szelleme, Te, Ki a Mindenkinél Jobban Gondoskodó vagy, ezt az elbűvölt, lángra gyúlt szívű szolgádat. Segítsd őt a lét e világában, hogy állhatatos és szilárd maradjon szeretettedben, és add, hogy e törött szárnyú madár oltalmat és menedéket leljen az égi fán, a Te isteni fészkedben.”²³

8. RÉSZ

A reménynek közeli társa a hön vágyódás. Az a szív, amely nem vágyódik arra, hogy részesüljön Isten jótéteményeiből, élettelen. Az a lélek, amely nem ég a vágytól, hogy Isten közelségébe jusson, csak a tévelygés sivatagában vándorolhat. A vágyakozás az emberi szív sajátossága. A vágyakozás tárgya azonban a mennyei tulajdonságok elérése, a lelki öröm, az Isteni Küszöbnél való bebocsáttatás, valamint Isten Ügyének alázatos szolgálata kell, hogy legyen. Hiszen, ha az 'én' és a szenvedély parancsszavai a vágyakozást a világ és annak hiábavalóságai felé irányítják, akkor éppen az az erő szűnik meg, amely a lélek fejlődését viszi előre. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

“Az isteni bőkezűség forrása tör előre, ám nekünk szomjaznunk kell az élő vizeket. Ha nincsen szomjúság, az életadó víz mit sem csillapít. Ha a lélek nem éhezik, a mennyei asztal ízletes étkei nem táplálnak. Ha az észlelés szemei nincsenek nyitva, a nap fénysugarai nem nyernek tanúbizonyságot. Ha az orrnyílás nincs kitisztítva, az égi rózsakert illatait nem lehet belélegezni. Ha a szív nincs tele vágyódással, az Úr jótéteményei nem észlelhetők . . . Ha egy óceányi jótékony víz zubog, ám mi nem szomjazunk rá, mi jóban részesülünk? Ha a gyertya meggyújtva áll, mi pedig nem látunk, miféle élvezetet kapunk attól? Ha dallamos himnuszok szállnak a mennyekbe, viszont mi megfosztattunk a hallástól, milyen örömet találhatunk?”²⁴

Egy Shoghi Effendi nevében írt levélben pedig ezt olvashatjuk:

“Feledkezz meg hát gyengeségeidről, viseltess Isten iránt teljes bizalommal, szíved égjen a vágytól, hogy szolgálhasd az Ő küldetését és hirdethesd az Ő igéjét; és akkor ráébredsz, mily természetesen adatik majd meg számodra az ékesszólás és az emberi szívek megváltoztatásához szükséges képesség.”²⁵

1. Egészítsd ki a következő mondatokat!
 - a. Az isteni bőkezűség forrása _____ előre, ám nekünk _____ kell az élő vizeket.
 - b. Az _____ forrása tör előre, ám nekünk szomjaznunk kell az _____ .
 - c. A mennyei asztal ízletes étkei nem táplálnak bennünket, ha a lelkünk nem _____ .

- d. A mennyei asztal _____ nem táplálnak bennünket, ha a lelkünk nem éhezik.
- e. Az Úr jótéteményei akkor észlelhetők, amikor szívünk tele van _____.
- f. Az Úr _____ akkor _____, amikor szívünk tele van vágyódással.
- g. Meg kell feledkeznünk _____.
- h. Szívünknek _____ kell a _____, hogy szolgálhassuk az Ő küldetését és hirdethessük az Ő igéjét.
- i. Szívünknek égni kell a vágytól, hogy _____ az Ő _____ és _____ az Ő _____.
- j. Az ékesszólás és az emberi szívek megváltoztatásához szükséges képesség természetesen adatik meg számunkra, ha teljes _____
_____ iránt, és szívünk
_____.

2. A fenti első idézet alapján írd öt olyan mondatot, ami azzal kezdődik, hogy „hacsak nem/nincs”!

- a. Hacsak _____

- b. Hacsak _____

- c. Hacsak _____

- d. Hacsak _____

- e. Hacsak _____

3. Döntsd el, vajon igazak-e az alábbi állítások!

- _____ Minden vágy dicséretreméltó.
- _____ A mennyei tökéletességek iránti vágyódás dicséretreméltó.

- _____ Ha nem vágyódunk a mennyei tökéletességekre, nem fogjuk elérni azokat.
- _____ Sokkal boldogabbak lennénk, ha nem lennének vágyaink.
- _____ Dicséretes az a vágy, hogy minden szívnek valódi örömet szerezzen.
- _____ Szívünk örömmel telik meg, amikor csak azt kívánjuk, amit Isten kíván nekünk.
- _____ Az önző vágyak mindig ellentétben állnak azzal, amit Isten kíván nekünk.
- _____ Amikor úgy cselekszünk, hogy a szívünk szenvedélyes vágyakozással van tele az Ügy tanítása iránt, isteni megerősítéseket kapunk.
- _____ A szenvedélyes vágyakozás az előfeltétele annak, hogy Isten kegyeiben részesüljünk.
- _____ Az anyagi körülmények javításának vágya elfogadható, feltéve, hogy nem árnyékolja be az Istennek való tetszés iránti vágyat.
- _____ Mindig ébernek kell lennünk, hogy ne a világi vágyak uralják az életünket.
- _____ Amikor megtisztítjuk szívünket az önző vágyaktól, közelebb kerülünk Istenhez.
- _____ A legfőbb vágy az, hogy beléphessünk Isten jelenlétébe.

4. Az alábbi vágyak közül melyek nem elfogadhatóak? Miért nem?

- _____ Kiválóságot elérni saját szakmánkban
- _____ Látni azt, hogy béke uralkodik a földön
- _____ Tanítani az Ügyet
- _____ Boldog családi életet élni
- _____ Növekedni a hitben és a bizonyosságban
- _____ Szilárdan kitartani a Szövetségben
- _____ Önzetlenül szolgálni az Ügyet és az emberiséget
- _____ Az Ügy és az emberiség szolgálatáról ismertté válni
- _____ Lelki tulajdonságokat kifejleszteni
- _____ Mások boldogságáért munkálkodni
- _____ Bekerülni a Helyi Szellemi Tanácsba
- _____ Tanúja lenni az Ügy fejlődésének
- _____ Magas státuszt elérni a közösségben
- _____ Hatalmat gyakorolni mások felett
- _____ Tanúja lenni mások fejlődésének
- _____ Személyes érdekeket érvényesíteni
- _____ A Hit legfőbb érdekeit önzetlenül támogatni

5. Vitasd meg a csoportod többi tagjával a következő két állítást!
- A halál utáni életről való elmélkedés segít bennünket a spiritualitás iránti szomjúság megébredésében.
 - A legfőbb vágy az, hogy teljesen elégezzük az én fátylát, és belépjünk Isten jelenlétébe.

9. RÉSZ

A tudás, a hit és a bizonyosság, a remény és a szenvedélyes vágyakozás nélkülözhetetlen azok számára, akik a szolgálat útját járják. Ezek azonban nem elegendőek; erősíteniünk kell a cselekvési szándékot és folyamatosan erőfeszítéseket kell tennünk, ha jelentős lépéseket akarunk tenni ezen az úton, és betölteni kettős célunkat, hogy lelkileg és szellemileg is növekedjünk, valamint hozzájáruljunk a társadalom fejlődéséhez. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Mindegyikük számára elrendeltetett egy előre meghatározott mérték, miként ezt Isten hatalmas és óvott Tábláiban megparancsolta. Azonban mindaz, ami benned rejtezik, csak a saját akaratod eredményeként nyilvánulhat meg. Tulajdon cselekedeteid tanúskodnak ezen igazságról.”²⁶

‘Abdu’l-Bahá a következőképpen fogalmaz:

„Ne engedjétek testeteket tunyaságba süppedni, hanem teljes lelkekkel dolgozzatok, s teljes szívetekkel kiáltsatok és kérjétek Istent, hogy részesítsen benneteket segítségében és kegyelmében. Így változtathatjátok ezt a világot az Abhá Paradicsommá, ezt a földgolyót pedig a mennybéli birodalom gyakorlóterévé. Csak ha igyekeztek ezt elérni, akkor lesz bizonyos, hogy ezek a fények felragyognak, ezek a kegyelemfelhők alábocsátják esőjüket, ezek az életet adó szellők feltámadnak és fújni kezdenek, és ez az édes illat szerteszét szóródik.”²⁷

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!
- Mindaz, ami bennünk _____, _____ a saját akaratunk eredményeként nyilvánulhat meg.
 - Mindaz, ami bennünk rejtezik, csak a _____ eredményeként _____.
 - Ne _____ testünket _____ süppedni, hanem teljes _____ kell, és teljes _____ és _____ Istent, hogy részesítsen bennünket az Ő _____ és _____. Így ezt a földgolyót a _____ tehetjük.

- d. Csak ha igyekszünk ezt elérni, akkor lesz bizonyos, hogy _____

- e. Csak ha igyekszünk ezt elérni, akkor lesz bizonyos, hogy _____

- f. Csak ha igyekszünk ezt elérni, akkor lesz bizonyos, hogy _____

- g. Csak ha igyekszünk ezt elérni, akkor lesz bizonyos, hogy _____

2. Az alábbiak közül melyekre utal az első idézet?

- _____ Minthogy képességeink Isten által előre elrendeltek, azok az életünkben hozott döntéseinktől függetlenül fejlődni fognak.
- _____ Minthogy képességeink Isten által előre elrendeltek, azok fejlődni fognak, akár teszünk erőfeszítést, akár nem.
- _____ Isten adott nekünk bizonyos képességeket, de azok csak saját akaratunk gyakorlása révén fognak fejlődni.
- _____ Saját akaraterőnk révén mindannyian képesek leszünk legyőzni valamennyi emberi korlátot, és elérjük az abszolút tökéletesség állapotát.
- _____ Bármilyen messzire is jutunk lelkileg, egyikünk sem lesz képes teljes mértékben kibontakoztatni azokat a képességeket, amelyeket Isten kijelölt számunkra; ezért folyamatosan erőfeszítéseket kell tennünk, hogy fejlesszük őket.

3. Válaszolj az alábbi kérdésekre, és indokold is meg a válaszodat!

- a. Az a tény, hogy Isten ismeri a mennyei tökéletességek megszerzésére való képességünket, azt jelenti-e, hogy azok megszerzése nem a mi hatalmunkban áll, hanem az Övében?

- b. Megvan-e a szabad akaratunk abban, hogy fejlesszük vagy ne fejlesszük lelki tulajdonságainkat?

- c. Az a tény, hogy szabad akaratlanul rendelkezünk, azt jelenti-e, hogy felelősek vagyunk Istennek azokért a döntésekért, amelyeket az életünkben hozunk?

- d. Tételezzük fel, hogy egy diák nem tanul a vizsgáira, és megbukik. Mondhatja-e, hogy a bukás a sors akarata volt?

- e. Tételezzük fel, hogy egy diák nagyon céltudatos és kitartó a tanulmányaiban, és kiváló jegyeket kap. Vajon a sikere a „szerencsének” tulajdonítható?

- f. Ha ellenállásba ütközöl, amikor több, egyformán értékes cél közül az egyiket próbálsz meg elérni, az vajon azt jelenti, hogy nem a megfelelőt választottad, és fel kell adnod a dolgot? Ha továbbra is sikertelenül próbálkozol, ez vajon azt jelenti-e, hogy fel kell adnod? Honnan tudod, hogy mikor kell felhagynod valamely cél elérésére irányuló próbálkozásaiddal, és helyette más célokat kitűznöd?

- g. Az a tény, hogy erőfeszítéseket kell tennünk a lelki tulajdonságaink fejlesztése érdekében, azt jelenti-e, hogy ezt megtehetjük anélkül, hogy Isten segítségét kérnénk?

- h. Vajon a szolgálat ösvényén tett erőfeszítések – mind a saját képességek fejlesztése, mind a társadalom átalakításához való hozzájárulás – ugyanolyan fontosak-e, mint az út során elért eredmények?

4. Az alábbi idézet alapján vitassátok meg az emberi akarat és erőfeszítés, valamint az isteni segítség hatalma közötti kapcsolatot!

„... Az ember tétlensége vagy mozgása úgyszintén Isten támogatásán múlik. Ha nem kap segítséget, nem képes se jót, se rosszat cselekedni. Amikor pedig a létezés segédlete a Bőkezű Úrtól megérkezik, akkor képes akár jót vagy rosszat cselekedni; de ha a segítség megszakad, teljességgel tehetetlen marad. Ezért esik szó a Szent Könyvekben Isten segítségéről és támogatásáról. Ez az állapot tehát hasonlatos a hajóéhoz, amelyet a szél vagy a gőz ereje hajt; ha megszűnik ez az erő, a hajó sem tud mozdulni. Ugyanakkor a hajót a kormány fordítja egyik vagy másik irányba, a gőz ereje pedig elmozdítja a kívánt irányba. Ha keletnek irányítják, a hajó kelet felé tart, ha pedig nyugatnak fordítják, akkor nyugat felé megy. Ez a mozgás nem a hajótól származik, nem, ez a szélnek vagy a gőznek köszönhető.

Ugyanígy az ember összes cselekedetében az erőt Istentől kapja, de a jó vagy rossz közötti választás magára az emberre marad.”²⁸

10. RÉSZ

Miközben a szolgálat útján járunk, fokozottan tudatában kell lennünk annak, hogy a mennyei tökéletesség nem érhető el áldozatok nélkül. Az áldozat misztériuma abban rejlik, hogy lemondunk mindarról, ami az „én” birodalmának része, hogy elnyerjük azt, ami az isteni magasabb birodalmakhoz tartozik. ‘Abdu’l-Bahá a tűzbe dobott vas példáján keresztül magyarázza el nekünk az áldozat misztériumát. A vas szürke, hideg és kemény. Ahhoz, hogy megszerezze a tűz tulajdonságait – vagyis, hogy vörös, forró és folyékony lehessen – fel kell adnia az eredeti sajátságait. Az áldozathozatal azt jelenti, hogy meg kell válnunk olyan dolgoktól, amelyekhez ragaszkodunk, és ezért fájdalommal jár. A tudatos szív számára azonban a fájdalom édes, mert ez az igazi öröm hordozója. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja nekünk:

„... nézzetek engem, kövessetek engem, legyetek olyanok, mint én; ne töprengjetelek önön magatokon vagy saját élteteken, egyetek bár vagy aludjatok, kényelem közepette, egészségesen vagy akár betegen, legyetek bár barátokkal vagy ellenséggel, részesüljetelek bár dicséretben vagy hibáztatásban; mert ezen dolgokkal törődnőtök nem szabad! Nézzetek engem s legyetek olyanok, mint én; haljatok meg önmagatok és a világ számára, hogy újra születhessetek és beléphessetek a mennyek királyságába! Tekintsétek a gyertyát, ahogyan fényét adja! Cseppenként folydogál el élte, hogy fényének lángja felragyoghasson.”²⁹

Egy másik alkalommal pedig kifejti:

„ az Istenhez való közelség szükségessé teszi az én feláldozását, a mindentől való elszakadást és a mindenről való lemondást Őérte. A közelség az hasonlatosság.”³⁰

És ha meg akarjuk látni leghőbb reményeink gyümölcsét, akkor hajlandónak kell lennünk erőfeszítéseket tenni és meghozni a szükséges áldozatokat. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Ez az örvendezés ideje, a vidámság és a jókedv napja, mert, dicsőség Istennek, minden ajtó szélesre tárul az Abhá Szépség adományai által. De nagy erőfeszítésekre és önfeláldozásra van szükség, továbbá a gondolatok összpontosítására, hogy a remény fája meghozza gyümölcsét és eredményeket érjen el.”³¹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!

Ha ‘Abdu’l-Bahát kívánjuk követni, nem szabad _____
_____, vagy _____, akár
_____ vagy _____, akár _____,
_____ vagy _____ vagyunk, akár _____ vagy
_____ vagyunk, akár _____ vagy _____
részesülünk; mert ezen dolgokkal nem kell törődnünk egyáltalán. Meg kell _____
_____ és a _____, hogy _____
_____ és _____ a mennyek királyságába.

2. Válaszolj az alábbi kérdésekre!

- a. Mi történik a gyertyával, amikor meg van gyújtva? _____
- b. Adhat-e fényt a gyertya anélkül, hogy elégne? _____
- c. Mit ér az a gyertya, amit sohasem gyújtanak meg? _____
- d. Kiteljesítheti-e egy mag a benne rejlő lehetőséget úgy, hogy megőrzi mag voltát? _____
- e. Mit áldoz fel egy mag azért, hogy fává váljon? _____
- f. Melyek azok a dolgok, amelyekről le kell mondanunk ahhoz, hogy kibontakoztathassuk a bennünk rejlő istenadta képességeket? _____

- g. Közel kerülhetünk-e Istenhez áldozat nélkül? _____
- h. Fejleszthetjük-e a lelki tulajdonságokat áldozat nélkül? _____
- i. Mit ér az életünk, ha nem törekszünk a lelki tulajdonságok fejlesztésére? _____
- _____
- j. Miért van szükség önfeláldozásra és gondolataink összpontosítására, ha erőfeszítéseink úgyis meghozzák a remélt gyümölcsöket? _____
- _____
- _____

3. Az áldozat célja az, hogy:

- _____ örök életre jussunk.
- _____ közelebb kerüljünk Istenhez.
- _____ megszabaduljunk az anyagi jóléttől.
- _____ megszabaduljunk önző vágyainktól.
- _____ próbára tegyük magunkat.
- _____ fejlesszük lelki tulajdonságainkat.
- _____ szenvedjünk.
- _____ 'Abdu'l-Bahá példáját kövessük.
- _____ a vezérlét fényét elvigyük az emberi szívhez.

4. Az áldozathozatal állása valóban magas. Ügyelnünk kell arra, nehogy elbagatellizáljuk azzal, hogy állandóan eldicsekszünk minden aprósággal, amit teszünk, hogy az mekkora nagy áldozat. Gondolkodjunk el olyan mondatokon, amelyekben az „áldozat” szó nem feltétlenül megfelelő választás, például: „Feláldoztam a kedvenc TV-műsoromat, hogy elmenjek a Tizenkilenc Napi Ünnepre.” Vajon indokolt-e itt az „áldozat” szó használata? Igaz, hogy valamiről lemondtunk, de vajon nem bagatellizáljuk el az áldozathozatal jelentőségét azzal, hogy az ilyesmit „áldozatnak” nevezzük? Vegyünk egy másik példát: „Feláldoztam a hétvégémet azért, hogy részt vegyek egy intenzív kampányban, amelynek célja az Ügy tanítása a környékemen”. Mit jelent ez a mondat? Vajon arra utal, hogy felismerjük az Ügy tanításából fakadó valódi örömet? Mi az, amiről lemondtunk? Összehasonlítható-e azzal a gazdagsággal, amit Isten kegyelmének és pártfogásának elnyerése jelent? Írjatok még néhány olyan mondatot, amelyben az „áldozat” szó használata nem helyénvaló!

- a. _____
- _____
- b. _____
- _____

- c. _____

- d. _____

- e. _____

- f. _____

- g. _____

5. Vitasd meg az alábbi megállapítást a csoportod tagjaival!

Hitünk kezdeteitől fogva egészen a legújabb időkig lelkek ezrei vállalták a legnagyobb áldozatot, és életüket adták Isten ügyéért. A legtöbben persze nem arra vagyunk hivatottak, hogy mártírrá váljunk, de ugyanennek az áldozatos szellemnek kell bennünket is éltetnie, amikor a szolgálat útját járjuk. A szolgálat szellemében élt életet az áldozatvállalás fémjelzi.

6. Vitasd meg a csoportoddal az áldozat, a fájdalom és az öröm közti kapcsolatot!

7. Tanuld meg kívülről az alábbi idézeteket!

„Az igazán az ember, aki magát ma az egész emberi faj szolgálatának szenteli. A Magasztos Lény így szól: Áldott és boldog az, aki felkel, hogy elősegítse a föld népeinek és nemzetségeinek legjobb érdekeit.”³²

„Így azt tanácsolom mindőtöknek, hogy . . . áldozatok minden gondolatotokat, szavakat és tetteket arra, hogy elvigyék az Isten Szeretetének ismeretét minden szívnek.”³³

11. RÉSZ

A tanfolyam során a szolgálat útján való haladás lelki dinamikáját vizsgáltuk. Megvizsgáltuk annak a szívnek az állapotát, amely visszatükrözi Isten tulajdonságait. Elmélgedtünk Isten szeretetéről és az istenfélelemről, valamint az Ő parancsainak való engedelmisség nélkülözhetetlenségéről. Mérlegeltük a hit, a remény és az égő vágy feltétlen szükségességét ahhoz, hogy ezen az ösvényen előrehaladjunk. Láttuk, hogy a saját szellemi és lelki fejlődésünkre való törekvés és a társadalom jobbá tételéhez való hozzájárulás akaratot, elszántságot és erőfeszítést igényel, valamint áldozatokat is követel. Amiről nem szabad megfeledkeznünk, az az, hogy függetlenül a nehézségektől és a válságos pillanatoktól, örömteli állapotban járjuk ezt az utat. Az öröm az emberi lélek tulajdonsága, nem pedig külső hatásokból

eredő érzélem. Természetesen vannak időszakok, amikor szomorúak vagyunk, és vannak időszakok, amikor boldogok. De szívünk alapvető állapota az öröm – Isten megismerésének öröme, az Isteni Megnyilvánulás felismerésének öröme, a Kegyelme óceánjában való elmerülés öröme, az Ő Szent Kűszöbén való szolgálat öröme.

‘Abdu’l-Bahá az öröm leglényege volt. Egész életeden át rendszeresen kellene olvasnod ‘Abdu’l-Bahá szavait, megtanulnod azokat kívülről és elmélkedned azok jelentésén felidézve az Ő életének példáját. Szavainak és megállapításainak tanulmányozása oly intenzív kell legyen, hogy azok gondolkodásod szerves részévé váljanak. Minden pillanatban, akár boldog vagy, akár szomorú, nehézségek vagy nyugalom közepette, munkában vagy pihenés idején, képesnek kell lenned arra, hogy emlékezetedbe idézd Szavait, hogy gondoldj Rá és öröm töltse el. Ennek fényében érdemes elgondolkodni az ‘Abdu’l-Bahá írásaiból származó alábbi idézeteken, és memorizálni belőlük, amennyit csak tudsz.

„... De ebben az ügyben, azaz az emberiség szolgálatában fel kell ajánlanotok az életetek is, és amint átadjátok magatokat ennek, örvendeztetek.”³⁴

„Bárcsak tudnád, hogy mily magas állás rendeltetett el azon lelkek számára, kik elszakították magukat a világtól, erőteljesen a Hit iránt vonzódnak, és Bahá’u’lláh védelmező árnyékában tanítanak! Mennyire örvendeznél, az elragadtatásban és örömmámorban mennyire szétterítenéd szárnyadat és szárnyalnál a mennyek felé, amiért egy ilyen útnak a követője vagy, s utazó egy ilyen Királyság felé.”³⁵

„Kapaszkodjatok erősen Isten köpönyegének szegélyébe, és irányítsátok minden erőfeszítéseket Szövetségének előmozdítására, lángoljatok még ragyogóbban Szeretete tüzétől, hogy szívetek repessen örömében a szolgálat fuvallatában, mely ‘Abdu’l-Bahá kebléből árad.”³⁶

„Tegyük félre az én minden gondolatát; hunyjuk le szemünket minden földi dologra, ne adjuk senki tudtára szenvedéseinket, és ne panaszkodjunk sérelmeinkről. Inkább feledkezzünk meg önmagunkról, és a mennyei kegyelem borát kortyolva kiáltunk világgá örömünket, és merülünk bele a Mindenható szépségébe.”³⁷

„Én mindenkor beszélek rólatok, és emlékezetembe idézlek benneteket. Imádkozom az Úrhoz, és könnyes szemmel könyörgöm Hozzá, hogy záporozza alá mindezen áldásait rátok, vidítsa fel szíveteket, örvendeztesse meg lelketeket, és részesítsen benneteket túlradó örömben és mennyei boldogságban.”³⁸

„E gyorsan tovatűnő világban egyetlen örömöm Isten köves ösvényének taposása és a kemény megpróbáltatások s minden testi gyötrelmem elviselése volt. Máskülönb ezen földi élet sivárnak és hiábavalónak bizonyulna, s jobb volna a halál. A lét fája nem teremne gyümölcsöt; ezen létezés bevetett földje nem hozna termést. Ezért hát a reményem az, hogy valamely körülmény által gyötrelmem kupája még egyszer színültig telik, és a gyönyörűséges Szeretet, a lelkek Kaszája megint elkápráztatja a szemlélőket. Akkor lesz ezen szív örömmel teli, s ezen lélek áldott.”³⁹

„Majd felkelt az Igazság Napja és a Királyság dicsőségének sugarait árasztotta keletre és nyugatra. Azok, akiknek szemük volt a látásra, örvendeztek az örömhírré és így kiáltottak: „Ó, áldottak, áldottak vagyunk!”, és meglátták minden dolgok belső valóságát és feltárták a Királyság misztériumait. Képzeldéseiktől és kétségeiktől megszabadulván meglátták az igazság fényét, és olyannyira megmámorosodtak Isten szeretete kelyhéből kortyolva, hogy tökéletesen elfeledkeztek a világról és önnön énjükről. Örömtáncot lejtve siettek vértanúságuk helyére, és ott, ahol az emberek a szeretetért meghalnak, elhajították maguktól fejüket és szívüket.”⁴⁰

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. Egy 1912. április 14-i beszédből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [Az egyetemes béke meghirdetése: 'Abdu'l-Bahá 1912-es amerikai és kanadai látogatása során tartott előadásai] c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 4. bek., 19. oldal.
2. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), XXXIV, 1. bek., 86. oldal.
3. Ugyanott, LXXV, 1. bek., 162. oldal.
4. Shoghi Effendi 1924. október 30-án kelt, a Teheráni Helyi Szellemi Tanácsnak írt leveléből, mely megjelent a *Chaste and Holy Life: Extracts from the Bahá'í Writings* [Erényes és szent élet: Szemelvények a Bahá'í Írásokból], c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), 7. sz., 11–12. oldal.
5. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* [Rejtett szavak] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003, 2022 nyomtatásban), Arab rész 5. sz., 4. oldal.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Bahá válogatott írások] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 174.2–3 sz., 280–281. oldal.
7. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], CXXVI, 4. bek., 307–308. oldal.
8. *Light of the World: Selected Tablets of 'Abdu'l-Bahá* [A világ világossága: 'Abdu'l-Bahá válogatott táblái] (Haifa: Bahá'í World Centre, 2021), 6.7 sz., 20. oldal; továbbá a *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting: Extracts from the Bahá'í Writings* [A kötelező ima és a böjt fontossága: Szemelvények a Bahá'í Írásokból] c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), 23. sz., 15. oldal.
9. Bahá'u'lláh a *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* [A Kitáb-i-Aqdas: A Legszentebb Könyv] c. műben (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1993, 2021 nyomtatásban), 1. bek., 23. oldal; valamint a *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból] c. könyvben, CLV, 1. bek., 375. oldal.
10. Bahá'u'lláh a *The Kitáb-i-Aqdas* [A Kitáb-i-Aqdas: A Legszentebb Könyv] c. műben, 3. bek., 24. oldal; valamint a *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból] c. könyvben, CLV, 3. bek., 376. oldal.
11. Bahá'u'lláh-t idézi az Igazságosság Egyetemes Háza a *The Kitáb-i-Aqdas* [A Kitáb-i-Aqdas: A Legszentebb Könyv], c. műhöz írt bevezetőjében, 7. oldal.

12. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh táblái, melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988, 2021 nyomtatásban), 5.10 sz., 54. oldal.
13. Bahá'u'lláh a *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting* [A kötelező ima és a böjt fontossága], c. műben, 14. sz., 11. oldal.
14. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh táblái, melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki], 17.109 sz., 321. oldal.
15. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], CXXXIII, 1. bek., 327. oldal.
16. Bahá'u'lláh a *The Kitáb-i-Aqdas* [A Kitáb-i-Aqdas: A Legszentebb Könyv] c. műben, 4. bek., 24. oldal; valamint a *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból] c. műben, CLV, 4. bek., 376–377. oldal.
17. 'Abdu'l-Bahá egyik táblájából. (hiteles fordítás)
18. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], LII, 1. bek., 118. oldal.
19. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* [Az emlékezés napjai: Válogatás Bahá'u'lláh írásaiból a bahá'í Szent Napokra] (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), 29.9 sz., 146. oldal.
20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Bahá válogatott írások], 178.1 sz., 284. oldal.
21. Egy 1911. november 21-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* [Párizsi beszédek: 'Abdu'l-Bahá 1911-ben tartott beszédei] c. kiadványban, (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 34.8 sz., 133. oldal.
22. *Light of the World* [A világ világossága], 4.3 sz., 9. oldal.
23. 'Abdu'l-Bahá a *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* [Bahá'í imák: Válogatás a Bahá'u'lláh, a Báb és 'Abdu'l-Bahá által nyilatkoztatott imákból] c. kiadványban, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2020 nyomtatásban), 131–132. oldal.
24. 'Abdu'l-Bahá 1912. június 16-án tartott beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* [Az egyetemes béke kihirdetése] c. kiadványban, 1. bek., 273. oldal.
25. Egy 1932. március 31-én kelt, Shoghi Effendi nevében egy magánszemélynek írt levélből, mely megjelent a *The Power of Divine Assistance: Extracts from the Bahá'í Writings* [Az isteni segítség hatalma: Szemelvények a Bahá'í Írásokból], c.

kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), 66. sz., 36. oldal.

26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], LXXVII, 1. bek., 169. oldal.
27. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Bahá válogatott írások], 200.9 sz., 338–339. oldal.
28. 'Abdu'l-Bahá a *Some Answered Questions* [Megválaszolt kérdések] c. műben (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2022 nyomtatásban), 70.6–7 sz., 288–289. oldal.
29. 'Abdu'l-Bahá a *Bahá'í Scriptures: Selections from the Utterances of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá* [Bahá'í Szentírások: Válogatás Bahá'u'lláh és 'Abdu'l-Bahá kijelentéseiből] c. kiadványban (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), 969. sz., 503. oldal.
30. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 26-án tartott beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* [Az egyetemes béke kihirdetése] c. kiadványban, 2. bek., 205. oldal.
31. 'Abdu'l-Bahá egyik táblájából. (hiteles fordítás)
32. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh táblái, melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki], 11.12 sz., 205. oldal; valamint a *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból] c. műben, CXVII, 1. bek., 282. oldal.
33. 'Abdu'l-Bahá 1911. november 9-én tartott beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks* [Párizsi beszédek] c. kiadványban, 27.11 sz., 99. oldal.
34. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Bahá válogatott írások], 35.9 sz., 105. oldal.
35. Ugyanott, 64.2 sz., 143. oldal.
36. Ugyanott, 42.3 sz., 123. oldal.
37. Ugyanott, 195.5 sz., 327. oldal.
38. Ugyanott, 17.8 sz., 56. oldal.
39. Ugyanott, 190.10 sz., 313. oldal.
40. Ugyanott, 16.1 sz., 50. oldal.

Szolgálat az intézeti tanfolyamok tutoraként

Cél

Megérteni néhány fogalmat és elsajátítani
néhány olyan lelki tulajdonságot, attitűdöt és készséget,
melyek segítségével szert tehetünk azokra a képességekre, amelyek
szükségesek ahhoz, hogy egy csoportot végigvezessünk az intézeti tanfolyamokon

1. RÉSZ

A Ruhi Intézet által a tizenöt éves felüliek számára kidolgozott oktatási folyamat résztvevői olyan kurzusokat végeznek, amelyek célja, hogy felkészítsék őket szolgálati tevékenységek végzésére. E tevékenységek hozzájárulnak az élettől lüktető közösségi élethez. Mindezek között akad egy szolgálati tevékenység, amely valóban nélkülözhetetlen, hiszen e nélkül végképp lehetetlennek bizonyul e minta fenntartása és megszilárdítása. Valójában magának az oktatási folyamatnak a kibontakozása függ tőle – azaz, hogy egyre több egyén fejlessze ki azt a képességét, hogy az intézeti tanfolyamok tutoraként szolgáljon, és segítse a résztvevőket a szolgálat útján való előrehaladásban. A tanfolyamsorozatot gyakran egy baráti csoportban végzik, amely rendszeresen találkozik a szomszédságban vagy a faluban, egy tanulókör keretein belül. Néha azonban a csoportok egy intenzív oktatási kampány vagy egy iskolai szünetben tartott tábor keretében alakulnak. Bármilyen alkalomról legyen is szó, a tutori feladatokat a csoport egyik tagja látja el.

A hatékony tutori készségek kialakításához szükség van némi alapképzésre, majd rendszeres értékelő találkozókon való részvételre, amelyeken a tanfolyamok tartalmát tekintik át és a tapasztalatokat elemzik. Tudjuk, hogy a lelki tulajdonságok képezik minden képességünk alapját, és végső soron ezek határozzák meg hatékonyságunk mértékét. Ezért foglalkozott e könyv első fejezete a lelki dinamika természetével, mely a tanfolyamok által kijelölt szolgálat útja során bontakozik ki. Ebben a második fejezetben inkább azokra az pedagógiai fogalmakra fogunk fókuszálni, amelyeket meg kell értenünk, azokra a megközelítésekre és módszerekre, amelyeket el kell fogadnunk, valamint azokra a lelki tulajdonságokra, attitűdökre, készségekre és képességekre, amelyeket folyamatos tapasztalatszerzéssel kell kifejlesztenünk, amennyiben szeretnénk alkalmassá válni arra, hogy egyik csoportot a másik után kísérjük végig a tanfolyamok sorozatán.

2. RÉSZ

Kezdjük az értekezésünket a motiváció fogalmának vizsgálatával! Motiváció nélkül a tanfolyamok résztvevői keveset fognak tanulni, és a létszámuk is csökkenni fog. Vajon hogyan lehet a motiváció forrásait kiaknázni és a lelkesedés magas szintjét fenntartani? Ez egy olyan kérdés, amelyet gyakran fel fogsz tenni magadnak. Ezzel a kihívással mindig szembe kell nézned, valahányszor meghívod a barátaidat és a közösség többi tagját, hogy csatlakozzanak hozzád a tanfolyamokon, és később is minden alkalommal, amikor már csoportként találkozol velük.

E kérdés vizsgálatának első lépéseként az embereket motiváló tényezőket illetően két kategóriát különíthetünk el: átmeneti és állandó tényezőket. Az elsőbe azok a tényezők tartoznak, amelyek pillanatnyilag felvillanyozzák az embereket, és cselekvésre ösztönzik őket, általában csupán rövid időre. A második kategóriába azok a tényezők tartoznak, amelyek olyan motivációt generálnak, amelyek mélyen az ember szívében és lelkében gyökereznek. A 2. Könyv harmadik fejezetéből bizonyára emlékszel még arra a tartalmas beszélgetésre Alejandra és Beatrice között, amely arra készítette Beatrice-t, hogy bekapcsolódjon az intézeti folyamatba. Gondold csak el, mi lett volna, ha Alejandra ehelyett egyszerűen a következő meghívást intézi a barátnőjéhez:

„Szeretnék meghívni Téged, hogy csatlakozz egy tanulókörhöz, amelyet nemrégiben hoztunk létre a közösségünkben. Már tizenketten vannak a csoportunkban, és biztos vagyok benne, hogy mindegyikük szimpatikus lesz neked. Nagyon jól érezzük magunkat együtt. Hetente kétszer pár órát tanulunk, de más tevékenységeket is folytatunk. Most szombaton például piknikezni fogunk, ahová szeretettel várunk. Néhányan úgy tervezzük, hogy utána még röplabdázunk is.”

Melyik kategóriába sorolnád a felhívásban megcélzott motiváció típusát? A fent megfogalmazott felhívással természetesen nincs semmi baj. Az említett iskolán kívüli tevékenységek alkalmasak lehetnek egy tanulócsoport számára, különösen egy fiatalokból álló csoportnak. Az sem vitás, hogy az ilyen tevékenységek rávehetnek valakit arra, hogy csatlakozzon egy tanulókörhöz. Amit azonban itt feltételezünk, az az, hogy ez a fajta motiváció általában átmeneti. Egy ideig működik, de végül megszűnik a hatékonysága. Ha csupán az ilyen módon kiváltott lelkesedésre hagyatkozol, nagyon nehéz helyzetbe hozod magad. Folyamatosan újabb és újabb „szórakoztató dolgokat” kell kitalálnod, míg végül teljesen bele nem fáradsz. Az, hogy a tanulás legyen örömteli, nem jelenti azt, hogy az oktatásnak azonosnak kell lennie a szórakoztatással.

A tanfolyamok céljának teljesítéséhez, azaz a résztvevők lelki és erkölcsi megerősítéséhez olyan motivációs forrásokat kell keresni, amelyek tartósabbak. Számos ilyen forrást már jól ismersz, és könnyen felidézheted őket, ha elgondolkodsz a személyes indítékaidon, miért is veszel részt az intézeti folyamatban. Mi készítetted arra, hogy elvégezd a különböző kurzusokat, és mi ébresztett benned most vágyat arra, hogy kifejleszd azokat a képességeket, amelyekre szükséged lesz ahhoz, hogy ugyanezen kurzusok tutoraként tevékenykedj?

3. RÉSZ

Bizonyára hallottad már, hogy a lelkesedés ragályos. Az a lelkesedés és az a lendület, amellyel ezt a szolgálatot végzed, segíteni fog motiválni barátaidat a tanfolyamok elvégzésében. Ezt a lelkesedést nem szabad pusztán izgalomként, pusztán pillanatnyi és felszínes érzelmeként értelmezni. Ez a belső öröm természetes kifejeződése, egy olyan öröme, amely a lélek tulajdonsága, és nem a múltó körülmények eredménye. Azokban a fejezetekben, amelyeket már elvégeztél, és amelyeket hamarosan az érdeklődőkkel együtt fogsz tanulmányozni, gyakran történik utalás erre az örömről – például a 2. Könyv első fejezetében, amelynek témája a tanítás öröme. Az előző fejezet 11. része szintén az örömről szól. Olvasd el újra ezt a részt! Mennyiben vonatkoznak rád az ott elhangzott megjegyzések, ha az a vágyad, hogy tutorként szolgálj? A csoporttal, amelyben ezt a fejezetet tanulmányozzátok, beszéljétek meg, hogy az ‘Abdu’l-Bahá életéről való elmélkedés, az Ő szavainak olvasása és memorizálása, valamint az Ő kimeríthetetlen szeretetének felidézése hogyan lesz számotokra tartós öröm forrása!

Nyilvánvaló, hogy az öröm, amelyből a tutori szolgálat iránti szenvedélyed fakad, és amely ezért lelkesedést vált majd ki a tanulókör résztvevőiből is, a tiszta szív tulajdonsága. A szív tisztaságáról már többször beszéltünk, többek között a könyv első fejezetében. A 6. Könyv második fejezetében három olyan tisztátalanságot tárgyaltunk, amelyek hatással vannak a tanítási tevékenységünkre: az elismerés utáni vágy, a felsőbbrendűség érzése és a becsvágy. Gondolkodjunk el azon, hogyan csökkenthetik ezek a tutor hatékonyságát!

1. Mit gondolsz, vajon a résztvevők megérik a tutor szándékainak tisztaságát?

2. Hogyan befolyásolná a résztvevők motivációját, ha úgy éreznék, hogy a csoport tutora felsőbbrendűnek érzi magát náluk?

3. Hogyan befolyásolná a motivációjukat, ha az lenne a benyomásuk, hogy a tutor azért végzi a szolgálatot, mert azt reméli, hogy státuszt szerez a közösségben?

Ahhoz, hogy továbbgondoljuk a tisztaság kérdését, nézzük meg az alábbi listát! A felsorolás megnevez néhány lehetséges indokot, amelyek miatt egy adott személy tutori szolgálatot vállalhat. Néhány közülük teljesen elfogadhatatlan, és csak ellenpéldaként szerepel itt. Először is jelöld „E” betűvel azokat, amelyek kétségtől elfogadhatatlanok! Ezután vizsgál meg a fennmaradókat, és a csoport többi tagjával együtt vitasd meg, mely dolgoktól – mint például a személyes ambíció, a siker és elismerés utáni vágy, a világ hiábavalóságai és az én készíttetései – való elszakadást követelik meg ezek!

Valaki azért szolgálhat tutorként, mert

- _____ örömet lel abban, hogy látja az emberek fejlődését.
- _____ lelileg fejlődni akar, és hozzá akar járulni a közösségépítő tevékenységekhez a falujában vagy a szomszédságában.
- _____ reméli, hogy végül regionális koordinátorra nevezik ki, és egy kis járandóságot is kap.
- _____ szeretne jó benyomást kelteni a Segédtestületi tagban.
- _____ azt akarja, hogy mások utánozzák őt.
- _____ azt akarja, hogy mások kedveljék őt.
- _____ azt akarja, hogy mások tiszteljék őt.
- _____ szeret tevékenykedni és eredményeket elérni.
- _____ vezető szerepet kíván betölteni a közösségben.
- _____ szerelemre gyúlt a Hőn Szeretett iránt.
- _____ Isten hívása fellelkesítette.

- _____ szeretne hozzájárulni a globális Tervek megvalósulásához, melyeket az Igazságosság Egyetemes Háza adott a bahá'í világnak.
- _____ az Ügy önzetlen szolgálatának illatát szívta magába.
- _____ szeretné a közösségéhez vonzani Isten áldásait.
- _____ nincs más vágya, mint hogy Istent megörvendeztesse.

4. RÉSZ

Miközben arra törekszel, hogy segíts másokat a Ruhi Intézet tanfolyamainak tanulmányozásában, egyre inkább meg fogsz győződni arról, hogy a megértés önmagában a legnagyobb motiváló erő. Minden emberi szívben ott van az értelem utáni vágyakozás; egy természetes vágy a teremtés külső és belső valóságának megismerésére. Az oktatásnak ezt a vágyat kell kielégítenie. Ha ezt teszi, akkor sikerül a motiváció forrását kiaknáznia. Javasoljuk, hogy elmélkedj 'Abdu'l-Bahá következő szavain az egyik Táblából, amelyben egy kiváló bahá'í erőfeszítéseit dicséri, hogy az általa „tanítási találkozóknak” nevezett módon képezze azokat, akik az Ügyet tanítani akarják.

„Ó Isten hívei! Minden egyes teremtetett lényre, az Örök, korlátlan Uralkodó, a saját tökéletességének, sajátos erényének és különleges kiválóságának egy részét osztotta rá, azért, hogy a saját szintjén ezek mindegyike egy olyan szimbólummá válhasson, mely az emberiség igaz Nevelőjének fenségére utal, és hogy mint a kristálytisztta tükör, mind az Igazság Napjának kegyéről és ragyogásáról szólhasson.

És Ő minden teremtmény közül egyedül az embert választotta ki, hogy néki legcsodálatosabb ajándékát adományozza, és őt a Magasságbéli Gyülekezet áldásaiban részesítette. Ez a legértékesebb ajándék az Ő csalhatatlan útmutatásához való eljutás, hogy az emberiség legbensőbb valósága e lámpás fészkévé válhassék; és mikoron e fény szétszóródó sugarai igazán a szív ragyogó üvegéhez verődnek, a szív tisztasága a sugarak kilángolását még az eredetinel is erősebbé teszi, és dicsőségben ragyogtatja fel azt az emberek elméjében és lelkében.

A leghatalmasabb útmutatás elérése tudástól és bölcsességtől, valamint a Szent Szavak rejtelméről való tájékozottságtól függ. Ezért Isten szerettei, legyenek bár fiatalok vagy idősek, férfiak vagy nők, mindegyikük a saját képességeihez mérten törekedjen a tudás különféle ágainak megszerzésére, valamint arra, hogy mind a Szent Könyvek rejtelméről való megértésüket, mind az isteni bizonyítékok és bizonyosságok felvonultatásának képességét növeljék.

A kimagasló Şadru's-Şudúr, aki valóban elérte a Boldogság Menedékének legmagasztosabb állását, bevezette a tanítási találkozót. Ez az áldott lélek volt az első, aki ezen nagy jelentőségű intézmény alapját lefektette. Dicsőség Istennek, hogy élete során ő, ki is oly közel volt a szent Küszöbhez, olyan lelkeket nevelt, kik ma az Úristen bátor és fennkölt szószólói, tanítványok, akik valóban tiszta szívűek és az ő szellemi leszármazottjai. Halála után, néhány áldott egyén lépéseket tett arra, hogy tanítási tevékenységét folytassa, melyről mikor e Fogoly tudomást szerzett, szíve örömmel telt meg.”¹

'Abdu'l-Bahá e szavai értékes észrevétellel szolgálnak számunkra a tanulókör kíváncsi mozgató erejéről. A fenti bekezdések szerint a legnagyobb Isten által ránk ruházott ajándék, az Ő vezérletének elnyerése. Annak érdekében, hogy elnyerjük ezt a „legnagyszerűbb útmutatást”, tudásra és bölcsességre van szükségünk, és meg kell ismerkednünk a Szent Szavakba zárt misztériumokkal. Mi sem természetesebb ezután mint, hogy az Ő vezérletének adományában való részesülés és a Szent Szavak misztériumainak kutatása képezzék önmagukban a motiváció elsődleges forrásait. Az előtted álló kihívás, annak biztosítása, hogy egy tanulókör résztvevői valóban belevegyék magukat ebbe a mélyreható felfedezésbe és elnyerjék ezt a csodálatos ajándékot.

Annak érdekében, hogy e téma még világosabbá váljon, most lapozd fel a tanfolyamsorozat első könyvét, és nevezz meg legalább három olyan részt, amely mérhetően növelte egy bizonyos lelki témával kapcsolatos megértésedet! Említs meg néhány olyan felismerést, amelyet az egyes részek tanulmányozása során szereztél!

1.

2.

3.

Ugyanabban a Táblában, amit az előbbieken olvashattál, 'Abdu'l-Bahá egy különleges szépségű imát nyilatkoztat ki. Ha kíváncsi, megtanulhatod kívülről és felidézheted minden egyes alkalommal, amikor tutorként tevékenykedsz egy tanulókörben.

„Ó, Isten, Ó, Te, Ki az emberek ragyogó valóságára bocsájtottad fényedet, feléjük árasztván a tudás és az útmutatás csillogó lámpásait és minden teremtetett dolgok közül kiválasztottad őket ezen legnagyobb kegyelemre, és minden dolgok fölé emelted őket, hogy saját belső valójukat megértsék, és hogy saját rejtélyeiket feltárhassák, kiemelve őket a sötétségből a látható világba! »Ő, valóban, megmutatja különleges irgalmát, akinek csak akarja.«

Ó, Urunk, segítsd szeretteidet, hogy elsajátítsák a tudást, a tudományokat és a művészeteket és hogy feltárják azon rejtelmeket, melyeket minden teremtett dolog legbensőbb valója rejt. Add, hogy meghallják azon rejtett igazságokat, amelyek minden létező dolog szívében megírva lakoznak. Add, hogy minden teremtett dolgok között a vezérlet zászlóivá válhassanak, és az elme átható sugaraivá, melyek ezen »első életben« bocsájtják ki fényüket. Add, hogy ők a Tehozzád elirányítókká váljanak, a Te ösvényedhez vezető útmutatókká, sietős küldöncökké, akik az embereket Királyságod felé sűrgetik.

Valóban, Te vagy a Korlátlan hatalmú, a Védelmező, az Erős, a Megóvó, a Hatalmas, a Legnagyilelkűbb.”²

5. RÉSZ

Ha kis csoportban végzitek a tanfolyamokat, fel kell mérned, hogy a résztvevők megfelelő mértékben megértették-e az anyagot. Ezzel kapcsolatban tisztában kell lenned azzal, hogy a megértés általában nem olyan dolog, amit az ember elér és kész. Való igaz, hogy van jó néhány olyan gondolat, amelyet egyszer s mindenkorra megértünk és tudunk. A legtöbb kérdés mélyreható megértése azonban hosszú idő alatt alakul ki. A kérdés, amit gyakran fel kell tenned magadnak, tehát nem az, hogy a résztvevők „megértették-e az adott témát”, hanem az, hogy „előrehaladtak-e az adott téma megértésében”. Olvasd el és gondolkodj el az 1. Könyv „Néhány gondolat a tutorhoz” című bevezető részének következő bekezdésein, amelyek fókuszában a megértés fogalma áll! Eközben tekintsd át a könyv első fejezetének idevágó részeit, amelyekről szó esik!

Az intézeti kurzusok által lehetővé tett előrehaladás a szolgálat ösvényén Bahá’u’lláh tanításainak egyre mélyebb megértésére sarkall, és ezt az anyagok egyértelműen törekszenek átadni. . .

Ezért aztán nem meglepő, hogy az 1. Könyv a sorozat minden könyve szempontjából központi témával, a megértés kérdésével kezdődik. A Szent Írásokból történő olvasás nem azonos annak a sok ezer oldalnak az elolvasásával, amit az egyén az élete során megtesz, ezért „A Bahá’í Írások megértése” c. fejezet a Szent Szövegek részleteinek mindennapos olvasását és azok jelentésén való elmélkedés szokását próbálja kialakítani; egy olyan szokását, amely nagyban fogja segíteni a résztvevőket abban, hogy a szolgálat ösvényére lépjenek. A tutornak ahhoz, hogy kalauzolja őket ennek tanulmányozásában, alaposan át kell gondolnia a megértés témáját.

A Bahá’í Írások mély szellemi igazságokat tartalmaznak, és még akkor is, ha törekszünk elmélyíteni megértésünket azok végtelen jelentéséről, tudjuk, hogy sohasem tudunk eljutni egy végponthoz. Egy szakasz első olvasásakor általánosságban egy alapmegértésre teszünk szert az elsődleges jelentés vonatkozásában, és a fejezet első része ezt tekinti kiindulási pontnak. Így azok-

nak az idézeteknek az elolvasása után, hogy „A világ jobbulása tiszta és jó cselekedeteken, dicséretreméltó és helyes viselkedésen keresztül érhető el”, a résztvevőket egyszerűen megkérdezzük, hogy „Hogyan érhető el a világ jobbulása?” Első pillantásra az ilyen jellegű kérdések és feladatok túl egyszerűnek tűnnek. A sokéves tapasztalat azonban igazolja az Intézet döntését az ilyen módon történő kezdést illetően. Fontos mindannyiunknak törekedni arra, hogy miközben az igazság további rétegeit próbáljuk kutatni egy-egy szövegrészben, ne kerülje el a figyelmünket annak egyértelmű jelentése. A megértésnek erre az első rétegre való odafigyelés a csoportos megbeszélés szempontjából is létfontosságúnak bizonyul; megerősíti a gondolatosság egységét, ami könnyen elérhető, ha engedjük, hogy a személyes véleményeket megvilágítsa az Isteni Bölcsesség.

Fontos itt megjegyezni, hogy nem segíti a legtöbb szövegrész közvetlen jelentésének a megértését, ha hosszasan beszélgetünk a szövegkörnyezeten kívül egy-egy szóról. Mindazonáltal olykor szükséges lehet egy csoport számára, hogy megnézzen egy szót a szótárban. Ám még hasznosabb lehet, ha a résztvevők megtanulják, hogy miként következtesse a szavak jelentésére egész mondatokból és bekezdésekből.

Ahhoz, hogy a megértés a közvetlen jelentés szintjén túljusson, hasznosak lehetnek az olyan példák, amelyek megmutatják, hogy a gondolatok miként jelennek meg a konkrét szóhasználatban. Ehhez nincs szükség egyébre, mint egyszerű feladatokra. A második részben például a résztvevőknek el kell dönteniük, hogy az általuk elolvasott részlet fényében bizonyos tulajdonságok dicséretreméltóak-e. Egy hasonló feladat a negyedik részben arra bátorítja őket, hogy nevezzenek meg öt erényt, majd döntsék el, hogy lehetséges-e azokra az igazmondás – amit az Írások úgy jellemeznek, mint „minden emberi erény alapja” – hiányában szert tenni.

A kívánt cél eléréséhez a fejezet további előrehaladást igényel a megértésben azáltal, hogy a résztvevőket arra kéri, hogy gondolkozzanak el a bemutatott részletek néhány burkoltabb jelentésén. A második részben el kell dönteniük, hogy az „*Oly kevés jó ember van a világon, hogy tetteiknek nincs semmi látszatja.*” állítás igaz-e. A szándék itt nem a puszta vélemények kiderítése. A tutoroknak meg kell állnia és rákérdeznie a résztvevők válaszainak okára. A csoportnak el kell jutnia arra a következtetésre, hogy az állítás szükségszerűen hamis, mert szemben áll az előző rész első idézetével. Az a kérdés, hogy a bahá'í-ok vajon meggyónhatják-e bűneiket másoknak, szintén példa az ilyen jellegű feladatra. Ez a gyónásnak, mint a bűnök alóli felmentés eszközének a tilalmára utal, amely a tanulmányozott részletek egyikében sincs kifejezetten megemlítve, ám felfedezhetjük, ha az „*Adj számot magadnak minden nap, még mielőtt számadásra hívnak...*” vers jelentését kutatjuk.

Most pedig a megértés fogalmával kapcsolatos elmélkedéseid alapján válaszolj a következő kérdésekre!

1. Hogyan járul hozzá a csoportban a gondolkodás egységének kialakításához, ha az Írásokból vett részek közvetlen jelentésére összpontosítunk?

2. Miért szükséges, hogy túllépjünk egy szöveg közvetlen jelentésén, és elgondolkodjunk azon, miként nyilvánul az meg konkrétan az életünkben?

3. Hogyan segít az Írásokból vett szövegrészek tágabb értelmezésének megértése abban, hogy gondolatainkat és cselekedeteinket a Hit tanításaihoz igazítsuk?

6. RÉSZ

Az a képességed, hogy elősegítsd a megértést mások számára, olyan tulajdonságok folyamatos fejlesztését igényli tőled, mint például az érzékenység, a mindentől való elszakadás képessége és a nagylelkűség, továbbá támaszkodnod kell majd a lelki észlelés erejére is. Mindenkit figyelmesen meg kell majd hallgatnod. Gyakran előfordul, hogy egyesek nem képesek megfelelő szavakkal kifejezni saját gondolataikat, pedig valójában egészen jól értik a beszélgetés témáját. Ezért hát nem szabad pusztán a szavakra összpontosítani, hanem a szándékolt jelentést kell keresni. Ehhez viszont hinned kell a barátaidban, és ki kell tartanod meggyőződésedben, miszerint mindegyiküknek van fontos mondanivalója.

A megértés elősegítésének képességéről való elmélkedéshez olvasd el az alábbi mondatokat, és jelöld meg azokat, amelyekkel egyetérsz!

_____ Amikor másokkal együtt tanulmányozok egy részletet az Írásokból, tutorként az én feladatom arról gondoskodni, hogy ők is ugyanolyan módon értsék az idézetet, ahogyan én.

- _____ Amikor másokkal együtt tanulmányozok egy részletet az Írásokból, tiszteletben kell tartanom az ő megértésüket, de ugyanakkor ki kell tartanom a saját elgondolásaim mellett, hiszen azok a helyesek. Elvégre én vagyok a tutor, és én világosabb megértéssel rendelkezem a többiekénél.
- _____ Amikor másokkal együtt tanulmányozok egy részletet az Írásokból, mindig sokat tanulok a beszélgetéseinkből, függetlenül attól, hogy mennyi tudással rendelkezem.
- _____ Amikor másokkal együtt tanulmányozok egy részletet az Írásokból, alázattal és elfogulatlanul kell megosztanom a meglátásaimat.
- _____ Amikor tutorként szolgállok, bár soha nem szabad azt feltételeznem, hogy a saját tudásom az anyagról teljes, mégis gondoskodnom kell arról, hogy a résztvevők ne jussanak olyan következtetésekre, amelyek ellentétesek az Írások egy-egy részletének nyilvánvaló jelentésével.
- _____ Soha nem szabad kifejtennem a saját nézeteimet és meggyőződésemet, amikor tutorként szolgállok.
- _____ A tanuló körünkben folytatott beszélgetések célja az, hogy megtanítsam az anyag helyes jelentését.
- _____ A tanuló körünkben folytatott beszélgetések célja az, hogy mindenki elmondhassa, ami csak az eszébe jut, hiszen az önkifejezés a legmagasabb rendű érték számunkra.
- _____ A tanuló körünkben folytatott beszélgetések célja az, hogy a tagok segítsék egymást a tanulmányozott anyagok mélyebb megértésében.
- _____ Az, hogy nem ragaszkodom a saját véleményemhez, azt jelenti, hogy hagynom kell szabadon folyni a résztvevők közötti beszélgetést akkor is, amikor látom, hogy az sehová sem vezet.
- _____ Ha egy tanuló kör tagjai valóban nem ragaszkodnak a saját véleményükhöz, akkor mindent igaznak fogadnak el, amit bárki mond.
- _____ Az, ha nem ragaszkodunk a saját, személyes nézeteinkhez, megkönnyíti a nyílt, udvarias és őszinte vitát az anyagok tanulmányozása során.
- _____ Amikor tutorként szolgállok, buzgón kell imádkoznom Istenhez, hogy nyissa meg az igaz megértés kapuit.

7. RÉSZ

A tudás és megértés utáni vágyhoz szorosan kapcsolódik egy hatalmas szellemi erő: a szépséghez való vonzódás. Gondolkozzunk el a következő részleteken, melyek Bahá'u'lláh Írásaiból származnak:

„Halljatok Engem, ti halandó madarak! A változatlan ragyogás Rózsakertjében egy Virág kezdett kibomlani, melyhez képest minden más virág pusztán túske, és Melynek vakító dicsősége előtt a Szépség lényege elsápad és elalél. Ezért keljetek hát fel, és szívetek egész lelkesedésével, lelketek minden vágyódásával, akaratotok teljes erejével és egész lényetek összpontosult erőfeszítéseivel törekedjete arra, hogy Jelenléte paradicsomába jussatok és igyekezzetek, hogy belélegezzétek a nem hervadó Virág illatát, hogy magatokba szívjátok a szentség édes illatait, és hogy részesüljete a mennyei dicsőség eme parfüméből. Ki e tanácsot követi, az szét fogja törni láncait, megízleli az elragadtatott szerelem sodrását, eljut szíve vágyához, és lelkét Kedvese kezébe teszi le. Ketrecéből kitörvén, akár a lélek madara, fel fog szárnyalni szent és örök fészkébe. . . .

Az örök Mécses leplezetlen ragyogással világít. Lássátok, miként emészt el minden halandó fátylat. Ó, ti, Fényének pillészerű szeretői! Szálljatok szembe minden veszéllyel és szenteljétek lelketeket emésztő lángjának. Ó, ti, kik szomjaztok Utána! Vessetek le magatokról minden földi vonzódást, és siessetek átölelni Kedveseteket. Oly örömmel siessetek Hozzá, melyre más nem képes. A Virág, mely eddig rejtve volt az emberek szeme elől, ím látható most számotokra. Dicsősége nyílt sugárzásában áll Ő előttetek. Hangja az összes szent és megszentelt lelkét arra szólítja, hogy jöjjenek és egyesüljenek Vele. Boldog, ki hallgat Rá; jó annak, ki elér Hozzá és egy ily csodás arc fényébe nézhet.”³

Szíved mélyén érezned kell, hogy azok, akikkel együtt veszel részt a tanfolyamokon, természetes vonzalmat éreznek a szépség iránt. Ha az intézet kurzusainak tanulmányozása során segítséget kapnak ahhoz, hogy meglássák Isten Kinyilatkoztatásának magasztosságát és értékeljék a kinyilatkoztatott Szó szépségét, az egyes részek során tapasztalt örömezésük lesz a motiváció legerősebb forrása számukra. Ahogy elgondolkozol ezen a kérdésen, hasznosnak fogod találni, ha újra átnézed az 1. Könyvet és kiválasztasz belőle három-négy olyan részt, amelyek számodra bepillantást nyújtottak a Szeretett Szépségébe. Minden részhez fűzz egy pár szót arról, hogy mi volt az, ami téged annyira magával ragadott!

1.

2.

3. _____

4. _____

8. RÉSZ

A kinyilatkoztatott Szó mély tartalma és szépsége, amelyet az anyagban idézett számos részlet tartalmaz, jelenti majd a legerősebb vonzerőt a résztvevők számára. De fontos lesz az a környezet is, amelyet a tanulókör résztvevői a tutor segítségével teremtenek. A szépséghez való vonzódás olyan erő, amely egy szeretetteljes légkörben együtt dolgozó emberek csoportjában keletkezik. Ezért folyamatosan ügyelnünk kell a tanulókör légkörére, és biztosítani kell, hogy az hozzájáruljon a résztvevők lelki felemelkedéséhez.

Az egyik fontos tényező az a fizikai környezet, amelyben a csoport találkozik. Sajnos, a mai világban a fizikai szépséget gyakran a gazdagsággal hozzák összefüggésbe. Pedig nem a pazar környezet az, amire itt igazán szükség van. A szépség a természetben, a rendben, a tisztaságban rejlik. Minden bizonnyal te is gondoskodni akarsz majd arról, hogy a környezet, amelyben minden csoport tanul, olyan legyen, amely kielégíti az egyén szépség és tökéletesség iránti vágyát, akár egy fa árnyékában ül a csoport, akár egy drágán berendezett nappaliban, akár egy szerény kunyhóban vagy egy intézeti létesítményben gyűlnek össze.

A saját viselkedésed egy másik tényező, amely hozzájárul a hangulathoz. A magatartás is lehet szép, s ennél fogva rendelkezhet vonzerővel. Jelen van a szépség a kedvességben, a szelídségben, a mások iránti tiszteletben. Annak érdekében, hogy tovább gondolkodhassunk ezen a kérdésen, idézz fel különböző alkalmakat, amikor a szépérzékedet bántották bizonyos dolgok! Sajnos ez igen gyakran előfordul a munkahelyen, a szabadidő eltöltésének helyszínein, baráti összejöveteleken, családi együttléteken, sőt még az oktatási intézményekben is. Az efféle magatartásra példa lehet, amikor:

- Az emberek kiabálnak egymással.
- Az emberek sértegetik egymást.
- Valaki kínos helyzetbe hozza a másik embert a többiek előtt.

- Az emberek úgy néznek és kezelnek másokat, mintha ők szexuális tárgyak lennének.
- Az emberek alkoholos befolyásoltság alatt cselekszenek.

Nehéz elképzelni, hogy egy tanulókör résztvevői bármikor is a fent említettekhez hasonló, visszataszító magatartást tanúsítanának. De egy tutornak figyelnie kell a viselkedés finomabb megnyilvánulásaira is, amelyek alááshatják a szerető kedvesség légkörét. Íme, például néhány bonyolult szituáció! Mindegyik esetében bemutatunk egy-egy helytelen reakciót, amit a te feladatod lesz kijavítani!

- a. Az egyik résztvevő a székébe süpped és firkálgat a könyvébe. A helytelen reakció erre a következő lenne: „Folyton csak lustálkodszt, és ezzel a csoport többi tagjának is a kedvét szeded.” Ehelyett te ezt mondanád:

- b. Az egyik résztvevő olyan halkán beszél, hogy a többiek nem hallják, amit mond. Helytelen lenne erre úgy reagálni, hogy: „Nem tudsz hangosabban beszélni?” Te inkább ezt mondanád:

- c. A tanulókör egyik résztvevője nyilvánvalóan rossz választ ad egy kérdésre. Nem volna helyes erre úgy reagálni, hogy: „Tudja valaki a helyes választ?” Te inkább ezt mondanád:

- d. A résztvevők közül ketten sugdolóznak egymással és nevetgélnek. Helytelen lenne erre úgy reagálni, hogy: „Elmondjátok a többieknek is, mi olyan vicces?” Te inkább ezt mondanád:

- e. A tanulókör egyik tagja felteszt egy olyan kérdést, ami a legkevésbé sem kapcsolódik ahhoz, amiről a csoport éppen tanul. Helytelen lenne azt válaszolni, hogy: „Ennek semmi köze ahhoz, amiről beszélünk.” Te inkább ezt mondanád:

-
-
-
- f. Két résztvevő elkezd vitatkozni az egyik feladaton, és mindegyik ragaszkodik a saját igazához. Helytelen lenne erre úgy reagálni, hogy: „Hagyjátok abba! Egyikőtöknek sincs igaza.” Te inkább ezt mondanád:

-
-
-
- g. A tanulókör egyik tagja olyan választ ad, ami nincs összhangban a tanulmányozott idézettel. Helytelen lenne erre úgy reagálni, hogy: „Hát nem érted az idézetet, amit az előbb olvastál?” Te inkább ezt mondanád:

-
-
-
- h. Az egyik résztvevő kissé eltér az adott témától. Helytelen lenne azt mondani neki, hogy: „Légy szíves, maradj a tárgynál!” Te inkább ezt mondanád:

Javasoljuk, hogy tanuld meg kívülről a következő idézetet, mely a *God Passes By (Isten köztünk jár)* című könyv egy sokkal hosszabb bekezdéséből lett kiemelve, amelyben Shoghi Effendi a Kitáb-i-Aqdas fő vonásait írja le. A memorizálás során gondolkodj el azon, vajon az ebben az idézetben felvázolt intelmek betartása miért nélkülözhetetlen a tanulókör megfelelő légkörének megteremtéséhez!

„...Bahá'u'lláh arra buzdítja híveit, hogy az összes vallás követőjével barátságban, egyetértésben és megkülönböztetés nélkül érintkezzenek; figyelmezteti őket a vakbuzgóságra, a zendülésre, a gőgra, a civódásra és viszályveszélyeire; szívükbe vési a teljes testi tisztaságot, az igazsághoz való szigorú ragaszkodást, a makulátlan lelki tisztaságot, a megbízhatóságot, a vendégszeretetet, a hűséget, az udvariasságot, a türelmet, az igazságosságot és tisztességet; azt tanácsolja nekik, hogy legyenek olyanok, mint »egy kéznek az ujjai, egy testnek a tagjai«; felszólítja őket, hogy álljanak ki és szolgálják Ügyét; és biztosítja őket kétségtelenül alászálló segítségéről.”⁴

megközelítéssel kapcsolatban nem pusztán technikai és módszertani jellegű. Mi arra törekszünk, hogy a résztvevő maga vegye kezébe a saját tanulását. Ez akkor is megtörténhet, ha a tanítási módszer szigorúan véve nem aktív részvételen alapul. Egy példa segít majd tisztázni ezt a dolgot.

Tegyük fel, hogy részt veszel egy konferencián egy professzor előadásán egy olyan témáról, amely érdekel téged! A professzor meglehetősen hosszú előadást tart, de a gondolatokat részletesen, világosan és érthetően magyarázza el. Tekintettel a hallgatóság nagy létszámára, az előadó csak néhány kérdésre tud válaszolni, és nincs lehetőség arra, hogy mindenki bevonásával vitát folytasson. Nyilvánvaló, hogy az ebben a helyzetben alkalmazott módszer nem vonja be a résztvevőket. Mégis, az egész előadás alatt teljesen belefeledkezel a tanulásba, hiszen vágyasz arra, hogy a már meglévő ismereteiden túlmenően tovább bővítsd saját tudásodat a témáról. Odafigyelsz, az előadó minden felvetett gondolatán elgondolkodsz, összeszeded a kérdéseket a fejedben, később pedig több megbízható forrást is átvizsgálasz, hogy válaszokat találj rájuk.

Most képzeled magad elé, hogy a világban tanulók ezrei ülnek az osztálytermekben, akik unatkozva, ásítózva hallgatják tanáraik előadásait! Persze nem ugyanezt a képet látod minden iskolában, de annyi ilyen osztályterem létezik, hogy biztosan láttál már egyet-kettőt. Vajon mi a különbség a két helyzet között, amelyekben ugyanazt a tanítási módszert alkalmazzák?

A különbség természetesen a részvétel mértékében rejlik. Az első esetben aktív részese vagy a folyamatnak. A professzor tart egy előadást, de te magad vagy a felelős a saját tanulásodért. Vállalod a felelősséget a bemutatott gondolatok felülvizsgálatáért, és ebben az értelemben teljes mértékben részt veszel az oktatási tevékenységben. A második helyzetben ennek az ellenkezője történik. A diákok passzívak. A tanár, bár aktív, nem tudja kivívni a diákok részvételét.

Ez a két oktatási helyzet rövid összehasonlítása világossá teszi, mit értünk azon a kijelentésen, hogy a Ruhi Intézet megközelítése részvételen alapuló. Ez azt jelenti, hogy amikor a tanfolyamokon tutorként szolgálsz, segítesz a résztvevőknek abban, hogy magukra vállalják az oktatásuk felelősségét. A közösen eltöltött órák alatt az elméjüket teljesen le kell foglalnia a bemutatott tartalom megismerésének, és minden résztvevőnek komoly felelősséget kell éreznie a saját tanulásaért.

A konferencián való saját részvételed példájától eltérően meglehetősen valószínűtlen, hogy a szükséges részvételi szintet el lehet érni egy tanulókörben, ha egyszerűen csak előadást tartasz a tagoknak. A Ruhi Intézet könyvei ellátnak majd azokkal az eszközökkel, amelyek lehetővé teszik számodra, hogy alkalmazhasd annak részvételen alapuló megközelítését.

Mielőtt folytatnánk a témáról szóló beszélgetésünket, arra kérünk, hogy idézz fel gondolatban bizonyos képeket, és gondolkodj el rajtuk egy tanulókör vonatkozásában! Bár az alábbi képek egyike sem érzékelteti maradéktalanul az itt megkívánt tanítási-tanulási dinamikát, mégis értékes meglátásokkal szolgálnak. E képek közül néhány egyáltalán nem helytálló. Húzd át őket, és indokold meg, miért teszed ezt! A többi kép esetében magyarázd el, milyen értelemben tekinthetők hasznosnak!

- a. Egy tűz, amit táplálsz: _____

- b. Üres poharak, amiket teletöltesz: _____

- c. Betétszámlák a bankban, amelyeken pénzt helyezel el: _____

- d. Gyertyák, amiket meggyújtasz: _____

- e. Barátságok, amiket ápolasz: _____

- f. Egy csapat, akikkel együtt építetek fel valamit: _____

- g. Egy nagyszerű építmény alapzata, amit együtt raktok le: _____

- h. Drágakövekkel teli bányák, amiket te csiszolsz: _____

- i. Egy futballmeccs, amin bíraskodsz: _____

- j. Egy verseny, amit zsűrizel: _____

k. Növények, amiket öntözzöl: _____

11. RÉSZ

Mindaz, amit a részvétellel kapcsolatban mondtunk, azt jelenti, hogy mindenkinek, aki részt vesz a Ruhi Intézet kurzusai által támogatott oktatási folyamatban, aktív szerepet kell vállalnia saját tanulásában. Azt is jeleztük, hogy az intézet könyvei olyan eszközökkel látnak el, amelyek lehetővé teszik, hogy te, mint tutor, alkalmazhasd a részvételen alapuló szemléletet. Fordítsuk tehát figyelmünket a könyvek tanulmányozására, és próbáljunk képet kapni arról, miként segítheti elő a tutor az elgondolt tanítási-tanulási dinamikát!

Először is, tisztában kell lenned azzal, hogy a tutor és a többi résztvevő közötti kapcsolat nem egy tanár-diák viszony. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a tutor a viták független és passzív moderátora lenne. A tutornak mindvégig ébernek, figyelmesnek és körültekintőnek kell lennie. Gondolatait mindenkor arra kell összpontosítania, hogyan segíthet minden egyes résztvevőnek abban, hogy teljesebb megértést szerezzen arról, amit éppen tanulmányoznak.

Amikor egy csoporttal elkezdjük egy adott fejezet tanulmányozását, a tutor először is elmagyarázza annak célját, és gyakran kiemeli a legfontosabb fogalmakat, amelyeket a fejezet tartalmaz. A résztvevők ezután elolvassák és megvitatják az egyes részeket, és egyénileg vagy csoportosan elvégzik a hozzájuk tartozó feladatokat. A gyakorlatok valóban fontos eszközt jelentenek a megértés elősegítésében és abban, hogy a résztvevők aktívan részt vegyenek a tanulási folyamatban. Bár bizonyos gyakorlatokat kevés segítséggel is el lehet végezni, lesznek olyan esetek, amikor a tutornak megjegyzéseket kell hozzáfűznie, hogy segítsen a résztvevőknek elmélyíteni egy-egy gondolat megértését. Az 1. Könyv „Néhány gondolat a tutorhoz” című részének következő részlete rávilágít arra, hogyan kell megközelíteni a gyakorlatokat:

A fejezet feladatai semmi esetre sem próbálják felölelni a megfontolandó részletekben rejlő számtalan jelentést. A kérdés, amit minden tutornak át kell gondolnia, az, hogy mennyit beszéljenek egy adott feladról. Ezzel kapcsolatban fontos szem előtt tartani, hogy a sok idekapcsolódó, mégis mellékes fogalom felvonultatásából fakadó hosszadalmas mérlegelés csökkentheti az anyag hatékonyságát. Minden csoportnak ki kell alakítania egy elfogadható haladási ritmust; a résztvevőknek határozottan érezniük kell, hogy saját lehetőségeiknek megfelelően folyamatosan haladnak előre. A tutornak azonban figyelmesnek kell lennie, nehogy a feladatok alapos megvizsgálása nélkül, gyorsan és felületesen vegyenek át részeket; azok a csoportok, amelyek ily módon haladtak, és csupán a válaszokat írták be, sohasem érték el tartós eredményeket.

Milyen két tendenciát kell elkerülnie egy tutornak, amikor egy csoportot végigvezet az egyes részekben, annak érdekében, hogy biztosítsa az anyag céljának elérését?

Hasznos lehet, ha kiválasztasz most néhány részt az 1. Könyv három fejezetéből, és elvégzed a gyakorlatokat. Döntsd el, melyek azok, amelyek valószínűleg olyan vitákat fognak kiváltani, amelyekhez szükség lehet némi útmutatásra tőled, mint tutortól! Írd le ide ezeket!

12. RÉSZ

Néhány vizsgált kérdés tisztázása érdekében nézzünk meg egy képzeletbeli beszélgetést a 7. Könyv tanulmányozását segítő tutor és az egyik résztvevő között az egyik szünetben!

- *Résztvevő: Kezdem új szempontból értelmezni az aktív részvétel fogalmát. Először azt hittem, hogy az intézeti kurzusok tanulmányozásának módszere egyszerűen az, hogy a tanulókör tagjai részleteket olvasnak az Írásokból, válaszolnak néhány kérdésre, majd körbemegyünk a csoportban és mindenki kifejti a saját véleményét.*
- *Tutor: Régebben én is találkoztam már a tanulókör ilyen túlzottan leegyszerűsített bemutatásával. Sajnos, ez azt a benyomást kelti, mintha az egész valamiféle sablonon alapulna.*

- *Résztevő: De nem sokkal az intézeti folyamatba való belépés után az ember rájön, hogy ez a megközelítés sokkal többről szól, mint azt elsőre gondolnánk.*
- *Tutor: Az természetesen igaz, hogy az általunk tanulmányozott anyag nagymértékben támaszkodik a bahá'í szövegekre, és nagy hangsúlyt fektet az Írásokból vett részletek olvasására és megértésére. Az is igaz, hogy a kérdések és gyakorlatok megkövetelik a résztvevőktől, hogy megvitassák egymás között az idevágó gondolatokat.*
- *Résztevő: Egyesek azonban azt mondják, hogy a vitát nem kellene szorgalmazni – hogy az anyaghoz való hűség érdekében csak arra kellene kérni mindenkit, hogy válaszoljon a kérdésekre, és aztán tovább kellene lépni a következőre. Most már látom, hogy a gyakorlatok célját nem lehet elérni, ha pusztán feladatlapként kezeljük őket. Bár sok kérdésre a válaszok első ránézésre talán nyilvánvalónak tűnnek, a céljuk az, hogy minden résztvevőt bizonyos szintű gondolkodásra és elmélkedésre készítsenek.*
- *Tutor: Teljesen igazad van. Ezért kell egy tutornak különösen figyelmesnek lennie. Tisztában kell lennie azzal, hogy egy adott fejezet egyes részeinek áttanulmányozása során milyen célt kell elérni, indokolt esetben vitát kell kezdeményeznie a résztvevők között, és segíteni őket abban, hogy tovább gondolkodjanak a bemutatott fogalmak és gondolatok alkalmazásáról és következményeiről. Egyes gondolatok csupán rövid, mások valamivel hosszabb megbeszélésre is érdemesek lehetnek.*
- *Résztevő: Néhány alkalommal a tanfolyam során azt vettem észre, hogy egyes gyakorlatokat bizonyos fokú merevséggel kezeltek. Például ragaszkodtak ahhoz, hogy kizárólag „igen”-nel vagy „nem”-mel válaszoljunk az olyan feladatokban, amelyekben azt kellett kiválasztanunk egy felsorolásból, hogy melyik állítás igaz.*
- *Tutor: Amikor egy ilyen feladatra a válasz nem egyértelmű, akkor szándékosan használják ezt a módszert, hogy a résztvevők a beszélgetés és a mérlegelés révén az Írások fényében összetett kérdésekbe is bepillantást nyerjenek. Ismétlem, a tutornak ösztönöznie kell a vizsgálódást.*
- *Résztevő: Azt hiszem, kezdő tutorként eleinte lehet, hogy kissé bátortalan leszek, mert félni fogok attól, hogy a vita netán elfajulhat, és nem leszek képes megfelelően irányítani, vagy megválaszolni a résztvevők által felvetett kérdéseket.*
- *Tutor: Teljesen természetes, hogy így érzel, de biztosíthatlak, hogy a tapasztalat megszerzésével megtanulod majd segíteni a résztvevőket abban, hogy fegyelmezett tanácskozást folytassanak. Látni fogják, hogy a véletlenszerű gondolatok pusztá kifejezése nem növeli a megértést. Meg fogod tanulni, hogyan irányítsd a vitát anélkül, hogy túlságosan merev lennél. Nincs azzal semmi baj, ha az emberek elmondják, amit szeretnének, még akkor is, ha a hozzászólásaik időnként nem annyira relevánsak a tanácskozás szempontjából. Ha azonban azt látod, hogy a csoport teljesen elkalandozik a témától és túl hosszú időre, akkor segítened kell barátaidnak, hogy visszatérjenek az anyag tanulmányozásához. Tulajdonképpen ez nem lesz túl nehéz, hiszen a csoporttal való kapcsolatotod eleve az udvariasságon és a kedvességen alapul.*
- *Résztevő: De ez nem lesz mindig könnyű. Azokban a tanulókörökben, amelyekben részt vettem, néha voltak olyanok, akik nem tudták abbahagyni a beszédet. Aztán voltak olyanok is, akik egy szót sem szóltak.*

- *Tutor: Természetesen nem az a kérdés, hogy az egyén hozzájárulása a vitához milyen hosszú vagy rövid, hanem az, hogy a kifejtett gondolatok hozzájárulnak-e a csoport kollektív megértéséhez. Ezt a szempontot tisztán kell szem előtt tartanod. Ettől függetlenül a legfontosabb, hogy soha ne feledkezz meg arról, hogy senkit ne hozz kínos helyzetbe, legyen akár beszédés, akár hallgató az illető. Ügyelned kell arra, hogy ne frusztráljanak azok, akik sok időt vesznek el a csoporttól. Gyakran azt hiszik, hogy ezzel segítik a vita előrevitelét, és nem biztos, hogy észreveszik, ha túl messzire mennek. Máskor persze előfordulhat, hogy egyszerűen csak túlságosan ragaszkodnak a saját elképzeléseikhez. Bármilyen legyen a helyzet, ha a csoport tagjaival szeretetteljes baráti köteléket alakítasz ki, megtalálod a módját annak, hogy átirányítsd a beszélgetést, és bevonj másokat is a vitába anélkül, hogy a beszélések megbántva éreznék magukat.*
- *Résztevő: És mi történik a hallgatókkal?*
- *Tutor: Ez valójában egy nagyon érdekes téma. Tudod, néha hajlamosak vagyunk túl nagy jelentőséget tulajdonítani a beszédnek. Ha valaki hallgat, idegesek leszünk. Még azt is gondoljuk, hogy aki csendes vagy félénk, az nem túl intelligens, vagy hogy nem figyel oda. A beszéd nem feltétlenül a részvétel jele. Ha megfigyeljük a csoportot, amely végül is nem olyan nagy, láthatjuk, hogy ki az, akit leköt a tanulás, ki az, aki figyel, gondolkodik, és aki gondosan elvégzi a gyakorlatokat. A csoport félénk tagjai fokozatosan önbizalmat szereznek, és részt vesznek a beszélgetésekben, de hagyjuk, hogy ez természetes módon történjen.*

A fenti beszélgetés alapján írd le az alábbi helyre néhány gondolatodat arról, mit jelent az, hogy egy tutor teljes mértékben elkötelezi magát a tanítási-tanulási folyamat során.

13. RÉSZ

A tanácskozás irányítása, ugyanakkor a gördülékenység biztosítása nem könnyű feladat, de a gyakorlati tapasztalatok megszerzésével fejlődni fog ez a képességed. Az alábbiakban néhány helyzetet mutatunk be. A két javasolt válasz mindegyik esetben helyénvaló, de eltérő körülmények között. Vázold fel azokat a körülményeket, amelyek között az egyes válaszok a leghatékonyabbak lennének! Eszedbe jut-e még más válasz, amely a körülményektől függően megfelelő lehet?

1. Megkéred az egyik résztvevőt, hogy mondjon néhány gondolatot egy kérdéssel kapcsolatban, de az illető hosszasan gondolkodik a válaszon.

- a. Csendben kivárod, míg végül válaszol:

- b. Finoman átirányítod a kérdést egy másik résztvevőhöz, és megkérdezed, hogy ő mit gondol erről a kérdésről:

- c.

2. Az tanulókör egyik tagja mindig elsőként ad választ a kérdésre, és ezzel megnehezíti, hogy a többiek is hozzászólhassanak.

- a. A kérdések közül néhányal a csoport egyes tagjait szólítod meg név szerint:

- b. Egy adott pillanatban, amikor éppen nem a csoportban vagytok, és baráti beszélgetést folytatsz a résztvevővel, megkérdezed, hogy milyen meglátásokra jutott azáltal, hogy meghallgatta a többiek hozzászólásait a beszélgetésben:

- c.

3. Az egyik résztvevő régóta nem szólt hozzá a beszélgetéshez.

- a. Amikor észreveszed, hogy a résztvevőnek lenne mondanivalója, közvetlenül őhozzá intézel egy kérdést:

- b. Békén hagyod a résztvevőt, és engeded, hogy csendben maradjon, ameddig csak akar:

c.

4. Az egyik gyakorlat végrehajtása során néhány résztvevő számos mellékes gondolatot vet fel, és a vita eltávolodik a témától.

- a. Segítesz a résztvevőknek visszatérni a megbeszélte témához azzal, hogy emlékezteted őket a gyakorlat céljára:

- b. Felszólítasz egy olyan résztvevőt, aki úgy tűnik, hogy jobban megértette a gyakorlat célját, és közvetlenül neki teszel fel egy kérdést, hogy a csoport visszatérjen a tárgyalt témához:

c.

14. RÉSZ

Az előző részben leírtak segíteni fognak abban, hogy belásd, nincsenek olyan sémák, amelyeket egy tutornak követnie kellene, amikor a Ruhi Intézet könyveit tanulmányozza egy csoporttal. Valójában fontos, hogy minden tutor ellenálljon annak a kísértésnek, hogy a kurzusok tanulmányozását pusztán követendő egyszerű lépések sorozatára redukálja. Ez nem is olyan könnyű egy olyan világban, ahol a legkülönbébb technikákat kínálják nekünk, amelyek megoldást ígérnek szinte bármilyen kihívásra, amivel szembesülünk, beleértve az oktatással kapcsolatosakat is. Különösen óvatossá kell lennünk, nehogy a tanítási-tanulási élmény gazdagítása iránti lelkesedésünkben véletlenül olyan módszereket és eljárásokat vezessünk be a tanulásba, amelyek akadályozzák a résztvevők erőfeszítéseit, hogy érdemben foglalkozzanak az anyaggal.

A Ruhi Intézet tanfolyamai által támogatott oktatási folyamatot alapvető egyszerűség jellemzi. Minden olyan közeget, amelyben a tananyagot tanulmányozzák, a közösségi szellemnek és az öröm szellemének kell vezérelnie. Végeredményben nem a rituálék, eljárások és technikák segítik elő a tanulást, hanem a tudás keresése és a szolgálat iránti motiváció.

A fentiek persze nem azt jelentik, hogy ne léteznének olyan technikák, amelyek megkönnyíthetik a tanulási folyamatot. De a „technika” nem dominálhat a folyamatban. Nem engedhető meg az sem, hogy elbogatellizáljuk a megértésre való komoly törekvést, vagy hogy aláássuk a Szent Szó méltóságát, amely oly központi szerepet játszik az oktatási folyamatban. Az alábbi képzeletbeli beszélgetés, amely a 7. Könyv tutoraként szolgáló személy és egy olyan résztvevőből álló csoport között zajlik, akik éppen most tanulmányozták ezeket a részeket, segíthet felismerni a lehetséges buktatókat, és megtanulni elkerülni őket:

- *1. Résztvevő: Nagyon hasznos tudni, hogy a Ruhi Intézet tanfolyamain való részvétel során nincsenek meghatározott szertartások vagy lépések, amelyeket követni kell. Vannak dolgok, amelyeket észrevettem a tanulmányozásuk módjában, és amelyekről azt feltételeztem, hogy az Intézet „módszerének” részei, de most rájöttem, hogy ez nem így van.*
- *2. Résztvevő: Mint ahogyan a memoriterek is kezelik néha. A gyermekfoglalkozások vezetői egy egyszerű technikával segítik a kicsiket egy-egy ima vagy idézet memorizálásában: a gyerekek addig ismételtetik az idézet első mondatát vagy szókapcsolatát, amíg meg nem tanulják kívülről, majd hozzáteszik az utána következő mondatot, és így tanulják meg az egész idézetet. Ez egy egyszerű, de hatékony technika, és még felnőttként is gyakran használom az Írásokból származó hosszabb idézetek megtanulására. De aztán azt is megfigyeltem, hogy sok energiát lehet arra fordítani, hogy olyan módszereket keressünk, amelyek segítenek a résztvevőknek úgy memorizálni az idézeteket, hogy közben „szórakozzanak” is.*
- *3. Résztvevő: Láttam például, hogy néha a tutor felírja az idézetet teljes terjedelmében a táblára, és megkér egy résztvevőt, hogy olvassa fel hangosan. Ezután a tutor kitöröl egy vagy több szót, és egy másik résztvevő a hiányzó szót felidézve olvassa fel. A folyamat addig tart, amíg már csak nagyon kevés szó marad. A memorizálásnak ez a módja azonban indokolatlanul hosszúvá nyúlhat.*
- *4. Résztvevő: Emlékszem, amikor az 1. Könyvet tanultam, arra kértek bennünket, hogy minden idézethez készítsünk egy rajzot. Őszintén szólva, nem értettem ennek a célját, és páran közülünk nem igazán élvezték ezt a tevékenységet, mivel megnehezítette a koncentrációt és a fogalmak sorrendjének követését. Míg szívesebben haladtunk volna*

lendületes tempóban végig az anyagon. Csak sok hónappal később tudtam meg, hogy ez nem része a tanfolyamok tanulási módszerének.

- *2. Résztvevő: Úgy látom, hogy a „technika” kérdése nem mindig egyértelmű, és nekünk, tutoroknak bízunk kell abban, hogy a résztvevők örömeiket lelik a megértésre való elszánt törekvésben. Mindazok alapján, amiket ezekben a részekben megbeszéltünk, fontosnak tűnik, hogy miközben igyekszünk segíteni a résztvevőket a tanulási folyamatban való aktív részvételben, ne folyamodjunk olyan tevékenységekhez, amelyek rituálissá válhatnak, és amelyek végül aláássák a tanfolyamok hatékonyságát.*
- *Tutor: Mindannyian fontos következtetésre jutottatok. Bár természetes, hogy egyes tutorok bizonyos tevékenységeket beépítenek a kurzusok tanulmányozásába, ha ezeket a „Ruhi-módszer” elemeiként emlegetjük, az merevséget visz be egy olyan folyamatba, amely egyébként egyszerű, örömteli és érzékeny az igények sokféleségére. Bizonyára megérted, hogy a Ruhi Intézet nem adhat ki egy sor előírást arról, hogy mit szabad és mit nem szabad, mivel ez önmagában merevséghez vezetne. Ezért sok mindent a tutor megítélésére bízunk annak eldöntésében, hogy mi járul hozzá a megértés fokozásához, miközben nem engedik, hogy maga a módszer háttérbe szorítsa a tanult anyag lényegét, vagy elhomályosítsa a folyamat egyszerűségét.*

15. RÉSZ

Mostanra már bizonyára világossá vált számodra, hogy a beszélgetés irányításának képességén túl a tutoroknak jól kell ismerniük a tanulmányozott anyagot is ahhoz, hogy segíteni tudják a résztvevőket a tartalom megértésében és a saját tanulásuk iránti felelősségvállalásban. Természetesen már te magad is elvégezted a Ruhi Intézet első hat könyvét egy tutor segítségével, és jó néhány tapasztalatot szereztél az általuk kínált szolgálati tevékenységek végrehajtásában – mindezt a falud vagy környéked jobbításán munkálkodó egyre növekvő mag részeként. Most azonban, mint leendő tutornak, tovább kell lépned, és el kell gondolkodnod néhány olyan központi fogalomról és alapelvről, amelyek segítettek a tanfolyamok tartalmának kialakításában. Elsőként olvasd el a következő részletet az 1. Könyv tutorai számára készült bevezető megjegyzésekből:

Fontos kezdettől fogva világossá tenni minden résztvevő számára, hogy a Ruhi Intézet kurzusai az emberiség szolgálatának ösvényét jelölik ki, amelyen mindannyian a saját tempónkban haladunk úgy, hogy közben segítünk másoknak és mások is segítenek bennünket. A haladás ezen az ösvényen egy kettős erkölcsi cél megvalósítását jelenti: odafigyelni saját lelki és intellektuális fejlődésünkre, valamint hozzájárulni a társadalom átforgatásához. Az ösvényen való előrehaladás együtt jár számos olyan képesség fejlesztésével, amihez megértésre és tudásra, lelki tulajdonságokra és dicséretreméltó hozzáállásra, valamint egy sor adottságra és készségre van szükség. A tudás forrása, melyből az Intézet könyvei merítenek, egyrészt a bahá'í hit tanításai, másrészt a bahá'í világközösségnek az anyagi és szellemi civilizáció előmozdítására tett erőfeszítéseiből összegyűjtött tapasztalata. Az Intézet inspirációját Bahá'u'lláh jövőképéből meríti arról az egyénről, amivé válhatunk és arról a civilizációról, amit építhetünk.

Korábban ebben a könyvben már volt alkalmad megvizsgálni annak az útnak a lelki természetét, amelyen már egy ideje jársz. Mindvégig a kettős erkölcsi célra való törekvés erősítette a lépteidet és élte a szolgálat iránti elkötelezettségedet. Első kézből láthattad, hogyan növekszik a szolgálatra való képesség, ahogy az ember halad előre ezen az úton, és számos felbecsülhetetlen értékű ismeretet szereztél az egyéni és kollektív átalakulás dinamikájáról.

Itt fontos megjegyezni, hogy a Ruhi Intézetnek kezdetben több választási lehetősége is volt, amikor olyan tanfolyamokat akart tervezni, amelyek a szükséges képességeket fejlesztik az egyénekben. Elfogadhatta volna például a bahá'í elmélyítő programok általánosabb megközelítését – nevezetesen azt, hogy a tanulókat megfelelő ismeretekkel látja el a hitről: annak alapelveiről, lelki és társadalmi tanításairól, történelméről, törvényeiről és igazgatásáról. Ezután elvárható lenne, hogy ez a tudás önmagában motiválja az egyéneket arra, hogy felemelkedjenek az Ügy szolgálatára. Amit még hozzá kellene adni, az a speciális készségek oktatása, amit folyamatos ösztönzéssel kellene megszilárdítani.

Több ilyen alternatíva megvizsgálása után az Intézet úgy döntött, hogy olyan oktatási megközelítést választ, amelyben a tanulás és a cselekvés összekapcsolódik. Meggyőződésévé vált, hogy a tudás és a gyakorlat integrációján keresztül épül fel az Ügy és az emberiség szolgálata való képesség. Pontosabban, egyetlen olyan megközelítés sem hagyhatja figyelmen kívül a cselekvés jelentőségét a megértés előmozdításában, amely a Bahá'í Írásokban elképzelt egyéni és kollektív átalakuláshoz szükséges képességek fejlesztésére irányul. A tanulmányok önmagukban – azaz a szolgálat területén kívül eső pusztá ismeretszerzés – nem lennének elegendőek.

Természetesen nagy hangsúlyt kell fektetni az Írásokból vett szövegrészek tanulmányozására. De ugyanilyen nagy figyelmet kell fordítani a bahá'í tanításoknak a saját életünkre és a falunk vagy szomszédságunk életére való alkalmazására is. Az oktatási folyamatnak nemcsak Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásával kellene összekapcsolnia a résztvevőket, hanem a Hit tanításainak és elveinek alkalmazása során szerzett bahá'í tapasztalatokkal is. Sőt, biztosítania kell, hogy a résztvevők hozzájáruljanak e tapasztalat további kibontakozásához és terjesztéséhez.

Végül a Ruhi Intézet olyan pedagógiát fogadott el, amely egyszerre foglalkozik azokkal az ismeretekkel és szokásokkal, készségekkel és képességekkel, attitűdökkel és lelki tulajdonságokkal, amelyeket fokozatosan el kell sajátítaniuk azoknak, akik energiáikat a közösségük fejlődésének kívánják szentelni. Így kezdett kibontakozni a „képesség” fogalma, amely mindezeket a követelményeket egyesítette. Annak érdekében, hogy a Ruhi Intézet egyre több ember képességeit fejlessze az Ügy és az emberiség szolgálata, úgy döntött, hogy tanfolyamait a „szolgálat útja” fogalmával meghatározott sorozatba szervezi. Az Intézet úgy érezte, hogy ily módon segíthet a résztvevőknek megismerni az egyéni és kollektív átalakulás útját, miközben azt konkrét szolgálati tevékenységek végzésével járják be.

Az utat úgy kell kijelölni, hogy a résztvevők szisztematikusan haladhassanak rajta, ahogy fejlesztik szolgálata való képességüket. Ennek megfelelően a szolgálati tevékenységeknek egymásra kell épülniük, és komplexitásuknak kurzusról kurzusra növekednie kell. Emellett, bárhol is találják magukat az egyének a szolgálat ösvényén, ők is mindig elkísérik az ösvény korábbi szakaszain járókat erőfeszítéseikben, segítve őket az előrehaladásban. Világossá vált tehát, hogy ez a kapacitásbővítés folyamatának szerves része.

A nagyobb tapasztalattal rendelkezők segítik a kevesebb tapasztalattal rendelkezőket, akik igyekeznek végigjárni az utat, és idővel megtanulják, hogyan segítsenek másoknak.

Hasznos lehet, ha ezen a ponton elidőzünk egy kicsit, és megvitatjuk a csoporttal az alább felsorolt témákat. Ezután írjunk le néhány gondolatot mindegyikről! Idővel megfigyelhetjük, hogyan fejlődik a megértésünk ezekkel a fogalmakkal kapcsolatban.

- a. Milyen jelentőséget tulajdonítanak a tanfolyamok Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása ismeretének, valamint ezen ismeret egyéni és közösségi életre való alkalmazásának? _____

- b. A cselekvés és a tanulás szerepe a megértés előmozdításában: _____

- c. A képességek fejlesztése a szolgálat ösvényén: _____

- d. Az egyéni és kollektív átalakulás folyamata, amelyet a tanfolyamok által kijelölt szolgálati út segít elő: _____

16. RÉSZ

Annak további feltárása érdekében, hogy a fent tárgyalt oktatási megközelítés és a mögötte álló fogalmak miként öltöttek testet a Ruhi Intézet anyagaiban, megvizsgáljuk majd a szolgálat útját, amelyet az első hat tanfolyam jelölt ki, és amelyet már bizonyára jól ismersz. Ehhez szemügyre vesszük a „A szolgálat ösvényén járok” kifejezést. Mi az „én” valódi jelentősége ebben a mondatban? Milyen jellegű ez az ösvény, és mivel jár az, ha ezen az ösvényen járunk?

Nyilván észrevetted már, hogy a fent említett három gondolatot valójában fordított sorrendben kezeli a könyv. Ez – az Intézet megállapítása szerint – egy olyan életszemléletet épít, amelynek középpontjában Isten és az Ő Kinyilatkoztatása áll, nem pedig az ember saját maga. Az ebben és a következő két részben található megjegyzések és gyakorlatok segíteni fognak neked és a csoportod többi tagjának e téma feltárásában.

a. Egyszerű és felületes c. Bonyolult és felületes
b. Egyszerű és alapos d. Összetett és alapos

[illegible]

Feltehetjük a kérdést, hogy vajon miért olyan hasznos az Írások tanulmányozásának az 1. Könyvben bemutatott egyszerű megközelítése azok számára, akik a szolgálat útjára kívánnak lépni? Az egyik válasz talán az lehet, hogy így tudatosabbá válik bennük az Írásokban olvasottakon való fókuszált elmélkedés értéke. Kezdi felismerni, hogy ha kialakítják azt a szokást, hogy minden nap olvasnak és elmélkednek az Írásokból vett szövegrészekeken, akkor a tanítások egyre inkább formálják gondolataikat és cselekedeteiket.

Az alábbiakban két csoportba sorolt állítások szerepelnek. Az első oszlop állításai olyan hajlamokat írnak le, amelyek bár nem kívánatosak, de nem ritkák. A második oszlopban foglaltak az elérni kívánt célok. A szolgálat útján járva mindannyian e célok felé haladunk. Húzzunk egy nyilat a bal oldali oszlopban lévő állításoktól a jobb oldali oszlopban lévő állításokhoz, amely ezt a folyamatot jelzi!

A világról alkotott nézeteinket pusztán múltó vélemények alakítják.

Nehéz különbséget tenni jó és rossz, helyes és helytelen között; minden viszonylagosnak tűnik.

A szabadságról alkotott elképzelésünk óva int bennünket mindentől, ami korlátozza szavainkat és tetteinket.

Döntéseink kizárólag pillanatnyi érzelmek alapján születnek.

Nehéz ellenállni azoknak az üzeneteknek, melyek azt hangoztatják, hogy minden vágyunkat ki kell elégíteni, nem törődve a következményekkel.

Saját önös érdekeink elsőbbséget élveznek az közjóval szemben.

A döntések a Hit Tanításainak fényében születnek.

Az egyéni szükségletek és törekvések összhangban vannak azzal, ami a kollektív jólétet szolgálja.

A szavak és tettek értékmérőiként következetesen a Hit normái használatosak.

Kialakul egy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása által inspirált rendszer, amelynek keretein belül a világot szemléljük.

Megszületik a felismerés, hogy az igazi szabadságot úgy lehet elérni, ha az ember alárendeli saját akaratát Isten akaratának.

Kialakul a vágyainknak való engedés következményeinek tudatosítása, valamint a fegyelem, hogy az emberi méltóságnak megfelelő módon cselekedjünk.

17. RÉSZ

Az 1. Könyv második fejezetének célja, hogy elősegítse az ima jelentőségének megértését, és segítsen az egyéneknek a rendszeres imádkozás szokásának kialakításában. Amióta a szolgálat útjára léptél, minden bizonnyal megszilárdítottad már ezt a szokást a saját életedben, és megragadtad az alkalmat, hogy a falvadban vagy a szomszédságodban lévő háztartások tagjaival közösen imádkozz, valamint minden erőfeszítést megtettél, hogy erősítsd közösséged imádságos jellegét. Ezen a ponton érdemes lenne elolvasnod az alábbi részletet az 1. Könyv „Néhány gondolat a tutorhoz” című részéből, és az abban felvetett gondolatokat figyelembe véve átnézned a fejezetet:

A könyv második fejezete, akárcsak az első, a lelki élethez nélkülözhetetlen szokások egyikével foglalkozik: a rendszeres imádkozással. A kezdő részben világosan ír a „szolgálat ösvénye” fogalmáról, és utal arra, hogy az ezen az ösvényen történő előrehaladáshoz kettős célnak kell vezérelnie bennünket. A résztvevők elsőként egy sor olyan idézetet tanulmányoznak, amelyek betekintést nyújtanak ennek a célnak a természetébe, egy olyan témába, amelyet a jövőbeni tanfolyamok majd részletesen kifejtenek.

A fejezet ennek a témának az összefüggésében kezdi meg az ima jelentőségének vizsgálatát. Az előző bekezdésekben leírtakhoz hasonló megközelítést alkalmaz. A kérdések és a feladatok úgy vannak megfogalmazva, hogy elősegítsék a tanulmányozott Írásrészletek jelentésének megértését. Ahogy a csoport halad előre a fejezetben, a tutornak szükséges lehet eloszlatni bizonyos kétségeket úgy, hogy megvizsgálják a múltbéli magyarázatokban és gyakorlatokban gyökerező elgondolásokat. Egyes hagyományokban a rituálé és a formáság fokozatosan háttérbe szorította a belső állapot fontosságát, és sokan nem vesznek tudomást az ima szükségességéről, amely az emberi lélek számára épp annyira elengedhetetlen, akárcsak az étel a test táplálásához.

Mindenekelőtt tehát a fejezet igyekszik felébreszteni a résztvevőkben a vágyat, hogy „beszélgessenek Istennel” és közel kerüljenek Hozzá. Az érintett gondolatok között megtaláljuk, hogy mit is jelent az ima állapotába kerülni, milyen legyen ilyenkor a szívünk és elménk hozzáállása, és milyen körülményeket szükséges a környezetünkben megteremtenünk, akár egyedül vagyunk, akár egy összejevetelen. Miután a résztvevők elgondolkodtak a közös imádság által keltett erőkön, arra kéri őket, hogy fontolják meg egy ima- és áhítatalálkozó megszervezését.

1. Milyen kapcsolatot állapít meg a fejezet első két része az ima, a személyes fejlődés és a társadalom jobbá tételére tett erőfeszítések között?

2. Milyen fogalmakat segít a fejezet a résztvevőknek megérteni az imádság természetéről?

3. Melyek azok a társadalomban elterjedt félreértések az imádsággal kapcsolatban, amelyeket a fejezet tanulmányozása segít eloszlatni?

4. Gondolkodj el ‘Abdu’l-Bahá azon kijelentésének jelentőségén, hogy „Az embernek az imádság állapotában kell élnie”! Keresd meg a fejezet azon részeit, amelyek szerinted a leginkább hozzájárulnak ahhoz, hogy a résztvevők ezt az állapotot elérjék!

5. Reméljük, hogy a fejezet elvégzése után a résztvevők erőfeszítéseket tesznek közösségük imádságos jellegének gazdagítása érdekében – például azzal, hogy otthonokat látogatnak meg, hogy imádkozzanak a családtagokkal, hogy lelkesen támogatnak egy imatálalkozót a falujukban vagy a szomszédságukban, és végül maguk is szerveznek ilyet. Ily módon a fejezet azonnal felszólítja a résztvevőket, hogy a megszerzett tudást ne csak a saját életükre vonatkozóan, hanem a közösségük életére is alkalmazzák – mégpedig egy sor olyan apró cselekedeten keresztül, amelyek megalapozzák a későbbiekben általuk vállalt szolgálatot. Ahhoz, hogy át tudjuk gondolni, milyen fontos a résztvevőknek segítséget nyújtani a cselekvésben az oktatási folyamatnak már ebben a korai szakaszában, gondolkodjunk el azon, mi zajlik a saját falunkban vagy szomszédságunkban!

- a. Egy imát megosztani valakivel, bár látszólag egyszerűnek tűnik, a résztvevőknek nem mindig könnyű. Milyen tapasztalatok gyűltek össze a faludban vagy a környéken azzal kapcsolatban, hogyan lehet megosztani az imákat barátokkal és családokkal, fiatalokkal és idősökkel, és hogyan lehet elgondolkodni az imák jelentésén?

- b. Hogyan vezet ez a látszólag egyszerű lépés, amit a közösségben egyre több egyén tesz meg, olyan terek létrehozásához, ahol egyre többen jönnek össze imádkozni és felemelő beszélgetéseket folytatni?

- c. Hogy haladnak az erőfeszítések a faludban vagy a szomszédságodban, melyek az 1. Könyv résztvevőit segítik abban, hogy közösen imádkozzanak más egyénnel és családokkal?

- d. Hogyan jellemeznéd közösséged imádságos jellegét?

18. RÉSZ

Most az 1. Könyv harmadik fejezetére fordítjuk figyelmünket. Olvasd el az alábbi részleteket a „Néhány gondolat a tutorhoz” című részből, és végezd el az utánuk következő feladatokat!

A könyv harmadik, „Élet és halál” című fejezetének tanulmányozása remélhetőleg megerősíti majd a szolgálat útja iránti elkötelezettséget és felruházza azt egy sokkal mélyebb megértéssel. Az evilági szolgálatot az élet teljes összefüggésében lehet a legjobban megérteni, mely túlnyúlik földi létünkön, és ahogy lelkünk Isten világában halad előre, mindörökké tart. A tanulás folyamatában a szakmai képzéssel ellentétben fontos, hogy a résztvevőkben egyre inkább tudatosuljon az értelme és fontossága annak, amit csinálnak. A tapasztalat azt mutatja, hogy csak az ilyen tudatosság növekedésével fognak majd a saját tanulásuk aktív és felelős „gazdáiként” tekinteni magukra.

1. Annak tudatosítása, hogy a lélek élete túlmutat ezen a fizikai síkon, megerősíti elkötelezettségünket a szolgálat útja mellett, és mély értelmet ad mindannak, amit ezen az úton teszünk. Olvasd el a következő kijelentéseket, amelyek kibővítik ezt a gondolatot, majd írd még néhányat:

- Az a felismerés, hogy az élet nem e világ változásaiból és esélyeiből áll, segít, hogy kitartsunk erőfeszítéseinkben a kudarckok ellenére, amelyekkel biztosan találkozunk a szolgálat útján.
- Ha nem feledkezünk meg arról, hogy a földi élet csupán az Isten felé vezető örök utazásunk egy szakasza, az segít minket abban, hogy azokra a lelki tulajdonságokra összpontosítsunk, amelyek közelebb visznek minket Hozzá, és hogy annak szenteljük életünket, hogy az emberiséget a neki szánt sors felé tereljük.

- _____

- _____

- _____

- _____

- _____

A fejezet minden egyes része a Bahá'í Írásokból származó egy, két vagy három idézettel indul, amit néhány feladat követ. Az ebben a fejezetben idézett részletek nyelvezete összetettebb, mint az előző kettőben. Természetesen nem szükséges a csoportnak elidőznie a nehéz szavaknál; a tutor örömmel segít majd mindenkinek, hogy megértse az egyes részekben tárgyalt központi gondolatot, amit nagyban igyekeznek a feladatok is támogatni.

A téma természetéből adódóan ritkán fordulnak elő konkrét példákkal járó feladatok. A legtöbb feladat fogalmi szinten mozog. Érdemes odafigyelni arra, hogy a feladatokban feltett néhány kérdést nem lehet gyorsan és egyértelműen megválaszolni. Azért lettek beillesztve, hogy tudatosságot ébresszenek a témát illetően; ha a résztvevők csupán csak elgondolkodnak ilyen jellegű kérdésekről, a tanulás célja máris megvalósul.

A fejezet minden egyes része a Bahá'í Írásokból származó egy, két vagy három idézettel indul, amit néhány feladat követ. Az ebben a fejezetben idézett részletek nyelvezete összetettebb, mint az előző kettőben. Természetesen nem szükséges a csoportnak elidőznie a nehéz szavaknál; a tutor örömmel segít majd mindenkinek, hogy megértse az egyes részekben tárgyalt központi gondolatot, amit nagyban igyekeznek a feladatok is támogatni.

A téma természetéből adódóan ritkán fordulnak elő konkrét példákkal járó feladatok. A legtöbb feladat fogalmi szinten mozog. Érdemes odafigyelni arra, hogy a feladatokban feltett néhány kérdést nem lehet gyorsan és egyértelműen megválaszolni. Azért lettek beillesztve, hogy tudatosságot ébresszenek a témát illetően; ha a résztvevők csupán csak elgondolkodnak ilyen jellegű kérdésekről, a tanulás célja máris megvalósul.

2. Térj vissza most a fejezethez, és tekintsd át az egyes részeket! Írj a megadott helyre néhány központi gondolatot, amelyet a fejezetrészek bemutatnak!

[illegible]

3. Keress néhány olyan feladatot a fejezetben, amelyek olyan kérdéseket vetnek fel, amelyekre nem lehet egyértelmű válaszokat adni! Íme két példa:

- A 2. rész első feladata: „Mikor születik meg az emberi lélek?”
- Az 5. rész harmadik feladata: „Mondjunk példát a lélek testi eszközök nélküli képességére és tevékenységére!”

- ---
- ---
- ---

Miért fontos, hogy elkerüljük a fenti típusú kérdések hosszas megvitatását, amelyek csak a figyelemfelkeltés érdekében kerültek terítékre?

Az első néhány rész a lélek és a test kapcsolatára fókuszál, ami a létezésnek ezen a síkján együttesen alkotja az emberi lényt. Az ezekben a részekben megjelenő központi gondolat az, hogy a lélek nem egy anyagi valóság; a testtel való kapcsolata a tükörben megjelenő fényhez hasonlítható. Sem a felületét belepő por, sem pedig a tükör végleges megsemmisülése nem befolyásolja magának a fénynek a ragyogását. A halál csupán egy olyan állapotváltozás, amikor a test és a lélek közti kapcsolat megszűnik, majd a lélek örökké tovább halad Teremtője felé.

A fejezet ezután az élet értelmének kérdését kezdi el vizsgálni – ami nem más, mint megismerni Istent és eljutni a Közelségébe. A beszélgetések itt két átfogó téma körül folynak. Az egyik életünk célja ebben a világban, a másik pedig a lélek útja a halál után. A lélek Isten jele és képes visszatükrözni az Ő összes nevét és tulajdonságát. Ám a lehetőség az ember lényében lappangva létezik; csakis Isten Megnyilvánulásainak, azoknak a Megszentelt Lényeknek a segítségével lehet ezt a képességet kibontakoztatni, Akik időről időre eljönnek az emberiség vezetésére. Az Általuk hozott lelki nevelés által tárulhatnak fel a bennünk rejlő kincsek.

Ami a lélek halál utáni útját illeti, egy sor gondolat kerül felsorolásra, hogy a résztvevők elgondolkozzanak a következőkön: hogy azok, akik hűségesek Istenhez, igaz boldogságra lelnek; hogy egyikünk sem tudja, mikor ér véget az élete, ezért meg kell bocsátanunk egymásnak és nem szabad felsőbbrendűnek éreznünk magunkat másoknál; hogy a következő világban, akárcsak ebben, a lélek tovább fog fejlődni, és az itt kifejlesztett lelki képességek lesznek ott segítségünkre és támogatnak majd bennünket; hogy fel fogjuk ismerni szeretteinket az eljövendő birodalmakban, emlékezni fogunk evilági életünkre, és élvezni fogjuk a szent és megtisztult lelkek társaságát.

4. A fenti három bekezdés azokat a fő gondolatokat vázolja fel, amelyeket a fejezet áttekintése során már feljegyeztél. Ezek a gondolatok szellemi igazságokat képviselnek, és a tutornak ügyelnie kell arra, hogy a résztvevők gondolkodását ne zavarja össze a felesleges következtetések levonása. Ezt szem előtt tartva olvasd el figyelmesen az alábbi mondatpárokat! Mindegyik esetében dönts el, hogy a tutornak melyik utat kell választania, ha a résztvevők tisztánlátást akarnak nyerni a tárgyalt fogalomról! Ne elégedj meg azzal, hogy egyszerűen megjelölöd a választásodat, ami nyilvánvalónak tűnhet, hanem írd le néhány gondolatot az indoklásodhoz!

_____ Vonjunk be a vitába a kultúrában létező, a halál utáni életről szóló, gyakran spekulációk tárgyát képező elképzeléseket!

_____ Tartsuk távol magunkat a kultúrában létező, a halál utáni életről szóló bizonyos egyéb elképzelésektől, amelyek gyakran spekulációk tárgyát képezik!

_____ Utasítsunk el egy résztvevő által felvetett kérdést, mert az egy téves elképzeléssel, például a reinkarnációval kapcsolatos!

_____ Tisztázzunk egy résztvevő által feltett kérdést, amely egy téves elképzeléssel, például a reinkarnációval kapcsolatos, elkerülve az elhúzódó vitát!

_____ Válaszoljunk arra a kérdésre, hogy mikor kezdődik a lélek élete, elmélyedve számos kapcsolódó témában, mind jogi, mind orvosi vonatkozásban!

_____ Egyszerűen csak hivatkozzunk a résztvevőknek az Írásokból vett idézetre, amikor arra a kérdésre válaszolunk, hogy mikor kezdődik a lélek élete!

Végül, mint ismeretes, a fejezet utolsó része emlékezteti a résztvevőket a második fejezetben bevezetett kettős erkölcsi cél fogalmára. Arra kéri őket, hogy a lélek fejlődésével kapcsolatos meglátásaik fényében gondolkodjanak el azon, milyen jelentőséggel bír, ha e cél két aspektusára figyelnek. Bátorítják őket, hogy beszélgetéseikbe vonják be a következő témákat:

1. Lelki tulajdonságok fejlesztése
2. Isten törvényeinek való engedelmesség
3. Hozzájárulás az emberi faj jólétéhez
4. A szolgálat ösvényén való előrehaladás

Miért fontos, hogy egy tutor biztosítsa, hogy a résztvevők széleskörű beszélgetést folytassanak a fent említett témákról?

19. RÉSZ

Láthattuk, hogy az 1. Könyv arra hív bennünket, hogy elgondolkodjunk az „én” szó jelentőségén abban a mondatban, hogy „Én a szolgálat útján járok”. Bár a könyv nagyrészt az identitás kérdésével foglalkozik, mégis, ahogyan azt már megbeszéltük, némi aktivitásra kellene ösztönöznie azokat, akik tanulmányozzák – mindenekelőtt arra, hogy a közösségükben élő családok tagjaival közösen imádkozzanak. A *Szolgálatra emelkedvén* című 2. Könyv célja, hogy segítsen nekik megtenni a következő néhány lépést ezen az úton, és továbbfejleszteni képességüket a szolgálatra.

A 2. Könyv „Néhány gondolat a tutorhoz” című bevezetője azokat a képességeket tárgyalja, amelyekkel a könyv foglalkozni kíván, valamint a három fejezet célkitűzéseit. Bár érdemes lesz alaposan áttanulmányozni ezt a bevezetőt, amikor felkészülsz arra, hogy végigkísérj egy csoportot a tanfolyamon, a mi szempontunkból itt a következő részletet ajánljuk, amely a könyv általános célját és felépítését írja le:

Ez a könyv, ami a Ruhi Intézet által felajánlott tanfolyamok fő sorozatában a második, azokkal a képességekkel foglalkozik, amelyek segítségével hozzájárulhatunk az értelmes és felemelő beszélgetésekhez. Ezt a sajátos szolgálati tevékenységet, amelyre a könyv összpontosít, a harmadik fejezet fejt ki. Egy olyan világban, ahol iszonyatos erők szaggatják szét a közösségi kötelékeket, az a gyakorlat, hogy barátokat és szomszédokat látogatunk meg az otthonaikban azért, hogy a társadalom életében központi jelentőségű témákat járjunk körül velük, különösen, ha ez a kultúra kiemelkedő jellegzetességévé válik, gyógyír lehet az egyre növekvő elszigeteltség okozta bajokra. Az így létrehozott baráti kötődések, ahogyan arra a fejezet is utal, arra szolgálnak, hogy erősítsék az élénk és harmonikus közösségek építésének folyamatát.

Egy szomszédságban vagy faluban működtetett otthonlátogatási program bizonyos fokú szervezettséget igényel, mely nem nélkülözheti egy odaadó barátokból álló mag bevonását, akiket a szükséges igazgatási intézmények és segédintézmények támogatnak. A tutornak, amikor végigvezet egy csoportot a könyvön, nem szabad megfeledkeznie arról, hogy a résztvevők arra készülnek fel, hogy egy ilyen folyamatban levő erőfeszítéshez csatlakozzanak. A tanulmányaik részeként szervezett látogatásoknak azt az elköteleződést kell eredményezniük, hogy évről évre részt vesznek majd ebben az erőfeszítésben. Ez ugyanis az élethosszig tartó szolgálat fontos aspektusa.

Az otthonlátogatások gyakorlata, mely kifejezetten lelki és társadalmi jelentőségű témák megvitatására irányul, egyértelműen gazdagítja egy közösség kultúráját. Ebben a tekintetben épp ilyen döntő fontosságú az a számos informális beszélgetés is, amelyre otthon vagy a munkahelyen, az iskolában vagy a piacon kerül sor. Így tehát az, hogy időről-időre lelki alapelveket viszünk bele a mindennapi beszélgetésekbe, olyan képesség, amely mindenképpen figyelmet érdemel. Ennek fejlesztése áll a második fejezet középpontjában, megalapozva ezzel a harmadik fejezetben sorra kerülő anyag tanulmányozását.

Annak érdekében, hogy a barátainkkal és a szomszédainkkal való beszélgetéseink felemelők legyenek, képesnek kell lennünk örömet vinni a velük való párbeszédbe. Ezzel a témával foglalkozik az első fejezet, „A tanítás öröme”. Lényegében a Ruhi Intézet által javasolt összes szolgálati tevékenység magában foglalja, hogy osszuk meg az isteni bölcsesség gyöngyszemeit másokkal, melyekre Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában lelünk. Az első fejezet tanulmányozása az e tevékenységben rejlő öröm tudatát szándékozik fokozni. Néhány rész azt kéri a résztvevőktől, gondolkodjanak el Isten Szaván és azon, hogy mekkora áldás azt másokkal megosztani. Ahogyan arra a fejezet rámutat, ebből a tevékenységből ered az öröm, mely gyorsítja lépteinket a szolgálat ösvényén.

Mint fentebb már említettük, a „Felemelő beszélgetések” című második fejezet a különféle társadalmi terekben folytatott értelmes beszélgetésekhez szükséges ismeretekkel, készségekkel és szokásokkal foglalkozik. A résztvevőket arra kéri, hogy tanulmányozzanak néhány rövid kijelentést a Hit különböző elveiről, amelyek ‘Abdu’l-Bahá szavaira épülnek. Ennek során megtanulnak az Ő magyarázataiból meríteni, és ily módon arra ösztönzik őket, hogy olyan magatartást vegyenek fel, amelyben mindig Őrá tekintenek, amikor arra törekszenek, hogy jobban megértsék Bahá’u’lláh tanításainak jelentőségét és következményeit, és megosszák azokat másokkal. Hogyan erősíti a résztvevőkben az alábbi tevékenységek végrehajtása az értelmes és felemelő beszélgetések kezdeményezéséhez és fenntartásához szükséges képességeket?

- a. Meghatározni a gondolatok sorrendjét az egyes kijelentésekben, majd a csoportban felváltva elmondani egymásnak, amíg könnyedén meg nem tudjuk fogalmazni őket.

- b. A barátokkal, családtagokkal és ismerősökkel való interakciókon való elmélkedés és néhány olyan téma meghatározása, amelyek foglalkoztatják őket, továbbá amelyek lehetőséget nyújtanak a kijelentésekben szereplő gondolatok megosztására.

- c. A könyv tanulmányozása során kiválasztani egy vagy több kijelentést, és megpróbálni beszélgetni a bennük foglalt gondolatokról néhány barátunkkal vagy családtagunkkal.

Ezek után talán szívesen bemutatnád a csoportnak, amellyel ma együtt tanulsz, néhány olyan esetet, amikor természetes módon be tudtál építeni a beszélgetésedbe néhányat a 2. Könyv második fejezetében bemutatott lelki alapelvek közül.

Ami a harmadik fejezetet illeti, az a 2. Könyvben tárgyalt szolgálatra összpontosít – a barátok és szomszédok meglátogatására annak érdekében, hogy a közösség életében létfontosságú témákról beszéljünk velük. Itt háromféle beszélgetés tartalma körvonalazódik. A könyv tanulmányozásából már tudjátok, hogy a fejezet túlnyomó részét ezek közül az elsőnek szenteljük. A fejezet egy sor olyan témát dolgoz ki, amelyeket a családok tagjaival a látogatások szisztematikus programjának részeként lehet megbeszélni, azzal az elsődleges céllal, hogy segítsünk nekik elmélyíteni a Hitről való ismereteiket. A második típusú beszélgetés tartalma a lelki nevelésük, illetve megerősítésük céljából szervezett foglalkozásokon részt vevő fiatalok szüleinek rendszeres meglátogatása során szerzett világszerte növekvő tapasztalatra reagál. Ez a gyakorlat ma már a közösségépítési törekvések szerves részét képezi. Végül a fejezet egy sor olyan ötletet vázol fel, amelyeket be lehet építeni a fiatalokkal folytatott beszélgetésekbe, és amelyek arra irányulnak, hogy a fiatalok megtalálják a szolgálat útjait. Az ilyen beszélgetések gyakran azt eredményezik, hogy a fiatalok csatlakoznak az intézeti tanfolyamokhoz a szükséges képességek fejlesztésének eszközeként. Beszéljétek meg csoportotok többi tagjával a következő kérdéseket:

- a. A 2. Könyvet tanulmányozók közül sokan tovább mélyítik a gyermekeknek és a serdülőkorúaknak szóló oktatási programok megközelítéseinek és alapkonceptióinak megértését azzal, hogy a 3. és 5. Könyvet is áttanulmányozzák. Néhányan közülük úgy is döntenek majd, hogy részt vesznek ezekben a speciális szolgálati tevékenységekben. Hogyan gyorsítja fel a résztvevők lépteit a szolgálat útján az, ha már a 2. Könyvben megismerik e programok jelentőségét, és az ott javasolt módon beszélgetéseket folytatnak a szülőkkel a tanítók és animátorok társaságában?

- b. Milyen módon lehet hasznos az Alejandra és Beatrice – a közösségüket szolgálni vágyó két fiatal – között kibontakozó beszélgetés tartalmának megismerése mindazok számára, akik a szolgálat útján járnak?

- c. Ahogy a családok látogatásának gyakorlata és a tagok értelmes és felemelő beszélgetésekbe való bevonása a szomszédság vagy a falu kultúrájának részévé válik, a közösségi élet lelki és társadalmi szövete megerősödik. Hogyan növeli a szolgálat útján járók képességeit, hogy hozzájáruljanak a közösségépítő folyamathoz az, ha megtanulnak fontos lelki témákat – kezdve a harmadik fejezetben bemutatottakkal – megosztani a családok tagjaival?

Amikor a Ruhi Intézet először kezdte el felkínálni a jelenlegi harmadik fejezet tartalmát, azt vette észre, hogy az otthonlátogatók közül néhányan kitartóan próbálkoztak ezzel a tevékenységgel, míg mások hamarosan felhagytak vele. Úgy tűnt, a különbség abban rejlik, hogy azok, akik kitartottak, örömeiket lelték magában a tanításban, függetlenül a közvetlen eredményektől. A 2. Könyv első fejezetét kifejezetten ennek a problémának szentelték. A fejezet az alábbi gondolatsort követi. Olvasd végig a gondolatokat, és mérlegeld őket saját tutori tevékenységed szempontjából! Ezután írd egy rövid bekezdést, és fejezd ki, hogy ez a szolgálati tevékenység miként jelent majd állandó örömforrást számadra!

- Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása egy óceánhoz hasonlítható, amelynek mélyén az isteni útmutatás gyöngyszemei rejlenek. Amikor felfedezzük a bölcsesség gyöngyszemeit, amelyek Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásában rejlenek, és megosztjuk őket másokkal, szívünk örömmel telik meg.
- Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjából az erőfeszítéseinkkel arányosan részesülünk.
- Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánja megdöbbenően közel van hozzánk. Ha úgy akarjuk, egy szempillantás alatt elérhetjük a partjait.
- Miután részesültünk Bahá'u'lláh felismerésének kegyelméből, merítünk a Kinyilatkoztatás óceánjának kincseiből, és bőkezűen, feltétel nélkül megosztjuk másokkal az isteni útmutatás gyöngyszemeit.
- Az Isteni Szó állandó inspirációs forrás, ahogy haladunk előre a szolgálat útján. Isten Szavát megosztjuk másokkal, hiszen különleges erővel rendelkezik és hatással van az emberi szívre.

-
- This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Most pedig a fenti vizsgálódások fényében olvasd el a következő részletet a 2. Könyv tutorának szánt bevezető gondolatokból!

Meg kell jegyezni, hogy a könyvek e sorozatában leírt szolgálati tevékenységek, bár központi fontosságúak egy közösség építéséhez és növekedéséhez egyaránt, mindenekelőtt egy olyan folyamatnak az elemei, amely az egyéni képességet kívánja fejleszteni tanulmányozás és cselekvés által. Minden tutornak észre kell vennie, hogy ezek a tevékenységek egymásra épülnek és könyvről-könyvre haladva egyre összetettebbé válnak. Nélkülözhetetlen, hogy elsajátítsuk az egyes szolgálati tevékenységek hatékony kivitelezését annak érdekében, hogy a soron következőket is eredményesen megvalósíthassuk. Folyamatos beszélgetést fenntartani rendszeres otthonlátogatások során nyilvánvalóan sokkal megerőltetőbb, mint az 1. Könyv által bátorított tevékenység, a rendszeres áhítat találkozó tartása, akár egyedül, akár másokkal együttműködve. És nem nehéz meglátni, hogy a soron következő jóval komplexebb szolgálati tevékenységek véghezviteléhez milyen fontos, hogy a résztvevők az itt tárgyalt képességekben fejlődjenek.

Vitasd meg a csoportoddal, hogy a 2. Könyvben tárgyalt képességek – amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy hozzájáruljunk az értelmes és felemelő beszélgetésekhez – hogyan épülnek azokra az ismeretekre és készségekre, amelyeket a résztvevők az 1. Könyv tanulmányozásából és az ahhoz kapcsolódó tevékenységekben való részvételükből, elsősorban az ima másokkal való megosztásából nyertek!

20. RÉSZ

A következő szolgálattípus, amellyel a tanfolyamsorozat foglalkozik, a gyermekek lelki nevelése. *A gyermekfoglalkozások vezetése, 1. évfolyam* című 3. Könyv, olyan tudásra, készségekre és képességekre, valamint tulajdonságokra és attitűdökre összpontosít, amelyek nélkülözhetetlenek azok számára, akik ezen a területen kívánnak tevékenykedni.

Természetesen a könyvet tanulmányozók közül sokan vannak olyanok, akik, bár szilárdan a szolgálat útján járnak, nem biztos, hogy kedvet éreznek ahhoz, hogy ilyen foglalkozásokat tartsanak. A fiatalok lelki nevelése iránti igény azonban mindannyiunkban közös. Családtagokként, a közösség tagjaiként és a Hit intézményeinek és szerveinek tagjaiként mindannyiunknak figyelmet kell fordítani erre a kiemelkedően fontos feladatra. A 3. Könyv tehát elsődleges célján túlmenően azt reméli, hogy megerősíti ezt a kollektív tudatosságot. Ezt szem előtt tartva olvasd el a következő részletet a „Néhány gondolat a tutorhoz” című részből, és vitasd meg őket a csoportod többi tagjával!

A 2. Könyv második fejezetének tanulmányozásából a résztvevőknek már ismerős lehet ‘Abdu’l-Bahá kijelentése, mely szerint háromféle nevelést különböztetünk meg: anyagi, emberi és lelki nevelést. Ezen a ponton a résztvevőknek lehetőségük nyílik arra, hogy tovább mélyítsék megértésüket a nevelés ez utóbbi fajtáját illetően, amelynek segítségével kibontakozhat az egyén lelki, magasabb rendű természete. Azt azonban kezdettől fogva világossá kell tenni, hogy a gyermekek lelki nevelése a Bahá’í Hit értelmezése szerint alapvetően különbözik az olykor a vallási oktatással társított dogmatikus hiedelmek ráerőltetésétől. Célja ehelyett a tudás szeretetének, a tanulás iránti nyitott hozzáállásnak és a valóság kutatására irányuló állandó vágyának az előmozdítása.

Ugyanolyan fontos elismerni, hogy a gyermekek nevelésében nem lehet félresöpörni a vallási tanításokat, hiszen ezzel megtagadnánk tőlük a hozzáférést az isteni igazságokhoz és szellemi alapelvekhez, olyan alapelvekhez, amelyeknek majd a gondolataikat és cselekedeteiket kell irányítaniuk. Azok, akik azt az állítást támogatják, hogy a legjobb hagyni a gyermekeket, hogy saját normáikat és világnézeteiket a társadalommal való interakcióik során – úgymond, szabad választás alapján – sajátítsák el, úgy tűnik, nem fogják fel, hogy a politikai, gazdasági és kulturális erők milyen erőszakosan hirdetik azokat az eszméket és viselkedési mintákat, amelyek csupán saját érdekeiket szolgálják. Ám még ha ez nem is lenne így, akkor sincs okunk feltételezni, hogy a soron következő generációk képesek lennének jobb világot teremteni az egyén szellemi természetét tápláló nevelés nélkül. Az Isteni Nevelő útmutatásától megfosztott emberiség csak káoszt, igazságtalanságot és szenvedést képes létrehozni.

A fenti részlet kifejti, hogy a gyermekek lelki nevelésének a Hit értelmezése szerint semmi köze a dogmatikus hitoktatáshoz. De azt is világossá teszi, hogy ez a nevelés az emberiség egyetemes Nevelőjének, Bahá’u’lláh-nak a jelen korra szóló Kinyilatkoztatásában található isteni igazságokra és lelki alapelvekre támaszkodik.

- a. Melyek a dogmatikus tanítás jellemzői – azok a jellemzők, amelyek nem kizárólag vallási téren fordulnak elő?

- b. Mit válaszolnál annak, aki azt mondja, hogy az Isteni Szó memorizálása egyfajta dogmatizmus?

-
-
- c. Ha a gyermekek nem férnek hozzá az Isteni Kinyilatkoztatásban foglalt szellemi igazságokhoz és elvekhez, akkor könnyen magukba szívhatják a világ különböző népeinek kultúrájába betörő, féktelenül burjánzó materializmus értékeit. Fel tudsz sorolni néhányat ezek közül az értékek közül?

-
-
-
- d. Miként ássák alá a fent említett értékek az ember lelki természetének fejlődését?
-
-
-

A 3. Könyv két fejezetének tanulmányozásából már bizonyára tudod, hogy a Ruhi Intézet gyermekeknek szóló lelki nevelési programja a dicséretes jellem és az egyenes viselkedés kialakításának elősegítésére irányul. A kifogástalan jellemet megalapozó magatartás és szokások természetesen csak akkor fognak meggyökeresedni, ha azok a lelki tulajdonságok megnyilvánulásai, ennek megfelelően az 1. évfolyam leckéi az öt- és hatévesek ilyen tulajdonságainak ápolását helyezik a középpontba. A „Néhány gondolat a tutorhoz” című fejezet alábbi bekezdése ezt a gondolatot járja körül, melyet a könyv első fejezete tárgyal.

A fejezet felveti, hogy a minden ember által hordozott drágakövek közül azokra, amelyeket „lelki tulajdonságoknak” hívunk, örökérvényű alapként tekintünk, amire egy nemes és becsületes jellem építhető. Az, hogy ezek az „erények” külön kategóriáját képezik – melyet általános fogalomként mindenféle dicséretreméltó tulajdonságra használunk, beleértve a szokásokat és attitűdöket csakúgy, mint a készségeket és képességeket – olyan alapvető gondolat, amelyet minden résztvevőnek megfelelő módon értenie kell. A 6. és 7. rész e kijelentés néhány vonatkozását vizsgálja. A tutornak meg kell győződnie arról, hogy a csoport tagjai képesek-e hozzákapcsolni a megbeszélteket az 1. Könyv 3. fejezetében tanultakhoz, ahol is arról gondolkodtak, hogyan kell a lelki tulajdonságokat, mint az emberi lélek képességeit, fejleszteni ebben az életben, hogy segítsenek és támogassanak bennünket az Isten felé vezető örökkévaló utazásunkon. Isten szeretete és Isten megismerése nélkülözhetetlen a lelki tulajdonságok ápolásához. Fontos, hogy

a résztvevők megértsék, hogy az e két részben szereplő gondolatok miként határolják el az 1. évfolyam leckéit mondjuk egy olyan erényekről szóló kurzusétól, amely a pontosságot és az őszinteséget egy és ugyanazon tulajdonságtípusként kezeli. És ha a tanítók megértik ezt a különbséget, akkor nem esnek majd abba a hibába, hogy a jóra való jellem fejlesztését elsősorban a viselkedés megváltoztatásának függvényében szemléljék.

A fentiekben az a javaslat fogalmazódott meg, hogy a fiataloknak a jellemük finomításában való segítése során a tanítóknak meg kell érteniük a különbséget a lelki tulajdonságok – az emberi lélek alapvető tulajdonságai – és általában az „erények” között, amely kifejezés minden dicséretesnek tartott tulajdonságra vonatkozik, beleértve a szokásokat, készségeket és attitűdöket is. A következő megállapítások további fényt derítenek arra, hogy miért fontos szem előtt tartani ezt a megkülönböztetést az 1. évfolyam leckéinek tanításakor. Ki tudná-e még egészíteni a listát néhány további állítással? E feladat elvégzése során hasznosnak bizonyulhat, ha elolvasod és átgondolod az első fejezet 6. és 7. részében bemutatott gondolatokat.

- A lelki tulajdonságok fejlesztése során a gyermekeket arra ösztönzik, hogy szívüket és elméjüket Istenre összpontosítsák, arra a kimeríthetetlen Forrásra, amelyből e tulajdonságok erednek.
- A dicséretre méltó attitűdök és készségek, bármennyire is erősítik őket a társadalmi normák, múlandóak és korlátozottak, hacsak nem a lelki tulajdonságok alapjára épülnek.
- Az olyan lelki tulajdonságok, mint az együttérzés, a szeretet és a nagylelkűség táplálása a gyermekekben olyan megfelelő hozzáállást és szokásokat fog beléjük nevelni, mint az empátia, a gondoskodás és a másokkal való osztozás képessége.
- A kulturális és társadalmi normáknak megfelelő viselkedés megtanulása önmagában nem vezet a lelki tulajdonságok fejlődéséhez.
- A lelki tulajdonságok megnyilvánítására irányuló motivációnak abból a vágyból kell fakadnia, hogy elnyerjük Isten tetszését, nem pedig abból a vágyból, hogy kivívjuk mások elismerését.
- A célratörés – az önös érdekek bármilyen eszközzel történő érvényesítése – erős motiváló tényező lehet a külsőleg dicséretes viselkedés felmutatásában; de nem játszik szerepet a lelki tulajdonságok megnyilvánításának vágyában.

– _____

– _____

– _____

– _____

Most pedig szánjunk néhány percet a 3. Könyv első fejezetének 1-17. része áttekintésére, amely a Bahá'í Írásokban található nevelési alapelveket vizsgálja! Ezután soroljuk fel az alábbi helyen azokat a fő fogalmakat, amelyeket ezek a részek tárgyalnak, vagyis azokat, amelyeket a gyermekek lelki fejlődésével foglalkozó személyeknek, különösen az 1. évfolyam tanítóinak meg kell érteniük.

Mint megfigyelhetted, a fejezetben vizsgált egyik fontos fogalom a fegyelem. Az alábbi részlet a „Néhány gondolat a tutorhoz” című bevezetőből részletesen kifejti, hogyan kell ezt a fogalmat egy olyan nevelési folyamatban szemlélni, amely a lelki tulajdonságok ápolásával foglalkozik, szemben azzal, amely a viselkedés más módon történő módosítására törekszik.

A fenti fogalmakról és eszmékről való beszélgetésnek annak felismeréséhez kell elvezetnie a résztvevőket, hogy végül a lelki nevelés folyamatán keresztül a gyermekek a lelki tulajdonságok megszerzését önmagában véve jutalomnak tekintsék, a nem méltó jellem meglétét pedig a legnagyobb büntetésnek. Mindez aztán képessé kell, hogy tegye a résztvevőket arra, hogy a gyermekek viselkedésének kiigazítására helyes szemszögből tekintsenek – nem központi célként, hanem segítségként a jellem finomításához. Ennek megfelelően a gyermekekkel való közös tevékenységeik során megtalálják majd a helyes módjait annak, hogy bátorítsák a kíváncsi viselkedést és visszaszorítsák a nem helyénvaló viselkedésmintákat, melyek közül néhányról említést teszünk majd a 13. részben. Ez a rész röviden kitér majd a szabadsággal és a fegyelemmel kapcsolatos egyéb fogalmakra is. Bár a kemény büntetésnek nyilvánvalóan nincs helye a gyermekek nevelésében, abszolút szabadságot adni nekik, hogy azt tegyék, amit csak akarnak, ugyanolyan káros a lelki fejlődésükre nézve.

Az alábbiakban néhány állítást találsz. Döntsd el, hogy melyek azok, amelyek összhangban vannak a fegyelem fogalmával, ahogyan az a fejezetben bemutatásra került!

- _____ Kemény fegyelemnek kell lennie.
- _____ Ha tartós fegyelmet akarunk elérni, akkor annak belülről kell jönnie.
- _____ Az igazi szabadság önfegyelem függvénye.
- _____ A kikényszerített fegyelem elfojtja a kreativitást.
- _____ A fegyelem megóvjá a kreatív kezdeményezőkészséget az önkényeztetéstől.
- _____ Ha egy tanító fel tudja ébreszteni a tanulóknak az Isten iránti szeretetet, akkor nem szükséges magatartási normákat felállítani.
- _____ Önfegyelem nélkül lehetetlen a lelki tulajdonságok fejlesztése.
- _____ A gyermekeknek szabadságra van szükségük ahhoz, hogy önállóan fedezzenek fel dolgokat; a fegyelem csak akadályozza a felfedezés és a valódi tanulás folyamatát.
- _____ A gyermekek jobban fejlődnek a fegyelemben; hatékonyabban tanulnak egy jól szervezett, strukturált környezetben.
- _____ Az egyén bölcsességre tesz szert, amint felveszi a tanuló alázatos hozzáállását. A tanulói hozzáállás által megkívánt fegyelem megszabadít a hibáktól való félelemtől, és utat nyit a konstruktív kezdeményezőkészség számára.
- _____ A fegyelem gyakorlása nem jelentheti az erőszak vagy bántalmazás semmilyen formáját, legyen az pszichológiai vagy fizikai, mivel az erőszak alapvetően összeegyeztethetetlen az emberi lélek nemességével, és árt az emberi fejlődésnek.

Most pedig szánj egy percet arra, hogy megvitasd a következő kérdést a csoportoddal: Milyen módon alkalmazható a fegyelem fogalma a tanulókörre, tekintve, hogy a résztvevők nem gyerekek, hanem fiatalok és idősebb felnőttek?

A második fejezet két részből áll: a huszonnégy leckéből, amelyeket erre az évfolyamra javasolnak, valamint az előkészítő részekből, amelyek célja, hogy a tanítók alaposan megismerhessék a leckék tartalmát, amelyek mindegyike egy-egy lelki tulajdonság fejlesztése köré épül. Azt tudod, hogy a gyermekek lelki tulajdonságainak ápolása érdekében a leckék közvetlen kapcsolatba hozzák őket az Isteni Szóval, és ‘Abdu’l-Bahá, a legmagasabb emberi eszmények megtestesítőjének történeteivel inspirálják őket. Az ima, az idézetek megtanulása és a történetek képezik ezeknek a leckéknek az alapelemeit. A második fejezet előkészítő részei négy-négy lecke sorra, és mindegyikben végigvezetik a résztvevőket ezeknek az alapelemeknek az áttekintésén. Érdemes lenne most megvizsgálni ezeket a részeket, majd írni egy-két mondatot arról, hogy milyen szerepet játszanak ezek az elemek a gyermekek lelki nevelésében.

Ima: _____

Az idézetek megtanulása kívülről: _____

Történetek: _____

Tudnál néhány szót mondani a leckék többi elemének szerepéről is?

Dalok: _____

Együttműködésen alapuló játékok: _____

Kifestők: _____

A második fejezet arra kéri a résztvevőket, hogy a tananyag tanulmányozásának részeként gyakorolják a leckék különböző elemeinek bemutatását, akár három-négy gyerekkel együtt is elvégezve azokat. Egyes csoportok az egész fejezetet elvégezhetik ily módon, egyszerre négy leckével foglalkozva, mielőtt egy osztálynyi gyermekkel szereznének

tapasztalatot. Az is lehetséges, hogy a résztvevők egy négy leckéből álló anyagot átvesznek, majd közvetlenül ezután gyakorlati tapasztalatot is szereznek – akár úgy, hogy egy másik tanító munkáját segítik, akár úgy, hogy önállóan indítanak egy foglalkozást. Beszéljétek meg, milyen ismeretekkel kell rendelkeznie egy tutornak a falujában vagy a szomszédságában zajló történetekről ahhoz, hogy képes legyen ilyen rugalmas és az igényekhez igazodó megközelítést alkalmazni!

21. RÉSZ

Miután mélyebb megértést nyertünk a szolgálati tevékenységekről, amelyekre az első három könyv tanulmányozása ad lehetőséget, nézzük meg most az Intézet fő tanfolyamsorozatának következő könyvét, amely ismét a bahá'í identitás kérdésére, az „én” szerepére irányul az „Én a szolgálat útján járok” kijelentésben. A történelem nagymértékben formálja az egyén, valamint egész népcsoportok identitását. Amikor a történelemmel való kapcsolat megszakad, zavarodottság támad, és az emberek olyanok lesznek, mint a gyökértelen fák. De felmerülhet a kérdés, hogy az emberiség életének ebben az átmeneti korszakában, amikor a régi rend felbomlik, és egy új rend jelenik meg a helyén, vajon ki-k hol találja meg létezésének történelmi gyökereit? Ez a kérdés a legtöbb ember számára nehéz, de a bahá'í-ok számára a válasz roppant egyszerű: identitásunk elemeit abban a számtalan eseményben kell keresnünk, amelyek Isten Ügyét előbbre vitték attól a végzetes estétől kezdve, amikor a Báb kinyilvánította küldetését Mullá Husaynnak.

Az *Iker Megnyilvánulások* című 4. Könyv a Báb és Bahá'u'lláh élettörténetének tanulmányozásával foglalkozik. Az első fejezetben röviden megvizsgáljuk ennek a Napnak, Isten Napjának a jelentőségét. A második és harmadik fejezet ezután megismerteti a résztvevőket e két Szent Személy Szolgálatával. Az események lelki jelentőségét az Írásokból vett idevágó részletek tanulmányozása hangsúlyozza, melyek megvilágítják az Isteni Megnyilvánulások megjelenésével kapcsolatos mély témákat. Bármilyen fontos is a résztvevők számára, hogy megismerjék a Báb és Bahá'u'lláh életével kapcsolatos alapvető tényeket, mégis az e témákról való elmélkedés során szerzett megértés az, ami megtartja őket a szolgálat útján. Ezzel kapcsolatban a tutornak szóló bevezető megjegyzések az alábbiakat mondják:

A második és harmadik fejezet feldolgozására való felkészülés során tehát a tutornak alaposan át kell gondolnia a tárgyalt lelki témákat. Ezek közé tartozik például, hogy minden isteni Világító Égitest nem saját elhatározásából, hanem Isten akaratából jelenik meg az emberiség világában, és Őt veleszületett tudással ruházza fel; hogy az Ő Állását elsőként felismerők nagy hőstettekre hivatottak, olyan tettekre, amelyek az Ő Hitének átalakító erejéről tanúskodnak; hogy vállalja a szenvedéssel teli életet, hogy az emberiséget az igazsághoz vezesse, és Isten akaratát és célját megismertesse teremtményeivel; és hogy a földön semmilyen erő, bármily hatalmas is legyen, nem képes csökkenteni befolyását, vagy megakadályozni őt abban, hogy teljesítse a küldetést, amellyel megbízott. Ezzel kapcsolatban a harmadik fejezetben tárgyalt egyik fontos gondolat a válság és a győzelem fogalma. Ennek a gondolatnak a megértése – miszerint Isten Ügyében minden válság arra szolgál, hogy a benne rejlő erőből újabb forrásokat szabadítson fel – elenged-

hetetlen mindazok számára, akik a szolgálat útját járják, nemcsak azért, hogy értékelni tudják a Hit történetét, hanem azért is, hogy hozzájárulhassanak annak folyamatos kibontakozásához a szomszédságukban és a falujukban, amely folyamat elkerülhetetlenül válságok és győzelmek sorozatán megy keresztül.

Tutori munkád során vajon hogyan befolyásolja majd a résztvevőknek az anyaggal való kapcsolatát az Iker Megnyilvánulások életét övező események lelki jelentőségéről alkotott saját felfogásod?

A tanfolyamon résztvevőket érdemes arra bátorítani, hogy részletesen meséljék el a megismert történelmi eseményeket. Hogyan segíthet a tutor abban, hogy fejlesszék ezt a képességüket?

Mint fentebb említettük, a harmadik fejezetet a válság és a győzelem témája szövi át. Az egyik kihívás számodra annak biztosítása lesz, hogy a résztvevők alaposan megértsék ezt az elvet. A válság és a győzelem dinamikájának teljesebb megértése érdekében érdemes összeállítanod egy listát a könyv harmadik fejezetében ismertetett jelentős eseményekről időrendi sorrendben. Ezt követően dönts el, mely események jelentik egy újabb időszak kezdetét, legyen az válság vagy győzelem!

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Most gondolj a saját közösségedre! Hogyan sikerült a válság és a győzelem dialektikáján keresztül haladást elérni?

[illegible]

Meg kell jegyezni, hogy ebben a könyvben a résztvevőknek olyan szövegrészeket kell megtanulniuk az Írásokból, amelyek már jóval hosszabbak, mint azok, amelyeket a korábbi könyvekben memorizáltak. A második fejezetben arra buzdítják őket, hogy kívülről tanulják meg a Bábnak az Élők Leveleihez intézett beszédét, a harmadikban pedig a Kitáb-i-Aqdas első öt bekezdését. Az, hogy a Ruhi Intézet tanfolyamai által támogatott oktatási folyamat a memorizálásra helyezi a hangsúlyt, már a kezdetektől fogva nyilvánvaló. Bár soha nem gyakorolnak nyomást azokra, akiknek ez nehezebb esik, mégis mire a 4. Könyvhöz érnek, minden résztvevő egyre inkább ráébred az Írásokból vett szövegrészek felidézésének értékére, és számos felismerésre tesz szert az Isteni Szónak az emberi szívre gyakorolt hatásáról. Gondolj vissza a saját tanulmányaidra! Hogyan fejlődött ki fokozatosan a korábbi tanfolyamok során az a képesség, hogy a 4. Könyvben található hosszú szövegrészeket is meg tudd kívülről tanulni?

22. RÉSZ

A fő tanfolyamsorozat 5. Könyve a 3. Könyvhöz hasonlóan az ifjúság nevelésének kérdésével foglalkozik. *A serdülők képességeinek kibontakoztatása* szeretne segítséget nyújtani mindazoknak, akik „animátorként” kívánnak szolgálni, hogy kifejlesszék azokat a képességeket, amelyek a tizenkét és tizenöt év közötti fiatalok csoportjainak a fiatalok lelki megerősödését szolgáló hároméves programba történő bevonásához szükségesek. A 3. Könyvhöz hasonlóan reméljük, hogy mindenki, aki a fő tanfolyamsorozaton végighalad, valamilyen módon hasznát veszi majd a könyv tanulmányozásának. A tutoroknak azonban fel kell ismerniük, hogy ez a szolgálati tevékenység elsősorban – bár nem kizárólag – arra szolgál, hogy a legkülönbözőbb háttérű fiatalok előtt megnyisson egy olyan utat, amelyen keresztül hozzájárulhatnak a társadalom jobbá tételéhez. A tutornak szóló bevezető rész ezzel a kérdéssel foglalkozik, és leírja, hogy a képességfejlesztő folyamat miként készíti fel az érintett résztvevőket arra, hogy felvállalják ezt a szolgálati tevékenységet:

Az 5. Könyv tutorálását végző személyeknek tudomásul kell venniük, hogy a résztvevők között sok olyan érett tizenéves vagy huszonéves fiatal lesz, akik azzal a kifejezett szándékkal kezdték meg a fő tanfolyamok sorát, hogy később animátorként szolgáljanak, és rendelkeznek az ehhez szükséges látens képességekkel. Néhányan közülük olyan társaikkal folytatott beszélgetéseken keresztül kerültek kapcsolatba a Hittel, akik hangsúlyozták, milyen fontos szerepet játszhatnak a fiatalabb generációk nevelésében. Mások maguk is részt vettek a lelki megerősítő programon serdülőkorukban, és nem sokkal ezután megkezdték az 1. Könyv tanulmányozását. Bármilyen úton is kerültek az intézeti folyamatba, immár ők is a falujukban vagy szomszédságukban élők, annak jobbítása iránt elkötelezett egyénekből álló, egyre növekvő mag részét képezik. Ily módon tapasztalatot szereznek az otthonlátogatásokban, melyek célja, hogy a családokkal együtt fedezzék fel a Hit központi témáit. A szolgálatnak ezt a formáját a 2. Könyv tárgyalja. Ennek a magnak a részeként jó néhányan közülük szorosan kapcsolódnak majd legalább egy helyi ifjúsági csoporthoz, és segítik az animátort a különböző tevékenységek végrehajtásában, valamint elkísérik őt a szülőknél tett rendszeres látogatásokra, hogy megvitassák velük a programmal kapcsolatos fogalmakat és megközelítéseket. Ekkorra már mindannyian jelentős ismeretek birtokában lesznek majd a bahá'í tanításokról, amelyeket a 3. és 4. Könyv tanulmányozása során mélyítenek el, és rendelkezni fognak azokkal a készségekkel, képességekkel, attitűdökkel és lelki tulajdonságokkal, amelyek szükségesek ahhoz, hogy értelmes beszélgetéseket kezdeményezzenek és folytassanak a barátokkal és szomszédokkal. Különösen itt – amikor eljutnak az 5. Könyvhöz – válik nyilvánvalóvá a Ruhi Intézet fő tanfolyamsorozatában rejlő képességfejlesztési folyamat jelentősége – azé a folyamaté, amelyet a szolgálat ösvényének bejárásaként emlegetnek. A serdülőkorú fiatalok egy csoportját bevonnak egy hároméves programba a lelki megerősödésük érdekében rendkívül felelősségteljes szolgálat, és a kezdő animátorok erre irányuló erőfeszítései nem kis mértékben támaszkodnak arra a képességre, amelyet eddigi életútjuk során folyamatosan fejlesztettek ki.

Mint leendő tutor, hasznos lenne, ha elképzelnéd azt a fiataalt, aki a fent leírt módon fokozatosan halad végig a fő tanfolyamsorozaton, és mostanra eljutott az 5. Könyvhöz. Melyek azok a tulajdonságok, amelyek révén kitűnhet? Az alábbiakban felsorolunk közülük egy párat. Hozzá tudsz még tenni néhányat a listához?

- Annak megértése, hogy az ember magasabb rendű természetének megerősítésével éri el valódi rangját.
- A személyes fejlődés és a közösség fejlődése iránti felelősségérzet.
- Annak megértése, hogy a szolgálat terén az ember kettős erkölcsi célt követhet: saját szellemi és lelki fejlődésének irányítását, valamint a társadalom jobbá tételéhez való hozzájárulást.
- Isten Szava átforgató erejének felismerése.
- Képesség arra, hogy a lelki alapelveket beillesszük a mindennapi beszélgetésekbe.
- Erős történelemtudat, valamint a történelmi pillanat természetének és a benne elfoglalt helyünknek a megértése.
- Állhatatosság a próbatételekkel és megpróbáltatásokkal szemben, amelyekkel az ember óhatatlanul találkozhat a szolgálat útján.

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Most már nyilvánvalóan tisztában vagy vele, hogy az 5. Könyv első fejezete, mely „Az élet tavaszán” címet viseli, részleteket tartalmaz az Írásokból, melyek összességükben egy olyan fiatal képét festik le, aki az emberi történelem jelen pillanatában képes hatékonyan cselekedni. Nézd át most ismét ezt a fejezetet! Ezt követően dönts el, hogy a fenti listát kiegészítenéd-e más tulajdonságokkal!

A második, „Egy ígéretes életkor” című fejezet célja alapvetően kettős. Egyrészt arra törekszik, hogy megszilárdítsa a tanulmányokat folytatók tudatában azt a felfogást, hogy a serdülő fiatalok egy különálló korcsoporthoz tartoznak, amelynek megvannak a maga sajátos jellemzői. Ugyanakkor azt is igyekszik világossá tenni, hogy a bahá’i közösség által elfogadott, a Hit Írásai által formált hozzáállás ehhez az életszakaszhoz gyökeresen különbözik az uralkodó feltételezéseken és elméleteken alapuló megközelítésektől. Ismét olvassunk egy részletet a tutornak szóló részből!

... a fejezet röviden áttekinti a serdülőkor természetét, majd arra kéri a résztvevőket, hogy gondolkodjanak el azon a kérdésen, milyen kihívást jelent az ebben a korosztályban élő fiatalok növekvő tudatosságának megfelelő irányítása. E tekintetben a fejezet figyelmezteti a résztvevőket: ezen erőfeszítéseknek el kell kerülniük az olyan programok csapdáját, amelyek ahelyett, hogy az élet e formálódó szakaszában lévők növekvő öntudatát mások önzetlen szolgálatának irányába terelnék, inkább az „én” felé fordítják, és sajnos a végén a „ragaszkodó én” foglyává teszik őket. Az 5-9. részek a bahá’i Írásokból vett idézetek sorozatán keresztül próbálják felhívni a résztvevők figyelmét e csapda néhány rejtett veszélyére. A fejezet ezután megvizsgálja a társadalmi környezet hatásait a serdülők életére, bemutatja a „serdülőcsoport” fogalmát, mint a kölcsönös támogatás színterét, és definiálja azt a hozzáállást, amely elvárható mindazoktól, akik e csoportok „animátoraként” szándékoznak szolgálni.

Szánj egy kis időt a fejezet áttekintésére, majd mondj néhány szót arról, hogy szerinted a résztvevőknek mit kell megérteniük az alábbiakról a könyv tanulmányozása során! Milyen elképzeléseket kell esetleg elvetniük ahhoz, hogy eljussanak erre a megértésre?

a. A serdülőkor természete: _____

b. A kihívás, hogy a serdülőkorú fiatalok növekvő tudatosságát irányítsuk: _____

c. A környezet hatása a serdülőkorú fiatalok életére: _____

d. A serdülőcsoport, mint a kölcsönös támogatás közege: _____

e. A leendő animátoroktól elvárt hozzáállás: _____

Ha egy falu vagy szomszédság egyre nagyobb számú lakosa ismeri fel a serdülőkorú fiatalokban rejlő lehetőségeket, az hozzájárul egy olyan kultúrához, amely elősegíti a fiatalokkal szembeni, a mai társadalomban elterjedtektől eltérő szemléletmód kialakulását. Milyen szemléletváltozást tapasztaltál a közösség szintjén a falvában vagy a szomszédságában, miután az 5. Könyv tanulmányozása széles körben elterjedt?

A harmadik fejezet, melynek címe „Az animatori szolgálat”, a második fejezetben szerzett ismeretekre épül, és a serdülőprogram fő célja köré szerveződik, mely nem más, mint a résztvevők lelki, erkölcsi és intellektuális képességeinek kibontakoztatása. Amikor arra készülsz, hogy egy kezdő animátorokból álló csoportot végigkálauzolj ezen a fejezeten, érdemes lesz alaposan átgondolnod az erkölcsi és lelki megerősítés kérdését. Természetesen ez a kérdés a tutori szolgálatra irányuló minden erőfeszítésed során a legfőbb helyet foglalja el a fejedben. Olvasd el és gondolkodj el az alábbi részleten, amely az erőnek a mai társadalomban uralkodó értelmezéseitől alapvetően eltérő felfogására mutat rá!

A lelki megerősítés kérdése általában rengeteg töprengést és elmélkedést igényel a tutorok részéről. Az intézeti kurzusok által elindított oktatási folyamat végső soron az erkölcsi és szellemi megerősítés eszközének tekinthető, amely által az élet minden területéről érkező és a legkülönbözőbb háttérrel rendelkező emberek képessé válnak arra, hogy szolgálatra emelkedjenek és részt vegyenek egy jobb világ építésében. Az erő itt alkalmazott fogalma jelentősen különbözik azoktól az elterjedt definícióktól, melyek azzal a szándékkal hozzák azt összefüggésbe, hogy az egyén másokon uralkodjon, vagy másokat arra ösztönözzön, hogy teljesítsék az egyén kívánságait és követeléseit. A cél ehelyett az, hogy az emberi szellem erőinek – az egység, a szeretet, az alázatos szolgálat, a tiszta cselekedetek erőinek – áramlását biztosító csatornává váljunk. Az, hogy miként lehet hozzájárulni egy ilyen folyamat előrehaladásának – sőt, felgyorsulásának – dinamikájához, központi szerepet játszik a tutori tevékenységben. Az egymást követő csoportoknak a tanfolyamok tanulmányozásába történő bevonása révén szerzett tapasztalatok alapján minden tutor képes megérteni azt a számos egymással kölcsönhatásban lévő tényezőt, amelyek közül mindenképpen a legerősebb a valódi megértés elősegítése.

Korábban ebben a fejezetben már beszéltünk a motiváció témájáról. Ott már némi kezdeti bepillantást nyerhettél egy olyan nevelési folyamat természetébe, amely felszabadítja az egyénben lappangó lelki és szellemi erőket. E folyamat egyik aspektusa, amely állandó elmélkedésed tárgya lesz, az alázat és a hatalom közötti dinamika. Olvasd el az 5. Könyv 3. fejezetének 19. részét, amely ezt a témát tárgyalja, majd írd néhány szót arról, hogy az alázat lelki tulajdonságának hiányában az a fajta erő, amelynek elérésére törekszünk, miként marad kiaknázatlan!

Az 5. Könyv 3. fejezete szerint egy olyan nevelési folyamat, amely a 12 és 15 év közötti korosztály megerősítésére törekszik, szükségszerűen magában foglalja a lelki észlelés fejlesztését, a kifejezőkészség javítását és a szilárd erkölcsi alapok kialakítását. E témában a tutornak szóló bevezető megjegyzések így folytatódhatnak:

Ebben a könyvben természetesen a tutor előtt álló feladat tovább terjed a következő nemzedékre és annak a nevelési folyamatnak a jellegére, amely lehetővé teszi a serdülők számára, hogy kialakulóban lévő képességeiket gyümölcsözően gyakorolják. E folyamat középpontjában a gondolat és a

kifejezés egymást erősítő ereje áll. Az elme absztrakt gondolkodásra való képessége, amely a felnőttkor korai szakaszában drámaian növekszik, a serdülőkorban erősödik meg, amikor a fiatalok megtanulják alkalmazni a releváns tudományos, erkölcsi és szellemi fogalmakat az őket körülvevő világ elemzéséhez és a társadalomra irányuló első cselekvési kísérleteikhez. Mégis, bármennyire is fontos a racionális elemzés képessége, nem nélkülözheti a lelki érzékelést. Ezen keresztül olyan megértési csatornák nyílnak meg, amelyek pusztán a mentális erők gyakorlásával nem érhetők el. A serdülőket tehát segíteni kell abban, hogy felismerjék a szellemi erőket és megtalálják a lelki alapelveket azokban a helyzetekben, amelyekkel találkoznak, ha helyes erkölcsi döntéseket akarnak hozni. Az elgondolt oktatási folyamat egyik alaptétele, hogy az egyén gondolatait és viselkedését irányító erkölcsi struktúra szorosan kapcsolódik ahhoz a nyelvi struktúrához, amelyben gondolatait kifejezi. Bármilyen betekintést nyújtott is az 5. Könyv első két fejezete ebbe a folyamatba, a harmadik fejezet 5-19. része arra törekszik, hogy a folyamat különböző dimenzióit egyértelművé tegye, szükség szerint a programban használt szövegekből vett példákra támaszkodva. Minden tutornak érdemes alaposan áttanulmányoznia ezeket a részeket, amikor felkészül arra, hogy egy csoportot végigvezessen rajtuk. Reméljük, hogy a résztvevők a tanulmányaik során felismerik a szövegekben rejlő lehetőségeket, amelyekkel felvértezhetik a különböző kultúrákban élő serdülőket.

Ez itt nem a megfelelő hely arra, hogy elemezzük a serdülőkorú fiatalok által tanulmányozott szövegeket, hogy lássuk, a tárgyalt témák és fogalmak, valamint az alkalmazott nyelvezet miként járulnak hozzá a program fent leírt céljaihoz. Természetesen fel kell készülnöd arra, hogy ezt egy, az 5. Könyvre irányuló tanulókör keretében tedd meg, és segítsd annak tagjait abban, hogy némi megértésre tegyenek szert a szövegekben rejlő, a lelki érzékelés fejlesztésére, a kifejezőkészség javítására és a serdülőkorú fiatalok szilárd erkölcsi struktúrájának kialakítására irányuló lehetőségekkel kapcsolatban. Az említett részekben, valamint a 20-23. részekben található gyakorlatok segítenek ebben.

Hasznos lehet itt számodra, hogy elgondolkodj a lelki érzékelés fogalmán, ahogyan az a te tutori erőfeszítéseidhez kapcsolódik. A lelki érzékelés az emberi lélek egy olyan képessége, amelyet a tutoroknak fejleszteniük kell, ha segíteni akarnak minden intézeti tanfolyam résztvevőinek abban, hogy elérjék az igazi megértés partjait. Ennek fényében javasoljuk, hogy nézd át az 5. Könyv 3. fejezetének 5-7. részét, amelyek ezt a fogalmat vizsgálják, majd mondj néhány szót arról, hogyan csiszolhatja egy tutor ezt a belső képességet!

23. RÉSZ

Ha valaki egész életében a szolgálat útját járja, az egyértelműen magában foglalja a tanítást is. Bár Bahá'u'lláh Üzenetének terjesztése az egyik leglényegesebb szolgálat, amit végezhetünk, a tanítás egyfajta létállapot is, amelyben folyamatosan megosztjuk másokkal azt, ami oly bőségesen megadatott nekünk. Tekintettel e téma mélységére, *Az Ügy tanítása* című 6. Könyvet három részletben fogjuk tárgyalni: az első fejezetet itt, a következő kettőt pedig a 24. és 25. részben tekintjük át.

Mindenekelőtt világossá kell tennünk, hogy az Isten Ügyének tanítására való képességet – akár egyéni tervek szerint, akár kollektív cselekvés révén történik – nem lehet egyetlen tanfolyam során kifejleszteni. Az emberiség körülményei helyenként jelentősen különböznek, és minden kultúrát, minden korosztályt és minden népcsoportot sajátos körülmények jellemeznek, amelyeket azoknak, akik a Hit tanításait meg akarják osztani embertársaikkal, figyelembe kell venniük. Mindazonáltal vannak bizonyos alapvető egyetemes igazságok, amelyekre a megfelelő képességet lehet építeni, és ezek azok, amelyek a 6. Könyv központi témáját képezik.

Ezek közül az igazságok közül egy sincs, amelyik fontosabb lenne, mint a „létezés” és „cselekvés” egymást kiegészítő jellege. A könyv tutoraként szolgálva gondoskodnod kell arról, hogy a résztvevők teljes mértékben tisztában legyenek a kettő kölcsönös egymásra utaltságával. Valójában ez a téma áll a fő tanfolyamsorozat által előmozdított oktatási folyamat háttérében. Olyan folyamat ez, amelyben a tanulás és a cselekvés összekapcsolódik. Általánosságban a kurzussorozat számos olyan elemet próbál egybefonni, amelyeket néha egymással szembeállítanak, de valójában ugyanazon valóság egymást kiegészítő dimenzióit alkotják. Reméljük, hogy ily módon, ahogy az egyének haladnak előre a kurzusokon, fokozatosan sikerül majd felülkerekedni azon a tendencián, hogy a valóságot ellentétek halmazára redukálják. A tutornak szánt bevezető anyag alábbi részlete erre a témára világít rá:

A Bahá'u'lláh által ránk rótt, az Ügyének tanítására vonatkozó kötelezettség természetének vizsgálata során az első fejezet több alapvető fogalmat vesz sorra. A fejezet elején bevezetett fogalmak között szerepel a „fellángolás” kifejezés. A résztvevőket arra biztatják, hogy ismerjék fel: tanítási kötelezettségünk legalább annyira vonatkozik a belső állapotunkra, mint az általunk végrehajtott cselekedetekre. Az a motívum, hogy a „létezés” és a „cselekvés” a bahá'í tanítások szerinti élet két egymást kiegészítő aspektusa, a tanfolyamok egész sorozatán végighúzódik. Itt azonban mindez egyértelműen megfogalmazódik, és valójában ez alakítja a könyv egész szerkezetét. A fejezet első néhány része segít a résztvevőknek abban, hogy lelki megértésre tegyenek szert ezzel a gondolattal kapcsolatban, hiszen ez a Hit tanításához kapcsolódik. Számos, az Írásokban található metaforát használnak fel, hogy segítsenek a résztvevőknek megérteni a „létezés” és a „cselekvés” közötti összefüggést – legfőképpen a láng képét, mely bármennyire is kicsi, meleget és fényt áraszt. Maga a tanítás – állítják – egy olyan létállapot természetes kifejeződése, amelyet leginkább a lángolás állapotaként lehet leírni, amelyben Isten szeretete olyan fényesen ég a szívünkben, hogy szüntelenül igyekszünk az Ő Igéjét terjeszteni.

Hasznos lenne most átnézni a 6. Könyv első fejezetének 1-13. részeit. Miként teszi képessé a résztvevőket az e részekben található idézetek tanulmányozása során szerzett megértés arra, hogy felismerjék a „létezés” és a „cselekvés” egymást kiegészítő jellegének gyakorlati megnyilvánulását a szolgálat terén? Ennek során a résztvevőknek világosan kell látnia a kettőt elválasztó, általánosan elfogadott felfogások következményeit, amennyiben meg akarják akadályozni, hogy az ilyen dichotóm gondolkodás befolyásolja azt, ahogyan az Ügy előmozdításának szentelt életre tekintenek. Az alábbiakban néhány olyan a tanítással kapcsolatos prekonceptiót találász, amelyekkel a résztvevők a tanfolyamra való belépéskor feltehetően rendelkeznek. Vajon hogyan változik majd meg a gondolkodásuk e részek tanulmányozása után?

- a. „Csak azok tanítsanak, akik már alapos tudással rendelkeznek az Ügyről.”

- b. „A tanítással várnunk kellene, amíg teljesen elmélyültek leszünk.”

- c. „Az a fontos, hogy a keresőknek helyes dolgokat mondjunk; a mi lelkiállapotunk másodlagos.”

- d. „Ami leginkább számít, az a mi belső állapotunk; ezért jobb, ha nem is tanítunk, amíg nem teszünk szert az igazi bahá'í-ok tulajdonságaira. Hiszen a példánk a legjobb tanító, és akkor nincs is szükség szavakra.”

Reméljük, hogy e részek megvitatása során a résztvevők felismerik, hogy az a kettős erkölcsi cél, amelyet a szolgálat útjára lépésük óta követnek, összeköti életük minden területét – a tudás keresését, az isteni törvénynek való engedelmességet, az Isten szolgálatára és a Hozzá való közeledésre, valamint a lelki tulajdonságok megszerzésére és jellemük finomítására irányuló erőfeszítéseiket. Hogyan fogjátok biztosítani, hogy a Hit tanításával összefüggésben is képesek legyenek ezt a kapcsolatot kialakítani?

Ahogy a 6. Könyv tanulmányozásából emlékezhetsz rá, egy másik igazság, amelyet ebben a fejezetben vizsgálunk, a tanítás szent természete, amely úgy is felfogható, mint az emberi szív városának megnyitása Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása előtt a szavak kulcsával. A 14-17. részek ezt a fogalmat mutatják be a résztvevőknek, és a tutornak szóló bevezető megjegyzések is hangsúlyozzák e részek fontosságát:

E fejezetrészekben arra kéri őket, gondolkodjanak el azon, hogy ha tudatosítják magukban e tevékenység szentségét, az nem pusztán az e téren tett erőfeszítések hatékonyságát növeli. Hanem – és ez talán még fontosabb – felszabadítja azokat a szellemi erőket is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ilyen törekvéseket a világi dolgok fölé emeljük, és ezáltal olyan folyamatokat indítanak el, amelyek alapvető változásokat hozhatnak mind az egyén, mind a közösség életében. A 17. részben a résztvevők egy darabig e fokozott tudatosság hatásait fogják vizsgálni. A gondolatok közül, amelyekre a tutor mindenképpen szeretné ráirányítani a figyelmüket, kiemelkedik kettő: Először is vigyázniuk kell, hogy elkerüljék bizonyos gondolkodásmódok átvételét, melyek – bármennyire is elterjedtek a társadalomban – olyan szemléletet és szokásokat vinnének bele a tanításba, amelyek veszélyeztetnék annak szent jellegét. A tanítási tevékenységet ugyanis nem szabad úgy megközelíteni, mintha tagokat toboroznánk valamely haladó jellegű társadalmi cél érdekében; még kevésbé szabad úgy elképzelni, mintha egy termék eladásáról lenne szó, függetlenül attól, hogy mennyire előnyös ez az adott felhasználó számára. Másodszor, fel kell ismerniük, hogy mivel a szolgálat ösvényén minden vállalkozásuknak része, hogy a szíveket kapcsolatba hozzák az Isteni Szóval, ezek is szent természetűek, és ennek tudatában kell hozzájuk közelíteni.

Most olvasd át a 14-17. részeket! Mit remélsz, milyen felismerésekre jutnak a résztvevők, elsősorban a 17. rész tanulmányozásából, a tanítás szent jellegének magára a tanításra gyakorolt hatásáról? Milyen gondolatok segítenek majd nekik abban, hogy ellenálljanak annak a tendenciának, mely hajlamos a tanítói tevékenységre az uralkodó kultúrába beágyazódott gondolatokat és megközelítéseket alkalmazni? Vizsgáljuk meg az alábbi gondolatokat, amelyek az Ügy tanításával kapcsolatban felmerülhetnek! Mit sugallnak ezek a közvetített üzenettel kapcsolatban? Milyen véleményt tükröznek azokról az emberekről, akikkel reméljük, hogy meg tudjuk osztani ezt az üzenetet?

- a. „Az a lényeg, hogyan van csomagolva az üzenetünk.”

- b. „Az Ügy tanítása olyan, mintha embereket toboroznánk egy haladó jellegű társadalmi mozgalomhoz történő csatlakozásra. Elegendő megosztani az emberekkel a Hit elveit, mert ez az, ami a leginkább vonzza őket.”

- c. „Amikor Isten Ügyét tanítjuk, egy emberi szívhez szólunk, amely az Ő tulajdona, és szavaink kulcsát arra használjuk, hogy megnyissuk e szív városának kapuit Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása előtt.”

A tanítás szent jellegéről szóló értekezés után a fejezet a 18. részben egy másik mély szellemi igazsággal foglalkozik: amikor az emberi szív városának kapui megnyílnak, és a szív összekapcsolódik Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásával, az átalakulás tartós folyamata veszi kezdetét. Természetesen az 5. Könyvben már gondolkodtál arról – az egyén szintjén és a társadalom szerkezetében egyaránt bekövetkező – kettős átalakulásról, amelyet a Hit írásaiban megálmodtak. Az, hogy az egyén szellemi és lelki fejlődése, valamint a társadalmi struktúrák szerves változása között kölcsönös kapcsolat áll fenn, mostanra már beépült a saját gondolkodásodba. Emlékezni fogsz a Védnök kijelentésére, miszerint az emberi szív nem választható el a környezettől, mivel az egyének normái és viselkedése alakítja a környezetüket, amelyet viszont a társadalmi struktúrák és folyamatok formálnak. Hogyan halad előre e mélyreható fogalom megértése a 6. Könyv első fejezetében, a 18. résztől kezdődően, az Isteni Szónak az emberi szívet átalakító erejéről szóló értekezés révén?

24. RÉSZ

Azután, hogy a 6. Könyv segített a résztvevőknek elgondolkodni azon, hogy a hatékony tanítás egyszerre foglalja magában a „létezést” és a „cselekvést” – a belső állapotra való odafigyelést és az állandó tevékenységet –, közvetlenebbül fordul a belső állapotunk felé. A második fejezet tehát a tanításhoz nélkülözhetetlen tulajdonságokra és attitűdökre összpontosít, és már az elején hangsúlyozza azt a gondolatot, hogy az egyén jellemének tökéletessége természetes módon nyilvánul meg a mások szolgálatára irányuló erőfeszítésekben, míg a mások szolgálatára irányuló vágy fokozza a jellem finomodását. A tutor számára, aki arra készül, hogy egy csoportot végigvezessen a fejezeten, ez egy jó alkalom arra, hogy még egyszer elgondolkodjon a szolgálat útjának lelki természetén, amelyen – a saját körülményeinknek

megfelelően – mindannyian járunk. Ennek fényében a tutor számára íródott bevezető rész bizonyos értelemben a 3. Könyvben a lelki tulajdonságokról szóló beszélgetést folytatja és bővíti ki:

A lelki tulajdonságok és a megfelelő hozzáállás fejlesztése a Ruhi Intézet tanfolyamain többször is szóba kerül, de mindig egy adott képesség kialakításával összefüggésben. Olyan képességeket sorolhatunk ide, amelyek például egy közösség imádságos lelkületéhez való hozzájáruláshoz, a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásából származó bölcsesség gyöngyszemeinek másokkal való megosztásához, vagy a gyermekek lelki nevelését célzó foglalkozások vezetéséhez szükségesek. Ily módon a résztvevők megértése az emberi lélek alapvető tulajdonságairól idővel bővül és egyre inkább elmélyül, ahogy új megvilágításban vizsgálják ezek dinamikáját, és a cselekvés egy-egy új színterén lesznek tanúi működésüknek.

Miközben a tutor végigkíséri a csoportot a fejezeten, érdemes szem előtt tartania a lelki tulajdonságok feltárásának egy központi gondolatát, amely a fő tanfolyamsorozat minden kurzusában jelen van, de ennél a kurzusnál még inkább előtérbe kerül – nevezetesen, hogy ezek a tulajdonságok csakis úgy tudnak megfelelő módon megnyilvánulni, ha kölcsönösen egymásba fonódnak. A tanítás szempontjából különösen fontos annak megértése, hogy a bátorság mennyire megköveteli a bölcsességet; és bátorság hiányában a bölcsesség mennyire nem tud megnyilvánulni; hogy a tisztaság miként feltételezi a világi ambícióktól való elszakadást és az önzetlenséget; hogy a kedvességet, ha nem enyhíti azt az emberek képességeibe vetett hit, hogyan árnyékolhatja be az atyáskodás, illetve, hogy őszinteség nélkül mindez valójában nem más, mint képmutatás.

A tutorok mostanra már minden bizonnyal megismerték azt a 3. Könyvben megfogalmazott gondolatot, miszerint a lelki tulajdonságok azok az állandó minták, amelyek meghatározzák, hogy kik is vagyunk mi, emberi lények. E tulajdonságok elsajátítása lehetővé teszi számunkra, hogy megfelelő magatartást tanúsítsunk a másokkal való kapcsolatainkban, és hogy elkerüljük azokat a nemkívánatos magatartásformákat, amelyeket a neveltetésünk és a kultúránk révén esetleg kialakítottunk. . . .

Azok, akik tutorként szolgálnak, természetesen azzal is tisztában vannak, hogy bármely lelki tulajdonság fejlesztése magában foglalja számos ehhez kapcsolódó fogalom megértését is. A tisztaság egyre magasabb fokának elérése, hogy egy példát említsünk, szükségessé teszi annak megértését, mely dolgok visszatükrözésére lett teremtve az emberi szív, miből áll a por és salak, mely elhomályosíthatja szívünk ragyogását, és mi szükséges ahhoz, hogy megtisztítsuk azt az efféle tisztátalanságoktól. Ám az ilyen fogalmak egyre mélyrehatóbb megértésén túl az embernek rendelkeznie kell az akarattal és az őszinte vágygal, hogy lélekben fejlődjön. Ezt az akaratot és vágyat nem lehet egy pusztán intellektuális beszélgetéssel megteremteni; szükség van arra, hogy minden egyes ember mélyrehatóan és alaposan elgondolkodjon saját belső

valóján. A tutor feladata tehát az, hogy olyan környezetet teremtsen, amely elősegíti ezt a fajta elmélyülést: olyan környezetet, amely nem kelt bűntudatot, nem követel vallomásokat, nem bátorít vádaskodásra, olyat, amelyben egy baráti közösség szenvtelenül megvitathat elvont és gyakorlati kérdéseket egyaránt, miközben ki-ki magában elmélkedhet arról, hogy mit várnak el tőle.

A fentiekben megállapítást nyert, hogy a lelki tulajdonságok megértése egyre bővül, ahogy gyakoroljuk a különféle szolgálati tevékenységek végzése során kibontakozó képességeinket. Vizsgáljuk meg az alábbi két tulajdonságot, amelyekről már a 2. Könyvben is elmélkedtünk! Tudnál néhány szót szólni arról, hogyan bővült a velük kapcsolatos megértésed, ahogy haladtál előre a szolgálat útján, és részt vettél otthonlátogatásokon, hogy lelki jelentőségű beszélgetéseket folytass, gyermekfoglalkozásokat tartottál, és animátorként segítettél egy ifjúsági csoportnak?

Mindentől való elszakadás: _____

Alázat: _____

Lépjünk most egy kicsit tovább! Az első hat intézeti kurzus tartalmát már jól ismered: résztvevőként egyszer már végigvetted az anyagot, olyan szolgálati tevékenységeket végeztél, amelyek révén jobban megértetted a tanítások alkalmazását és következményeit mind a saját életedben, mind a közösség életében, és elmélkedtél itt a nevelési folyamatot meghatározó fogalmakról és elvekről. E gazdag tapasztalat fényében gondolkodj el a „készségek” fogalmán, amelyek kifejlesztéséhez – mint mondtuk – tudás, lelki tulajdonságok és dicséretes hozzáállás, valamint számos képesség és szakértelem szükséges. Vajon nem áll-e fenn annak a reális lehetősége, hogy a lelki tulajdonságok ápolása és a megértés gondozása nélkül a képességfejlesztés folyamata a végén nem lesz más, mint egyfajta szűk értelemben vett szakképzés, amely csak az információk befogadásával és a szaktudás elsajátításával foglalkozik?

Vajon hogyan biztosítja egy tutor, hogy elegendő és megfelelő figyelmet fordítson egy olyan környezet megteremtésére, amely lehetővé teszi a tanulókör résztvevői számára, hogy a fenti részletben említett mélyreható elmélkedésbe bekapcsolódjanak, hiszen ez minden intézeti kurzus létfontosságú része?

25. RÉSZ

A 6. Könyv harmadik fejezete magával a tanítással foglalkozik. Az ehhez kapcsolódó képességek közül kettőt tárgyal ez a fejezet: a Bahá'u'lláh Üzenete iránti fogékonyság felismerésének és ápolásának képességét, valamint a Bahá'í tanítások meggyőző, a körülményeknek megfelelő módon történő bemutatásának képességét. A fejezet lényegi részét ez utóbbinak szentelték, és arra is jól emlékszünk, hogy annak érdekében, hogy segítsék a résztvevőket elgondolkodni ennek jellegén, egy képzeletbeli helyzetet mutatnak be, amelyet a résztvevőknek elemezniük kell – két fiatal, Anna és barátnője, Emília beszélgetését. Tutorként bizonyára szeretnél gondoskodni arról, hogy a résztvevők a vizsgált képességgel kapcsolatban két fontos szempontot vigyenek magukkal, amelyek közül az elsőt az alábbiakban mutatjuk be.

... elengedhetetlen, hogy a résztvevők ne csak a 4-6. részben említett felfogások és az információk közötti különbséget értsék, hanem azt is, hogy miért olyan fontos ez a megkülönböztetés. Végére is a felfogások és alapigazságok megértése teszi lehetővé, hogy a lelkek közelebb kerüljenek Bahá'u'lláh-hoz, nem pedig az információk pusztá befogadása. Amennyiben maga a tanítás a tudatosság fokozására és a megértés elősegítésére irányul, úgy tekinthető, mint az egyének szellemi és lelki megerősödését segítő eszköz. A résztvevőknek az a képessége, amelyet az intézeti folyamatba való belépésük óta fejlesztenek, hogy az Isteni Szóval kapcsolatba lépjenek és megértésre jussanak, itt lép majd működésbe, mivel most gondolkodnak el azon, miként vezethetnek el másokat az igaz tudás partjai felé.

Javasoljuk, hogy most olvasd el újra a 4-6. részt. A felfogások és az információk közötti különbségtétel képessége

- hogyan érvényesül azoknál az erőfeszítéseinknél, amelyekkel a Hitet tanítjuk embertársainknak, és segítjük őket abban, hogy eljussanak az igaz tudás partjaihoz?

- hogyan növeli a tutor képességét, hogy hozzájáruljon a megértés előmozdításához, amely az egész kurzussorozat központi eleme?

Ami a második pontot illeti, amely a tanítások meggyőző módon történő bemutatásának képességével kapcsolatos, a résztvevőknek meg kell érteniük, hogy bár nincs követendő formula, a gondolatok összefoglalásának nem minden módja hatékony. Anna Emíliával folytatott beszélgetésének elemzése segíteni fog nekik abban, hogy felismerjék, mit is jelent a meggyőző előadásmód. A résztvevőknek meg kell érteniük, hogy a beszélgetés nem egy rögzített gondolatsorból áll, amelyet gondolkodás nélkül követniük kell. A gyakorlatok éppen azért kerültek be az anyagba, hogy ösztönözzék őket arra, hogy elmélkedjenek azon, miként alakítanák át a saját ismertetőjüket a hallgatók különböző háttéréhez és érdeklődési köréhez igazodva. Ennek során arra is rá kell jönniük, hogy a Hitről szóló minden hatásos ismertetőnek vannak bizonyos közös jellemzői. Anna előadását szem előtt tartva dönts el, hogy az alábbiak közül melyek a hatásos előadás jellemzői (H), és melyek biztosan nem (N):

A hatásos előadás

- _____ egyszerű és alapos.
- _____ világos.
- _____ homályos.
- _____ nyitott magatartást tükröz.
- _____ tükrözi az előadó hitének mélységét.
- _____ Bahá'u'lláh-ra, mint Isteni Megnyilvánulásra – egyetemes Nevelőre – összpontosít, és egyértelműen az Ő tanításait jelöli meg az elmondottak forrásaként.
- _____ bemutatja azt a felfogást, hogy a Hitben vannak olyan törvények, amelyek Isten szeretetének és irgalmának kifejeződése, és hogy ezek követése a haladás és a fejlődés záloga.
- _____ bepillantást enged az új civilizáció építésén együtt dolgozó három résztvevő – az egyén, a közösség és a Hit intézményei – szerepébe, valamint az őket összekötő szeretetteljes és bizalmi kapcsolatba.

- _____ azt a benyomást kelti, hogy a bahá'í közösség a mai formájában tökéletes.
- _____ bemutatja a Hit Központi Alakjait.
- _____ elmond annyit a Hit történetéből, hogy a hallgató kapcsolatba kerüljön az Iker Megnyilvánulásokkal.
- _____ tartózkodik attól, hogy részletesen elemezze Bahá'u'lláh és a korábbi Megnyilvánulások kapcsolatát.
- _____ lelkesedést sugároz.
- _____ hívogató.
- _____ tolakodó.
- _____ találóan támaszkodik az Írások szövegére.
- _____ analógiákat használ.
- _____ logikus.
- _____ többnyire próféciákon alapul.
- _____ okoskodó.
- _____ a hallgató szívére és értelmére is hat.
- _____ manipulálja a kereső érzelmeit.
- _____ világosan kimondja, hogy bahá'í-nak lenni felelősséggel jár.
- _____ kihasználja a kereső félelmeit.
- _____ nem terheli túl a keresőt sok részlettel.
- _____ rengeteg információt ad át.
- _____ a bonyolult részletekre összpontosít.
- _____ tükrözi a hallgatóba vetett hitet, hogy képes felismerni Isten e korra rendelt Megnyilvánulását.

A Hit meggyőző, a körülményekhez igazodó bemutatásához szükséges képesség kialakításához hozzátartozik annak megértése, hogy az ilyen beszélgetésekre vagy egyéni tanítási tevékenységekre, vagy kollektív kampányok keretében kerülhet sor. A résztvevőket az egyéni tanításról gondolkodva arra bátorítjuk, hogy felismerjék, miként egészítik ki az ilyenfajta tevékenységek a kollektív cselekvést, sőt, hogyan szövődnek bele abba. Lehetőséget kell adni nekik arra, hogy elgondolkodjanak saját személyes körülményeiken és hogy olyan életmintát alakítsanak ki, amelyben a Hit tanítása lényeges szerepet játszik. A 26. és 27. részek célja, hogy segítséget nyújtsanak nekik ebben a kérdésben. Vajon mennyire fontos az, hogy a tutor már előre elvégezze a 26. rész gyakorlatait, és a 27. részben kidolgozza saját tanítási tervét – amely terv persze idővel a cselekvés révén módosulni fog – ahhoz, hogy a tanulókör résztvevőit is ugyanerre motiválja?

Annak a környéknek vagy falunak a vonatkozásában, ahol élsz, írd le, hogy a Hit tanítására tett egyéni erőfeszítések hogyan egészítik ki a Hit terjesztésére és megszilárdítására irányuló kollektív cselekvést!

A kollektív cselekvés témáját a 28. rész tárgyalja, és a fejezet hátralévő részében ez áll a középpontban. Itt a gyakorlatok nem túl terjedelmesek, és a tutor feladata, hogy segítse a résztvevőket abban, hogy a tanultakat saját tapasztalataikhoz kapcsolják. Meg kell érteniük, hogy a kollektív cselekvés során minden egyénnek hozzá kell járulnia egy olyan környezethez, amelyet egyre nagyobb fokú egység jellemez, annak legkülönbözőbb dimenzióiban. Ki kell alakítaniuk egy jövőképet arról, hogy az alulról szerveződő egységes cselekvés az egyéni erőfeszítésekkel együtt hogyan szolgálja a bahá'í közösség globális vállalkozásának előmozdítását. A következő bekezdés a tutor számára kijelölt feladat jellegét írja le:

E célból a fejezetrészek számos kérdést vetnek fel, amelyeken a résztvevők elgondolkodhatnak: Mi jellemzi a kollektív cselekvést? Mit jelent az, hogy a kollektív cselekvés egységes? Mi jellemzi a Hit növekedéséhez való hozzáállást világszerte, és mi a szerepe az intenzív kampányoknak? Melyek azoknak az embereknek a jellemzői, akik körében munkálkodnak, legyenek azok akár egy falu lakói, akár egy szomszédságban lévő vagy a klaszterben szétszórta élő fogékony népesség? Mennyire erősek azok az erők, amelyeket a kollektív fellépésük generál, hogy a lakosságot Bahá'u'lláh világrendjének jövőképe felé mozdítsák? Mennyire kapcsolódik szorosan a Hit növekedéséhez az a képesség, amelyet az intézet a gyermekek, a serdülők, a fiatalok és a felnőttek számára szervezett képzési folyamat révén alakít ki? Megteremtődnek-e a hatékony kollektív cselekvéshez szükséges feltételek? Folyamatosan erősödnek-e a közösség kötelékei? Megvalósul-e a kollektív cselekvés résztvevői között a célok egysége? Vajon ez egy örömteli és intenzív tevékenységben nyilvánul meg? Milyen mértékben határozza meg hozzáállásukat a növekedésről szóló tanuláshoz a cselekvés, a cselekvés értékelése és a tanácskozás? Ez utóbbi kérdés fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni, hiszen a barátok egyre bővülő magja körében ez a megközelítés lesz a működési mód, és ez az, ami lehetővé teszi számukra, hogy a gondolkodás egységének egyre magasabb fokozatait építsék ki. Mindez nélkülözhetetlen, ha azt szeretnék feltárni, mi szükséges ahhoz, hogy a növekedés egyik szintjéről a következőre lépjenek.

Fontos, hogy amikor a tutor a csoporttal átveszi a fejezet utolsó részeit, felismerje a lehetőséget arra, hogy a fenti kérdésekről beszélgetést kezdeményezzen. Ennek érdekében hasznos lenne, ha ma a csoport többi tagjával együtt átgondolnátok az egyes kérdéseket. Ennek során próbáljatok meg eltekinteni az elméleti jellegű vitáktól, és inkább olyan példákra támaszkodni, amelyekkel kapcsolatban saját tapasztalatotok van! Különösen érdemes lenne átgondolni az alábbi kérdéseket a saját környéketek vagy falutok vonatkozásában.

Mennyire elválaszthatatlan a Hit növekedése a történelem e pillanatában attól a képességtől, amelyet az intézeti kurzusok által támogatott oktatási folyamat fejleszt ki, különös tekintettel a fiatalok képességére, miközben a fő tanfolyamokon haladnak előre?

A cselekvés, a cselekvés értékelése és a tanácskozás mintázata a faluban vagy szomszédságban munkálkodó közösség magját alkotó barátok között lehetővé teszi számukra, hogy kollektív felelősséget vállaljanak a tanulásért. Lehet-e az ilyen minta által ösztönzött tanulási folyamatot a tevékenységek megsokszorozását célzó kampányok pusztán megtervezésére és végrehajtására redukálni? Miben különbözik ez a folyamat attól, amely csupán néhány lépés mechanikus végrehajtását jelenti? Milyen módon teszi lehetővé egy ilyen minta, hogy a barátok betekintést nyerjenek az egyéni és kollektív átalakulásba abban a sajátos közegben, amelyben élnek?

26. RÉSZ

Reméljük, hogy a Ruhi Intézet első hat könyvének áttekintése révén némi képet kaptál a tantervet alakító pedagógiai elvekről, különösen arról, hogy a tanterv a képességfejlesztés folyamata köré szerveződik, amelyet gyakran hasonlítanak ahhoz, ahogyan a szolgálat útján járunk. A 7. Könyv, amelyet most tanulmányozol, egy olyan szolgálati tevékenységnek van szentelve, amelyről azt mondtuk, hogy létfontosságú magának az oktatási folyamatnak a kiterjesztéséhez – nevezetesen, hogy egyik csoportnak a másik után segítsünk végighaladni a fő tanfolyamsorozat kurzusain. Mint ismeretes, a fő sorozat itt nem ér véget, hanem számos más tanfolyammal folytatódik, amelyek egyre összetettebb szolgálati tevékenységekkel foglalkoznak. Ezeket azonban ezen a ponton nem kell megvizsgálnunk. Egyelőre arra

biztatunk, szánj egy kis időt arra, hogy elgondolkodj a képességek szisztematikus fejlesztésének jelentőségén a tanfolyamok sorozatán keresztül. Olvasd el az alábbi részletet az Igazságosság Egyetemes Háza által 2005. december 27-én írt üzenetből, amely az előző évek során elért fejlődést kiemelve a következőket állapítja meg:

„Az azóta bekövetkezett fejlemények csak arra szolgáltak, hogy még inkább bizonyítsák egy olyan kurzussorozat hatékonyságát, amely az Írások mélyreható tanulmányozása során szerzett lelki felismerések alkalmazására összpontosítva igyekszik növelni a szolgálatra való képességet. A résztvevők olyan ismeretanyaggal találkoznak, amely elősegíti a kapcsolódó szokások, attitűdök és tulajdonságok kialakulását, és segítséget kapnak bizonyos készségek és képességek csiszolásában, amelyek a szolgálati tevékenységek végzéséhez szükségesek. A Teremtő Szó körül forgó beszélgetések a tanulókör komoly és felemelő légkörében emelik a tudatosság szintjét az Ügy iránti köteleességek tekintetében, és felhívják a figyelmet arra az örömrre, amelyet az ember a Hit tanításából és érdekeinek szolgálatából merít. Az a szellemi kontextus, amelyben a konkrét tevékenységekkel foglalkoznak, jelentőséggel ruházza fel azokat. A bizalom türelmesen épül, ahogy a barátok fokozatosan egyre összetettebb és igényesebb szolgálati tevékenységekben vesznek részt. De mindenekelőtt az Istenbe vetett bizalom az, ami megtartja őket erőfeszítéseikben. Milyen sok olyan hívőről tudunk, akik félelemmel lépnek be a tanítás mezejére, és azután minden oldalról megerősítést kapnak. Új szemmel látják az előttük álló lehetőségeket és alkalmakat, és első kézből tapasztalják meg az isteni segítség erejét, miközben igyekeznek a gyakorlatba átültetni mindazt, amit tanulnak, és várakozásaikat messze felülmúló eredményeket érnek el. Az, hogy az Isteni Szóval való bensőséges kapcsolatból születő hit szelleme ilyen hatással van a lelkekre, korántsem új jelenség. Örömdetes, hogy az intézeti folyamat ilyen nagy számú embernek segít megtapasztalni a Hit átalakító erejét.”⁵

A Ruhi Intézet tanfolyamai által megnyitott szolgálat ösvényén szerzett saját tapasztalataid alapján írd néhány szót arról, hogy az egyes könyvek miként épülnek az előzőekre, és hogyan teszik képessé a résztvevőket egyre összetettebb szolgálati tevékenységek elvégzésére!

Nos, annak érdekében, hogy megszilárdítsuk a tanfolyamok tartalmát és sorrendjét alakító központi fogalmak és alapelvek megismerését, gondolkodjunk el az Igazságosság Egyetemes Háza üzenetéből vett alábbi részleten!

„Az intézeti folyamat átfformáló hatását első kézből megtapasztalva, az ilyen klaszterekben élő barátok kivétel nélkül arra törekszenek, hogy jobban megértsék a folyamat alapjául szolgáló dinamikákat – az általa megteremtett testvériség szellemét, az általa alkalmazott, a részvételen alapuló megközelítést, az általa táplált megértés mélységét, a szolgálati tevékenységeket, amelyeket kínál, és mindenekelőtt az Isteni Szóra való támaszkodást. Minden erőfeszítést megtesznek annak biztosítására, hogy a folyamat visszatükrözze a „létezés” és „cselekvés” egymást kiegészítő jellegét, melyet az intézeti tanfolyamok világossá tesznek; azt a központi szerepet, amelyet a tanfolyamok a tudásnak és e tudás alkalmazásának szánnak; azt a hangsúlyt, amelyet a hamis ellentétpárok (dichotómiák) elkerülésére helyeznek; azt a fontosságot, amit a kurzusok a Teremtő Szó memorizálásának tulajdonítanak; és azt az igyekezetet, amellyel a tudatosság növelésére törekszenek anélkül, hogy felébresztenék a ragaszkodó ént.”⁶

Természetesen egyre mélyebb betekintést fogsz nyerni az intézeti folyamat dinamikájába, ahogy tovább haladsz az általa megnyitott szolgálati úton. Az eddig megszerzett ismeretek birtokában írd le néhány gondolatot a tanfolyamok alábbi céljairól!

a. A „létezés” és a „cselekvés” egymást kiegészítő jellegének világossá tétele: _____

b. A tudás és e tudás alkalmazásának középpontba állítása: _____

c. Hangsúlyt fektetni a hamis ellentétpárok elkerülésére: _____

d. Fontosságot tulajdonítani a Teremtő Szó memorizálásának: _____

e. A tudatosság növelése a ragaszkodó én felébresztése nélkül: _____

Most pedig írd néhány szót a tanfolyamok által elősegíteni kívánt oktatási folyamat jellegéről, az alábbiak mindegyikéhez kapcsolódóan!

- a. A tanfolyam által megteremtett testvériség szelleme: _____

- b. A részvételen alapuló megközelítés, melyet a tanfolyam alkalmaz: _____

- c. Az általa táplált megértés mélysége: _____

- d. A szolgálati tevékenységek, melyeket a tanfolyam kínál: _____

- e. Az Isteni Szóra való támaszkodás, amelyet az oktatási folyamat ösztönöz: _____

27. RÉSZ

Mielőtt befejeznénk a Ruhi Intézet tantervének tárgyalását, hasznos lehet, ha röviden kitérünk a fő tantervből kiágazó kurzusokra. A szolgálat ösvényének jellege, miként azt a fő sorozat meghatározza, lehetővé tesz olyan speciális utakat, amelyek az egyes cselekvési területeken szükséges tudással, lelki tulajdonságokkal és készségekkel foglalkoznak. Jelenleg a Ruhi Intézetnél két leágazó tanfolyamsorozat van kidolgozás alatt. Ezzel kapcsolatban az Igazságosság Egyetemes Háza 2011. december 12-én kelt levelében kifejti:

„A sorozatban jelenleg két olyan pont van, ahol az egyén dönthet úgy, hogy egy specializált szolgálati ösvényt fog követni. Az első ilyen a 3. Könyvben jelenik meg. Azon barátok közül, akik elvégzik ezt a könyvet, és a gyermekek lelki nevelését célzó program első évében elkezdene viszonylag egyszerű foglalkozásokat tartani a gyermekeknek, egy bizonyos százalék minden bizonnyal szeretné majd elkötelezni magát a szolgálati terület mellett, és idővel egy egyre összetettebb mellék-tanfolyamsorozatot is el fog végezni a 2-6. évfolyam tanítására való felkészülés érdekében. Ez nem azt jelenti, hogy feladnák a fő tanfolyamsorozat végzését. Sőt, a specializált szolgálati ösvényt jelentő tanfolyamok előfeltétele, hogy az abban résztvevők haladjanak tovább a fő sorozat által kijelölt ösvényen – ki-ki a saját helyzetének megfelelő ütemben. Az 5. Könyv, amelynek célja a serdülőcsoportok animátorainak felkészítése, a második pont, ahol egy mellék-tanfolyamsorozat ágazik ki a fő tanfolyamból.

Idővel bizonyosan megjelennek majd további felfedezőutak is a fő sorozat mellett. Némelyek egyetemes érdeklődésre tarthatnak majd számot, mint pl. a fent említett kettő, míg mások inkább meghatározott helyi igényekre korlátozódhatnak. Miként a fő folyam esetében, a tartalomnak és a struktúrának itt is a valós életben folyamatosan szerzett kollektív tapasztalatból kell kibontakoznia, egy olyan tapasztalatból, amely nem rendszertelen és nincs kitéve a személyes preferenciák erőinek, hanem a Hit intézményei által irányított. Egy ilyen tapasztalat megszerzése még nagyobb energiabefektetést fog igényelni a népesség egy sokkal jelentősebb részétől . . .”⁷

Nincs szükség arra, hogy itt részletesen megvizsgáljuk az oldalági tanfolyamok kérdését. Amit fontos felismernünk, az az, hogy az oldalági tanfolyamoknak, ahogyan a fenti szövegrészlet is jelzi, a Hit intézményeinek és szerveinek irányítása alatt, a kollektív tapasztalatból kell megszületniük. Az Igazságosság Háza 2022. január 1-jén kelt üzenetében bővebben kifejti ezt a kérdést:

„A múltban a fő tanfolyamsorozatot egy fa törzséhez hasonlítottuk, amelyből további tanfolyamok ágaznak ki, és mindegyik ág egy-egy konkrét cselekvési területet érint. Az ilyen elágazó specializált tanfolyamok kidolgozása idővel szükségszerűen jelenik meg egy olyan cselekvési mintán keresztül, amelyet cselekvés és értékelés jellemez, és amelyben az elméletalkotás és a terepen végzett munka kéz a kézben jár. Azoknak a képzési intézményeknek, amelyek ezt a feladatot felvállalják, számos követelményt kell teljesíteniük. Mélyreható megértéssel kell rendelkezniük az intézet fő tanfolyamsorozatának tartalmáról és az alkalmazott pedagógiai alapelvekről, világosan elemezniük kell a közösség alapszintjeiről származó, a tevékenységek előrehaladtával létrejövő tapasztalatokat, együtt kell működjenek barátok olyan csoportjaival, amelyek elkötelezettek a közösségépítési folyamat egyes aspektusainak megvalósítása iránt, „tanulási üzemmódban” kell működjenek, és be kell vonják a munkájukba az anyagok elkészítéséhez szükséges képességekkel rendelkező egyéneket. Ha már megvalósult, a specializált tanfolyam segíteni fogja az ahhoz kapcsolódó tevékenységet előmozdító barátokat abban, hogy tovább erősítsék képességeiket, és ez hozzájárul majd a kurzushoz kapcsolódó tanulási folyamat kiterjesztéséhez a lakosság körében. A tanfolyam a felhalmozott tudás tárházaként szolgál, emellett eszköz is annak terjesztéséhez.”⁸

A Ruhi Intézet által a tananyagfejlesztés terén követett megközelítés nem tárgya ennek a tanfolyamnak. Mégis, mint a könyvek leendő tutorának, tisztában kell lenned azzal, hogy azok nem egyetlen ember elméjének termékei, és nem is egy csoport elvont, a gyakorlattól elrugaszkodott konzultációiból születtek. Ellenkezőleg, évtizedeken keresztül íródtak, ahogy az Intézet a cselekvés és értékelés intenzív folyamatán keresztül megtanulta, hogyan lehet szisztematikusan kinevelni az emberi erőforrásokat az Ügy előmozdítása és a társadalom fejlődése érdekében. Ha valaki ezt a megközelítést követi, az anyag kidolgozása szükségszerűen hosszú időt vesz igénybe. A folyamat fokozatos és organikus, de az ehhez szükséges türelem tartós gyümölcsöket hoz.

28. RÉSZ

Ebben a fejezetben eddig alaposan megismerkedhettél a Ruhi Intézet oktatási szemléletével és az általa létrehozott anyagokkal. Az Intézet kezdettől fogva a részvétel fontosságát tartotta szem előtt, ami arra ösztönözte, hogy ezeket az anyagokat csoportos tanulmányozásra dolgozza ki. Azt is korán felismerte, hogy módszerének figyelembe kell vennie a különböző egyének tanulási tempóját. Mindenki a saját lehetőségei szerint lépdel majd előre, amelyek az oktatási folyamatban való előrehaladással együtt fejlődnek. Ebben a folyamatban a versengésnek nincs helye.

Van tehát még egy pont, amelyet érdemes itt megvitatni az oktatási szemlélettel kapcsolatban – nevezetesen, hogy az anyagok a tanfolyamok megtartására olyan sajátos rendszert alkalmaznak, amely lehetővé teszi, hogy az oktatási folyamat alulról építkezve fennmaradjon és bővüljön. Ez a rendszer, amely a tanulókör és a tutor köré szerveződik, a tananyagokkal együtt lehetővé teszi, hogy az egymást támogató és kísérő egyének egyre növekvő számban építhessék a szolgálatra való képességüket. E csoportok tagjaként már van némi ismeretetek a rendszerről, és további betekintést is nyertetek a működésébe, ahogy e fejezeten végighaladtatok. A távoktatás e rendszerének hatásaira és a nagy tömegek elérésére való képességére utalva az Igazságosság Egyetemes Háza a következőket mondja:

“Ne kicsinyellje le senki az így létrejött lehetőségeket. A passzivitást a társadalomban most uralkodó erők gerjesztik. Egyre növekvő hatékonysággal, gyermekkortól dédelgetik a szórakoztatás utáni vágyat, és nemzedékeket nevelnek arra, hogy legyenek hajlandók elfogadni azok vezetését, akik elég ügyesek ahhoz, hogy a felületes érzelmekre hassanak. Még egy sor oktatási rendszerben is úgy kezelik a tanulókat, mint üres edényeket, akik az információ befogadására lettek tervezve. Az a tény, hogy a bahá’i világnak sikerült egy olyan kultúrát kialakítani, amely a gondolkodást, tanulmányozást és cselekvést segíti, ahol mindenki úgy tekint magára, hogy a szolgálat közös ösvényén jár – támogatva egymást és együtt haladva előre, tisztelve az egyes emberekben adott pillanatban meglévő tudást, és kerülve a tendenciát, hogy a hívőket kategorizálják (pl. elmélyült és még tudatlan csoportokba) – ez óriási eredmény. És ebben rejtezik egy elfojthatatlan mozgás dinamikája.”

Most arra kérünk, hogy tanulmányozd a következő szövegrészeket, amelyek a rendszer általános jellemzőit mutatják be, és vitasd meg őket a csoportodban!

A tanulókör a távoktatási rendszer egyik eleme, amelyet egy országos vagy regionális képzési intézet irányít, és amelynek célja, hogy a tanfolyamok sorozatát helyi szinten vezesse. Általában egy adott településen élő több személy alkotja, akik egy tutor segítségével, saját tempójukban, közösen végzik a tanfolyamokat. A csoport tagjaként a tutor ugyanúgy részt vesz a tanulás folyamatában, mint a többiek, de mivel ő már elvégezte a szükséges tanfolyamokat és némi tapasztalatot is szerzett, segíthet annak biztosításában, hogy a szóban forgó tanfolyam célja megvalósuljon. Ennek érdekében, ha a résztvevők száma túl nagy, a tutor két vagy három kisebb csoportra is feloszthatja őket, amelyekkel párhuzamosan dolgozik.

A csoport a működés és a résztvevők szempontjából egyaránt nagyfokú rugalmasságot mutat. Egyes csoportok lehet, hogy hosszabb időn keresztül, de csupán hetente egyszer kívánnak találkozni, míg mások naponta vagy olykor egy-egy hétvégén jönnek össze.

Egy tanfolyam befejezése után az összes tag közösen folytathatja a következőt. Aki akarja, elhagyhatja a csoportot és csatlakozhat később egy másikhoz. Előfordulhat, hogy ugyanaz a tutor tanfolyamról tanfolyamra együtt marad a csoporttal. De az is megtörténhet, hogy a tanfolyam befejeztével a tutor személye is változik.

A résztvevők többféle módon is csatlakozhatnak egy tanulókörhöz. Azokban a falvakban és városrészekben, ahol létezik a Hit aktív támogatóinak egy egyre növekvő magja, a tanulókörök gyakran a közösség bővítésére és megszilárdítására irányuló erőfeszítések keretében jönnek létre, három hónapos tevékenységi ciklusokon keresztül. Ahogy az iskolák, klubok és helyi szervezetek megközelítésére irányuló erőfeszítések fokozatosan meghozzák gyümölcsüket, a résztvevők egyre inkább a fiatalok soraiból kerülnek ki, akik a szolgálat mezejére vágyva a tanfolyamok elvégzése révén kívánják fejleszteni képességeiket. És persze akadnak olyan tizenöt-tizenhat évesek is, akik már elvégezték a serdülőkorú fiataloknak szóló lelki megerősítő programot, és már alapos megértéssel rendelkeznek a kettős erkölcsi célt illetően.

Ennek eredményeképpen az iskolai szünetek alatti táborok a tanfolyamok elvégzésének egy másik helyszínévé váltak. Ezek és az egy-egy központi helyen zajló intézeti kampányok nagyobb létszámú csoportokat hoznak össze, akik kisebb csoportokra osztva intenzíven vesznek részt a különböző tanfolyamokon, csoportonként egy vagy két tutor segítségével. Valójában az ilyen kampányok, táborok és rendszeresen tartott tanulókörök kombinációja bizonyult eddig a leghatékonyabbnak. A különböző oktatási módok által biztosított rugalmasság ugyanis lehetővé teszi, hogy minden résztvevő a saját körülményeinek megfelelő ritmusban haladjon előre az oktatási folyamatban. Természetesen a tanfolyamok sorában többé-kevésbé azonos pontra jutott egyének kis csoportjai végül együtt tanulnak. Végezetül néhányan képesek eljutni arra a szintre is, hogy tutorként tevékenykedjenek, és hozzájáruljanak a tanulókörök számának megsokszorozódásához.

A távoktatási rendszer elemeként a tanulókörnek két alapvető funkciója van: Az egyik magának a tananyagnak a tanulmányozása, a másik pedig a tapasztalatszerzéshez kapcsolódik. Ha a résztvevőknek a tanfolyamokon eltervezett szolgálati képességeket kell kifejleszteniük, akkor nem elég, ha egyszerűen csak tanulmányozzák az anyagot, elvégzik a feladatokat, és a csoportjukban végrehajtják a javasolt gyakorlatokat. Lehetőséget kell teremteni számukra, hogy tényleges tapasztalatokat is szerezhessenek. Például, ha egy tanulókör tagjainak azt a képességet kell kifejleszteniük, hogy a közösség életében központi szerepet játszó témákat vizsgáljanak meg barátokkal és szomszédokkal, ami a 2. Könyv 3. fejezetének célja, akkor nem elégedhetnek meg azzal, hogy csak egymás között gyakorolnak. Lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy egy tapasztaltabb barátjukkal együtt látogassák meg a családok, különösen a gyermekek és a serdülőkorú fiatalok otthonát, és tapasztalatot szerezzenek e szolgálati tevékenység végrehajtásában. Ez egy olyan tevékenység, amelynek a saját egyéni életük szerves részévé kell válnia, és amelynek ciklusról ciklusra a falu vagy a szomszédság jobbításáért munkálkodó, növekvő mag közös erőfeszítéseiben kell megnyilvánulnia. Egy ilyen bővülő mag dinamikáján belül egy tutor képes konkrét támogatást és segítséget nyújtani a résztvevőknek, akik vállvetve egymás mellett szolgálnak.

A tutor feladata tehát nem korlátozódik azokra az alkalmakra, amikor a résztvevők összegyűlnek, hogy együtt tanulmányozzák az anyagot. Ő gondoskodik arról is, hogy a megfelelő szolgálati tevékenység végrehajtásában a résztvevők támogatásban

részesüljenek, különösen a kezdeti időszakban. Az intézmények és ügynökségek, különösen a Területi Tanítási Bizottság és az intézeti koordinátorok azért vannak, hogy támogatást nyújtsanak az egyéneknek és csoportoknak a szolgálat meghatározott területein: az áhítat találkozók megtartásában, a családok rendszeres látogatásában, valamint a gyermekfoglalkozások vezetőiként, az ifjúsági csoportok animátoraiként vagy a tanulókörök tutoraiként való szolgálatban. Bármilyen szolgálatról legyen is szó, a résztvevők által vállalt tanulmányoknak és tevékenységeknek azt kell szolgálniuk, hogy baráti közösséggé kovácsolják össze őket, és a tanulás módja másokat is ide vonzzon.

A fenti bekezdések csoporton belüli megvitatása után ismertesd a régióban alkalmazott különböző tanfolyami formákat! Hogyan teszik ezek lehetővé, hogy egyre többen haladjanak előre a szolgálat útján, egy olyan úton, amelyet a tanulás és a cselekvés fémjelez?

29. RÉSZ

Miután elgondolkodtunk a tanfolyamok különböző formáin, nézzük meg mindenekelőtt a tanulókört, mint az oktatási rendszer egyik központi elemét, és vizsgáljuk meg röviden, miként működik ez a tutor szemszögéből! Azt már tudjuk, hogy nincs olyan kötött módszer, amelyhez egy csoportnak tartania kellene magát. Azt fogjuk tehát tenni, hogy megvizsgáljuk a tanulókör működésének bizonyos mozzanatait. Az ábrázolt helyzetek változatosak lesznek, és nem feltétlenül olyanok, amelyekkel te is találkozol, amikor tutorként szolgálsz. De az egyes szituációk végén bemutatott kérdések átgondolása segíteni fog elgondolkodni azon, hogyan reagálj hasonló helyzetekben, amelyekkel esetleg majd szembesülsz.

1. Éppen most indítottál egy tanulókört nyolc fiatallal. Életkoruk 16 és 19 év között van. Az imádság után mondasz néhány szót az intézeti kurzusok jellegéről általában, majd megkérdezed, hogy van-e bármilyen gondolatuk, amit szeretnének megosztani. Csupán hárman szólnak hozzá, és látván a többiek vonakodását, nem ragaszkodsz hozzá, hogy ők is megosszák a gondolataikat. Rátérsz inkább az 1. Könyv első fejezetének bemutatására, és elmagyarázod annak célját és tartalmát. Mit mondasz konkrétan?

-
-
-
2. Ugyanezen a foglalkozáson, közvetlenül a bevezető után a résztvevők elkezdik az első fejezet 1. részének tanulmányozását. Úgy döntesz, hogy a rész feldolgozásának legjobb módja az lesz, ha megkérsz egy résztvevőt, hogy olvassa fel hangosan az első idézetet, majd a többieknek felteszed az ezt követő kérdést. Elmagarázod, hogy ennek a gyakorlatnak az a célja, hogy segítsen nekik az idézet közvetlen és konkrét jelentésére összpontosítani, mielőtt annak alkalmazásán és összefüggésein gondolkodnának. Mindannyian újra átolvassák az idézetet, és néhányan közülük úgy válaszolnak a kérdésre, hogy felolvassák a szöveget. Ezután megkérsz egy másik résztvevőt, hogy tegye ugyanezt a második idézettel, és így folytatod a rész végéig. Később, amikor a 3. rész következő idézetsorozatához érsz, négy darab kétfős csoportra osztod a résztvevőket, és arra kéred őket, hogy párban végezzék el ezt a gyakorlatot. Mit fogsz csinálni, miközben a feladat zajlik? Megfigyeled, hogy az egyes párok miként hajtják végre a feladatot? Mit teszel, ha az egyik pár túl könnyűnek találja a gyakorlatot, és bár lelkiismeretesen végzik, mégis gyorsan befejezik?

-
-
-
-
3. Néhány héttel később ugyanez a csoport az 1. Könyv harmadik fejezetének 3. részét tanulmányozza, amely a lélek és a test kapcsolatát tárgyalja. A bevezető bekezdést és az idézetet felolvasták, és némi időt is kaptak a kifejtett gondolatok megvitatására. Most mindenki egyénileg végzi a feladatokat. A teremben csend van, a légkör pedig komoly és fegyelmezett elmélkedésről árulkodik. Mivel járultatok hozzá egy ilyen légkör megteremtéséhez?

-
-
-
-
4. Egy olyan faluban vagy városrészben szolgál sz tutorként egy fiatalokból álló tanulókörben, ahol a közösségépítés folyamata még kezdeti stádiumban van. Néhány ifjúsági csoport már létrejött, és a családlátogatások gyakorlata, különösen a lelki megerősítő programban résztvevők otthonában, már kezd meghonosodni. Ennek eredményeképpen a családok közül sokan vonzódnak a Hit tanításaihoz. Éppen most fejezted be az 1. Könyv tanulmányozását a tanulókörbe járó fiatalokkal, ők pedig már alig várják, hogy megragadják az alkalmat, és meglátogassanak néhány ilyen családot, hogy együtt imádkozzanak velük. Hogyan fogod őket ebben segíteni?

5. A 2. Könyvet a faludban vagy a környéken élő középiskolások egy csoportjával együtt tanulmányozod. Miközben a második fejezetet, a „Felemelő beszélgetések”-et veszik át, javasolod nekik, hogy próbálják meg alkalmazni a tanultakat az iskolában a társaikkal folytatott, társadalmi és lelki szempontból fontos témákról szóló beszélgetésekkel. Mi mindent tehetsz annak érdekében, hogy javuljon az a készségük, hogy lelki témákról beszélgessenek? Miért szükséges például, hogy először minden résztvevőnek segíts abban, hogy a fejezet tanulmányozása során legalább egy állítást kiválasszon, és kijelöljön néhány barátot, akikkel az abban foglalt gondolatokról beszélgetni tud?

6. Néhány héttel később ugyanez az ifjúsági csoport a 2. Könyv harmadik fejezetéhez érkezik, és elkezd a 3. részt, amelyben az Isten örök Szövetségéről szóló kijelentést tanulmányozzák. Miért fontos, hogy a kijelentés elolvasása után a résztvevők szakítsanak időt arra, hogy bekezdésről bekezdésre átgondolják azt, megértsék a benne foglalt gondolatsort, és megtanulják azt világosan megfogalmazni?

7. Egy csoport, amely az irányításoddal haladt végig a 2. Könyvön, mostanra befejezte tanulmányait, és elérkezett az idő, hogy a gyakorlatba is átültessék a tanultakat: otthonokat látogatnak meg, és beszélgetéseket kezdeményeznek a családokkal számos témában. Figyelembe véve lakóhelyed körülményeit, hogyan fogod segíteni a fiatalokat az ilyen látogatásokra való felkészülésben és azok lebonyolításában, különösen a kezdeti időszakban, amikor még csak kialakulóban vannak a képességeik? Hogyan lehet biztosítani, hogy a családlátogatások szisztematikus programjában való részvételük a közösségi élet mintázatának erősítését szolgálja?

-
-
-
8. Egy másik alkalommal segítesz a barátok egy csoportjának a *Gyermekfoglalkozások vezetése, 1. évfolyam* című 3. Könyv tanulmányozásában. Jelenleg a második fejezetben dolgoznak, amely a foglalkozásokhoz tartozó huszonnégy leckét tartalmazza. Miután részletesen átvetted velük az első négy leckét, arra bátorítod a résztvevőket, hogy az 5. részben javasoltak szerint próbálják megtartani ezeket a foglalkozásokat néhány általuk ismert gyermeknek a saját tágabb családjukból vagy a szomszéd családokból. Hogyan segítesz nekik az ehhez szükséges cselekvési terv kidolgozásában? Milyen megközelítéssel fogod segíteni őket abban, hogy a tanulókör következő összejövetelén elgondolkodjanak a végrehajtott tevékenységükről?

-
-
-
-
9. Éppen most fejezted be a 4. Könyv második fejezetének tanulmányozását egy fiatalokból álló csoporttal. Gyakorolták a Báb minden egyes életpizódjának elmesélését, ahogy végighaladtak a fejezet különböző részein, mostanra már megtanultak két imát is kívülről, amit Ő nyilatkoztatott ki, és megpróbálják emlékezetükbe vésni az Élők Leveleihez intézett beszédét. Közeledik a Báb kinyilatkoztatásának évfordulója, és a csoport önként vállalja a közösségben a szent napi ünnepség programjának összeállítását. Lelkesen merítenek a tanultakból. Hogyan segítesz nekik a program megtervezésében és az esemény előkészítésében? Mit tehetnél tutorként annak érdekében, hogy a csoport minden tagja hozzájárulhasson egy emelkedett és örömteli összejövetel megszervezéséhez?

-
-
-
-
10. A fő sorozat koordinátorának kérésére egy fiatalokból álló kis csoporttal veszed át az 5. könyvet. A második fejezet befejeztével segítesz nekik abban, hogy beszélgetéseket folytassanak néhány serdülőkorú fiatallal annak érdekében, hogy képet kapjanak arról, miként is gondolkodnak az ebbe a korcsoportba tartozók bizonyos alapvető témákról. Hogyan segítesz nekik ebben? Például egyenként beszélgetnek majd a serdülőkorú fiatalokkal? Vagy netán párokban fognak beszélgetéseket folytatni? És ha igen, akkor vajon ki fogja őket támogatni? Hogyan fogod irányítani a tapasztalataikról szóló tanácskozásukat?

11. A 6. Könyv harmadik fejezetét végzed egy fiatalokból álló csoporttal, akik mindannyian a faludban vagy a környéken működő, barátokból álló egyre bővülő mag részét képezik. Hamarosan egy új, három hónapos tevékenységi ciklus kezdődik, és a terjeszkedési fázisban az erőfeszítéseket arra fogják összpontosítani, hogy az intézet oktatási tevékenységeiben résztvevő fiatalok érdeklődő családjainak tanítsák az Ügyet. A résztvevők tanulmányozták Anna és Emília beszélgetését, és gyakorolták a gondolatok elmondását egymás között. Milyen segítséget biztosítasz számukra a kampány során, hogy tapasztalatot szerezzenek a Hit tanításainak meggyőző módon történő bemutatásában?

30. RÉSZ

A Ruhi Intézet oktatási rendszerének három központi elemét a kurzusok sorozata, a tanulókör és a tutor alkotja. Az előző részek nyilvánvalóan felhívták a figyelmedet arra, hogy a tutor milyen lényeges szerepet játszik ebben a rendszerben. Talán alkalmas az idő arra, hogy áttekintsd az eddig tanultakat, és írd egy-két bekezdést arról a vállalkozásról, amelybe most belekezel.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Anélkül, hogy látnánk, mit írtál, bátran feltételezhetjük, hogy írásod a szolgálat fogalma köré épül. Javasoljuk, hogy tanuld meg kívülről az alábbi két, a szolgálat állapotával kapcsolatos idézetet, az elsőt Bahá'u'lláh Írásaiból, a másodikat pedig egy, 'Abdu'l-Bahá által kinyilatkoztatott táblából.

„A szolgálat megengedett köteléke az imádó és az Imádott között, a teremtmény és a Teremtő között önmagában úgy tekintendő, mint az Ő kegyes jóindulatának záloga az emberek számára, és nem pedig bármilyen érdemük jele. Erről tanúskodik minden igaz és józan ítéletű hívő.”¹⁰

„Ó, Isten szereteteinek szolgálja! A barátok szolgálja egyben az Áldott Szépség szolgálja is. Aki Őt szereti, az szolgálja az Ő szereteteit. E szolgáló szívének legkedvesebb kívánsága, hogy az Abhá Szépség barátainak szolgálatában hűséges és szeretetre méltó szolgáló váljék, éjjel-nappal nekigyürkőzzék a szolgálat kívánta erőfeszítéseknek, és így arassa le a lét fájának gyümölcsét. Az a test, mely nem hajlik meg a barátok szolgálatának útján, nem más, mint egy darab holt fa, és az a hát, amely nem görbül meg az értük elszenvedett nehézségek elviselésétől, csak egy kopár facsonk. Ezért jól teszed, ha a barátok szolgálatát végzed, és hűséges szolgáljuk vagy. Ez felségjog mindkét világban, és dicsőség itt és a túlvilágon egyaránt.”¹¹

31. RÉSZ

Az ebben a fejezetben bemutatott különböző témákról való elmélkedés valószínűleg meggyőzött arról, hogy a tutori szolgálatra való képességeket csak idővel és tapasztalat útján lehet elsajátítani. E könyv célja, hogy bemutasson bizonyos fogalmakat, és elindítson téged egy olyan úton, amelyen egyre inkább fejlesztheted a képességedet, hogy egyik csoportot a másik után segítsd előrehaladni a Ruhi Intézet fő tanfolyamsorozatán, a legkorábbiaktól kezdve egészen a 7. Könyvön túli tanfolyamokig. Az egyik leggyümölcsözőbb módja annak, hogy elmélyítsd az ide kapcsolódó fogalmak megértését, és betekintést nyerj azokba a lelki tulajdonságokba és attitűdökbe, valamint készségekbe és képességekbe, amelyeket ez a szolgálat megkövetel, az, hogy részt veszel az intézet által a régióban a tutorok számára szervezett rendszeres összejöveteleken. Az ilyen találkozókon a változatos tapasztalatokat elemzik, és válaszokat keresnek a kérdések sokaságára.

Az egyes könyvekben található „Néhány gondolat a tutorhoz” című bevezető részeket gyakran az ilyen összejöveteleken szerzett tapasztalatok fényében vizsgálják. Egyetlen pontot érdemes itt külön megemlíteni. Ezek a részek nagyrészt a tutorként szolgáló személyeknek szólnak, és nem szükséges, hogy a résztvevők elolvassák őket, amikor megkezdik a könyv tanulmányozását. Sőt, ha így tesznek, az valójában kontraproduktív is bizonyulhat. Egy tutor azonban hasznosnak találhatja, ha az ezekben szereplő néhány gondolatot felhasználja, hogy segítsen a résztvevőknek megérteni a könyv egyes fejezeteinek általános célját és bizonyos gyakorlatok rendeltetését. Ezt azonban mindig körütekintően, a csoportban kibontakozó tanítási-tanulási tapasztalatokra reagálva kell megtenni.

Most pedig vizsgáljuk meg, hogy milyen jellegű a tutorok összejövetele! Az összejövetel egy részét az intézeti tanfolyamokkal kapcsolatos néhány lényeges pont megbeszélésének szentelhetjük, amelyek közül több is az 1. könyv „Néhány gondolat a tutorhoz” című fejezetében olvasható. Ezek közül jónéhányat az alábbiakban ismertetünk. Esetleg továbbiakkal is kiegészítheted a listát.

- A Ruhi Intézet kurzusainak minden résztvevője kölcsönös tanulási folyamatban vesz részt, akár először tanulja az anyagot, akár tutorként tevékenykedik.
- A tanulás felelőssége mindig a résztvevők vállán nyugszik.
- A tutor korántsem a vita független és passzív irányítójaként működik, hanem a csoport minden tagját segíti abban, hogy a tanult anyagot megfelelő mértékben megértsék.
- A tutor képessége, hogy hatékonyan bevonja a résztvevőket a tanítási-tanulási folyamatba, egyre jobban fejlődik, ahogy egyik csoportot a másik után vezeti végig a tanfolyamokon, és segíti a csoport tagjait abban, hogy megszerezzék az első tapasztalatokat az egyes könyvek által felkínált szolgálati tevékenységek végrehajtásában.
- Egy ilyen oktatási folyamatban, amely nem csupán az egyszerű készségek elsajátítására irányul, elengedhetetlen, hogy a résztvevők egyre inkább tudatában legyenek annak, hogy mi az értelme és a jelentősége a tevékenységüknek.

- A Ruhi Intézet tanfolyamai az emberiség szolgálatának útját követik, amelyen minden résztvevő a saját tempójában halad, segítve másokat és másoktól segítséget kapva.
- Ezen az úton járva a résztvevők egy kettős erkölcsi célt valósítanak meg – egyszerre foglalkoznak saját lelki és szellemi fejlődésükkel, valamint járulnak hozzá a társadalom átalakulásához.
- Az ezen az úton való előrehaladás számos képesség kifejlesztésével jár, amelyek megértést és tudást, lelki tulajdonságokat és dicséretre méltó hozzáállást, valamint számos egyéb képességet és készséget igényelnek.
- A Ruhi Intézet könyvei két tudásforrásból merítenek: a Bahá'í Hit tanításaiból és a bahá'í közösségnek az anyagi és szellemi civilizáció előmozdítása terén felhalmozódott tapasztalataiból.
- Az Intézetnek Bahá'u'lláh víziója ad inspirációt arról az egyénről, akivé válhatunk, és arról a civilizációról, amelyet felépíthetünk, és feltételezzük, hogy minden résztvevő, függetlenül saját háttérétől, nyitott arra, hogy elfogadja ezt a jövőképet, amely minden könyv minden fejezetében egyértelműen megfogalmazódik.
- Az intézeti tanfolyamok által megnyitott szolgálati út bejárása megköveteli Bahá'u'lláh tanításainak egyre mélyebb megértését, amelyet az anyagok igyekeznek egyértelműen megfogalmazni.
- Az 1. Könyv első fejezete a megértés kérdésével foglalkozik, amely az Intézet valamennyi tanfolyamának központi eleme.
- A résztvevőktől elsősorban azt várják el, hogy megértsék az Írásokból vett részek közvetlen jelentését. Ez alapján aztán segítséget kapnak abban, hogy megértsék, hogyan jutnak konkrét kifejeződésre a bennük foglalt gondolatok, majd még tovább fejleszthetik megértésüket a gondolatok néhány összefüggésének vizsgálatával.
- A bahá'í közösségek egységének megteremtéséhez hozzájárul az a képesség, hogy a figyelmet az Írásokból vett részek közvetlen és konkrét jelentésére összpontosítsuk.
- A tanult anyag szöveggörnyezetéből kiragadott, egyes szavak jelentéséről szóló hosszú viták kontraproduktívak lehetnek.
- Az egyes kurzusok tanulmányozása során ki kell alakítani a haladás ritmusát.
- A tanulócsoporthoz egyfelől kerülniük kell a felszínes megközelítést, amelyben a gyakorlatokat nem elemzik alaposan, másfelől pedig egy gondolat hosszas megvitatását is, ami elvonja a figyelmet a fejezet fő céljától.
- Egyes kérdésekre nem lehet egyértelmű választ adni, és kizárólag arra szolgálnak, hogy felhívják a figyelmet egy adott témára.

32. RÉSZ

A tutortalálkozókon végzett másik tevékenység egy könyv egy vagy több fejezetének áttekintése, amelynek során a tartalmat a tapasztalatok fényében vizsgálják, és megvitatják a konkrét szövegrészeket és feladatokat. Annak érdekében, hogy szemléltessük számodra, milyen konzultációban fogsz majd részt venni ezeken az összejöveteleken, ebben és a következő három részben bemutatunk néhány képzeletbeli beszélgetést egy jelentős tapasztalattal rendelkező személy és a tutorok egy csoportja között, akik együtt tanácskoznak az *Elmélkedés a Lélek életén* című 1. Könyv tartalmáról a barátság, az alázat és a tanulás megszokott légkörében. Minden beszélgetést egy vagy két feladat követ, amelyet neked kell elvégezned. Ezeken az oldalakon az „A”, „B” és „C” betűk a találkozóon részt vevő három tutorra, a „K” pedig a fő sorozat koordinátorára fog utalni. Az első fejezet 2. részében található feladatokat vitatják meg. Hasznos lenne, ha most te is ehhez a részhez lapoznál.

- A: Szeretném elmondani, hogy a „Néhány gondolat a tutorhoz” c. rész egyik megjegyzése nagy segítséget jelentett számomra. A 3. feladatban szereplő állításhoz kapcsolódik, miszerint „Oly kevés jó ember van a világon, hogy tetteiknek nincs semmi látszata”. Abban a csoportban, amelynek én voltam a tutora, mindenki joggal gondolta, hogy ez az állítás igaz. Amikor megkérdeztem tőlük, hogy miért, számos indokot felsoroltak, amelyek mindegyike helyénvaló volt. De végül arra kellett kérnem őket, hogy nézzék meg az előző rész első idézetét, és annak tükrében értékeljék az állítást. Ekkor mindenki rájött, hogy a mondat ellentmond Bahá'u'lláh szavainak. Ez a felismerés bizalmat ébresztett és izgalmat keltett a csoportban.*
- B: De ilyen egyértelmű válaszokat nem találunk minden kérdésre az idézetekben. Vegyük például a következő állítást ugyanebben a feladatban, miszerint „Valami akkor helyes, ha megegyezik más emberek véleményével”. Az előző idézetek egyike sem foglalkozik kifejezetten ezzel a kérdéssel. Általában mindenki azt mondja, hogy az állítás hamis. Vajon fogadjuk csak el ezt a választ, vagy szükség van némi vitára?*
- K: Ezt a csoport körülményeinek függvényében kell eldönteni. Ismerek néhány olyan csoportot, ahol egy rövid vita e kijelentés jelentőségéről elmélyítette a résztvevők megértését. Igaz, hogy Isten tanítása határozza meg, mi a helyes és mi a helytelen, de azért meg kell hallgatnunk az emberek ötleteit és véleményét is. Az azonban, hogy mekkora jelentőséget tulajdonítsunk ezeknek a véleményeknek, és mennyire engedjük,*

hogy befolyásoljanak bennünket, olyan kérdések, amelyek érdeemesek arra, hogy elgondolkodjunk rajtuk.

C: Az 5. feladat ebben a részben olyan helyzeteket vizsgál, amelyekben az emberek szavai eltérnek a tetteiktől. Az azonnali válaszok egyszerűek, és azt hiszem, ezt a feladatot így is tervezték. De úgy tűnik nekem, hogy a feladat háttérében egy bizonyos cél rejlik. Szokásunkká válhat ugyanis, hogy olykor megmondjuk az embereknek, mit tegyenek és mit ne tegyenek: Ne ígyál! Légy tisztességes! Ne hazudj! Úgy látom viszont, hogy a Ruhi Intézet könyvei igyekeznek elkerülni, hogy kiiktassák az embereket. Inkább segítenek az embereknek gondolkodni és erkölcsi döntéseket hozni. Ennek a feladatnak az esetében az a felismerés, hogy ha egy bizonyos módon cselekszenek, akkor azok között találják magukat, akiknek „szavai eltérnek a tetteiktől” – amitől Bahá'u'lláh oly határozottan óv bennünket –, nagy hatással volt a csoport tagjaira, akikkel együtt tanultam. És azért is élveztem a gyakorlatot, mert kötetlenül, a résztvevők méltóságát tiszteletben tartva beszélgethettünk bizonyos erkölcsi törvények és elvek bölcsességéről.

K: Fontos kérdést vetettél fel. Itt van egy olyan eset, amikor a feladat megtévesztően egyszerű. Meghatározza a normát, anélkül, hogy ezt kifejezetten kimondaná. Ehelyett inkább lehetővé teszi, hogy a résztvevők maguk jussanak el az erkölcsi törvények és elvek bizonyos fokú megértéséhez. Valószínűleg úgy érezted, hogy az ezt a gyakorlatot követő öt kérdés hasonló hatást vált ki a résztvevőkben, annak ellenére, hogy ezek nem ennyire egyszerűek. Általában jó megoldás ilyenkor, ha a résztvevők megvitatják őket. Nyilván nem akarod, hogy a megbeszélés túlságosan elkalandozzon, de a résztvevőknek szükségük van arra, hogy elgondolkodjanak az erkölcsös viselkedésen. Szükségük van annak tudatosítására is, hogy az ember tettei hatással vannak a világra és az emberiség jólétére, továbbá fontos, hogy megbecsüljék azt a tényt, hogy az ember felelős a tetteiért.

1. Vizsgáljuk meg a „B” tutor fenti megjegyzését! Nem minden esetben lehet a feladatokban feltett kérdésekre választ találni az anyagban szereplő idézetek pusztá elolvasásával. Mint tudjuk, a gyakorlatok egy részének célja, hogy segítsen a résztvevőknek elgondolkodni az Írásokból vett szövegrészek konkrét megnyilvánulásán a mindennapi életben. A Kinyilatkoztatás tanulmányozásának a tanítások alkalmazására irányuló összehangolt erőfeszítéshez kell vezetnie, ami gondolkodást, tanácskozást és a saját megértésünk elemzését kívánja meg a tapasztalatok fényében. Ha ezt a folyamatot nem értjük meg jól, ártalmas tulajdonságok jelenhetnek meg az egyénben vagy akár egy közösségben is. Ha például valaki állandóan a „szentírásból” idéz, figyelmen kívül hagy minden más ismeretforrást, és nem hajlandó hitelt adni a felhalmozott tapasztalatoknak, akkor hajlamos lesz a szűklátókörűségre. Másrészt, aki túl nagy jelentőséget tulajdonít a tapasztalatnak és az emberi véleményeknek, és alábecsüli a Szentírás hitelességét, az áldozatul esik annak a fajta relativizmusnak, amely szerint minden csak kultúra vagy egyéni ízlés kérdése. Beszéld meg a csoportod tagjaival, hogy e két álláspont miként vezethet babonássághoz, intoleranciához, fanatizmushoz és felületességhez!

2. A „K”, a fő sorozat koordinátora által a „B” tutornak adott válasz mindenképpen megér némi elmélkedést. Lehet ugyanis, hogy nem elegendő, ha a résztvevők egyszerűen hamisnak jelölik a „Valami akkor helyes, ha megegyezik más emberek véleményével” állítást. Szükség lehet arra, hogy megbeszéljük velük például annak fontosságát, hogy meghallgassuk a megfelelő tapasztalattal rendelkezőket, és bölcs tanácsot kérjünk az életünk során felmerülő számos kérdésben. Egy ilyen beszélgetés előmozdításához természetesen el kell gondolkodnod ezen a kérdésen az Írások ismeretében. Szerinted az alábbiak közül mely kérdésekben érdemes tanácsot kérni?

- _____ Valakinek a jövőbeni tanulmányai
- _____ Hogyan tudunk megfelelő figyelmet fordítani a tanulmányainkra és a Hit szolgálatára egyaránt?
- _____ Vajon kell-e szolgálnunk a Hitet?
- _____ Egy álom jelentése
- _____ A Hit egyik törvényének alkalmazása egy adott helyzetre
- _____ Vajon be kell-e tartanunk a Hit törvényeit vagy sem?
- _____ Hogyan neveljük gyermekeinket?
- _____ Vajon meg kell-e bocsátanunk valakinek azért a rosszért, amit elkövetett vagy sem?
- _____ Segítsünk-e valakinek, aki segítségre szorul, vagy sem?
- _____ Egy testi betegség kezelése
- _____ Egy barátunkkal kapcsolatos probléma
- _____ Vajon egy olyan személyre, akit nem ismerünk jól, rábízhatunk-e egy komoly felelősséget vagy sem?

3. Hasznos lenne átgondolni a „C” tutor által tett megjegyzéseket és a koordinátor ezt követő észrevételeit. Gyakran előfordul, hogy amikor az ember megpróbál átadni egy gondolatot, hajlamos „prédikálni” az embereknek. Ez a megközelítés azonban ritkán hozza meg a kívánt eredményt. Vegyük szemügyre a „C” által említett feladatot! A feladat elvégzése után a tutor megkérhetné a résztvevőket, hogy készítsenek egy listát azokról a dolgokról, amelyek tilosak, majd részletesen beszélgethetne velük a helyes viselkedés fontosságáról, bevonva a beszélgetésbe az erkölcsi törvények megszegésének káros következményeit. Magyarázd el, hogy egy ilyen megközelítés miért nem lenne sem hatékony, sem pedig célszerű!

33. RÉSZ

Térjünk vissza a képzeletbeli beszélgetéshez, amely a tutorok számára szervezett összejövetel résztvevői között zajlik! Most az 1. Könyv első fejezetének fennmaradó részeit vitatják meg.

- A: Nekem a 4. rész negyedik kérdése okozott némi nehézséget, amikor a csoporttal átvettük. A résztvevőknek nagyon eltérő elképzeléseik voltak arról, hogy lehet-e hazudni önmagunknak, és nehéz volt egyezségre jutni.*
- K: A különböző fejezetekben számos kérdés található, amelyek célja, hogy gondolkodásra és tanácskozásra serkentsenek. Az érintett kérdések túlságosan összetettek ahhoz, hogy azonnal megválaszolhatók legyenek, ráadásul egyazon személy az évek során többször is megváltoztathatja a véleményét a témáról. Az általad említett kérdésre a válasz történetesen pozitív: Lehetséges önmagunknak hazudni, és valóban sokan hazudnak is. Akadnak azonban olyanok, akik úgy gondolják, hogy végső soron az ember úgyis tisztában van vele, hogy hazudik. Ezt a kérdést nem lehet könnyen tisztázni. Amit ilyenkor tehetünk, hogy példákat hozunk bizonyos helyzetekre, és megkérjük a csoportjainkat, hogy döntsék el, vajon az egyes helyzetek az önmagunknak való hazugság esetét testesítik-e meg, vagy sem. Ezután hallgassuk meg a válaszok indoklását, és érjük be azzal, hogy a kérdést megbeszéltük, és mindenki valamelyest előbbre jutott a megértésben! Elvégre a kérdést a viselkedés szintjén tesszük fel, nem pedig filozófiai értelemben.*
- C: Lehet, hogy kicsit előreszaladok a témában, de szeretnék megosztani veletek egy tapasztalatot, és utána feltenni egy kérdést. Az volt az érzésem, hogy a csoportomban mindenki elkapkodja a 8. rész 4. feladatát, amely arra kér bennünket, hogy döntsük el, igaz-e egy állítás vagy sem. Ezért azt javasoltam, hogy álljunk meg, és beszélgessünk egy kicsit arról, hogyan kellene fegyelmeznünk magunkat a kibeszélés megszüntetéséhez. Ez ugyanis a feladat témája. A vita lenyűgöző volt. Rájöttünk, hogy a kibeszélés valójában társadalmi szokás, a kultúránk része. A továbbiakban pedig kidolgoztunk néhány gyakorlati lépést, amelyek segítségével elkerülhetjük a kibeszélést. Ez a beszélgetés körülbelül tizenöt percig tartott. Ezután tértünk vissza a feladathoz, amelyet, úgy vettem észre, hogy ezek után sokkal nagyobb megértéssel hajtottunk végre. Szerintetek indokolt volt, hogy ilyen beszélgetést kezdeményeztem?*
- K: Szerintem teljesen igazad volt. Kihasználtad az anyagoknak egy fontos jellemzőjét, a rugalmasságot, amely elősegíti a megértést. Természetesen mindannyian tudjuk, hogy ez a fajta feladat nem olyan, mint amelyet a diákok az iskolai tesztekben kapnak. Azok a feladatok, amelyek arra kérnek bennünket, hogy döntsük el, melyik állítás igaz, gyakran egészen apró finomságokat hoznak felszínre, és tisztázzák a szavak és cselekedetek következményeit.*

A: Bárcsak én is azt tettem volna, amit te, amikor a csoportunk ezt a részt tanulmányozta! A közelmúltban történt néhány színhúzásból ítélve, nem teljesen értjük, milyen kárt tud okozni egy baráti társaságban a kibeszélés.

B: Történt velem valami, ami talán titeket is érdekelhet. Amikor először tanulmányoztam ezt a fejezetet, rájöttem, hogy időnként szükség van arra, hogy a tanításokkal ellentétes viselkedés példáit is bemutassuk az embereknek, hogy gondolkodásra készítsük őket a tanítások helyes alkalmazásáról. Így amikor a csoport, amelynek most én vagyok a tutora, eljutott a 6. rész 2. feladatához, amely, mint tudjátok, arra kéri a résztvevőket, hogy tekintsenek át néhány mondatot, és döntsék el, hogy azok „egy kedvesen szóló nyelvtől” származnak-e, én is összeállítottam néhány saját mondatot. Az egyik résztvevőnek meglehetősen éles a nyelve, és úgy gondoltam, hogy ha a feladathoz hozzáadok néhány olyan mondatot, amelyet gyakran használ, akkor talán ráébred majd saját rossz szokására. Hát bizony jól megbántottam őt. Amikor felolvastam az első mondatot, nyugtalan csend lett úrrá a csoporton, és azon kaptam magam, hogy meglepődve néz rám. Hirtelen rájöttem, hogy én magam is udvariatlan voltam, és szörnyen éreztem magam. Ilyet soha többé nem fogok tenni.

K: A negatív helyzeteket ábrázoló gyakorlatok csak akkor hasznosak, ha azokat kellő távolságtartással lehet vizsgálni, ami lehetetlen, ha ujjal mutogatnak valakire. Most még egy utolsó pontra szeretném felhívni a figyelmet, mielőtt befejezzük az első fejezet megbeszélését. Fontos, hogy ne akarjunk átsiklani az utolsó rész felett, amely az Írások napi rendszerességgel történő olvasásáról szól. Erről mindenképpen szót kell majd ejteni a csoporttal, és ha szükséges, még abban is segíteni kell a résztvevőknek, hogy kiválasszák azokat a részeket, amelyeket egy bizonyos ideig reggel és este is olvashatnak. Ehhez gondoskodni kell arról, hogy mindegyiküknek legyen legalább egy példánya a „Rejtett szavak”-ból. Ha nincs, akkor intézkedni kell arról, hogy be tudjanak szerezni egyet. A tanulókör későbbi összejövetelein aztán megkérhetjük azokat, akik szívesen részt vesznek ebben, hogy osszák meg a többiekkel az általuk olvasott részeket.

1. „A”-nak a 4. rész negyedik kérdésével kapcsolatos megjegyzésére válaszolva a koordinátor elmagyarázza, hogy ez egyike a tanfolyamok során feltett számos kérdésnek, amelyek célja egyszerűen a gondolkodás és a tanácskozás előmozdítása, és ahelyett, hogy a tutorok az egyetértés megteremtésében reménykednének az ilyen kérdésekben, inkább arra kell törekedniük, hogy a megértésben segítsék a résztvevőket. Ezt szem előtt tartva a koordinátor azt javasolja, hogy ebben a konkrét esetben gyakran hasznos, ha a tutor példákat hoz bizonyos helyzetekre, és megkéri a csoportot, hogy döntsék el, hogy az egyes helyzetek az önbecsapás példáját testesítik-e meg, vagy sem. Próbálj meg olyan példákat kitalálni, amelyekkel a tanulókör tagjait gondolkodásra sarkallhatod!

-
-
2. Amint azt a koordinátor, „K” is említette, a Ruhi Intézet anyagaiban szereplő feladatok, amelyekben a résztvevőknek igaz állításokat kell megjelölniük, eltérnek az iskolai tesztekben szereplő feleletválasztós kérdésektől, amelyekre gyakran mechanikusan lehet válaszolni. Úgy vannak kialakítva, hogy a résztvevők egy gondolatmeneten haladjanak végig, illetve segítsék őket abban, hogy egy fogalmat különböző szemszögből vizsgáljanak meg. Javasoljuk, hogy a mai napon nézd át a csoportoddal az 1. Könyv első fejezetében található ilyen jellegű feladatokat, és beszéljétek meg, hogyan használhatók ezek a megértés növelése érdekében!

34. RÉSZ

Miután elgondolkodtunk a tutorok csoportjának és egy intézeti koordinátornak az 1. Könyv első fejezetének tartalmával kapcsolatos megjegyzéseiről, olvassuk el az alábbi beszélgetést a második fejezetről, melynek címe „Ima”!

- A: A csoport, amellyel dolgoztam, alig várta már, hogy belekezdhesen a második fejezetbe. Örömmel fogadták a lehetőséget, hogy hosszabb szövegrészeket tanulmányozzanak, és elgondolkodjanak az ima jelentőségéről. Nagyon hasznos volt, hogy rögtön az elején megismerkedtek a „szolgálat útja” és a „kettős erkölcsi cél” fogalmával. Ez segített nekik abban, hogy részekről részekre haladva betekintést nyerjenek az imádság és a szolgálat közötti bensőséges kapcsolatba. Az 1. rész négy idézetét és a hozzájuk tartozó kérdéseket ugyanúgy végigvettük, mint az első fejezetben. Gyorsan megértették a szövegek közvetlen jelentését, és megpillantották a mögöttük álló kettős erkölcsi célt. Amikor az 5. feladathoz értünk, meg kellett állni, és az idézetek fényében megvizsgálni a felsorolt állításokat. Néhány résztvevőnek például kihívást jelentett a következő állítás: „Ha mindig másoknak segítesz, akkor végül szem elől téveszted saját céljaidat”. A vita mindenkinek segített belátni, hogy „mások szolgálata” és a „személyes célok” csak akkor mondanak ellent egymásnak, ha a célokat önző módon határozzák meg. Világossá vált számukra, hogy ha szándékaink tiszták, akkor nemes célokat tűzünk ki magunk elé, hogy másokat szolgáljunk, és ha felismerjük, hogy a cél, amiért létrejöttünk, az, hogy a világ jobbításáért dolgozzunk, akkor a személyes fejlődésünkre irányuló törekvést, lelki és intellektuális értelemben egyaránt elválaszthatatlannak tekintjük a társadalom fejlődéséhez való hozzájárulásunktól.*
- B: Mi is ugyanezt tettük az állításokkal a csoportunkban. Természetesen ügyeltem arra, hogy a vita ne húzódjon el, és hogy a feladat céljára összpontosítsunk. Manapság például nagyon sokan hisznek a „Te vagy a legjobb barátod” típusú kijelentésekben. Meg kellett vizsgálnunk ennek összefüggéseit Isten kegyelmével kapcsolatban – hogyan lesz a tiszta szív az isteni adományok részese, ahogyan az a rész utolsó idézetében is szerepel. A résztvevők természetesen arra a következtetésre jutottak, hogy Isten a mi igaz barátunk.*
- C: A 2. részben idézett Rejtett szavak szövegrészletének tanulmányozása során mélyreható beszélgetést folytattunk arról, hogy mit jelent az, hogy „gazdagnak” teremtettek*

minket. Felismertük, hogy nem az anyagi javak tesznek minket gazdaggá, hanem az a lehetőség, hogy olyan lelki tulajdonságokat mutassunk fel, mint az alázat, az őszinteség és a nagylelkűség. Ezt a gondolatot aztán összekapcsoltuk a „szeretet csiszolóvásznával megtisztított és Istenen kívül minden mástól elszakított” szív tulajdonságaival, és elgondolkodtunk azon, hogy a szívünknek az Ő kivételével minden mástól való megtisztítására irányuló erőfeszítéseink során természetes, hogy „megvilágosodást” kerestünk minden tudás forrásától, Teremtőnkől, igaz Barátunktól. Beszélgetésünk segített abban is, hogy még világosabb képet kapjunk az Istennel való kapcsolatunk jellegéről, azaz a szeretetről, ami előkészítette az utat a 3. részben folytatott elmélkedéseinkhez, ahol is arra a kérdésre keressük a választ: „Miért imádkozunk?”.

- K: Úgy tűnik, hogy azok a résztvevők, akikkel együtt tanulmányoztátok a fejezetet, mélyen elgondolkodtak az ezekben a korábbi részekben idézett Írásokon, és hogy a feladatok hozzájárultak a tartalmas vitához, továbbá elősegítették a tárgyalt fogalmak megértését.*
- C: A feladatokkal kapcsolatban azt tapasztaltam, hogy a résztvevők szívesen végezték el az olyanokat, amelyek bizonyos szavak – „zengeni”, „elszavalni”, „szétszórni”, „kötelező” – jelentésére kérdeztek rá. Különböző mondatokat alkottunk az egyes szavakkal, hogy meggyőződjünk arról, hogy a jelentésük mindenki számára világos, sőt, egy-két alkalommal a szótárt is használtuk.*
- K: Szerintem, amit csináltál, az tökéletes. Ahogyan azt a „Néhány gondolat a tutorhoz” című részben leírtuk, semmi nem tiltja, hogy időnként szótárt használjunk. Csupán az a lényeg, hogy a szavakat a szöveggörnyezetükben értelmezzük, különösen, ha az Írásokból vett részekről van szó. Ellenkező esetben egy-egy szó vagy két hasonló szó jelentésének megvitatása, illetve annak megvitatása, hogy miben különböznek egymástól, túl messzire vezethet. Néha, amikor az emberek megpróbálnak szóról szóra megvizsgálni egy idézetet, megfélekeznek a magasabb célról, nevezetesen arról, hogy megértsék a szöveg jelentését. Így például az imáról szóló fejezet 6. részében a „zengeni”, „elszavalni” és „szétszórni” szavak jelentésére vonatkozó kérdések arra szolgálnak, hogy a résztvevők az idézett szakasz bizonyos fogalmaira összpontosítsanak; ezek nem szókincsgyakorlatok.*
- B: Van egy másik feladattípus, amelyet a fejezet 2. részében vezettünk be, és amelyet a korábban említett tanulókör tagjai nagyon hatékonyan találtak. Ez az a gyakorlat, amelyben a résztvevőknek az Írások egy részlete alapján ki kell egészíteniük a mondatokat.*
- C: Úgy vettem észre, hogy ez egy olyan technika, amelyet a könyvek számos fejezetében alkalmaznak. Segít a résztvevőknek elgondolkodni egy-egy szövegrészleten azáltal, hogy bizonyos kulcsszavakra irányítja a figyelmüket.*
- K: Most, hogy megbeszéltük néhány feladat célját, térjünk vissza oda, hogy megvizsgálunk egy másik fontos fogalmat is ebben a fejezetben. Hogyan reagáltak a résztvevők az 5. részben bemutatott „ima állapota” fogalmával kapcsolatban?*
- B: A résztvevők közül sokan, akik velem együtt tanulmányozták a fejezetet, még soha nem tekintettek ily módon az imára. Ahogy én is, amikor először végeztem ezt a fejezetet, ők*

is csak úgy gondoltak rá, mint olyasvalamire, amit megteszünk, nem pedig mint egy olyan állapotra, amelynek elérésére törekszünk. Ezért tartottunk egy kis szünetet, és mielőtt továbbléptünk volna a következő részre, beszélgettünk erről a gondolatról.

C: Hasonló tapasztalatot szereztem én is a 8. résszel kapcsolatban, ahol az ima céljáról szóló, a 3. részben megkezdett beszélgetés tovább folytatódik. Néhány résztvevő számára új volt az a gondolat, hogy Isten akaratához igazodjunk. Először nem volt világos számukra, hogyan lehetséges az, hogy imádkozhatunk Istenhez, kérve, hogy teljesítse szükségleteinket, ugyanakkor elégedjünk meg azzal, ami az Ő akarata. De miután tovább elméltünk 'Abdu'l-Bahá idézetén, sikerült némi lelki felismerésre jutnunk ebben a kérdésben.

K: Mindezeket a fogalmakat fontos feltárni. Sajnos, ahogy a vallásos érzület veszít mélységéből a világunkban, egyre több ember vagy nem imádkozik, vagy rituáléként kezeli az imát. Az a tendencia is megfigyelhető, hogy csak akkor imádkozunk, amikor válságban vagyunk. Éppen ezért az imával kapcsolatos ilyen lényeges fogalmakról való elmélkedés alapvető fontosságú azok számára, akik az Istenre és az Ő útján való szolgálatra összpontosító életre törekzenek. Ebben az értelemben különösen nagy jelentősége van annak, amit elmélkedésünk elején mondtunk arról, hogy a fejezet tanulmányozása betekintést nyújt a szolgálat és az imádság közötti bensőséges kapcsolatba. Amikor a résztvevők befejezik ezt a fejezetet, fokozott tudatossággal kell rendelkezniük erről a kapcsolatról – hogyan tisztítja meg az őszinte ima a szívet, és teszi azt a tudás és a mennyei tulajdonságok befogadójává, és hogyan tesz lehetővé az önzetlen szolgálati tevékenységek, hogy az egyén ezekből a tulajdonságokból merítsen, hogy hozzájáruljon az Ügy fejlődéséhez és az emberiség felemelkedéséhez. Az ima fokozza az Isten szolgálata iránt érzett buzgóságot, a szolgálat pedig fellobbantja az Őhöz való könyörgés pillanataiban keletkező tüzet – a tüzet, amely elégeti a fátylakat, melyek elzárnak bennünket az Ő szépségétől.

A: Lenne egy kérdésem a 7. résszel kapcsolatban. Ott a résztvevőknek két szövegrészt kell kívülről megtanulniuk, amelyek valójában a Hosszú Kötelező Imából származnak. Talán bátorítanom kellett volna őket arra, hogy az egész imát megtanulják kívülről?

K: Mint oly sok más dolog, ez is a résztvevőktől függ. Néhányan még csak most kezdték el a mindennapi imádkozás szokását elsajátítani, így elegendő lesz nekik a javasolt két részlet memorizálása. Később megtanulhatják az egész imát. Természetesen vannak néhányan, akik már kívülről tudják a Hosszú Kötelező Imát. Mindenesetre úgy érzem, hogy a tanfolyam tutoraiként fontos lenne, ha mindannyian megtanulnánk, ha még eddig nem tettük volna meg.

1. Tegyük fel, hogy a 8. rész tanulmányozása során a tanulókör tagjainak nehézségei vannak a fenti „C” pontban említett fogalmakkal. Hogyan segítenél nekik abban, hogy képet kapjanak az ima dinamikájáról? Milyen kérdéseket tudnál feltenni nekik az említett részben található három idézet alapján, hogy jobban megértsék a vonatkozó fogalmakat?

-
-
-
2. Számos alkalommal beszéltünk már a memorizálás fontosságáról, többek között ebben a fejezetben is. Mostanra már te magad is sok szövegrészletet megtanultál kívülről, és tudod, milyen értékes, ha a Teremtő Szó erejéből meríthetsz, akár a személyes elmélkedés pillanataiban, akár nehézségek idején, akár az Ügy tanítása során. A megszerzett tapasztalatok nagy része hasznos lesz számodra most, amikor egy tanulókör tagjaival dolgozol. Ezen a ponton érdemes lenne megvizsgálnod, hogyan tudnád őket arra ösztönözni, hogy tegyenek erőfeszítéseket az Írásokból vett szövegrészletek megtanulására. Miután ez megtörtént, érdemes lenne emlékezetedbe vésní a következő rövid idézetet:

“... és minden egyes keblet, mely Szavait elméjébe vési, megtölti Ő, ha hívó keble az, Isteni szeretettel. . .”¹²

35. RÉSZ

Az 1. Könyv harmadik fejezete, az „Élet és halál” különleges kihívást jelenthet a résztvevők és a tutorok számára egyaránt. Lássuk, hogyan tekintené át a tutorok csoportja ezt a fejezetet! Most odalapozhatsz ehhez a fejezethez a könyvben!

- A: *Bár nem volt könnyű a tanfolyam tutoraként szolgálni, mégis úgy érzem, hogy megérte. Most már értem, hogy mit jelent az a „Néhány gondolat a tutorhoz” című részben szereplő kijelentés, miszerint a tutor és a többi résztvevő közötti kapcsolat nem egyfajta tanár-diák viszony, hanem mindenki tudatosan vesz részt egy olyan folyamatban, amelyben mindenki tanulni vágyik. Rengeteg felismerésre tettem szert a csoporttal való közös tanulás során. Azt hittem például, hogy a harmadik rész feladatai meglehetősen egyértelműek, ezért meglepett, amikor a résztvevők közül néhányan „igaznak” jelölték meg a 2. feladatban szereplő állítást, miszerint „Az élet a nap mint nap velünk történő dolgokból áll.”. És amikor a következő részben egy hasonló típusú feladathoz értünk, ugyanezen résztvevők közül néhányan igaznak jelölték meg azokat az állításokat, hogy „A halál az élet végét jelenti” és „Az élet a halállal véget ér”. Rájöttem, hogy ezt a témát egy kicsit tovább kell tárgyalnunk. A konzultációink során elhangzott néhány megjegyzés nagyon érdekes volt, és tisztánlátást eredményezett a résztvevők körében.*
- B: *Én is azt tapasztaltam, hogy ezek a gyakorlatok valóban segítettek végiggondolni a dolgokat. A 9. részben a résztvevők közül sokan igaznak jelölték meg azt az állítást, hogy „Az igazi élet akkor kezdődik, amikor valaki meghal és belép az égi Királyságba”. Aztán eljutottak a következő állításhoz: „Az igazi élet ebben a világban kezdődik és tovább folytatódik a fizikai halál után”. Rájöttek, hogy ha ez az állítás igaz, akkor a fenti kijelentés korántsem olyan egyértelmű, mint gondolták. Láttam, hogy mindenki mélyen elgondolkodott a lélek természetéről. Aznap épp ennek a résznek a végén kellett abbahagynunk a munkát, és talán csak képzelődtem, de észrevettem, hogy amikor a következő héten találkozunk, mintha mindenki megváltozott volna.*

- A: *A fejezet segített a csoportunk résztvevőinek abban, hogy jobban megismerjék az emberi lélek erejét. Különösen az első néhány rész segített eloszlatni bizonyos tévhiteket a lélekkel kapcsolatban, miközben mély spirituális igazságokat ismertek fel – miszerint a lélek nem lép be a testbe és nem hagyja el azt; hogy bár testi eszközöket használ az érzékeléshez és a befolyásoláshoz, képes ilyen eszközök nélkül is cselekedni; és hogy a tükör és a fény metaforája írja le legjobban a testtel való kapcsolatát. A tükör visszatükrözi a fényt, de a fény akkor is tovább ragyog, ha a tükör poros vagy törött.*
- K: *Az emberek éppen azért találják inspirálónak ezt a fejezetet, mert olyan sok kérdést vet fel a lélek életéről ebben a világban és Isten következő világaiban. A bahá'í tanítások által meghatározott életvitelhez kapcsolódóan 'Abdu'l-Bahá állítólag azt mondta, hogy az első dolog, amit tennünk kell, hogy szomjúságot ébresszünk a lelkiség iránt. E szomjúság megszerzéséhez azt javasolta, hogy meditáljunk a halál utáni életéről.*
- C: *Amikor a 12. részt tanulmányoztuk, volt egy nagyon érdekes beszélgetésünk arról a kérdésről, hogy „Miért cserélné el egy lélek a mennyi otthonát e világ porára?”. A csoport egyik tagja felvetette, hogy a lelkiséget nem lehet egyszer s mindenkorra elérni, és hogy az embernek mindig dolgoznia kell az alsóbbrendű természetének kordában tartásán. „Mindig van valami, ami megpróbál lehúzni minket” – vélekedett. Ez egy másik résztvevőt arra késztetett, hogy felvesse a vágy kérdését. Arra mutatott rá, hogy a vágyakozás az emberi szív természetéből fakad, és hogy meg kell szabadulnunk a hiábavaló vágyaktól. Ezután megvitattuk a vágy természetét. Beszéltünk arról, hogy egyes vágyak jó vágyak, például az a vágy, hogy keményen dolgozzunk, hogy javítsunk anyagi helyzetünkön. De megállapodtunk abban, hogy még ezeknek is kell, hogy legyenek bizonyos határai. Ha valaki olyan keményen dolgozik azért, hogy javítson az anyagi jólétén, hogy ez akadályozza az Ügy és az emberiség szolgálatát, akkor a vágy valami mássá, talán kapzsisággá változott. Aztán valaki megkérdezte: „Mi a helyzet az Istennek való megfelelés vágyával?”. Rájöttünk, hogy vannak olyan vágyak, amelyeknek nem szabad megpróbálnunk határt szabni. Arra jutottunk, hogy valójában minél erősebbé válnak a lelki vágyak, annál inkább kontrollálják a hiábavaló vágyainkat, és a megfelelő keretek között tartják őket.*
- A: *Amit a vágyról mondtál, az emlékeztet engem a fejezet egy másik részére, amivel akadtak némi nehézségeim. A 18. részben ugyanis a résztvevőket arra kéri, hogy nevezzenek meg néhány „hiú képzelgést”. Valamilyen okból kifolyólag a csoportunk tagjai nehezen tudtak ilyet felidézni. Én azt feltételeztem, hogy előbb-utóbb úgyis eszükbe fog jutni néhány, így nem is készültem fel előre ilyen példákból. Kicsit kínos volt a dolog.*
- K: *Nem baj, ha időnként vannak ilyen kínos pillanatok. Nem szabad elkeseredni. Ezt jelenti a „tapasztalatszerzés”. Most, hogy megosztottad velünk a tapasztalataidat, mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy jó, ha van nálunk egy rövid lista a „hiábavaló képzelgésekről” arra az esetre, ha netán hasonló helyzetbe kerülnénk.*
- B: *Én is szeretnék egy kicsit beszámolni a 19. részben leírtakról folytatott vitáról azok között a barátok között, akikkel együtt tanulmányoztam a könyvet. Megvilágosodást jelentett számukra, hogy mit mond 'Abdu'l-Bahá az imádságnak az eltávozott lelkek fejlődésére gyakorolt hatásáról. A gondolat, hogy segíthetnek szeretteiknek a földöntúli világokban, nagy vigaszt és örömet jelentett annak a két résztvevőnek, akik nemrégiben éltek át egy veszteséget.*

1. A fenti eszmecsereben a fő sorozat tanulmányozásának koordinátora azt javasolja, hogy a tutoroknak célszerű lehet előre elkészíteniük egy rövid listát a „hiábavaló képzelgések” példáiból, hogy segítsenek a résztvevőknek a 18. részben található feladat végrehajtásában. Érdemes lenne átnézni ezt a részt, és elkészíteni egy ilyen listát az alábbi üres helyen.

2. Kétségtelen, hogy vannak más olyan feladatok is a fejezetben, amelyek kihívást jelenthetnek a résztvevőknek. Itt felsorolhatsz ezek közül néhányat:

36. RÉSZ

Ezt a fejezetet azzal kezdtük, hogy röviden áttekintettük a motiváció kérdését, megvizsgálva annak néhány elsődleges forrását, köztük a tudásszomjat és a szépség iránti vonzalmat. Ez természetesen elvezetett bennünket a részvétel kérdésének megvitatásához. Ezután a tanítás-tanulás dinamikájának vizsgálatára vállalkoztunk, amelyet a Ruhi Intézet tanfolyamai igyekeznek elősegíteni, valamint néhány olyan fogalmat és elvet vettünk szemügyre, amelyek keretet adnak ezeknek a tanfolyamoknak. Ez nyitotta meg számunkra az utat az Intézet oktatási rendszerének három központi eleme, a fő kurzussorozat, a tanulókör és a tutor vizsgálatához. Említettük, hogy a 7. Könyv tanulmányozása egy olyan úton indít el téged, amelyen egyre jobban kifejleszted majd azt a képességet, amely ahhoz szükséges, hogy egy-egy csoportot végigkísérj a tanfolyamokon. Az ily módon szerzett folyamatos tapasztalatok és a tutorok számára szervezett rendszeres értékelő találkozókra való részvétel révén tovább fogod majd fejleszteni a tutori szolgálathoz szükséges képességeidet. Most már valamelyest képet kaptál arról, miről fognak szólni ezek az összejövetelek. Reméljük, hogy ezen a ponton már alig várod, hogy a szolgálat e mezejére lépj. A közösségedben szolgáló tapasztaltabb tutorok vagy a fősorozat tanulmányozásának klaszterkoordinátora készen áll arra, hogy segítsen neked.

Ezekben az utolsó részekben tehát ragadjuk meg az alkalmat, és próbáljuk meg elképzelni, milyen hatásoknak lehetünk majd tanúi, ha egy faluban vagy szomszédságban a barátok egyre nagyobb számban vesznek részt a kurzusok tanulmányozásában és az általuk felkínált szolgálati tevékenységekben! Mint tudjuk, egy új civilizáció felépítésének három résztvevője van: az egyén, a közösség és az intézmények. A fősorozat további részeiben azt fogjuk megvizsgálni, hogy az oktatási folyamat hogyan járul hozzá ezek fejlődéséhez. Egyelőre foglalkozunk az egyénnel, és vizsgáljuk meg, milyen hatással van az oktatási folyamat a tanulókör résztvevőire! A „megállíthatatlan mozgásra” utalva, amelyet ez a folyamat egy népességben belül szeretne beindítani, az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

“Alapvető fontosságú, hogy a következő évben jelentősen javuljon a tanulókör szintjén támogatott oktatási folyamat minősége, és így megvalósulhasson a helyi lakosságnak a fenti dinamika megteremtésére irányuló képessége. E tekintetben nagy teher fog nehezedni azokra, akik tutorként szolgálnak. Nekik kell szembenézniük azzal a kihívással, hogy megteremtsék azt az intézeti tanfolyamokban megálmodott környezetet, amely olyan egyének lelki megerősítését szolgálja, akik eljutnak odáig, hogy önmagukat saját tanulásuk aktív cselekvőiként lássák, kulcsszereplőként abban a folyamatos erőfeszítésben, hogy a tudást az egyéni és a közösségi átalakulás érdekében alkalmazzák.”¹³

Az alábbiakban felsorolunk néhány olyan tulajdonságot, amelyet egy erkölcsileg és lelkileg megerősítő oktatási folyamat az egyénben kifejleszt. Egészítsük ki a listát még néhány további példával!

- Tisztességes viselkedés
- Istenbe vetett bizalom
- Áradó öröm és sugárzó szív
- Nagylelkű lélek, tiszta szív és világos elme
- A Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásában rejlő útmutatás egyre mélyebb megértése
- A tudás iránti növekvő szomjúság
- Isten Szavának átalakító erejére való hagyatkozás
- Szabadság a Bahá’u’lláh törvényeinek való engedelmességen keresztül
- A kiválóság elérése iránti vágy, amelyet a szépség iránti vonzalom táplál
- Az emberiség egységének felismerése, és az emberiség iránti mélységes szeretet
- Erős történelmi tudat és az egyén szerepének felismerése a történelemben
- Lelkesedés és égő vágy az Ügy tanítására és az emberiség szolgálatára
- Tanulni akarás
- Kettős erkölcsi cél megvalósításának vágya – a saját lelki és szellemi fejlődésünkre való odafigyelés, valamint a társadalom átalakulásához való hozzájárulás
- Az a képesség, hogy alá vessük magunkat Isten akaratának
- Állhatatosság a megpróbáltatások és nehézségek közepette
- Elkötelezettség a tanítások saját életünkre való alkalmazása iránt

- Magas szintű elkötelezettség saját népünk lelki fejlődése iránt
- Tudatában lenni azon lelki erőknek, melyekből minden hívő meríthet
- Képesség arra, hogy elszánt, de mégis alázatos résztvevőként legyünk részesei a közösségi cselekvésnek
- Képesség arra, hogy tanácskozás útján segítsük a konszenzust és a megegyezést
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

37. RÉSZ

Azoknak a tanulóköröknek a különféle jellemzői, amelyekben tutorként fogsz szolgálni, hozzájárulnak az általad megnevezett jellemvonások kialakulásához. Az alábbiakban néhány ilyen jellemvonást mutatunk be. Mindegyikhez írd néhány mondatot arról, hogyan segíti az a fenti jellemzők közül egy vagy több tulajdonság kibontakozását. Minden esetben egy-egy példa is segíti a munkát.

1. A szeretet légköre, amely áthatja a tanulókört:
 - a. A tanulókört átható szeretet légköre erősíti a résztvevők emberiség iránti szeretetét.
 - b. _____
 - c. _____
2. A tanulókör résztvevői között kialakult közösségi szellem:
 - a. A tanulókörben kialakuló közösségi szellem erősíti a résztvevők elkötelezettségét népünk lelki fejlődése iránt.

b. _____

c. _____

3. A lelki fegyelem környezete, amelyben egy tanulókör találkozik:

a. A lelki fegyelem környezete, amelyben a tanulókör találkozik, segíti a résztvevőket abban, hogy a Bahá'u'lláh törvényeinek való engedelmességen keresztül elérjék a szabadságot.

b. _____

c. _____

4. A Ruhi Intézet által alkalmazott részvételen alapuló megközelítés:

a. Az intézet által elfogadott részvételen alapuló megközelítés kettős erkölcsi cél követésére készítet – a saját lelki és szellemi fejlődésünkről való gondoskodásra és a társadalom átalakulásához való hozzájárulásra.

b. _____

c. _____

5. Az egyes csoportokban kialakított tanulási ritmus:

a. Az egyes csoportokban kialakított tanulási ritmus megerősíti a tagok képességét arra, hogy elszánt, ugyanakkor alázatos résztvevői legyenek a közösségi cselekvésnek.

b. _____

c. _____

6. A Szentírások tanulmányozásának hangsúlyozása:

a. A Szentírások tanulmányozásának hangsúlyozása örömet és sugárzó szívet eredményez.

- b. _____

- c. _____

7. Imák és az Írásokból vett részek memorizálása:

- a. Az imák és az Írásokból vett részek memorizálása hozzájárul az elme tisztaságához.
- b. _____

- c. _____

8. Az Írásokból vett szövegrészek közvetlen jelentésére összpontosító gyakorlatok az anyagban:

- a. Az Írásokból vett részek közvetlen jelentésére összpontosító gyakorlatok növelik a résztvevők képességét, hogy tanácskozás révén egyetértésre jussanak.
- b. _____

- c. _____

9. Olyan feladatok, amelyek segítenek a résztvevőknek meglátni az Írások konkrét megnyilvánulását a mindennapi életben:

- a. Az olyan feladatok, amelyek segítenek a résztvevőknek meglátni az Írások konkrét megnyilvánulását a mindennapi életükben, erősítik elkötelezettségüket a Tanítások folyamatos alkalmazása iránt.
- b. _____

- c. _____

10. Olyan gyakorlatok, amelyek megpróbálnak betekintést nyújtani az Írásokból vett szövegrészek jelentőségébe:
- a. Az Írásokból vett szövegrészek jelentőségébe betekintést nyújtó gyakorlatok elmélyítik a résztvevők megértését a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásában foglalt útmutatásról.
 - b. _____

 - c. _____

11. A Ruhi Intézet oktatási szemléletében rejlő rugalmasság:
- a. Az oktatási szemléletben rejlő rugalmasság hozzájárul a tanulási kedv kialakulásához nélkülözhetetlen attitűdök fejlesztéséhez.
 - b. _____

 - c. _____

12. A tanulókör tagjai által végzett konkrét szolgálati tevékenységek:
- a. A tanulókör tagjai által végzett szolgálatok kifejezik lelkesedésüket és égő vágyukat, hogy tanítsák az Ügyet és szolgálják az emberiséget.
 - b. _____

 - c. _____

38. RÉSZ

Az előző két részben kifejtett gondolatok bizonyára megerősítettek abban a meggyőződésedben, hogy ahhoz, hogy hatékony tutorrá válj, meg kell tanulnod másokat nevelni, és olyan környezetet kell teremtened a tanulókörben, amely elősegíti a résztvevők erkölcsi és lelki megerősödését. El kell sajátítanod a bátorítás művészetét, és ki kell fejlesztened magadban azt a képességet, hogy felismerd és kibontakoztasd a tehetséget. Ez csak akkor lehetséges, ha elvonatkoztatasz a saját teljesítményedtől, és örülni tudsz a barátaid növekedésének és fejlődésének. Valójában ez lehet a kiváló tutor titka.

Fejezzük be ezt a fejezetet azzal, hogy elgondolkodunk az ‘Abdu’l-Bahá írásaiból származó következő két részleten:

“Ő, barátaim, mutassátok meg hűségeteket! Ó, szeretteim, bizonyítsátok állhatatosságotokat és rendíthetlenségeket! Ó, ti, akik az Ő nevére hivatkoztok, térjete meg és ragaszkodjatok Őhöz! Ó, ti, akik felemelitek szíveteket és segítségért esedeztek, tartsatok ki Mellette és járjatok az Ő útján! Mindannyiunk feladata, hogy bátorítsuk egymást, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk az Ő isteni illatainak terjesztése érdekében, és hogy részt vegyünk Igéjének dicsőítésében. Mindenkor fel kell, hogy kavarjon bennünket a szellő, mely az Ő szerető jóságának rózsakertjéből fúj, és az Ő kegyelme misztikus virágainak illatával kell illatoznunk. Buzgalmat és elragadtatást kell sugároznunk az igazak szívébe, és örömet és mámort kell hoznunk a hívek lelkébe.”¹⁴

“... az Időtlen Szépség Ügye maga a szeretet lényege, az egység csatornája, mely csak azért létezik, hogy mindenki egy tenger hullámaivá, ugyanazon végtelen égbolt fényes csillagaivá váljon, gyönggyé az egyedüliség kagylójában, az egység bányáiból bányászott ragyogó ékkővé; hogy egymás szolgálóivá legyenek, egymásért rajongjanak, egymást áldják, egymást dicsérjék; hogy mindenki megoldja nyelvét és kivétel nélkül dicsérje a többieket, mindenki hangoztassa háláját a többiek felé; hogy mindenki emelje tekintetét a dicsőség láthatárára, és emlékezzen arra, hogy a Szent Küszöbhez kapcsolódnak; hogy ne lássanak mást egymásban, csak a jót, ne halljanak mást, csak egymás dicséretét, és ne szóljanak egymásról mást, csak dicsérő szót.”¹⁵

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. ‘Abdu’l-Bahá, a *Bahá’í Education: Extracts from the Bahá’í Writings* [Bahá’í oktatás: Szemelvények a bahá’í írásokból], c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), 27. sz., 18–19. oldal.
2. ‘Abdu’l-Bahá, a *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* c. kiadványban [Bahá’í imák: Válogatás a Bahá’u’lláh, a Báb és ‘Abdu’l-Bahá által kinyilatkoztatott imákból] (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002, 2020 printing), 113–114. oldal.
3. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* [Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból] (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), CLI, 3. és 5. bek., 363–365. oldal.
4. Shoghi Effendi, *God Passes By* [Isten köztünk jár] (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1974, 2022 nyomtatásban), 340. oldal; szintén szerepel a *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* [A Legszentebb Könyv] c. kiadványban (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1993, 2021 nyomtatásban), 18. oldal.
5. Egy a Tanácsosok Kontinentális Testületének Konferenciájához intézett 2005. december 27-én kelt üzenetből, mely megjelent a *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* c. kiadványban [Fordulópont: Az Igazságosság Egyetemes Házának válogatott üzenetei és kiegészítő anyagok, 1996-2006] (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), 35.5 sz., 196–197. oldal.
6. Egy a Tanácsosok Kontinentális Testületének Konferenciájához intézett 2010. december 28-án kelt üzenetből, mely megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* c. kiadványban [Cselekvési keret: Az Igazságosság Egyetemes Házának válogatott üzenetei és kiegészítő anyagok, 2006-2016.] (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), 16.16 sz., 103–104. oldal.
7. Az Igazságosság Egyetemes Házának az Országos Szellemi Tanácsokhoz intézett, 2011. december 12-én kelt üzenetéből, ugyanott, 20.5–6 sz., 131. oldal.
8. Egy 2022. január 1-én az Országos Szellemi Tanácsokhoz intézett üzenetből, mely megjelent a *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* c. kiadványban [A kilencéves terv, 2022-2031: Az Igazságosság Egyetemes Házának üzenetei] (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), 7.7 sz., 79–80. oldal.
9. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ bahá’í hívőihöz intézett 2010-es Riqlván üzenete, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban [Cselekvési keret], 14.10 sz., 79. sz.

10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], XCIV, 4. bek., 219. old.
11. 'Abdu'l-Bahá egyik táblájából. (hiteles fordítás)
12. *Selections from the Writings of the Báb* [Válogatások a Báb írásaiból] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2014 nyomtatásban), 3:27:2 sz., 128. old.
13. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ bahá'í hívőihöz intézett 2010-es Ridván üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban [Cselekvési keret], 14.11 sz., 79. oldal.
14. *Light of the World: Selected Tablets of 'Abdu'l-Bahá* [A világ világossága: 'Abdu'l-Bahá válogatott táblái] (Haifa: Bahá'í World Centre, 2021), 56.7 sz., 139–40. old.
15. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Bahá válogatott írások] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 193.5 sz., 317. oldal.

A művészetek ösztönzése az egyének szintjén

Cél

A művészeti törekvések szerepének felismerése
az intézeti kurzusok által támogatott oktatási folyamatok
előmozdításában és a közösségi élet általa formált mintázatainak megerősítésében.

1. RÉSZ

Egy fejlődő közösség tagjaként láthatod, hogy a művészetek erejét hogyan lehet felhasználni a közösségi élet megerősítéséhez – hogyan kötődnek össze a szívek, amikor az Írások által ihletett gyönyörű énekeket énekelnek az imatálalkozókon, és hogyan erősödik a küldetéstudat, amikor a Hit történetének epizódjait mesélik el a Szent Napokon és más alkalmakkor. A 2021. december 30-án kelt üzenetében az Igazságosság Egyetemes Háza a falvakban és szomszédságokban mindenütt folyó munkára utalva azt írja:

„A felemelő, jól előkészített közösségi összejövetelek – amelyek egyes esetekben akár táborokig és fesztiválokig is kibővíülhetnek – egyre gyakrabban kerülnek megrendezésre, a zene és az ének pedig kiemelt szerepet kap bennük. A művészetek egésze, amely kezdettől fogva oly szerves része a közösség fejlődésének, különösképpen kiemelkedik az ilyen alkalmakkor, mint fontos eszköze az örömszerzésnek, az egység kötelékei megerősítésének, a tudás terjesztésének, a megértés megszilárdításának, valamint annak, hogy a társadalom szélesebb rétegeit megismertessék az Ügy alapelveivel.”¹

Azt is tudod, hogy a művészeti tevékenységek beépülnek az alulról építkező oktatási folyamatba, különösen a fiatalabb generációk esetében. A bahá'í gyermekfoglalkozások tanítóit arra ösztönzik, hogy fejlesszék készségeiket a mesemondás művészetében, hiszen ez a művészet képes gyengéd érzelmeket ébreszteni a hallgató szívében és felébreszteni a lelki fogékonyságot. Megtanulják, hogyan irányítsák a gyermekeket az éneklésben, segítve ezzel a ritmusérzékük és dallaméneklési képességük fejlesztését, miközben megszilárdítják a foglalkozásokon tanult témákat. A régióban megrendezett gyermekfesztiválokon minden bizonnyal elbűvölt már téged hangjuk csilingelése, és inspiráltak a drámajátékok, amelyek a felsőbb osztályokban elsajátított készségeket mutatják be. Ha pedig egy ifjúsági csoport animátoraként szolgálsz, akkor az 5. Könyvben javasoltaknak megfelelően kerested már a módját annak, hogy művészetekkel gazdagítsd a tanulási folyamatukat – talán a versírás révén, ahogy a nyelvtudásuk fejlődik, vagy egy olyan kézműves foglalkozás révén, amely a kulturális örökségükre támaszkodva fokozza a rend- és szimmetriaérzéküket, és finomítja a kézügyességüket, melyek mindegyike fontos nevelési cél, és hozzájárulnak minden egyén általános fejlesztéséhez. És ahogy te és barátaid előrehaladtok a fő sorozat kurzusain, valószínűleg arra bátorítottak benneteket, hogy vegyétek át a világ minden részén megfigyelhető gyakorlatot, vagyis zenésítetek meg részleteket az Írásokból, melyeket, ha a foglalkozások során elénekeltek, az erősíti a közösség kötelékeit, megkönnyíti az örömteli és koncentrált tanulást, és motiválja a kiválóságra való törekvést.

Ennek a fejezetnek az a célja, hogy elmélyítse a művészeti erőfeszítések szerepének felismerését az egyének szintjén mind az oktatási folyamat egészének javításában, mind pedig a közösségi élet általa formált mintázatainak megerősítésében. Reméljük, hogy a következő oldalak tanulmányozása megerősít abban az elhatározásodban, hogy tutorként segítsd a szolgálat útjára lépőket abban, hogy hasonlóképpen megbecsüljék a művészeteket, és hozzájáruljanak – amennyire tehetségük és képességük engedi – annak a művészi kifejezőmódnak a felvirágzásához, amelyet Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának mély megértése inspirál.

2. RÉSZ

Mielőtt néhány konkrét művészeti formát – a zenét, a mesemondást, a drámát és a kézművességet – megvizsgálunk, számos idézetet fogunk tanulmányozni ebben és a következő fejezetekben, és elmélkedni a jelentésükről. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

“Minden Művészet a Szentlélek ajándéka. Mikor ez a fény átsugárzik a zenész elméjén, gyönyörű harmóniákban ölt testet. Ha egy költő elméjén sugárzik át, kifinomult versekben és költői prózában nyer kifejezést. Mikor az Igazság Napjának Fénye megihleti egy festő elméjét, nagyszerű képeket alkot ő. Ezek az ajándékok akkor teljesítik be legmagasabb céljukat, ha Istent dicsőítik.”²

1. A fenti idézet alapján válaszolj a következő kérdésekre:
 - a. Mi a művészi kifejezés legmagasabb célja? _____

 - b. Honnan származik a művészet ajándéka? _____
 - c. Miként ölt testet a művészet ajándéka a zenész elméjén keresztül? _____

 - d. Miként ölt testet a művészet ajándéka a költő elméjén keresztül? _____

 - e. Miként ölt testet a művészet ajándéka a festő elméjén keresztül? _____

2. A csoportod többi tagjával együtt válassz az általatok ismert énekek közül egyet, amely Isten dicsőítésének célját szolgálja! Milyen módon tekinthető ez a Szentlélek ajándékának?

3. RÉSZ

‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Természetes, hogy a szív és a lélek minden olyan dologban örömét leli és minden olyannak örvendezik, amely szimmetriát, harmóniát és tökéletességet mutat. Például egy szép ház, egy jól megtervezett kert, egy szimmetrikus vonal, egy kecses mozdulat, egy jól megírt könyv, egy kellemes ruha – vagyis gyakorlatilag minden olyan dolog, amely önmagában kecses vagy szép, öröm a szívnek és a léleknek. . .”³

1. Miben leli örömét a szív és a lélek? _____

2. Az alábbi helyzetek közül melyik sugall harmóniát?

_____ Két ember vitatkozik az egyik bekezdésben megfogalmazott gondolatról, amit épp most olvastak, miközben egy másik nyugodtan elgondolkodik a jelentésén.

_____ Egy édesanya altatódalt énekel gyermekének, miközben a többi gyermek csendesen játszik.

_____ Valaki folyton mások szavába vág a tanácskozás során.

_____ Az emberek egy fontos gondolatot vitatnak meg, miközben megy a tévé.

_____ Az idősebb gyerekek a kisebb testvéreikkel játszanak, miközben szüleik egy közösségi találkozón vesznek részt.

_____ A tanár kiabál egy diákkal, hogy viselkedjen rendesen.

_____ Egy hajó kapitánya parancsokat osztogat, a legénység pedig végrehajtja azokat.

_____ Egy falu fiataljai betakarítják a termést, az idősebbek pedig előkészítik azt a piacra.

3. Gondold át, hogy az ember szíve és lelke miként leli örömét és élvezetét minden olyan dologban, amely szimmetriát, harmóniát és tökéletességet mutat! Milyen dolgokat látsz vagy hallasz a mindennapi életed során, amelyek örömet jelentenek a szívnek és a léleknek? Melyek azok a dolgok, amelyeket a közösségi ügyekben vagy az intézeti tanfolyamokon való részvételed során tapasztaltál, és amelyeket kellemesnek és szépnek neveznél?

4. RÉSZ

Ahogy az az előző fejezetben olvastuk „minden olyan dolog, amely önmagában kecses vagy szép, öröm a szívnek és a léleknek” A motivációval kapcsolatban folytatott beszélgetéseinkből már tudjuk, hogy a széphez való vonzódás az egyik olyan szellemi erő, amely a lét magasabb régióiba emel minket. Ez az az erő, amely arra sarkall bennünket, hogy a harmóniát keressük a mindennapi életünkben és a másokkal való kapcsolatunkban. Hasonlóképpen, a vizuális művészetek, a zene és a kézművesség is az emberi lélek alapvető vágyódásának kifejeződései. Emlékezz arra, hogy a szépség evilági kifejeződése csakis a Legszeretettebb Szépségét tükrözi vissza. Minden elenyészik, ám az Áldott Szépség örök. ‘Abdu’l-Bahá ezt mondja:

„A halandó báj bizony megfakul, a rózsák helyén tüskék nőnek, a szépség és fiatalság leélik röpke éltüket, és nem lesznek többé. De az, ami örök időkre megmarad, az az Igaz Úr Szépsége, mert annak ragyogása nem múlik el, és dicsősége mindörökké való; bája mindeneknél erősebb, és vonzereje végtelen. Boldog az arc, mely visszasugározza a Szeretett Fényének ragyogását! Dicsőíttessék az Úr, téged is ez a Fény ragyog be, megkaptad az igaz tudás gyöngyét, és az Igazság Szavát szólod.”⁴

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat:

- a. A _____ báj _____ .
- b. A _____ helyén _____ nőnek.
- c. A szépség és _____ leélik _____ és _____ .
- d. Az, ami örök időkre _____ , az az _____ .
- e. Az Igaz Úr szépségének ragyogása _____ .

- f. Az Igaz Úr dicsősége _____ .
- g. Az Igaz Úr bája _____ .
- h. Az Igaz Úr Szépségének vonzereje _____ .
2. Amikor művészeti tevékenységekről és a szépség iránti vonzalom erejéről gondolkodunk, fontos, hogy ne feledjük, hogy a külső forma a belső állapotból nyeri értékét. ‘Abdu’l-Bahá ezzel kapcsolatban azt mondja:

„A lélek nélküli test nem képes valódi eredmények elérésére. Bár maga a szépség és kitűnőség ölthet testet benne, mégis szüksége van lélekre. Bármennyire is kifényesítették és bármennyire is tökéletes a lámpás burája, mégis szüksége van fényre. Fény nélkül nem világít sem a lámpás, sem a gyertya.”⁵

A fenti idézet jelentéséről elmélkedve gondolj egy olyan alkalomra, amikor a Hit történetének egy epizódját mesélték el úgy, hogy az megragadta a jelenlévők képzeletét! Feltehetően megfelelő volt az előadás formája: a szavakat tisztán ejtették ki; a megfelelő helyeken szüneteket tartottak; a helyes ritmussal adták elő; és bizonyos pontok hangsúlyozására gesztusokat is használtak. De nem csupán ez lehetett az, ami a hallgatóságot lelkesítette. Biztos, hogy az elbeszélésen keresztül egy magasabb, önmagától és vágyaitól megtisztított érzelm szűrődött át. A lélek érzékenységet kellett megérinteni. Beszélj meg a csoportoddal, vajon honnan eredhet ez a hatás! Vajon végső soron nem a Legszeretettebb Szépségétől származik?

5. RÉSZ

A fenti gondolatokat szem előtt tartva vizsgáljuk meg a művészet különböző formáit, kezdve a zenével! A mai világban természetesen sok csúfság van, mely a szépség nevében tünteti fel magát. Ezért körültekintően kell kiválasztanunk azokat a művészi kifejezésformákat, melyek a magasabb rendű természetre hatnak, és óvakodnunk kell azoktól, melyek a lealacsonyodáshoz vezetnek. Bahá’u’lláh következő szavai a Kitáb-i-Aqdasból alapvető útmutatást nyújtanak ehhez a tevékenységhez:

“Törvényessé tettük számotokra, hogy zenét és éneket hallgassatok. Óvakodjatok azonban, nehogy hallgatásuk okán túllépjétek az illendőség és méltóság határát! Örömtők Legnagyobb Nevemből szülessen, abból a Névől, mely elragadja a szívet, és örömmámmorral tölti el az Istenhez közel húzódottak elméjét! Mi bizony a zenét lelketek grádicsává tettük, eszközzé, melynek segítségével a magasságbéli birodalomba emeltethet; ne tegyétek ezért azt az én és a szenvedély szárnyaivá! Valóban, irtózunk Mi attól, hogy az ostobák közé számíttassatok.”⁶

A zene természetéről pedig azt mondja ‘Abdu’l-Bahá:

„... ezen új korszakban a Testet Öltött Fény szent Tábláiban kifejezetten azt hirdette, hogy a zene – énekelt vagy hangszeres – a lélek és a szív szellemi tápláléka.”⁷

„... a dallamok, bár anyagi természetűek, a lelkiességhez kapcsolódnak, ezért nagy hatást keltenek. Egy bizonyos fajta dallam felvidítja a szellemet, egy másik elszomorítja, egy harmadik cselekvésre serkenti.”⁸

„A dallamok éneklése az emberi világnak mozgalmasságot és boldogságot hoz, akik hallják, felvidulnak s megörvendeztetnek, és megmoccannak mélyebb érzéseik. De ez az öröm, az érzelm ezen érzete átmeneti, és rövidesen elfelejtődik. Te azonban, dicsőíttessék Isten, énekedet összeolvasztottad a Királyság dallamaival, vigasztalást fogsz hozni a szellem világának, és örökkön ébresztgetni fogod a szellemi érzéseket.”⁹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!

- a. Bahá'u'lláh óva int minket attól, hogy amikor zenét hallgatunk vagy énekelünk, _____ az _____ és _____ hatását.
- b. Arra biztat minket, hogy tekintsük a zenét _____ grádicsának, olyan _____, melynek segítségével a _____ birodalomba _____.
- c. Figyelmeztet minket, hogy ne tegyük a zenét az _____ és a _____.
- d. Ezen új korszakban Bahá'u'lláh kifejezetten azt _____, hogy a _____ – énekelt vagy hangszeres – a _____ és a _____ szellemi tápláléka.
- e. Ezen _____ Bahá'u'lláh _____ azt hirdette, hogy a zene – _____ vagy _____ – a lélek és a szív _____.
- f. A dallamok, mondja Abdu'l-Bahá, bár _____ természetűek, a _____ kapcsolódnak.
- g. A _____, bár anyagi természetűek, a lelkiességhez _____, ezért _____ hatást _____.
- h. Egy bizonyos fajta dallam _____ a szellemet.
- i. Egy másik fajta dallam _____ a szellemet.
- j. Egy harmadik fajta dallam _____ a szellemet.

2. Válaszolj az alábbi kérdésekre!

- a. Mit jelent az, hogy „énekedet összeolvasztottad a Királyság dallamaival”? _____

- b. Mit tesz ez az „összeolvasztás”? _____

3. A zene hatalmas erő, amelyet megfontoltan kell használni. Hasznos lehet számodra, ha megpróbálsz megnevezni néhány általad ismert dalt, amelyek felemelnek „a magasságbéli birodalomba”, és néhány olyat, amelyek „az én és a szenvedély szárnyaiként” működnek.

6. RÉSZ

A fenti szövegek nem hagynak kétséget afelől, hogy a zene jelentősen hozzájárul a lelki felemelkedéshez. ‘Abdu’l-Bahá következő kijelentése jól szemlélteti a zenének azt a képességét, hogy bármi legyen is a környezet és a cél, olyan körülményeket teremtsen, amelyek elősegítik a közvetített üzenet iránti fokozott lelki fogékonyságot:

“... bár a zene anyagi természetű dolog, óriási hatása mégis lelki jellegű, és leginkább a szellem birodalmához kötődik. Ha valaki beszédet akar tartani, az hatásosabbnak bizonyul némi zenei előkészítés után. Az ókori görögöknek, valamint a perzsa filozófusoknak szokásuk volt az alábbiak szerint előadni okfejtésüket: Először eljátszottak néhány zenedarabot, és amikor már a hallgatóságuk eljutott egy bizonyos fogékonysági állapotba, azonnal félretették a hangszerüket, és elkezdték mondanivalójuk előadását. Perzsia legismertebb zenészei közé tartozott egy Barbod nevű muzsik, akihez olyankor fordultak segítségért, amikor egy nagy fontosságú dolgot kellett elővezetni a király udvarában, és a minisztereknek nem sikerült meggyőzniük a királyt. Barbod ilyenkor bement az udvarba a hangszerével, és eljátszotta a legtalálóbb és legmeghatóbb zenét. Azonnal elérték a céljukat, ugyanis a király olyannyira a megindító dallamok hatása alá került, hogy szívében fellobbant a nagylelkűség érzése, és nyomban elfogadta az előterjesztést.”¹⁰

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!
- a. Bár a zene _____ dolog, óriási _____ mégis _____.
- b. Bár _____ anyagi természetű dolog, leginkább a _____ -hoz _____.
- c. Ha valaki _____ akar tartani, az _____ bizonyul némi _____ után.

2. A 3. Könyv tanulmányozása révén már pontosan tudod, hogy a dalok milyen hatékony pedagógiai eszközként szolgálhatnak. Ha egy dal témája kapcsolódik a tárgyalt témához, akkor annak eléneklése tökéletes kiegészítője lehet a tananyagnak, és növelheti a foglalkozás hatékonyságát. Ismertek olyan, a régiótokban komponált dalokat, amelyek kiegészítésként szolgálhatnak az 1. Könyv anyagához?

7. RÉSZ

A zene ereje sokszorosára nő, ha a Hit tanításai ihletik, sőt Isten szavaiból merít. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja nekünk:

„A zene az emberiség nevelésének és fejlesztésének fontos eszköze, de az egyedüli igaz út Isten Tanításain keresztül vezet. A zene olyan, mint ez a tökéletesen tiszta és csiszolt pohár. Pontosan olyan, mint ez a tiszta kehely előttünk, és Isten Tanításai, Isten szavai, mint a víz. Ha a pohár vagy kehely teljesen tiszta és áttetsző, és a víz is tökéletesen friss és átlátszó, akkor Életet ad; miért is, Isten Tanításai, öltsek azok bár himnuszok, elmélkedések vagy imák formáját, akkor a legmegigézőbbek, ha dallamosan éneklik őket.”¹¹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!
- a. A zene az emberiség _____ és _____ fontos eszköze.
- b. De az egyedüli _____ út, hogy a _____ az _____ nevelését és fejlesztését szolgálja _____ keresztül vezet.
- c. A zene olyan, mint ez a _____ és _____, Isten Tanításai pedig mint a _____.
- d. Ha a pohár teljesen _____ és _____, és a víz is tökéletesen _____ és _____, akkor _____ ad.
- e. Isten Tanításai, öltsek azok bár a _____, _____ vagy _____ formáját, akkor a legmegigézőbbek, ha _____ őket.

2. A fenti idézettel összhangban, ahogy a világ minden részén egyre nagyobb lendületet kapnak az étellel teli közösségek építésére irányuló erőfeszítések, egyre több imát és az Írásokból vett részletet zenésítenek meg minden nyelven, a Szent Szóhoz méltó módon. Az intézeti kampányok vagy táborok során, illetve a tanulókörökben is sok ilyet megtanulhatnak a résztvevők, sőt, esetleg hozzájárulhatnak újabbak születéséhez is. Az alábbiakban egy, az egész bahá'í világban közkedvelt dalt mutatunk be, de bizonyára több hasonlót is ismersz. Énekelj el most néhányat a csoport többi tagjával együtt!

Áldott az a pont

A
A^{M7}
A7
D
 Áldott az a pont, az a ház, az a hely,
Hm
E
A
E⁷
 és a város, és a szív, és a hegy is,
A
A^{M7}
A7
D
 és a szárnyék, és a lak, és a völgy, és a táj,
Hm
E⁷
A
 és a víz, és a sziget, és a rét is,
Hm
E
A
Fiszm
 hol Isten nevét említék,
D
E
E⁷
 és zengék dicséretét.

3. Az intézeti kurzusok résztvevőinek tehetsége és zenei ismeretei különböző mértékben fejlődnek, egyesek kifejezetten képzettek, mások pedig egyáltalán nem zenei beállítottságúak. Egyesek gátlásosnak érezhetik magukat, ha mások előtt kell énekelniük. Néhányan talán csak dúdolni akarnak egy dallamot olyan halkán, hogy hallani se lehessen őket. Képességeiktől és tehetségüktől függetlenül te arra törekszel, hogy mindenkit elfogadj, bátoríts, és gondoskodj arról, hogy soha senki ne érezze magát zavarban. Ebből a szempontból fontos, hogy különválaszd egy-egy tehetséges énekes egyéni előadásának kérdését a csoportos énekléstől. Mindkettő értékes. De előfordulhat, hogy az egyik ember tökéletességre való törekvése elfojtja a többiek részvételét. Beszéljétek meg a csoportotokkal, milyen dinamikát kell megteremteni ahhoz, hogy a művészetek, különösen a zene kollektív megnyilvánulása az egyén szintjén megjelenhessen!

8. RÉSZ

Most, az e fejezetekben tanulmányozott idézetek fényében érdemes lenne megállni, és elgondolkodni azon, hogy milyen zene lenne a legmegfelelőbb a különböző közösségi eseményekhez. Milyen énekek emelnék fel a lelkeket és járulnának hozzá a szellemi légkörhöz az imatalálkozók során? Milyen dalok lennének megfelelőek az értékelő találkozókra? Milyen dalok lennének különösen alkalmasak intenzív intézeti kampányok során? Milyen énekek illenek a tanítási kampányokhoz? Milyen példákat említhetnénk olyan énekekre, amelyek megfelelnének olyan alkalmakra, amikor az egész közösség összegyűlik, hogy az ügyeiről

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

9. RÉSZ

A történetmesélés olyan művészet, amely képes inspirálni, megmozgatni, serkenteni a képzeletet, képes mély fogalmakat közvetíteni és lelki felismeréseket átadni. A történeteket különböző helyzetekben lehet használni – az otthonlátogatások során, közösségi összejöveteleken és fesztiválokon, kampányokban és esténként táborokban, hogy erősítsük a fiatalok kapcsolatát a Hit történetével.

A vonzó és inspiráló történetmesélés képessége a tapasztalat révén fejlődik. A 3. Könyv ad néhány tippet e gyakran elhanyagolt művészeti ág technikáiról. A szükséges készségeket itt nem tárgyaljuk. A tanulásra javasolt történetek hosszú listájának sem ez a helye. Amire az 5. Könyvből emlékezni fogsz, és amit tutorként szem előtt kell tartanod, az a Hit történelméből vett epizódok különleges jelentősége az egyéni és kollektív identitás formálásában. Bizonyára tisztában vagy azzal, hogy a *Hajnalhozók* egyedülálló értékkel bír, mint ilyen történetek forrása. A Védnök úgy hivatkozik erre a műre, mint a tanítási programok „nélkülözhetetlen kiegészítője” és a nyári iskolák „megkérdőjelezhetetlen tankönyve”. Továbbá az „inspiráció forrásának” nevezi „minden irodalmi és művészeti tevékenységben”, „felbecsülhetetlen társnak a szabadidőben”, „nélkülözhetetlen felkészítőnek a Bahá’u’lláh szülőföldjére történő jövőbeni zarándoklathoz”, valamint „csalhatatlan eszköznek a szorongás csillapítására és a kritikus, kiábrándult emberiség támadásaival szembeni ellenálláshoz”. E könyv fontosságáról, amelyet a nagy történész, Nabíl hagyott ránk, Shoghi Effendi azt írja:

„Használd ki a lehető legteljesebben azt a témagazdagságot, ami Nabíl megrázó és értékes leírásában található, és engedd, hogy ez legyen a fő eszköz, mely segítségével táplálhatod a minden bahá’í lelkében égő lelkesedés tüzet, melytől végeredményben a te nagyszerű, kitartó erőfeszítéseid sikere is függ.”¹²

Egy a nevében írott levélben pedig ezt olvashatjuk:

„Nabíl elbeszélése nem csupán elbeszélés, hanem meditációs könyv. Nem csak tanít. Valójában lelkesít és cselekvésre buzdít. Megébreszti és serkenti szunnyadó energiáinkat, és egy magasabb síkra emel bennünket. Felbecsülhetetlen értékű segítség tehát a történésznek, a Hit minden tanítójának, és mindenkinek, aki az Ügyről beszél.”¹³

Bár már sok epizódot ismersz a Hit történelméből, és valószínűleg el is tudod mesélni őket viszonylag részletesen, ebbe a részbe a *Hajnalhozókból* egyetlen idézetet illesztettünk be, amelyet kérünk, hogy többször olvass el, majd meséld el, ügyelve arra, hogy ezt a lehető legpontosabban tedd. Ez a részlet jól példázza azt, hogy milyen típusú történeteket lehet megtanulni, különösen a táborok és a közös kampányok során való elmesélés céljára, mivel ez alkalmas arra, hogy akár részletekben, akár egészben elmeséljék, ahogy éppen a helyzet megkívánja.

Mielőtt elolvassuk a szöveget, fel kell idéznünk a Báb rövid, de drámai szolgálatának körülményeit – hogyan fogadták el ezek az új Hitet, és kezdték megosztani üzenetét, miután 1844-ben a Megígértnek nyilvánították, félelmet és féltékenységet keltve Irán vezetőiben, akik az ország egy távoli sarkába száműzték Őt, abban a reményben, hogy meg tudják fékezni Befolyásának növekvő áradatát. Ám mint ismeretes, erőfeszítéseik ellenére Üzenete tovább terjedt, ezért 1850 júliusában egyik hűséges követőjével, Anisszal együtt kivégezték. Már e tragikus eseményt megelőzően is a legszégeylenetesebb kegyetlenségeknek voltak kitéve

követői; megtámadták, megverték és bebörtönözték őket, hogy megtagadják hitüket. Végül ezeket szólítottak fel arra, hogy Szerettük nyomdokaiban járva életüket áldozzák. Négy hónappal a Báb mártírhálála előtt egy „tragédia” történt Teherán városában, amely a Védnök szerint „csak előjáték volt a mészárlás orgiájához”, amely felkavarta „a város lakóit”, és „megdöbbenést keltett még a távoli vidékeken is”. „E tragédia hőse – mondja – Teherán Hét Mártírja volt.”

Ezt a hét áldott lelket, akik mindannyian köztiszteletben álló hivatást üztek, letartóztatták, huszonkét napra bebörtönözték, és ezalatt mindenféle kegyetlen bántalmazást alkalmaztak velük szemben, hogy rávegyék őket hitük megtagadására. Végül a miniszterelnök parancsára kivégzéssel fenyegették őket. De sem befolyásos kollégáik „ismételt és erőteljes közbenjárása”, sem a szabadulásukért felajánlott „jelentős összegek”, sem az állami tisztviselők „szenvedélyes könyörgései” nem tudták megakadályozni, hogy elnyerjék a vértanúság koronáját. Az „ellenszegülő válaszok”, amelyeket üldözőiknek adtak, az „extatikus öröm”, amelyet haláluk színhelyéhez közeledve mutattak, az „ujjongó kiáltások”, amelyeket hóhéraikkal szemben állva hangoztattak, a „versek szívemarkoló ereje”, amelyeket egyesek közülük utolsó pillanataikban szavaltak, valamint „a felszólítások és intések”, amelyeket a báméskodók sokaságához intéztek – ezek „a Teheráni Hét Mártír tragédiájának legfőbb jellemzői”, egy olyan tragédiának, amelyet a Védnök „a Bahá’u’lláh Hitének korai kibontakozása során látott egyik legszörnyűbb jelenetnek” nevez. Nabíl így meséli el a történeteket:

„1. Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, ragadványnevén Khál-i-A‘zam*, a Báb anyai nagybátyja, és Shíráz egyik vezető kereskedője. Ő volt az a nagybácsi, akinek a gyámsága alá helyezték a Báb atyja halála után, és aki, mikor unokaöccse hazatért a Hijázba tett zarándoklatról és Husayn Khán letartóztatta, írásban vállalt Érte személyes felelősséget. Ő volt az, aki, míg a gyermek Báb a gyámsága alatt állt, mindig szerető gondoskodással vette körül, aki Őt olyan odaadással szolgálta, és aki közvetítőként szolgált Közötte és követői között, akik Shírázba özlöltek, hogy láthassák. Egyetlen saját gyermeke, egy bizonyos Siyyid Javád csecsemőkorában meghalt. A muszlim időszámítás 1265. esztendejében ugyanez a Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí elhagyta Shírázt, és meglátogatta a Bábót a Chihríq-i erődben. Onnan Teheránba ment, és bár nem volt ott különösebb elfoglaltsága, a városban maradt annak a zavargásnak a kitöréséig, amely végezetül a vértanúságához vezetett.

Bár barátai kérték, hogy meneküljön a gyorsan közeledő zűrzavar elől, visszautasította a tanácsukat, és utolsó órájáig teljes megnyugvással nézett szembe az üldöztetéssel, aminek alanya volt. Sok vagyonosabb kereskedő ismerőse ajánlotta fel, hogy kifizeti érte a váltságdíjat, de ő elutasította ezt. Végül az Amír-Nizám elé vitték. »E birodalom legfőbb ura – mondta neki a nagyvezír – irtózik attól, hogy a legkisebb bántalom is érje a Prófétá leszármazottait. Kiemelkedő shírázi és teheráni kereskedők hajlandók kifizetni a váltságdíjat érted, sőt örülnének neki, ha ők lehetnének azok, akik kifizethetik. A Maliku’t-Tujjār** még közben is járt érted. A tagadás egyetlen szava elég, és megszabadulsz, és tiszteletben térhetsz vissza szülővárosodba. Szavamat

* A perzsa nyelv két megnevezést használ a nagybácsik megnevezésére atyai, ill. anyai ágon. A Khál az anyai nagybácsira utal. A Báb édesanyjának három fivére volt. Akiről a szövegben szó van, a Khál-i-A‘zam ragadványnevet viselte, amely szó szerint „Legnagyobb anyai nagybácsit” jelent.

** Az üzleti élet kiemelkedő képviselője, nagyon befolyásos egyén.

adom, hogy ha hajlandó vagy beleegyezni, életed hátralévő napjait tiszteletben és méltóságban élheted, uralkodód óvó árnyékában.« »Excellenciás Uram – válaszolta Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí merészen –, ha előttem mások, akik örömmel ittak a vértanúság kupájából, úgy döntöttek, hogy visszautasítják azt az ajánlatot, amit most te teszel nekem, tudd biztosan, hogy én sem vagyok kevésbé kész arra, hogy ezt tegyem. Ha visszautasítanám azokat az igazságokat, melyek ebben a Kinyilatkoztatásban rejteznek, olyan lenne az, mintha visszautasítanám az összes megelőző Kinyilatkoztatást. Ha visszautasítanám, hogy elismerjem a Siyyid-i-Báb Küldetését, olyan lenne az, mintha kitérnék atyáim hitéből, és megtagadnám annak az Üzenetnek az isteni jellegét, amit Mohamed, Jézus, Mózes és az összes múltbéli próféta kinyilatkoztatót. Isten tudja, hogy amit hallottam és olvastam azoknak a Küldötteknek a mondásairól és tetteiről, ugyanazokat volt szerencsém látni ettől az Ifjútól, kedves Rokonomtól legkorábbi gyermekkorától mostanáig, harminc éves koráig. Benne minden nagynevű Elődjére és Hitének imámjaira emlékeztet, akiknek életét hagyományaink feljegyezték. Csak annyit kérek tőled, engedd meg, hogy én legyek az első, aki leteszem életem kedves Rokonom ösvényén.«

Az Amírt megdöbbenette a válasz. Feladta a dolgot, majd némán, dühösen intett, hogy vigyék ki és fejezzék le. Amint az áldozatot kivégzésének helyére vitték, hallották, hogy többször is ismételte Háfiz ezen sorait: »Nagy az én háládatosságom Néked, Ó, Istenem, mert oly bőségesen megadtad, mit Tőled kértem.« »Halljátok, ó, emberek – kiáltotta a tömegnek, mely körülötte szorongott –, készséges áldozatként ajánlottam magam Isten ügyének ösvényén. Fárs egész tartománya, valamint Irak is, Perzsia földjén túl, bizonyosságot tehet az én egyenes viselkedésemről, őszinte hitemről és nemes származásomról. Több, mint ezer éven keresztül imádkoztatok újra és újra, hogy a megígért Qá’im öltözzön végre testet. Mikor nevét említettétek, milyen gyakran kiáltottatok szívetek legmélyéből: ’Siettesd, ó, Isten, az eljövetelet; távolítsd el a megjelenése előtt álló akadályokat!’ És most, hogy eljött, reménytelen száműzetésbe küldtetek Azerbajdzsán távoli és elzárt szegletébe, és felkeltetek, hogy társait kivégezzétek. Ha Isten haragját hívnám rátok, biztos vagyok benne, hogy bosszuló dühe szörnyen meggyötörne benneteket. De az én imám nem ez. Utolsó lehettem azért imádkozom, hogy a Mindenható söpörje le a bűnösök foltját, és tegyen képessé arra, hogy felébredjete nemtörődöm álmotokból.«

A szavak a lelke legmélyéig felkavarták a hóhért. Úgy csinált, mintha a kezében készen tartott kard élesítésre szorulna, és gyorsan eltávozott azzal a határozott szándékkal, hogy soha nem is tér vissza. »Amikor erre a hivatalra kineveztek – panaszkolta, miközben keserű könnyeket hullatott –, vállalták, hogy csak azokat adják a kezemre, akiket gyilkosságért vagy útonállásért elítéltek. És most azt parancsolják, hogy ontsam a vérét olyan valakinek, aki semmivel sem kevésbé szent, mint maga Músá-i-Kázim imám!« Nem sokkal az eset után Khurásánba ment, ahol teherhordóként és kikiáltóként kereste a kenyerét. Az abban a tartományban élőknek elmondta a tragédia történetét, és hogy mennyire megbánta a tettet, amire kényszerítették. Minden egyes alkalommal, amikor felidézte a történeteket, minden egyes alkalommal, amikor Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí nevét említették előtte, megállíthatatlanul patakzani kezdett szeméből a könny, a könny, mely ékesen tanúsította a vonzódást, amit szívében azon szent ember keltett.

2. Mírzá Qurbán-‘Alí, a Mázindarán tartománybeli Bárfurúsh szülötte volt, a közösség kiemelkedő tagja, akit Ni‘matu’lláhi*** néven ismertek. Őszinte hitű ember volt, és természetlőtől fogva igen nemes. Annyira tiszta életet élt, hogy Mázindarán, Khurásán és Teherán nevezetes emberei közül sokan neki ajánlották hűségüket, és az erény megtestesülésének tekintették. Honfitársai olyan nagy tiszteletben tartották, hogy amikor zarándoklatra ment Karbilába, odaadó tisztelőinek hatalmas sokasága állt végig az úton, hogy tiszteletét fejezhesse ki előtte. Hamadánban és Kirmánsháh-ban személyisége sok emberre tett mély benyomást, akik csatlakoztak követői táborához. Akárhová ment, az emberek hangos üdvözlése fogadta. A nép lelkesedésének e megnyilvánulása azonban igencsak taszította. Kerülte a tömeget, és megvetette a vezető személyiségeket körülvevő pompát és környezetet. Karbilába menet, amikor Mandalíj-on haladt keresztül, egy jelentős befolyással bíró shaykh**** annyira megkedvelte, hogy feladott mindent, amiben korábban örömet lelt, és odahagyva barátait és tanítványait, egészen Ya‘qúbíyyih-ig követte. Mírzá Qurbán-‘Alí-nak azonban sikerült rávennie, hogy térjen vissza Mandalíj-ba, és folytassa a munkát, amit abbahagyott.

A zarándoklatról hazatérőben Mírzá Qurbán-‘Alí találkozott Mullá Husayn-nel, és rajta keresztül elfogadta az Ügy igazságát. Betegsége miatt nem tudott csatlakozni a Tabarsí erőd védőihöz, és ha nem lett volna képtelen Mázindaránba utazni, biztos, hogy az első lett volna, aki csatlakozik hozzájuk. Mullá Husayn mellett a Báb tanítványai közül leginkább Vahíd-hoz kötődött. Teheránban tett látogatásom alatt elmondták nekem, hogy az utóbbi az Ügy szolgálatának szentelte életét, és példamutató odaadással mozdította elő annak érdekeit közel s távol. Gyakran hallottam, amint Mírzá Qurbán-‘Alí, aki akkor a fővárosban tartózkodott, a betegségére panaszkodott. »Mennyire fájlalom – hallottam tőle sokszor –, hogy nem részesülhettem abból a kupából, amit Mullá Husayn és társai megízleltek! Szeretnék Vahídhöz csatlakozni, a zászlaja alá állni, és arra törekedni, hogy bepótoljam, amit korábban elszalasztottam.« Épp elutazni készült Teheránból, amikor hirtelen letartóztatták. Szerény ruházata is a világtól való elfordultságát mutatta. Ahogy az utcán sétált arab módra hosszú fehér köntösbe öltözve, fölötte egy durva szövésű ‘abá-ban****, fején iraki módon turbánt viselve, maga volt a világtól való elfordulás megtestesülése. Hitének összes előírását aprólékosan betartotta, és imáit példamutató ájtatossággal végezte. »A Báb maga is a legaprólékosabban ragaszkodik Hitének legkisebb parancsolatához is – mondogatta gyakran –, akkor ki vagyok én, hogy elhanyagoljak olyan dolgokat, melyeket Vezetőm is betart?«

Amikor Mírzá Qurbán-‘Alí-t letartóztatták és az Amír-Nizám elé vitték, olyan nyugtalanság támadt, melyet Teherán ritkán látott még. Nagy tömegek tolongtak a kormány székhelyéhez vezető utakon, hogy megtudják, mi fog történni vele. »Múlt éjszaka óta – mondta az Amír, amikor meglátta – ostromolnak a különféle rendű és rangú állami tisztviselők, hogy közbenjárjanak érted. Abból, amit a helyzetedről és szavaid hatásáról tudok, nem vagy te sokkal alacsonyabb rendű, mint maga a Siyyid-i-Báb. Jobban tetted volna, ha magadnak igényled a vezetést, mintsem, hogy hűséget esküdj valakinek, akinek a tudása biztosan kevesebb, mint a tiéd.« »A tudás, amit

*** A szúfizmus egyik rendje, ill. ahhoz tartozó egyén.

**** Idősebb, köztiszteletnek örvendő férfi.

***** Férfiak által viselt hosszú kabát.

elsajátítottam – vágott vissza merészen a fogoly – vezetett oda, hogy hűségben meghajoljak az előtt, akit Uramnak és Vezetőmnak ismertem el. Mióta férfikorba léptem, életem vezérmotívuma az igazságosság és tisztesség volt. Igazságosan ítélt meg Őt, és arra jutottam, hogy ha ez az Ifjú, kinek világon túli hatalmáról barát és ellenség egyaránt bizonyítást tesz, hamis, akkor Isten minden Prófétáját időtlen időktől máig a hamisság megtestesülésének kell tekinteni! Tudom, hogy több, mint ezer csodálóm rajong értem feltétlenül, még sincs hatalmam arra, hogy akár a legutolsónak is megváltoztassam a szívét. Ez az Ifjú azonban képesnek bizonyult arra, hogy szeretetének elixírjén keresztül embertársai legaljának a lelkét is átlényegítse. Ezer emberre, akik hasonlóak, mint én, segítség nélkül és egyedül gyakorolt olyan befolyást, hogy színe elé soha nem járulva vetették el vágyaikat és ragaszkodtak szenvedélyesen akaratahoz. Bár tudták, hogy mennyire méltatlan az áldozat, amit hoznak, azután sóvárognak, hogy letehessék életüket Érte abban a reményben, hogy odaadásuk e további bizonyítéka említésre érdemesnek bizonyul Udvarában.«

»A szavaid akár Istentől valók, akár nem, nagyon nem szeretnék halálos ítéletet mondani egy olyan emberre, aki ilyen magasztos állással bír« – mondta az Amír-Nizám. »Miért habozol?« – tört ki a türelmetlen fogoly. »Nem tudod, hogy minden név a Mennyből száll alá? Az, kinek neve 'Alí, és kinek ösvényén leteszem életem, az idők kezdetétől fogva felírta nevemet, Qurbán-'Alí-t válogatott vértanúinak tekercsére. Ez az a nap, mikor a Qurbán-ünnepet ünneplem*****, a nap, amikor életem vérével pecsételem meg hitemet az Ő Ügyében. Ne vonakodj tehát, és legyél benne biztos, hogy soha nem foglak vádolni tettedért! Minél gyorsabban ütteted le a fejem, annál hálásabb leszek neked.« »Vigyétek innen!« – kiáltotta az Amír – »Még egy perc, és ez a dervis behálóz engem is.« »Te magad vagy a bizonyíték ez ellen a varázslat ellen – válaszolta Mírzá Qurbán-'Alí –, amely csak a tiszta szívűeket tudja megragadni. Veled és a hozzád hasonlókkal soha nem lehet megláttatni annak az Isteni varázslatnak a rabul ejtő erejét, amely egy szempillantás alatt átlényegíti az emberek lelkét.«

Az Amír-Nizám a választól felbőszülve felpattant, és egész testében dühtől reszketve így kiáltott: »Ennek a félrevezetett népnek a hangját csak a kard éle tudja elnémítani! Nincs szükség arra, hogy e gyűlöletes szekta híveiből többet elém hozzatok – mondta a hóhéroknak, akik ott voltak vele. – Szavak nem tudják őket megingatni hajthatatlan makacsságukban. Ha valakit rá tudtok venni, hogy tagadja meg a hitét, azt engedjétek el, a többinek pedig csapjátok le a fejét!«

Ahogy halálának helyéhez közeledett, Mírzá Qurbán-'Alí, megrészegezdve a közelgő egyesüléstől Szerettével, örömmel adott hangot elragadtatásának. »Siessetek lefejezni – kiáltott elragadtatott örömmel –, mert ezen a halálon keresztül az örök élet kelyhét nyújtjátok nekem! Bár hervatag leheletem megszakítjátok, Szerettem millió élettől kárpótol; olyan életekkel, amit a halandó szív el sem tud képzelni!« »Figyeljete a szavamra, ti, kik azt mondjátok, hogy Isten Apostolának hívei vagytok – könyörgött nekik, amint végigpillantott a sokaságon. – Mohamed, az Isteni vezérlet Napcsillaga, aki egy korábbi korban Híjáz láthatárán kelt fel, ma újra felkelt Shíráz Hajnalából, ugyanazokat a sugarakat szórva, és ugyanazt a meleget árasztva. A rózsa rózsa marad, bármely kertben és bármikor nyílik is.« Látva, hogy az emberek mennyire süketek a

***** Szó szerint „áldozat”. Az iszlám egyik legfontosabb ünnepe, amikor Ábrahám áldozatáról emlékeznek meg, Aki fiát ajánlotta Istennek áldozatul. Az ünnepet a zarándoklat hónapjában ülik meg.

hívására, így kiáltott: »Ó, e nemzedék romlottsága! Mennyire nem figyelnek oda az illatra, mit az a csodás Rózsa áraszt! Bár lelkemben túlrad az elragadtatás, nincs egy szív sem, akivel megoszthatnám báját, és elme, aki értékelné dicsőségét.«

Amikor meglátta Hájí Mírzá Siyyid 'Alí lefejezett és vérző testét a lábai előtt, izgalma a tetőfokára hágott. »Üdvöz legyen – kiáltott, amint ráborult a testre –, üdvöz legyen a kölcsönös örvendezés napja, a Szerettünkkel való újraegyesülés napja!« »Gyere – kiáltott a hóhérnak, ahogy a testet karjaiban tartotta –, és üss, mert hű társam nem akarja, hogy ölelésemből elengedjem, és szólít, hogy siessék vele együtt Szerettünk udvarába!« A bakó azonnal lesújtott a nyakára. Néhány másodperc elteltével eltávozott e nagy ember lelke. A kegyetlen ütés a közönségből a felháborodás és együttérzés vegyes érzését váltotta ki. A sokaság kebléből a szomorúság és gyász hangja szakadt fel, és olyan elkeseredést váltott ki, ami a gyász azon kitörésére emlékeztetett, amivel az emberek 'Áshúra napjáról emlékeznek meg.

3. Ezután a Faráhánba való Hájí Mullá Ismá'il-i-Qumí következett. Zsenge ifjú korában Karbilába ment, és az Igazságot kereste, melyet szorgalmasan próbált meg felfedni. Érintkezett Najaf és Karbilá összes vezető 'ulamá-jával, Siyyid Kázim lábainál ült, és tőle szerezte a tudást és megértést, aminek segítségével néhány évvel később, amikor Shírázban volt, elfogadta a Báb Kinyilatkoztatását. Kitünt hitének állhatatosságával és odaadásának hevével. Amikor elért hozzá a Báb felhívása, hogy a hívek siessenek Khurásánba, lelkesen válaszolt rá, csatlakozott azokhoz, akik Badasht-ba mentek, és ott kapta a Sirru'l-Vujúd***** kitüntető nevet. Társaságukban tovább növekedett az Ügy megértésében, és az Ügy előremozdításának tüze is hasonlóképpen kapott egyre nagyobb lángra benne. A világtól való elfordulás megtestesülésévé lett, és egyre türelmetlenebbé vált, hogy illendően tehessen bizonyosságot a szellemiségről, amit a Hit benne megébredt. A Korán verseinek és az iszlám hagyományoknak az értelmezésében olyan éleslátásról tett tanúbizonyságot, amit csak kevesen tudtak túlszárnyalni, és az ékesszólás, mellyel ezeket az igazságokat előtárta, elnyerte társai csodálatát. Azokban a napokban, amikor a Țabarsí erőd vált a Báb tanítványainak gyülekezési helyévé, vigasztalanul feküdt betegágyán, képtelen volt segíteni, és részt venni a védelemben. Mihelyst felépült, és meghallotta, hogy az emlékezetes ostrom tanítvány-társainak a lemészárlásával ért véget, még nagyobb határozottsággal állt ki, hogy önfeláldozó munkájával pótolja a veszteséget, amit az Ügy elszenvedett. Ez a határozottság vezette végezetül a vértanúság mezejére, és nyerte el általa annak koronáját.

Amikor a vérpadra kísérték és a kivégzésére várt, meglátta a két vértanú holttestét, akiket előtte végeztek ki, és akiknek összeölelkezett teste még ott hevert. »Nagyszerű, szeretett társaim! – kiáltotta, amint szemét azok véres feje felé fordította. – Teheránt paradicsommá változtattátok! Bárcsak én lehettem volna itt előttetek!« Zsebéből elővett egy pénzérmét, odaadta a hóhérnak, és arra kérte, vegyen neki valami édességet, amivel megédesíthetné a száját. Az édesség egy részét elvette, a maradékot pedig a bakónak adta, mondván: »Megbocsátottam a cselekedetedet; gyere, és üss! Harminc éve vágyom rá, hogy megláthassam ezt az áldott napot, és attól félttem, hogy ezt a

***** Szó szerint: „a Lét Titka”. Bahá'u'lláh más hívőket is kitüntetett olyan nevekkel, amelyek az illető belső, lelki tulajdonságait testesítették meg. 'Abdu'l-Bahát pl. a Ruh'u'lláh (Isten Titka) címmel ruházta fel.

vágyat meddőn viszem magammal a sírba.« »Fogadj be, Istenem, bár méltatlan vagyok – kiáltotta, szemét az ég felé emelve –, és kérlek, írd fel nevem a halhatatlanok közé, akik letették életüket az áldozat oltárán!« Még imádkozott, amikor a bakó, az ő kérésére, hirtelen megszakította imáját.

4. Alig lehelte ki lelkét, máris kísérték a vérpadra Siyyid Husayn-i-Turshíz-i-t, a mujtahidot*****. Egy Khurásán-i faluból, Turshíz-ből származott, és nagy tisztelet övezte jámborsága és egyenes viselkedése miatt. Néhány évig Najafban tanult, és mujtahid társai kérésére ment Khurásánba, hogy ott terjessze az általa tanult alapelveket. Amikor Kázimaynba ért, találkozott Hájí Muhammad-Taquí-i-Kirmánival, régi ismerősével, aki Kirmán egyik legelőkelőbb kereskedője volt, és aki üzletet nyitott Khurásánban. Minthogy úgyszólván Perzsiába tartott, úgy döntött, hogy elkíséri. Ez a Hájí Muhammad-Taquí közeli barátja volt Hájí Mírzá Siyyid 'Alínak, a Báb anyai nagybátyjának, akin keresztül elfogadta az Ügyet az iszlám időszámítás 1264. esztendejében, amikor éppen arra készült, hogy Shírázt elhagyva Karbilába menjen zarándoklatra. Amikor meghallotta, hogy Hájí Mírzá Siyyid 'Alí Chihríq-be készül, hogy meglátogassa a Bábót, kifejezte vágyát, hogy nagyon szeretne vele tartani. Hájí Mírzá Siyyid 'Alí azt tanácsolta, hogy vigye véghez az eredeti tervét, menjen Karbilába, és ott várja meg a levelét, amiben megírja, hogy tanácsos-e csatlakoznia hozzá. A Báb arra utasította Hájí Mírzá Siyyid 'Alit, hogy Chihríq-ből menjen Teheránba, abban a reményben, hogy rövid ott-tartózkodás után újra meglátogathatja unokaöccsét. Miközben Chihríq-ben tartózkodott, kijelentette, hogy nem szívesen tér vissza Shírázba, mert egyre nehezebben tudja elviselni a város lakóinak növekvő arroganciáját. Teheránba való érkezése után arra kérte Hájí Muhammad-Taquí-t, hogy csatlakozzon hozzá. Siyyid Husayn elkísérte őt Bagdadból a fővárosba, és rajta keresztül tért a bábí Hitre.

Amint szembenézett a sokasággal, akik azért gyűltek köréje, hogy vértanúságának tanúi legyenek, Siyyid Husayn felemelte a hangját, és így szólt: »Halljatok, ó, iszlám követői! Husayn a nevem, és a Siyyidu'sh-Shuhadá leszármazottja vagyok, aki ugyancsak ezt a nevet viselte. Najaf és Karbilá szent városának mujtahid-jai egyhangúlag tanúsították, hogy én vagyok hitük törvényeinek és tanításainak felhatalmazott magyarázója. A Siyyid-i-Báb nevét csak nemrég hallottam. A tudás, amit az iszlám tanítások bonyolult részleteiről szereztem, lehetővé tette, hogy felbecsülhessem annak az Üzenetnek az értékét, amit a Siyyid-i-Báb hozott el. Meg vagyok győződve, hogy ha megtagadom az Igazságot, amit Ő kinyilatkoztatott, ezen keresztül megtagadnám hűségemet az összes korábbi Kinyilatkoztatáshoz is. Szólitlak benneteket, hívjátok a város 'ulamá-it és mujtahid-jait, és hívjátok össze egy gyűlést, ahol megkísérlem, hogy jelenlétükben bizonyítsam ez Ügy igazságát! Ítéeljenek majd ők, hogy képes vagyok-e bizonyítani azoknak a tanításoknak az igazságát, amiket a Báb hozott! Ha megelégszenek a bizonyságokkal, melyeket okfejtésem alátámasztására elébük tárok, ne ontsák tovább az ártatlanok véré, és ha belebukom, sújtsanak olyan büntetéssel, melyet megérdemlek.« Alighogy e szavak elhagyták ajkait, az Amír-Nizám szolgálatában lévő egyik tiszt gőgösen közbevágott: »Nálam van a halálos ítéleted, melyet Teherán hét elismert mujtahid-je írt alá, akik saját kézírásukkal bélyegeztek hitetlennek. Én magam felelek majd a véredért az Ítélet

***** Nagy befolyással bíró hittudós, szövegmagyarázó, aki kötelező érvényű magyarázatokat adhat vallási kérdésekben, és akár valaki kivégzését is elrendelheti.

Napján Isten előtt, és a felelősséget azokra a vezetőkre hárítom, kik azt kérték, bízunk meg ítéletükben, és kik döntésének kötelességünk engedelmeskedni.« Ezekkel a szavakkal kirántotta törét, és olyan erővel döfte bele, hogy az áldozat azonnal holtan zuhant a földre a lábai előtt.

5. Nem sokkal ezután Hájí Muḥammad-Taqí-i-Kirmání-t vezették a vesztőhelyre. A látvány szörnyűsége heves felháborodást váltott ki belőle: »Gyere, te nyomorult és szívtelen zsarnok – tört ki üldözője felé fordulva –, és siess végezni velem, mert türelmetlenül várom, hogy csatlakozhassak szeretett Ḥusayn-emhez! Életben lenni, mikor ő már nem él, oly kínzás, melyet el nem viselhetek.«

6. Alighogy Hájí Muḥammad-Taqí kiejtette e szavakat, előresietett Siyyid Murtaḏá, Zanján egyik neves kereskedője, hogy megelőzze társait. Rávetette magát Hájí Muḥammad-Taqí testére, és könyörgött, hogy mivel ő siyyid, az ő vértanúsága dicséretesebb lenne Isten szemében, mint Hájí Muḥammad-Taqí-é. Amint a hóhér kivonta kardját, Siyyid Murtaḏá felidézte vértanú testvérének emlékét, aki Mullá Ḥusayn oldalán harcolt, és olyan erővel beszélt, hogy a nézők elcsodálkoztak annak a hitnek a rendíthetetlen szilárdságán, amely belőle sugárzott.

7. A felfordulás közepette, amit Siyyid Murtaḏá felkavaró szavai kiváltottak, előre rohant Muhammad-Ḥusayn-i-Marághí'í, és könyörgött, engedjék meg neki, hogy azonnal mártírhálált halhasson, mielőtt a társait kardélre hányják. Amint megpillantotta Hájí Mullá Ismá'il-i-Qumí testét, aki iránt mélységes ragaszkodást érzett, ösztönösen rávetette magát, és átölelve őt így kiáltott: »Soha nem nyugszom bele, hogy elválasszanak drága, szeretett barátomtól, akiben az életemnél is jobban bízom, és akitől az őszinte és szívből jövő barátság oly sok bizonyosságát kaptam!«

Abbéli buzgalmuk, hogy egymást megelőzve áldozzák fel életüket Hitükért, megdöbbenetette a sokaságot, akik egyre csak azt találgatták, vajon hármuk közül ki fogja megelőzni a többi. Olyan buzgón esedeztek, hogy végül mindhármukat egyazon pillanatban fejezték le.

Emberi szem ritkán látott még ilyen erős hitet, és a féktelen kegyetlenség ilyen megnyilvánulásait. Bár számbelileg kevesen voltak, mégis, amikor visszaidézzük vértanúságuk körülményeit, el kell ismerjünk annak az erőnek a lenyűgöző természetét, amely az önfeláldozás ilyen ritka lelkületét tudta kiváltani. Ha emlékezünk a vértanúk magas társadalmi állására, ha megfigyeljük, hogy milyen szinten fordultak el a világi dolgoktól és milyen erős volt a hitük, ha figyelembe vesszük, milyen nyomást gyakoroltak befolyásos körök az életüket fenyegető veszély elhárítására, és ha mindennek fölött elménkbe idézzük azt a lelkületet, amely dacolt az atrocitásokkal, melyekre egy szívtelen ellenség vetemedett velük szemben, arra késztetünk, hogy úgy tekintsünk erre az epizódra, mint az Ügy évkönyveinek egyik letragikusabb eseményére.”¹⁴

10. RÉSZ

Egy másik erőteljes művészeti forma a dráma. A drámai produkciók lehetnek nagyszabásúak, bonyolult díszletekkel, jelmezekkel és kellékekkel. Mi azonban a drámáról természetesen nem ilyen összetett módon gondolkodunk. Ez nem azt jelenti, hogy teljesen el kell zárkoznunk a kiegészítőktől; néha egy apró gesztus, például egy kalap felhelyezése, növelheti egy adott cselekedet drámai értékét. De még a dráma legkezdetlegesebb alkalmazása is képes komoly hatásokat kiváltani. Hiszen amellett, hogy művészeti értéket képvisel, fontos pedagógiai eszköz is. Segítségével az ember képzeletbeli helyzetekben láthatja magát, és öntudatlanul is megvizsgálhatja saját viselkedését és szokásait.

Valóban, ahogy a gyermekek haladnak előre a lelki nevelésükre kidolgozott programban, a foglalkozások kifejezetten erre az eszközre támaszkodnak azoknak a szokásoknak és viselkedésmintáknak a kialakításában, amelyek az általuk fejleszteni kívánt lelki tulajdonságok megnyilvánulásai, a tanítók pedig megfelelő forgatókönyveket kapnak erre a célra. A tanítókat azonban figyelmeztetik a magasabb osztályokban, amikor a Hit történetéhez érnek, hogy nagy körültekintéssel közelítsék meg ezt a kérdést. Elmélkedniük kell a következő útmutatáson, amely egyaránt vonatkozik az oktatási folyamat minden szakaszára és tágabb értelemben a művészeti tevékenységekre is általánosságban. Az első egy részlet egy Shoghi Effendi nevében írt levélből:

„Ami a bahá’í történelmi epizódok színrevitelének célszerűségére vonatkozó kérdésedet illeti: a Védnök minden bizonnyal helyeselné, sőt bátorítaná, hogy a barátok ilyen irodalmi tevékenységet folytassanak, amely kétségtelenül hatalmas pedagógiai értékkel bírhat. Amit viszont szeretne, ha a hívők elkerülnének, az a Báb, Bahá’u’lláh és ‘Abdu’l-Bahá személyének dramatizálása, vagyis az, hogy drámai alakokként, a színpadon megjelenő szereplőkként kezeljék őket. Ez, mint már rámutattunk, szerinte meglehetősen méltatlan lenne. Már az a pusztán tény, hogy megjelennek a színpadon, olyan tiszteletlenséget jelent, amely semmiképpen sem egyeztethető össze rendkívül magas állásukkal. Üzenetüket, illetve tényleges szavaikat lehetőleg a színpadon megjelenő tanítványaiknak kellene közölniük és közvetíteniük.”¹⁵

A következő részlet, mely az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írt levélből származik, tovább magyarázza ezt a gondolatot:

„Az isteni Megnyilvánulás festményeken és rajzokon vagy színpadi előadásokon való ábrázolásának tilalma Isten minden Megnyilvánulására vonatkozik. Természetesen vannak nagyszerű és csodálatos műalkotások az elmúlt korszakokból, amelyek közül sokan a tisztelet és a szeretet szellemében ábrázolták Isten Megnyilvánulásait. Ebben a Kinyilatkoztatásban azonban az emberiség nagyobb érettsége, valamint a Legfelsőbb Megnyilvánulás és az Ő szolgálai közötti kapcsolat nagyobb tudatossága lehetővé teszi számunkra, hogy felismerjük, lehetetlen bármilyen emberi formában, akár képileg, akár szobrászatban, akár drámai ábrázolásban megjeleníteni Isten Megnyilvánulásának Személyét. A szeretett Védnök a bahá’í tilalom megfogalmazásával erre a lehetetlenségre mutatott rá.”¹⁶

Az Igazságosság Egyetemes Háza által írt levél alábbi részlete pedig további útmutatást nyújt:

„... a szeretett Védnök leveleinek vizsgálata teljesen világossá teszi, hogy nem szabad a színpadon Isten Megnyilvánulásának, de még a Mesternek az alakját sem ábrázolni. . . .

A fény használata, akár nagy intenzitású, akár különböző színű, gondos megfontolást igényel. Ha a fény használata bármilyen módon is Isten Megnyilvánulásának megszemélyesítését sugallja, akkor nem szabad használni, de ha ez megtehető anélkül, hogy bármilyen módon azt a benyomást keltené, hogy a Prófétát ábrázolják vagy megszemélyesítik, akkor nincs kifogás a használata ellen.”¹⁷

Ebben a tekintetben, bár a hit korai időszakának néhány eseménye alkalmas lehet arra, hogy felelevenítsék, ezt körültekintően kell megtenni. Bizonyos események kapcsán például egy személy vállalhatná a narrátor szerepét, kialakítva az eseménysorozat szerkezetét, és a megfelelő pillanatokban szünetet tartva lehetőséget adna a többieknek a kiválasztott részek eljátszására. Válasszatok ki a csoportotok tagjaival ma egy eseményt a hit korai történetéből, majd határozzátok meg, hogy a történet mely részeit kellene elmesélni, és melyek azok, amelyek alkalmasak arra, hogy eljátsszák őket! Beszéljétek meg, hogy a fősorozat tanulmányozásának mely pontján lenne hasznos egy fiatalokból álló csoportnak segítséget nyújtani egy ilyen színdarab létrehozásában!

A drámai tevékenységeknek természetesen nem kell a történelem újrájátszására korlátozódniuk. Mint már korábban említettük, a dráma egyszerű formái is szolgálhatnak a tanítási-tanulási élmény fokozásának eszközeként. Ahhoz azonban, hogy egy ilyen eszköz hatékony legyen, szükséges, hogy a szeretetteljes közösség szelleme, amely mentes a komolytalanságtól és a nevetségességtől, áthassa azt a légkört, amelyben egy csoport tanul és elmélkedik, legyen az egy tanulókör, egy intézeti kampány vagy egy tábor. Ha a tagok között megvan a szükséges lelki fegyelem, akkor a lelkes és tehetséges tagok képesek olyan egyszerű jeleneteket és szerepjátékokat létrehozni és eljátszani, amelyek konkrétan megjelenítenek egyet-egyet az intézeti kurzusokon tanult fogalmak és lelki elvek közül. Gondoljatok vissza az 1. Könyv első fejezetére, és beszéljétek meg, mely gondolatokat és lelki fogalmakat lehetne jelenetekkel és szerepjátékokkal megerősíteni! Hogyan biztosítanád, hogy ez a tevékenység kellő méltósággal és szépséggel valósuljon meg, anélkül, hogy a komolytalanság és az emberi nemesség iránti tisztelet hiánya jellemezné ezt a művészeti formát, amely emiatt sajnos már oly sokszor lejárátódott?

Lesznek olyan alkalmak, amikor a tanulókör tagjai színpadi előadást szeretnének beépíteni a közönségnek szervezett programjukba. Az egyik ilyen alkalom az az ünnepség, amelyet gyakran a tanfolyam befejezése után tartanak, és amelyre általában meghívják a résztvevők családját és barátait. Ezt a gyakorlatot követi egy ifjúsági csoport is, amikor befejezik egy szöveg tanulmányozását. Az ilyen eseményeken a tagok nemcsak színdarabokat mutatnak be, hanem verseket is szavalnak, előadásokat is tartanak, történeteket is mesélnek, és zenélnék is.

11. RÉSZ

A művészi kifejezés az emberi törekvéseknek egy hatalmas területét foglalja magában, amelyet kézművességnek neveznek. Itt számos anyagot – például bőrt, gyapjút, pamutot, selymet, követ, agyagot, üveget, fémeket, fát, viaszt, szalmát, szárított virágot – alakítanak át egyes kezek számtalan módon használati és dísz tárggyakká, megszelídítve az anyagok természetadta tulajdonságait, hogy szépséget teremtsenek. A kézműves mesterségek listája valóban hosszú. A legismertebbek közé tartozik a szövés, hímzés, gobelin hímzés, kötés, horgolás, varrás, festés, kerámia, fazekasság, ékszerkészítés, bőrművesség, kosárfonás, fafaragás, faművesség, keretkészítés, gyertyaöntés, bábkészítés, játékkészítés, grafika, csipkeverés és foltvarrás. Bizonyára te is hozzá tudsz még néhányat írni a listához. Miután ezt megtetted, beszélj meg a csoportoddal, hogy ezek közül melyek a legmeghatározóbbak a térségedben!

Ha szolgálatát már egy ifjúsági csoport animátoraként, akkor valószínűleg van némi tapasztalatod abban, hogyan segíthetsz nekik megismerni néhány helyi kézműves tevékenységet. Alapos átgondolást igényel, hogy miként lehetne hatékonyan bevezetni a kézműveskedést a fiatalok és az idősebb felnőttek oktatási folyamatába. Feltétlenül figyelembe kell venned az egyes csoportok tagjainak körülményeit és tehetségét, a rendelkezésre álló forrásokat stb. Továbbá, ha csak nem vagy jártas egy vagy több kézműves mesterségben te magad is, találnod kell valakit, aki rendelkezik a szükséges ismeretekkel, hogy segítsen neked.

Elképzelhető – különösen egy tábor vagy intenzív kampány során – hogy lehetőség lesz több foglalkozást is szervezni a résztvevők számára, hogy megtanulják egy adott kézműves mesterség fortélyait. Annak érdekében, hogy segítsen átgondolnod a művészi kifejezés e formájának fontosságát, olvasd el a következő két idézetet az Írásokból, és beszéld meg őket a csoportod többi tagjával!

„Isten egyik neve az Alkotó. [Isten] szereti a kézművességet. Ezért hát bármely szolgálója, ki ezen képességet felmutatja, elfogadtatik e Bántalmazott előtt. A kézművesség könyv a különféle isteni tudományok könyvei között, és kincs mennyei bölcsességének kincsei között. Jelentéssel bíró tudás ez, hiszen vannak olyan tudományok, amelyek pusztán szavakkal kezdődnek, és szavakban végződnek.”¹⁸

„Az egy igaz Isten, magasztaltassék, szereti látni, ha szerettei nagy ügyességről tanúskodó kézimunkákat készítenek. Áldott vagy te, mert mit készséged létrehozott, elért Uradnak, a Száműzöttnek, a Megbántottnak színe elé. Ha Istennek kedves, barátai mindegyike képessé tétetik arra, hogy elsajátítsa a kézművességek egyikét, és megerősítettik az ahhoz való ragaszkodásban, mi elrendeltetett Isten, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Bölcs Könyvében.”¹⁹

12. RÉSZ

Reméljük, hogy az előzőekben leírtak segítettek abban, hogy jobban megértsd, milyen szerepet játszanak a művészeti tevékenységek az alulról építkező oktatási folyamat gazdagításában, valamint közös erőfeszítéseink élénkítésében. Talán azt is felismerted, hogy amikor ezek a tevékenységek, különösen a kézművesség esetében, a lehető legnagyobb mértékben egy adott régió művészeti hagyományaira támaszkodnak, akkor nagyban hozzájárulhatnak a különböző kultúrák gazdagságának megbecsüléséhez. E tekintetben természetesen emlékezni fogsz az 5. Könyvben felvetett megállapításra, miszerint a művészeti tevékenység, mint a kultúra kifejeződése, értékeket hordoz magában. Figyelni fogsz tehát arra, hogy megfelelő művészeti tevékenységeket válassz, olyanokat, amelyek véletlenül sem vezetnek olyan értékek közvetítéséhez, amelyek finom módon aláássák az oktatási folyamatot vagy az általa formált közösségi élet mintáit. Fel kell ismerni, hogy ezek a minták a Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatása által inspirált új, kialakulóban lévő kultúra értékeit tükrözik. Olvasd el a következő idézetet az Igazságosság Egyetemes Háza által írt üzenetből, amelyet részben már tanulmányoztál a 6. Könyvben!

„A bahá’í közösségen belül, illetve azon kívül ébredő erők által hajtván a Föld népei különböző irányokból szemmel láthatóan egyre közelebb kerülnek egymáshoz egy olyan világcivilizáció felé haladva, melynek lenyűgöző jellegét ma még elképzelni is hiábavaló volna számunkra. Ahogy a népesség e középpontba történő mozgása az egész világon felgyorsul, minden kultúrából fokozatosan ki fognak veszni egyes elemek, amelyek nincsenek összhangban a Hit tanításaival, míg mások meg fognak erősödni. Ugyanígy a kultúra új elemei is kifejlődnek majd az idők folyamán, ahogyan a Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatása által inspirált emberek minden emberi csoportból művészeti és irodalmi alkotásokban jelenítik meg a Tanításai által létrehozott gondolkodási és cselekvési mintákat. Ezen

megfontolásból üdvözljük a Ruhi Intézet abbéli döntését, hogy a tanfolyamok kidolgozásában a barátokra hagyta, hogy a művészeti tevékenységgel kapcsolatos kérdésekkel helyben foglalkozzanak. Amit ebben a fázisban kérünk, most, amikor energiát kell invesztálni a gyermekfoglalkozások és ifjúsági csoportok számbeli növekedésébe, az, hogy az e célt szolgáló kiegészítő elemek megsokszorozódását hagyja mindenki természetesen történni, a falvakban és szomszédságokban lendületet nyerő közösségépítés oldalhajtásaként. Milyen jó lenne látni például, ha a világ minden részén minden nyelven lebilincselő dalok születhetnének, amelyek a fiatalok tudatába beleplántálnák a bahá'í tanításokban rejlő mélységes gondolatokat! Az alkotó gondolat ezen felvirágzása azonban nem fog bekövetkezni, ha a barátok – akár akaratlanul is – ragaszkodnak olyan, a világban elterjedt mintákhoz, amelyek megengedik azoknak, akik pénzügyi forrásokkal rendelkeznek, hogy saját kulturális perspektívájukat rákényszerítsék másokra, eláraszta őket agresszívan terjesztett anyagokkal és termékekkel. Továbbá, minden erőfeszítést meg kell tenni azért, hogy a lelki nevelést megvédjük az üzletieség veszélyeitől.”²⁰

A kultúra lesz tehát az egyik állandó kérdés. Ébernek kell lenned, ha ellen akarsz állni az emberiség életébe betörő materialista kultúra befolyásának, és biztosítani akarsz, hogy az általad választott művészi kifejezésmódok közül legalább néhány képviselje néped kultúrájának gazdagságát, a hagyományos módszerekre és eszközökre támaszkodva, de a Hit által inspirált új szellemi és erkölcsi tartalommal. Ez tehát jó alkalom lehet arra, hogy egy pillanatra elgondolkodj néped művészeti örökségén. Válaszolj az alábbi kérdésekre, és írd meg rövid bekezdést erről a témáról!

- a. Milyen különböző típusú zenét játszanak vagy hallgatnak az emberek a te régióban? Vannak-e a régiónak saját hagyományos munkadalai, például a földeken aratáskor vagy az állatok gondozásakor énekelt dalok, esetleg szerelmes dalok, altatódalok, gyermekdalok vagy szakrális zene? Létezik-e egy bizonyos fajta zene, amelyet hagyományosan különleges alkalmakkor, például esküvőkön, temetéseken vagy ünnepségeken használnak? Milyen példák vannak olyan dalokra és zenékre, amelyek az intézeti folyamat megerősödésével jelentek meg a régióban?
- b. Vannak olyan hangszerek, amelyek a régióra jellemzőek? Milyen jellegű zenére alkalmasak? Vannak-e olyanok, amelyeken fiatalok és idősebbek egyaránt játszanak a közösségi rendezvények színesítése érdekében?
- c. Van-e hagyománya a mesemondásnak a népednél? Gazdagodott-e ez a hagyomány azáltal, hogy az otthonokban tett látogatások és a közösségi összejövetelek alkalmával történeteket meséltek 'Abdu'l-Bahá életéből és a Hit történetéből?
- d. Melyek a dráma népszerű formái a régióban? Hogyan ábrázolják ezek néped történelmének eseményeit és hőseinek, valamint hősnőinek történeteit? Használják-e ezt a művészeti formát az intézeti kurzusokon tanult lelki fogalmak és elvek kollektív tudatosítására?
- e. Hogyan fejezik ki a te régió hagyományos mesterségei a szépséget, a szimmetriát és a kecsességet? Hogyan használják ezeket a fiatalok általános fejlődésének elősegítésére, különösen a serdülők lelki megerősítő programjában részt vevő fiatalok esetében?

13. RÉSZ

Amint az bizonyára már kiderült számodra a fejezet tanulmányozása során, nem kell színésznek, drámaírónak, költőnek vagy zenésznek lenned ahhoz, hogy a művészeteket az egyén szintjén népszerűsíteni tudd. Azt viszont nem szabad elfelejtened, hogy az intézeti tanfolyamok alapvetően a szellemi és erkölcsi megerősítéssel, az emberi lelki erők felszabadításával foglalkoznak. Tutorként a művészetek és a kézművesség itt leírt módon történő népszerűsítésével hozzájárulsz a kreatív csatornák megnyitásához, amelyeken keresztül áramolhat az inspiráció és a szépség iránti vonzalom ereje.

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. Egy a Tanácsosok Kontinentális Testületének Konferenciájához intézett 2021. december 30-án kelt üzenetből, mely megjelent a *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* [A kilencéves terv, 2022-2031: Az Igazságosság Egyetemes Házának üzenetei] c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), 6.12 sz., 50. oldal.
2. ‘Abdu’l-Bahá, a *The Importance of the Arts in Promoting the Faith: Extracts from the Bahá’í Writings* [Title translation] c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), 23. sz., 20. oldal.
3. Ugyanott, 24. sz., 20. oldal.
4. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [‘Abdu’l-Bahá válogatott írások] (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 175.1 sz., 282. oldal.
5. Egy 1912. június 18-i beszédből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [Az egyetemes béke meghirdetése: ‘Abdu’l-Bahá 1912-es amerikai és kanadai látogatása során tartott előadásai.] c. kiadványban (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), 2. bek., 287. oldal.
6. Bahá’u’lláh, a *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* [A Kitáb-i-Aqdas: A Legszentebb Könyv] c. művében (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1993, 2021 nyomtatásban), 51. bek., 41. oldal.
7. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [‘Abdu’l-Bahá válogatott írások], 74.1 sz., 159. oldal.
8. ‘Abdu’l-Bahá a *Music: Extracts from the Bahá’í Writings* [Zene: Szemelvények a bahá’í írásokból] c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), 15.8 sz., 17. oldal.
9. ‘Abdu’l-Bahá a *The Importance of the Arts in Promoting the Faith* [A művészetek jelentősége a Hit népszerűsítésében] c. műben, 10. sz., 12–13. oldal.
10. ‘Abdu’l-Bahá a *Music* [Zene: Szemelvények a bahá’í írásokból] c. kiadványban, 14.1 sz., 14. oldal.
11. Ugyanott., 14.2 sz., 15. oldal.
12. Shoghi Effendi kézírásával írt utóirat egy 1932. november 17-én kelt, a nevében egy magánszemélynek írt levélben.
13. Egy 1933. június 8-án kelt, Shoghi Effendi nevében egy magánszemélynek írt levélből.

14. *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* [A Hajnalhozók: Nabil elbeszélése a Bahá'í Kinyilatkoztatás korai időszakáról] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2021 nyomtatásban), 446–458. oldal.
15. Egy 1936. július 25-én kelt, Shoghi Effendi nevében egy magánszemélynek írt levélből, mely megjelent a *The Importance of the Arts in Promoting the Faith* [A művészetek jelentősége a Hit népszerűsítésében] c. kiadványban, 35. sz., 28. oldal.
16. Egy 1977. március 9-én az Igazságosság Egyetemes Háza nevében egy magánszemélynek írt levélből, mely megjelent ugyanott, 49. sz., 36–37. oldal.
17. Egy 1975. augusztus 12-én az Igazságosság Egyetemes Háza nevében egy magánszemélynek írt levélből, mely megjelent a “Portrayal of the Central Figures of the Faith: A Compilation of Extracts from Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice” [A Hit Központi Alakjainak ábrázolása: Shoghi Effendi és az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írt levelek kivonatainak összeállítása] c. kiadványban, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze, 6. sz.; az idézet szintén szerepel részben a *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* [Az útmutatás fényei: A Bahá'í referenciatár] c. könyvben (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 nyomtatásban), 343. sz., 99. oldal.
18. Bahá'u'lláh az “Extracts from the Writings concerning Arts and Crafts” c. műben, mely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), 1. kötet, 2. sz., 1. oldal.
19. Ugyanott., 4. sz., 1. oldal.
20. Az Igazságosság Egyetemes Házának az Országos Szellemi Tanácsokhoz intézett, 2011. december 12-én kelt üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* [Cselekvési keret: Az Igazságosság Egyetemes Házának válogatott üzenetei és kiegészítő anyagok, 2006-2016] c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), 20.19 sz., 136–137. oldal.